ABC Amber Palm Converter, http://www.processtext.com/abcpalm.html

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\S\Star Wars\Star Wars - Star republika - Reaves M. - Lovec stinu.pdb

PDB Name: Star Wars-Stará republika-Lovec
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 22.5.2007
Modification Date: 22.5.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

MICHAEL REAVES
STAR WARS - STARÁ REPUBLIKA
LOVEC STÍNŮ

Kapitola 1

Vesmír je skvělé místo, kde se schovat.
Neimoidiánská nákladní loď Saak´ak neohrabaně křižovala nezmapované hlubiny necivilizovaného vesmíru. Pyšně vystavovala na odiv své barvy, maskovací zařízení vypnuté, beze strachu ze zaměření. Tady, parseky daleko od osídleného Jádra galaxie a systémů jádro obklopujících, se mohla bezpečně skrýt před zvědavými pohledy. Dokonce i Neimoidiáni, tito nepřekonatelní mistři paranoi, se cítili bezpečně v rozlehlé nekonečné propasti mezi diskem a jedním ze spirálních ramen Galaxie.
Avšak ani zde se vedení Obchodní federace nemohlo úplně zbavit svého přirozeného sklonu k úskočnosti. Vyhledávali neupřímnost a lstivost jako larva, hledající bezpečí a teplo svého útočiště ve společném hnízdě. Saak ´ak byl toho dobrým příkladem. Bylo to, podle všech příznaků, pouze obchodní plavidlo, tvar podkovy prozrazoval možnost přepravovat velké množství nákladu. Těžké duraocelové pancéřování, blasterová děla a vojenská síla lodi nebyla vidět dřív, dokud se neopatrný nepřítel nedostal na dostřel.
Pak už bylo samozřejmě pozdě.
Na palubě velitelského můstku bylo ticho, vyjma tlumených pípání nejrůznějších systémů, zajišťujících přijatelné životní podmínky, a kromě skoro nepostřehnutelného hučení vzduchových filtrů. Tři postavy stály v půlkruhu na jedné straně velkého transpariocelového projektoru. Byly oblečeny do volných rób a plášťů neimodiánské šlechty, ale řeč jejich těl vyjadřovala uctivost, pokud ne rovnou podlézavost a servilitu, když se před nimi objevila čtvrtá figura.
Tato postava tu s nimi nebyla ve fyzickém slova smyslu. Hologram měl tvar pláště s kápí, 3-D obraz promítaný z neznámého zdroje, světelné roky vzdáleného. Přestože byla neurčitá a nehmotná, tajemná shrbená postava měla nad Neimoidiány převahu. Opravdu by nemohli být více vystrašeni, ani kdyby tu s nimi ten muž byl fyzicky přítomen a mířil na ně blastery.
Tvář postavy – nakolik bylo vidět ve stínu kápě – byla zlověstná a nelítostná. Hlava pod kápí se nepatrně pohnula, když muž přejel pohledem celý neimoidiánský kroužek. Pak promluvil suchým, drsným hlasem a tónem, který byl zvyklý vyžadovat okamžitou poslušnost.
„Vidím jen tři z vás.“
Nejvyšší z oslovených, jenž měl na hlavě tiáru se třemi výčnělky – označující hodnost místokrále – odpověděl trochu zajíkavě. „To-to je pravda, lorde Sidiousi.“
„Vidím vás, Gunrayi, a vaše poskoky Haaka a Dofinea. Kde je ten čtvrtý? Kde je Monchar?“
Místokrál Nute Gunray před sebou sepjal ruce, což nebylo ani tak prosebné gesto jako spíš pokus přestat si nervózně drtit dlaně. Myslel, že si časem zvykne na jednání se sithským lordem, ale zatím se tak nestalo. Ke všemu, tato setkání s Darth Sidiousem se stávala dokonce více nervujícími a zneklidňujícími, jak se přibližoval termín embarga. Gunray nevěděl, jak to cítí jeho druhové, Daultay Dofine a Rune Haako, neboť mluvit o svých pocitech bylo v neimoidiánské společnosti tabu, ale věděl, jak se cítí on po každém střetu se sithským lordem. Měl pocit, jako by ho někdo nacpal zpět do dělohy jeho matky a vecpal tam s ním i její kloakální lalok.
Zrovna teď. Zatracený Hath Monchar! Kde je ten odporný nemanželský parazit? Ne na palubě Saak´aku, tolik bylo jisté. Nechal loď prohledat od středu až k nákladním prostorám na nejvzdálenějších koncích každého ramene lodi. Nejen, že jeho zástupce nebyl nikde k nalezení, ještě ke všemu se ztratila jedna malá loď s hyperprostorovým pohonem. Pokud se daly tyto dvě skutečnosti do souvislosti, možnost, že bude místokrál Gunray rozprášen jako hnojivo pro houby na jedné z farem na Neimoidii, začínala vypadat nebezpečně reálně.
Holografický obraz Darth Sidiouse nepatrně zablikal, pak získal zpět svoje nestálé rozlišení. Závada, nejspíše způsobená silnou protuberancí na hvězdě ležící na cestě, kudy přicházel signál z jakési záhadné planety sem, na palubu. Nebylo to poprvé, co se Gunray přistihl při úvahách, na kterém světě nebo lodi se Sith skutečně nachází, a nebylo to poprvé, co před těmito myšlenkami spěšně ucouvl. Nechtěl vědět příliš mnoho o neimoidiánském spojenci při tomto podniku. Vlastně si přál, aby mohl zapomenout i to málo, co už věděl. Kolaborace s Darth Sidiousem byla zhruba tak bezpečná, jako uvíznout v jeskyni na Tatooine s hladovým kraytským drakem.

Tvář pod kápí se otočila, aby na něj upřela pronikavý pohled. „Tak co?“ dožadoval se odpovědi Sidious.
Už když otevíral ústa, věděl Gunray, že je zbytečné lhát. Sithský lord byl mistrem Síly, toho tajemného a všeprostupujícího energetického pole, jež podle některých drželo galaxii pohromadě tak jistě jako gravitace. Sidious možná nemusel být schopen číst ty nejvnitřnější myšlenky druhých, ale určitě mohl poznat, když někdo lhal. Avšak i když to věděl, Neimoidián se musel přetvařovat – tak rád by v tu chvíli zabránil svým potním kanálkům prosakovat olejovitý pot, který mu stékal vzadu po krku.
„Onemocněl, můj pane. Příliš vydatného jídla. Má-má slabou konstituci.“ Gunray zavřel ústa a pevně stiskl rty, aby omezil jejich třas. Proklel sám sebe. Tak ubohou a dětskou výmluvu by prokoukl snad i Gamorreán! Čekal, kdy Sidious nařídí Haakovi a Dofineovi sesadit ho, zbavit ho jeho odznaků moci i hodnosti samotné. Nepochyboval, že by to udělali. Pro Neimoidiány bylo slovo „loajalita“ jedním z nejtěžších hesel, která byla vysvětlována v Galaktickém lexikonu.
Avšak, k jeho úžasu, Sidious pouze přikývl, místo aby místokrále zahrnul urážkami.
„Vidím. Takže, my čtyři probereme rezervní plán pro případ, že by obchodní blokáda selhala. Monchara můžete informovat, až se vzpamatuje.“
Sithský lord mluvil dále, popisoval svůj úmysl ukrýt velkou armádu bitevních droidů v nákladových prostorách federálních lodí, ale Gunray sotva mohl dávat pozor na podrobnosti. Byl jako omráčený, že jeho zoufalá lež fungovala. Avšak místokrálova záchrana bude mít jepičí život a on to věděl. Že nejlepší, co může udělat, je koupit si trochu času, a stejně ho nebude mnoho. Až se hologram Darth Sidiouse znovu zhmotní na můstku Saak´aku, bude se znovu dožadovat vysvětlení, kde je Monchar. A tentokrát už nemoc jako omluvu nepřijme.
Nebyla jiná možnost – jeho zatoulaný pobočník musí být nalezen, a to rychle. Ale jak to udělat a vyhnout se přitom Sidiousovu podezření? Gunray s určitostí cítil, že sithský lord je nějak schopen nahlédnout do každého oddílu, místnosti i kóje na lodi, že ví o všem - nezáleží na tom, jak to je nebo není důležité – co se nachází na palubě.
Místokrál si v duchu přikázal ovládnout se. Využil toho, že Sidiousova pozornost je momentálně zaměřena na Haaka a Dofinea, aby nenápadně vpravil mezi svoje rty antistresovou kapsli. Cítil, jak se v něm křečovitě stahují a roztahují plicní vaky, na hranici překysličení. Staré rčení popisovalo Neimoidiány jako jediný vnímavý druh se všemi orgány sloužícími pouze k výrobě znepokojení. Když Nute Gunray cítil úzkost, která jím byla právě ze všech sil tlumena kvůli hrozbě narůstajícího napětí v jeho střevech, pořekadlo se najednou zdálo být velice pravdivé.

Darth Sidious, mistr Sithu, skončil se svými příkazy pro Neimoidiány a učinil nepatrný, skoro nepostřehnutelný pohyb. Přes celou místnost cvakl vypínačem a holografický přenos skončil. Blikající modrobílý obraz Neimoidiánů a kousku jejich velitelského můstku, který se dostal do přenosového paprsku, se vytratil.
Sidious stál nehybně u vysílací sítě, špičky prstů sepjaté, mysl meditující ve spirálách a proudech Síly. Méně citliví by na to nedbali, ale pro něj to bylo jako všudypřítomná mlha, neviditelná, nicméně existující, která kolem něj neustále vířila a proudila. Žádnými slovy se nedalo sdělit, jaké to je, jediná cesta k porozumění byla zažít to.
Za dlouhá léta studia a meditací se naučil, jak si vyložit každý rozmar jejího nepřetržitého toku, zcela lhostejno, jak nepatrný byl. Dokonce i bez této schopnosti by však věděl, že Nute Gunray lže o místě pobytu Hatha Monchara. Starý vtip o rase, ze které pocházel místokrál, to hezky shrnoval:
Jak poznáte, že Neimoidián lže?
Otevírá přitom pusu.
Sidious nepatrně přikývl. Nebylo pochyb, že Gunray neříká pravdu, jediná otázka byla, proč. Otázka, která musí být zodpovězena, a brzo. Neimoidiáni byli slaboši, to jistě, ale i ta nejzbabělejší stvoření se vzepnou na zadní a kousnou, pokud jsou dostatečně motivována. Pletichařili za jeho zády. Doufat, že tomu tak není, bylo beznadějně naivní, a přestože by se Darth Sidious dal obvinit z mnoha hříchů, tak zcela jistě ne z naivity. Vzhledem k tomu, jak mohlo být důležité embargo planety Naboo a následné finanční machinace, zbývalo jediné řešení.
Sidious učinil další nepatrný pohyb rukou. Síla se zavlnila v odpověď a přenosové zařízení pod jeho nohama se znovu rozzářilo. Jeho hologram byl znovu vyslán skrze pustinu na vzdálené místo ve vesmíru. Byl čas přivést do hry nového hráče – někoho, kdo dlouho trénoval a učil se přesně pro tento druh úkolu. Toho, kdo tvořil druhou půlku sithského řádu. Jeho žáka, učedníka, následovníka.
Toho, jehož Sidious pojmenoval Darth Maul.

Soubojoví droidi byli naprogramováni k zabíjení.
Stáli tu čtyři, naprostá špička Soubojnické elity od Trang Robotics, každý z nich ozbrojený jinak: jeden ocelovým rapírem, druhý těžkým kyjem, třetí krátkým kusem řetězu a poslední dvěma oboustrannými bojovými čepelemi, které se podobaly mačetám, tak dlouhými a širokými jako lidské předloktí. Stroje ovládaly tucet bojových umění a jejich reflexy byly nastaveny, aby byly o vlásek rychlejší než u člověka. Jejich těla byla odolná vůči výstřelům z blasteru. Vyráběli se s omezovači chování, které zabraňovaly smrtícímu úderu, pokud byl jejich protivník přemožen, ovšem jejich nový majitel tyto omezovače odstranil. Jediná chybička by se stala osudovou.
Darth Maul nedělal chyby.
Sithský učedník stál ve středu místnosti určené k tréninku, když ho droidi obstoupili. Jeho dech byl klidný, jeho puls pravidelný a pomalý. Uvědomoval si reakce svého těla na nebezpečí a měl je pod kontrolou.
Dva z droidů – Rapír a Řetěz, jak si je v duchu nazval – se nacházeli v jeho zorném poli. Druzí dva – Kyj a Čepele – ne, protože stáli za ním. Nevadilo to, skrze uvědomování si Síly mohl vnímat jejich pohyby tak jasně, jako by měl oči i vzadu na hlavě.
Maul pozvedl svou vlastní zbraň, světelný meč se dvěma čepelemi, a zapnul ji. Dva proudy čisté energie vytryskly ven,

syčící a praskající rudé paprsky, které začínaly ve dvou otvorech na obou koncích rukojeti. Každý Jedi ovládal boj normálním světelným mečem, pouze opravdový mistr si mohl dovolit používat zbraň, kterou poprvé sestrojil už před milénii legendární Temný pán Exar Kun. Když jste nebyli s tou zbraní dokonale sladěni, mohla být stejně smrtící vám jako vašemu protivníku.
Rapír udělal náhlý výpad mečem, jeho kovový kolenní kloub se přitom ohnul skoro až k podlaze. Hrot tenký jako jehla kmitl vstříc Maulovu srdci tak rychle, že skoro nešel postřehnout.
Temná strana v Maulovi vybuchla se silou podobnou černému blesku a podpořená roky výcviku vedla jeho reakce. Čas se jakoby zpomalil, natáhl.
Bylo by snadné rozseknout čepel vedví, pouze málo kovů odolalo laserovému ostří. Ale neexistoval důvod, proč to udělat. Maul se otočil kolem své osy a švihl rukama vodorovně ve výši hrudníku. Levá čepel světelného meče prošla Rapírovou ozbrojenou rukou. Paže i zbraň klaply o zem.
Maul klesl na levé koleno, když přímo zpoza něj udeřil Kyj, úder mu prosvištěl nad hlavou a těsně minul jeho růžky. Aniž by se díval, veden vibracemi v Síle bodl dozadu pravou čepelí, poté levou dopředu - Raz, dva! - a prošpikoval Kyje i Rapíra v břišních partiích. Ze zkratovaných obvodů se zajiskřilo a mazivo se vypařilo v obláčku narudlé, olejovité páry.
Využívaje setrvačnosti úderu, vrhl se Maul střemhlav přes hroutícího se droida, plynule přešel v parakotoul, vstal a zatočil mečem nad hlavou, pak přešel do širokého postoje z teräs käsi, nazvaného Jízda na bantě. Dokonce i při pohybu zaznamenával stav svého těla. Jeho dech byl pomalý a pravidelný, jeho tep zrychlený ne o víc než o dva nebo tři údery za minutu.
Dva zneškodněni, dva zbývají.
Řetěz zaútočil, jeho zbraň roztočená nad hlavou jako pohon vrtulníku. Těžké články švihly směrem k Maulovi. Ten se otočil na pravé noze a vykopl levou v mocném kopu, bota udeřila do droidova obrněného hrudníku, ale Maul se hned stáhl zpět. Snížil se do dřepu, tnul mečem jako kosou a přeťal droida přesně v kolenou. Spodní část kovových nohou odpadla a droid se začal hroutit, když se Maul znovu natočil a zaujal pózu jménem Vstávající rancor. Meč se zařízl pravou čepelí mezi droidova mechanická stehna a pokračoval směrem vzhůru, Maul využil své svaly na nohou k posílení útoku, když se zvedal ze dřepu do stoje.
Síla úderu rozpůlila droida od rozkroku až k vrcholu hlavy. Ozýval se přitom odporný kovový skřípot. Uťatá část nohou se dotkla země o malou chviličku dřív, než na ní přistálo rozpůlené tělo.
Maula obklopil štiplavý zápach hořícího maziva a roztavených obvodů. Co bylo ještě před několika vteřinami plně funkční high-tech jednotkou, bylo teď sotva poznatelnou hromadou kovošrotu.
Tři zničeni, jeden zbývá.
Čepele se přesunul nalevo od Maula, jako břitva ostré mačety vířily v obranných pohybech – nahoře, dole, vlevo, vpravo, oslepující vzory nabroušené smrti vyčkávaly na sebemenší nepozornost, aby ji po zásluze potrestaly.
Maul si dopřál slabé cuknutí koutky úst. Stiskl vypínač meče. Hučení ustalo, když paprsky energie zmizely. Sehnul se, dívaje se stále na droida odložil svou zbraň a odstrčil ji špičkou boty.
Ustálil se v nízkém obranném postoji, nakloněn k droidovi pod úhlem pětačtyřiceti stupňů, levá noha vepředu. Pozoroval třepotavou arabesku smrti, jak se k němu Čepele přibližoval. Droid, jako byl tento, neznal strach, ale Maul věděl, že odložit zbraň a čelit živému protivníku holýma rukama s jistotou vyděsí každého spolehlivěji než soubojový droid. Strach byl stejně mocná zbraň jako světelný meč nebo blaster.
Temná strana uvnitř něj zuřila, snažila se zastřít mu smysly nenávistí, ale on ji držel na uzdě. Jednu otevřenou dlaň měl vysoko, na úrovni ucha, druhou u boku, pak je vyměnil. Sledoval a čekal.
Čepele se přiblížil ještě o půlkrok, znovu a znovu křížil svá ostří a hledal slabé místo.
Maul schválně udělal to, co droid chtěl. Široce se rozpřáhl levou rukou od těla a nastavil svůj bok bodnutí nebo seku.
Čepele spatřil nekryté místo a vrhl se kupředu, rychle, velice rychle, jednou čepelí sekl a druhým ostřím ji podpořil.
Maul si dřepl, zahákl svou levou nohu za droidův kotník a trhl, zatímco druhou nohou tvrdě kopl do droidova stehna.
Robot přepadl nazad, neschopen udržet rovnováhu, a narazil do země. Maul vyskočil, udělal salto dopředu a patami dopadl na droidovu hlavu. Kovová lebka praskla a obličejová část se o něco propadla dovnitř. Světla očí bleskla a kryté fotoreceptory se změnily v drť.
Maul znovu vyskočil a z půlvrutu přešel do postoje förraderi, připraven skočit jakýmkoli směrem.
Avšak nebylo to potřeba – ti čtyři byli vyřízení. Bude následovat několik technických dní, které věnuje opravě Čepelí, Kyje a Rapíru. Řetěz už se opravit nedal, nanejvýš se mohl rozebrat na součástky.
Darth Maul vydechl, uvolnil svůj postoj a přikývl. Jeho puls se zrychlil maximálně o pět úderů nad normál. Pouze na čele se mírně leskl potem, jinak byla jeho kůže suchá. Od začátku souboje až do konce uběhlo asi šedesát vteřin. Maul se nepatrně zamračil. Nebyl to nejlepší výkon, jakého byl schopen, to ani náhodou. Postavit se droidům a vyhrát byla poměrně jednoduchá věc, ale Jedi byli jiní.
Měl by to zvládnout lépe.
Zvedl svůj světelný meč a zavěsil si ho na pásek. Jeho svaly byly právě zahřáté, takže se rozhodl provést svá bojová cvičení.
Avšak ušel sotva pár metrů, když se před ním známým způsobem zatřpytil vzduch a to ho přimělo zastavit. Dříve, než se obraz postavy v kápi objevil úplně, poklekl Maul na koleno a sklonil hlavu.
„Mistře," řekl, „co si přejete od svého služebníka?"
Sithský lord si svého učedníka prohlížel. „Jsem potěšen, jak ses vypořádal s úkolem ohledně Černého slunce. Organizaci bude trvat léta, než se vzpamatuje." Maul zlehka přikývl v odpověď. Tak otevřená pochvala byla největším uznáním, kterého se mu za jeho činy dostávalo, a to ještě vzácně. Ale pochvala, dokonce ani od Sidiouse, nic

neznamenala. Jediná důležitá věc byla sloužit mistrovi.
„Teď mám pro tebe další úkol.“
„Cokoliv si můj mistr přeje, bude splněno.“
„Hath Monchar, jeden z těch čtyř Neimoidiánů, se kterými spolupracujeme, zmizel. Cítím zradu. Najdi ho a ujisti se, že nikomu neřekl o chystané blokádě. Pokud ano, zabij jeho i všechny, kteří se o tom dozvěděli.“
Holografický obraz pohasl. Maul se narovnal a zamířil ke dveřím. V jeho kroku bylo znát odhodlání, v chování sebejistota. Kdokoliv jiný, klidně i Jedi, by mohl namítat, že takový úkol je nesplnitelný. Přece jen, galaxie byla obrovská. Avšak neúspěch nebyl pro Darth Maula ani pojmem, natožpak jednou z možností.

Kapitola 2

Coruscant.
Toto jméno vyvolávalo tentýž obraz v mysli téměř každého civilizovaného stvoření v galaxii. Coruscant: zářivé centrum vesmíru, střed zájmu všech osídlených světů, klenot mezi systémy Jádra. Coruscant, sídlo vlády pro myriády světů celé galaxie. Coruscant, ztělesnění kultury a vzdělanosti, složenina milionu odlišných civilizací.
Coruscant.
Vidět planetu z oběžné dráhy byla jediná možnost, jak plně docenit její ohromnou stavbu. Prakticky veškerá pevnina Coruscantu – která zahrnovala skoro všechen povrch, protože oceány a moře byly vysušeny nebo odvedeny do obřích podpovrchových jeskyní, už před více než tisíci generacemi – byla pokryta mnohavrstvou metropolí složenou z věží, monád, zikkuratů, paláců, domů a minaretů. Přes den bránila výhledu na nekonečný městský reliéf hustá doprava, mnoho ve vzduchu se křížících drah, po kterých létala vznášedla, atmosférou též denně prolétávaly tisíce vesmírných lodí. Avšak v noci se Coruscant předvedl v celé své kráse, zblízka svou září zastiňoval i nápadné mlhoviny a kulové hvězdokupy Jádra. Planeta vyzařovala tolik tepla, že pokud by ve vyšších vrstvách atmosféry nebyly strategicky rozmístěné likvidátory oxidu uhličitého, dávno by se změnila v mrtvý kus skály kvůli nezvladatelnému rozpadu ovzduší. Nekonečný kruh titánských mrakodrapů probíhal po rovníku Coruscantu, některé budovy byly dost vysoké, aby dosahovaly až do horních vrstev atmosféry. Podobné, avšak nižší stavby byly k vidění skoro všude na planetě. Byla to právě tato nejvyšší patra, obklopená volným prostorem, jež se zapsala do povědomí mnoha lidí pod pojem „hlavní město“.
Avšak všechna vzletná krása a bohatství, jakkoliv okázalé, musely z něčeho vyrůstat. Podél rovníku, pod nejnižší vrstvou vzdušné dopravy, pod osvětlenými, vysoko nad zemí položenými chodníky a pod třpytivými fasádami věží skýtal Coruscant jiný pohled. Sluneční světlo sem nikdy nepronikalo, do věčné noci zářily pouze blikající neonové holoprojekce, které slibovaly pochybnou zábavu a nekalé kšefty. Stíny byly zamořeny pavoučími švábya obřími krysami, v opuštěných základech vysokých domů hřadovali jestřábi netopýři s rozpětím křídel půldruhého metru. Tohle byl spodek Coruscantu, neviděn a nepoznán bohatými, patřil pouze vyvrhelům a ztraceným existencím. Tohle byla ta část Coruscantu, které Lorn Pavan říkal domov.

Místo setkání navrhl Toydarián, byla to ubohá stavba na konci slepé uličky. Když Lorn ajeho droid I-5 vstupovali dovnitř, museli překročit Rodiána, který spal v hromadě hadrů poblíž vchodu.
„Často mě napadá,“ řekl protokolární droid, když vstoupili, „jestli si všichni tví klienti platí za totéž – za seznam nejnechutnějších a nejvíc pochybných míst k setkání.“
Lorn neodpověděl. Občas měl stejný pocit.
Uvnitř byla malá místnost, skoro úplně vyplněná vrátnicí – budkou z nažloutlé plastoceli. Ve vrátnici si na anatomické židli hověl plešatějící muž. Když vstoupili, nevzrušeně vzhlédl.
„Pětka je volná,“ zabručel a ukázal palcem na jedny za dveří, lemující kruhové zdi předsíně. „Kredit za půl hodiny.“
Zadíval se na I-5 a pak dodal směrem k Lornovi: „Jestli s sebou berete droida, musíte vyplnit vstupní formulář.“
„Jdeme za Zippou,“ řekl mu Lorn.
Vrátný se na ně znovu zahleděl, potom se trochu posunul a ušpiněným prstem stiskl tlačítko. „Devítka,“ oznámil.
Holobox byl dokonce menší než předsíň, což znamenalo, že byl sotva tak velký, aby pojmul ty čtyři, kteří se v něm zrovna mačkali. Lorn a I-5 stáli za jednoduchou pohovkou, která byla otočena k vysílacímu zařízení. Zippa se vznášel kousek nad zařízením, byl k příchozím otočen čelem a jeho prudce mávající křídla tvořila zvukovou kulisu nepřetržitého bzučení. Slabé světlo ztemnilo jeho skvrnitou modrou kůži do nezdravého odstínu nafialovělé černé.
Za Toydariánem stál jiný, zavalitější tvor, Lorn mohl poznat, že to není člověk, ale světlo bylo příliš slabé, než aby mohl uhodnout rasu. Přál si, aby se Zippa přestal vznášet, ať už stálo za Toydariánem cokoliv, páchlo to jako hromada siláže za pravého poledne a vánek způsobený Zippovými křídly tomu rozhodně nepomáhal. Bylo zřejmé, že Zippa se v poslední době také nijak nehrnul do koupání, ale odér jeho těla naštěstí neobtěžoval, Lornovi vlastně připomínal koření.
„Lorn Pavan,“ řekl Zippa, jeho hlas zněl tak nějak zvláštně, jako by neříkal pravdu. „Rád tě zase vidím, kamaráde. Už je to dlouho.“
„Taky tě rád vidím, Zippo,“ odpověděl Lorn. Uvažoval nad tím, že to se tomu lumpovi musí nechat. Nikdo neuměl předstírat jistotu tak jako on. Ve skutečnosti byla nejlepší věc, která se o Zippovi dala říct, že vás nikdy nebodl do zad, pokud to pro něj nebylo stoprocentně…výhodné.
Zippa nepatrně změnil sklon křídel a natočil se na jednu stranu, když ukazoval na nezřetelnou hmotu v rohu. „To je Bilk, můj…společník.“
Bilk postoupil o kousek dopředu a Lorn už ho viděl dost dobře, aby poznal rasu. Gamorreán. To vysvětlovalo ten

puch.
„Těší mě, Bilku.“ Pokynul k droidovi. „Tohle je zase můj společník, I-5YQ. Říkám mu jenom I-5.“
„Je mi potěšením,“ řekl suše I-5. „Pokud vám to nebude vadit, vypnu svůj čichový senzor, než se přetíží.“
Zippův pohled se stočil k droidovi. „Chut-chut! Droid se smyslem pro humor! To se mi líbí. Nechceš ho prodat?“
Toydarián se přisunul blíž a trochu víc se vznesl, aby lépe posoudil hodnotu droida. „Vypadá zatraceně slátaně. Jsou tohle kabely z busu Cybot G7? Ty už se pěkně dlouho nepoužívaj…Ale moh by mít hodnotu jako rarita. Dám ti za něj padesát kreditů.“
Lorn kopl droida do spojovacího článku na levém lýtkovém servomotoru dřív, než mohl I-5 vyslovit jakýkoli rozhořčený protest. „Díky za nabídku, ale I-5 mi nepatří, takže ho nemůžu prodat. Jsme obchodní partneři.“
Zippa na Lorna chvilku zíral a pak se dal do sípavého smíchu. „Máš kouzelnej smysl pro humor, Lorne. Nikdy nevím, kdy si děláš legraci. Přesto tě mám docela rád.“
Bilk náhle zúžil své korálkovité oči a hrdelně zavrčel, nakláněje se přitom bojovně k I-5. Jak Lorn odhadl, Bilkovi právě došlo, že droidova předchozí poznámka byla urážka. Gamorreáni nebyli nejchápavější druh v galaxii.
Zippa se přesunul před svého rozzuřeného bydyguarda. „Klídek, Bilku. Všichni jsme kámoši.“ Otočil se zpět k Lornovi. „Kamaráde, tohle je tvůj šťastnej den.“ Toydarián vsunul sukovité prsty do měšce u pasu a vytáhl odtud průhlednou kostku, která se mu přesně vešla do dlaně, v chabém světle místnosti zářila matně červeně. „To, co tady máme, je opravdovej holocron od Jedi, splehlivě datovanej na stáří pět tisíc let. Tahle kostka obsahuje dávný tajemství rytířů Jedi.“ Držel kostku v úrovni Lornových očí. „Jistě uznáš, že za předmět jako tenhle není žádná cena dost vysoká. Ale já si říkám o mizernejch dvacet tisíc kreditů.“
Lorn se ani nepokusil dotknout předmětu, který před ním překupník držel. „Velmi zajímavé, a určitě férová cena,“ řekl. „Jestli je to opravdu to, za co to vydáváš.“
Zippa se zatvářil uraženě. „No teda! Pochybuješ o mejch slovech?“
Bilk zavrčel a prokřupl si klouby jedné ruky o mozolnatou dlaň té druhé. Znělo to jako lámání kostí.
„Ne, jasně, že ne. Jsem si jistý, že věříš tomu, co říkáš. Ale venku se potlouká spousta bezohledných kšeftařů a můžou nachytat dokonce i někoho s tak bystrýma očima, jako máš ty. Žádám tě jen o malou ověřovací zkoušku.“
Zippa nakrčil rypák ve šklebu a odhalil přitom zuby, ozdobené zbytky jeho posledního jídla. „A jak si jako myslíš, že tu zkoušku uděláme? Holocron od Jedi může aktivovat jenom osoba, která používá Sílu. Tys mi něco neřek, Lorne? Jseš snad Jedi v utajení?“
Lorn cítil, jak jím prostupuje chlad. Vykročil dopředu a chytil Zippu za koženou vestu, načež si přitáhl překvapeného Toydariána k sobě. Bilk zavrčel a chňapl po Lornovi, pak se strnule zastavil, když mu paprsek laseru, tenký jako vlas, ožehl kůži mezi rohy na hlavě.
„Sedni si,“ řekl potěšeně I-5, skláněje přitom ukazováček, ze kterého výstřel vyšel, „a nebudu ti muset předvést svá další vylepšení.“
Lorn ignoroval výměnu názorů mezi droidem a Gamorreánem a potichu promluvil na Zippu. „Vím, žes to myslel jako vtip – což je důvod, proč tě nechám naživu. Ale nikdy – už nikdy – mi nic takového neříkej.“ Hleděl do Toydariánových vytřeštěných, vodnatých očí ještě chvilku a pak ho pustil.
Zippa se rychle odsunul za Bilka, jeho křídla tepala vzduch rychleji než jindy. Lorn viděl, jak polyká překvapení a vztek, který nepochybně cítil, když si narovnával záhyby na vestě. Lorn se v duchu proklel, věděl, že byla chyba nechat se ovládnout prchlivostí. Tenhle obchod potřeboval, nemohl si dovolit znepřátelit si toho toydariánského překupníka. Ale Zippova poznámka ho překvapila.
„Trochu na nervy, zdá se,“ řekl Zippa. Během potyčky stále svíral holocron, teď ho strčil zpět do měšce. „Nevěděl jsem, že obchoduju s někým tak…temperamentním. Možná bych si měl najít jinýho kupce.“
„Možná,“ odpověděl Lorn. „A možná bych si prostě měl vzít tu kostku a zaplatit ti, o co si řekneš – což si představuju na pět tisíc kreditů.“
Sledoval, jak se Zippovy velké nozdry rozšířily. Toydarián nemohl odolat smlouvání, dokonce ani s někým, kdo na něj vztáhl ruku. „Pět tisíc? Pche! Nejdřív se na mě vrhneš a teď mě urazíš! Dvacet tisíc je dobrá cena. Ale,“ pokračoval a mnul si přitom strniště na prakticky neexistující bradě, „koukám, že máš nějaký špatný zkušenosti s Jedi. Nejsem bezcitnej. Vzhledem ke tvejm zlejm zážitkům bych se moh nechat přemluvit, abych snížil cenu na osmnáct tisíc. Ale ani o deseťák míň.“
„A já mám výčitky za svoje chování. Jako omluvné gesto zvedám svoji nabídku na osm tisíc. Ber nebo nech bejt.“
„Patnáct tisíc. Vykrvácím na tom.“
„Deset tisíc.“
„Dvanáct.“ Zippa se ve vzduchu zaklonil a založil si svoje přerostlé hubené paže na hrudi, což vyjadřovalo konec smlouvání.
„Beru,“ řekl Lorn. Byl připraven jít až na patnáct, ovšem samozřejmě - to Zippa nemusel vědět. Z kapsy na pásku vytáhl tlustý svazek bankovek a začal je odpočítávat. Tam nahoře se obchody vyřizovaly elektronickými kreditními čipy, ale tady dole je používal málokdo. Zippa vytáhl holocron zpět na světlo a podal jej Lornovi výměnou za bankovky.
Lorn kostku přijal. „Bylo mi potěšením obchodovat - “ začal, ale nedokončil větu, když spatřil, že Bilk míří blasterem přímo na energetickou baterii I-5. Zippa, tentokrát s úsměvem, který rozhodně nebyl potěšující, proplul dopředu a vytrhl Lornovi z ruky holocron i zbytek kreditů.
„Je mi líto, ale tentokrát je potěšení na mý straně,“ řekl Toydarián, když Lorn i I-5 dali ruce nahoru. Pak Zippův úsměv zmizel a následující slova byla spíš zlověstným zasyčením. „Když mi někdo vyhrožuje, nikdy nepřežije, aby o tom moh vyprávět.“ Jednou tříprstou rukou máchl před čidlem a obě křídla dveří se odsunula. „Řeknu majiteli, že box devět bude potřebovat pořádně vyčistit,“ řekl, když opouštěl místnost. „Hejbni kostrou, Bilku – chci najít jinýho zájemce o tuhle

věcičku.“
Po Zippově odchodu se dveře zavřely. Bylo nemožné říct, jestli se Gammoreánův prasečí rypák usmívá, ale Lorn si byl zatraceně jistý, že ano. „Kam ta galaxie spěje, když nemůžeš věřit ani toydariánským překupníkům,“ pronesl směrem k I-5.
„Hanebné,“ souhlasil droid. „Chce se mi z toho…křičet.“
Lorn měl stále zvednuté ruce a teď si rychle vrazil ukazováčky do uší – tak hluboko, jak to jen šlo – když se z hlasového syntetizátoru I-5 ozval ohlušující, pronikavý pískot. Dokonce i se zacpanýma ušima byl zvuk nesnesitelně bolestivý. Zaskočený Bilk reagoval přesně tak, jak doufali, zavyl bolestí a okamžitě si připlácl ruce na uši, přičemž upustil blaster.
I-5 přestal vřískat, chytil zbraň dřív, než mohla dopadnout na zem a v příští vteřině už mířil na Bilka. Gamorreán si toho buď nevšiml, nebo byl příliš rozzuřený, než aby na to dbal. Vrčel a rozmáchl se po Lornovi i droidovi.
Výstřel proděravěl Bilkův hrudní plát, prorazil si cestu rozličnými vnitřními orgány a vyšel ven mezi lopatkami. Žár paprsku okamžitě průstřel vypálil a zamezil jakémukoli viditelnému krvácení – ale ne že by to Bilkovi nějak pomohlo. Žuchl na zem jako pytel masa, což bylo přesně to, čím se stal.
Lorn mávl rukou před dveřmi a ty se znovu otevřely. „Dělej, než Zippa uteče!“ křikl na droida při běhu předsíní. Majitel sotva vzhlédl, když kolem něj prolétli ven.
Oba se vynořili do šera slepé uličky, Lorn teď svíral blaster, který mu I-5 hodil. Ale po Zippovi tu nebylo ani stopy. Nepochybně slyšel vřískot I-5, domyslel si Bilkův pravděpodobný osud a nechal svá křídla, aby ho odtud odnesla tak rychle, jak jen bylo možné.
Lorn praštil pěstí do graffiti počmárané zdi. „Skvělý,“ zasténal. „To je prostě skvělý. Patnáct tisíc kreditů a kostka v háji. A měl jsem v merku někoho, kdo by za ten holocron dal padesát tisíc.“
„Možná kdyby ses nedopustil toho nepatrného přehmatu…“
Lorn se otočil a zíral na I-5, který pokračoval: „Ale teď možná není ten nejvhodnější čas o tom diskutovat.“
Lorn se zhluboka nadechl a pak pomalu vydechl. Setmění přicházelo rychle. „Pojď,“ řekl. „Radši odsud vypadnem, než nás najdou Raptoři. To by byl skvělý konec dne.“
„Takže,“ řekl I-5, když vyšli, „to byl opravdový Jedi holocron?“
„Neměl jsem šanci ho blíž prozkoumat. Ale podle těch klínových znaků, co na sobě měl, bych řekl, že byl víc než to. Myslím, že to byl sithský holocron.“ Lorn znechuceně potřásl hlavou, hlavně sám nad sebou. Věděl, že I-5 má pravdu, jeho výbuch hněvu zřejmě zapříčinil Zippovo chování. Předtím s Toydariánem obchodoval a nikdy nebyl podveden. Hlupák, hlupák, hlupák!
Ale sebemrskačství nemělo smysl. Byl bez peněz a v téhle části Coruscantu nebylo dobré zůstat bez financí. Potřeboval sebou hodit a to brzo, nebo z něj bude mrtvola stejně jako z Bilka.
Ta myšlenka neskýtala žádnou útěchu.

Kapitola 3

Darsha Assant stála před Radou Jedi. Tohle byla ta slavná chvíle, o které snila od té doby, co začal její padawanský výcvik. Skoro po celý její život byl svět Chrámu Jedi, úplně a účelně, jejím jediným světem. Během těchto let se učila, trénovala boj se zbraní i bez, seděla nepřetržitě celé hodiny v meditacích a – v mnohém nejtěžší úkol ze všech – učila se cítit a ovládat, do určité míry, proud Síly.
A teď měla na dosah završení svého výcviku. Nyní stála v nejvyšší místnosti věže známé jako Rada Jedi, jež skýtala velkolepý výhled na planetu – město, rozprostírající se do všech směrů, kam až oko dohlédlo. Na dvanácti židlích po obvodu kruhové místnosti seděli členové Rady. Přestože je během svého dlouhého tréninku vídala pouze vzácně – bylo to vlastně teprve počtvrté, co byla v místnosti Rady – znala ze studií dobře jejich jména i životopisy. Adi Gallia. Plo Koon. Eeth Koth. Prastarý a úctyhodný Yoda. A samozřejmě, Mace Windu, představený Rady. Darsha cítila víc než jen závrať z pouhé přítomnosti v této vznešené společnosti.
Aspoň tady nestála sama. Za ní, mírně stranou, stál její učitel, Anoon Bondara. Mistr Bondara ztělesňoval to, čím se Darsha jednoho dne chtěla stát. Twi´lecký mistr žil v Síle. Vždy klidný a pokojný jako hluboké jezero - byl přesto jedním z nejlepších bojovníků řádu. Jeho umění vládnout světelným mečem bylo nedostižné. Darsha doufala, že jednoho dne dokáže předvést aspoň desetinu toho, co on.
Darsha vstoupila do řádu ve věku dvou let, takže jako mnoho jejích kolegů neměla pořádné vzpomínky na jiná místa, než na klášter připomínající chodby a pokoje Chrámu. Mistr Bondara pro ni byl rodičem a učitelem odnepaměti. Těžko si dovedla představit život, ve kterém by se nevyskytoval její mistr.
Už teď ale vykročila právě tímto směrem. Dnes jí bude uložen závěrečný úkol v jejím výcviku. Pokud ho úspěšně splní, bude jí uznáno právo přijmout úděl rytíře Jedi.
Bylo stále tak těžké tomu uvěřit. V dětství osiřela na planetě Alderaan, byla nalezenec, když zkřížila jednu z mnoha cest mistra Bondary. Už jako dítě ukazovala velkou citlivost k Síle, tak jí to říkali, a byla odvezena na Coruscant v naději, že bude způsobilá k výcviku. Darsha si uvědomovala, jaké měla neuvěřitelné štěstí. Vyhlídky sirotka opatrovaného státem by zahrnovaly nějaké obyčejné zaměstnání ve státní správě. Byla by pouze dalším z nepočitatelných odborářských příživníků, potřebných k hladkému fungování planetární vlády, neobjevena nikým, kdo by rozpoznal její potenciál.
Ale teď – vzdálena pouhý krůček od možnosti stát se Jedi! Být jednou z dávného řádu ochránců, jednou ze strážců svobody a spravedlnosti v galaxii! Dokonce i nyní, po všech letech přípravy, sotva věřila, že to může být pravda –
„Padawane Assant.“
Mistr Windu na ni promluvil. Medový hlas tmavookého muže zněl vyrovnaně, zdálo se, že svou silou naplnil celou

rozlehlou místnost. Darsha se zhluboka nadechla a sáhla po Síle, aby se uklidnila. Zrovna nebyl ten správný čas vypadat nervózně.
Mistr Jedi neplýtval časem na zdvořilosti. „Půjdeš sama do oblasti v sektoru Zi-Kree, která se jmenuje Krvavý koridor, v jednom z bezpečných domů tam hlídají bývalého člena Černého slunce. Dostane ochranu Rady výměnou za informace týkající se nedávné…násilné reorganizace ve vyšších kruzích tohoto spolku. Tvým úkolem je přivést ho živého do Chrámu."
Darsha hořela dychtivostí, ale věděla, že je nemyslitelné dát to najevo. Lehce se uklonila. „Rozumím, mistře Windu. Nezklamu vás." Zjevně nebyla zcela úspěšná při zachovávání klidu, protože spatřila slabý náznak úsměvu na rtech představeného. No tak ať – být příliš nadšená jistě nebyl zločin. Mace Windu zvedl ruku na znamení toho, že Darsha může odejít. Otočila se a opustila místnost, následována Anoonem Bondarou.
Jakmile se za ní dveřní panel nehlučně zavřel, otočila se Darsha na svého učitele. Otázka, jak brzo může začít s plněním svého úkolu, však zůstala nevyřčena, když spatřila starostlivý pohled v očích mistra Bondary.
„Mistře, co se děje?" Na moment si byla jistá, že v upřeném pohledu Twi´ leka zahlédla také zklamání, jako by Darsha před Radou řekla nebo udělala něco, co zdiskreditovalo ji i jejího učitele. Strach jí projel jako smrtící ostří světelného meče. Ale první Jediho slova ji zbavila těchto podezření.
„Je to velice…obtížná mise," řekl mistr Bondara. „Jsem překvapen, jaký test pro tebe mistr Windu zvolil."
„Pochybujete, že jsem schopná to zvládnout?" Pomyšlení, že její mistr v ni postrádá důvěru, bylo ještě nepříjemnější než možnost, že se nevědomky ztrapnila před Radou.
Mistr Bondara zaváhal, pak se jí podíval přímo do očí a usmál se. „Vždycky jsem tě učil, abys byla upřímná ve svých pocitech," řekl Jedi. „Protože ty jsou nejjistější cestou k poznání, sebe i Síly. Proto nemohu jinak, než být k tobě taky upřímný. Je to tvoje zkouška, budeš muset jít sama – a znepokojuje mne, že tato mise může být příliš obtížná a nebezpečná.Krvavý koridor je plný gangů, kriminálníků, pouličních vrahů a jiných nebezpečí. Na toho člena Černého slunce už bylo spácháno několik pokusů o atentát. Ale - " Lekku na Twi´ lekově hlavě sebou škubly způsobem, který Darsha určila jako rezignaci. „ – takové je rozhodnutí Rady a my ho musíme přijmout. Buď si jistá, že moje obavy nemají co do činění s mým názorem na tvoje schopnosti, přisuzuj to raději nedůvěře a pochybnostem, které souvisejí s mým věkem. Jsem si jist, že se toho zhostíš dobře. Pojď - musíme se připravit na tvůj odchod."
Darsha následovala svého učitele, který procházel chodbou k rychlovýtahu. Slova mistra Bondary trochu utlumila její nadšení. Co když má pravdu? Co když to je příliš nebezpečný úkol? Slyšela zkazky o hrozbách neblaze proslulého Krvavého koridoru. A poprvé půjde úplně sama, bez mistra Bondary nebo jiného padawana jako podpory. Měla by to udělat?
Narovnala ramena. Jistěže by měla! Je Jedi – nebo bude, až splní tento úkol. Mace Windu si musel myslet, že to Darsha zvládne, jinak by jí takový úkol nezadal. Musela věřit v živoucí Sílu, jak často říkal mistr Qui-Gon Jinn, další z jejích učitelů. Nemusela čelit nebezpečí sama, měla přece Sílu. Nebyla sice díky ní nezranitelná, ale určitě měla výhodu jako málokdo. Se Sílou mohla dokázat věci, které se mnoha lidem jevily téměř jako zázrak: v normálním gravitačním poli uměla vyskočit dvakrát tak vysoko, jako byla ona sama, dovedla zpomalit svůj pád z výšky, dokonce telekinezí pohybovala předměty na vzdálenost větší než deset metrů. A také se mohla schovat v samotné podstatě Síly, dalo se říct - skrýt se běžnému pohledu.
Připouštěla, že její schopnosti v těchto věcech rozhodně nebyly na stejné úrovni s jejím učitelem. Avšak cítila se lépe se Sílou než bez ní, tolik bylo jisté. Neselže. Vypořádá se se svým úkolem, a až se vrátí do Chrámu, titul rytíře Jedi už na ni bude čekat.

Infiltrátor se vynořil z hyperprostoru v systému Coruscant a pokračoval podsvětelnou rychlostí k hlavnímu městu. Darth Maul zatím ponechával loď skrytou, přesto však maskovací zařízení vypne, až se přiblíží svému cíli – úplné skrytí bralo příliš mnoho energie. Souřadnice a vstupní kód mu dal jeho pán a mistr, pročistí mu to cestu skrz bezpečnostní síť na orbitě, aby mohl přistát na kterékoliv plošině planety. Platilo, že čím méně nápadný bude, tím lépe. I jediné pozvednuté obočí při pohledu na Infiltrátor, spočívající na přistávací plošině, bylo příliš.
Loď pro něj opatřil lord Sidious, teprve nedávno, a Maul si na ni stále ještě zvykal. Avšak ovládala se snadno a dobře. Přiblížil se ke Coruscantu přes jižní pól. Neměl obavy, že by byl zpozorován, přestože Coruscant měl ze všech světů v Galaxii nejdokonalejší detekční systém s největším dosahem. Infiltrátor se pyšnil prototypem maskovacího zařízení na stygiové krystaly a účinnými rušičkami, schopnými obelstít i strážní síť Coruscantu.
Jako místo k přistání zvolil střechu opuštěné monády v té části města, kterou čekalo zbourání a obnova. Nechal maskovací zařízení zapnuté a prošel dveřmi do nákladového prostoru pro svůj speeder. Byl to model očesaný od všech zbytečností, stvořený pro co nejvyšší rychlost a ovladatelnost. Maul na něm pokračoval ve své cestě městem.
Lord Sidious se dozvěděl, že Hath Monchar obývá apartmá v bohaté části Coruscantu, několik kilometrů jižně od Manaraiských hor. Maul neznal přesnou adresu, ale to nevadilo. Najde ztraceného Neimoidiána, i kdyby měl prohledat celé megaměsto.
Bylo nemožné byť pomyslet na dobu, kdy ještě nebyl poddaným lorda Sidiouse. Věděl, že původně pochází z planety jménem Iridonia, ale vědět tohle bylo jako vědět, že atomy, ze kterých se skládá jeho tělo, se kdysi zrodily v prvotní galaktické výhni, jež v sobě vykovala hvězdy. Tato znalost byla vzdáleně zajímavá, jakoby z akademického hlediska, ale nic víc. Nezajímalo ho cokoliv dalšího o vlastní minulosti nebo rodné planetě. Jediné, o co se staral, že jeho život začal s lordem Sidiousem. A pokud by mu mistr nařídil zemřít, Maul by rozsudek přijal beze slova odporu.
Ale to se nestane, dokud bude lordu Sidiousovi sloužit ze všech svých sil. Což samozřejmě bude. Nedovedl si představit situaci nebo okolnost, která by mu v tom mohla zabránit.
Zpoza něj se ozvalo tlumené zaječení sirény. Maul kmitl pohledem přes rameno a spatřil, že je pronásledován policejním

droidem na speederu, podobném Maulovu vlastnímu. Nepřekvapilo ho to, věděl, že porušil několik dopravních zákonů o rychlosti a směru jízdy. Stejně tak si uvědomoval, že droid nemá šanci ho chytit.
Maul zrychlil na maximum a skrze železobetonový labyrint prudce vystoupal do roviny mezi dvěma úrovněmi vzdušné dopravy. Speeder neměl žádné maskovací zařízení, což ovšem nebylo důležité, jeho rychlost a ovládání stačily více než dost, aby pronásledovatel zůstal daleko za ním. Věděl, že se droid spojuje s hlídkami a žádá o posily, které by Maula obklíčily a donutily ho zastavit.
To nemohl dopustit.
Támhle vepředu byla mezera ve spodním proudu dopravy. Maul změnil kurs speederu a ponořil se skrze ni dolů, klesl několik pater, než se dostal i skrze vrstvu mlhy, jež se vznášela asi třicet metrů nad zemí. Stále ho mohli pronásledovat, samozřejmě – ovšem dokud nebude ohrožovat na životě nikoho jiného než sebe, nebude pro ně prioritou. Kromě toho, už se dostal skoro k cíli.
Dorazil bez dalších problémů a odstavil speeder na jedno z veřejných parkovišť, zaplatil si parkovací lístek na zbytek dne. Pak vstoupil na eskalátor, který jej dopraví do jedné z mnoha poboček coruscantského Celního úřadu.
Několikrát zaznamenal, že se na něj ostatní dívají, jeho zjev na sebe přitahoval pohledy dokonce i na kosmopolitním Coruscantu. Stálo by značné úsilí skrýt davům svou přítomnost použitím Síly, přesto by to mohl udělat. Ale vůbec nezáleželo na tom, kdo ho tady spatří. Pokud všechno půjde podle plánu, mohl by úkol splnit a opustit Coruscant za méně než jeden den.
Měl jednu výhodu: přestože tu byla větší přehršel mimozemských ras a druhů než kdekoli jinde v galaxii, ještě stále tu nebylo vidět příliš Neimoidiánů – to kvůli nedávnému přiostření vztahů mezi Republikou a Obchodní federací. Maul vstoupil do impozantní stavby Celního úřadu a rychle zamířil k terminálu databanky. Používaje heslo od lorda Sidiouse, zadal HoloNetu vyhledávání záznamu o nedávno doraziv ším Neimoidiánovi. Obrázek Hatha Monchara, který získal, odpovídal tomu, který Maul dostal od svého mistra. Jméno bylo jiné, ale to se dalo čekat.
Maul zadal nový vyhledávací parametr a zkoušel vystopovat Monchara přes jeho debetní kartu. Nenašel žádný záznam o transakcích – opět nepřekvapující zjištění. Ten Neimoidián byl příliš mazaný, než aby se dal chytit tímto způsobem. Nepochybně bude po dobu svého zdejšího pobytu platit pouze hotově.
Za Maulem se začala tvořit fronta, další lidé chtěli použít terminál, který okupoval. Slyšel reptání, jak netrpělivost občanů i turistů narůstala. Ignoroval je.
Naboural se do planetární bezpečnostní sítě, která monitorovala vesmírné přístavy a přilehlé okolí, a vyvolal si posledních dvacet čtyři hodin z nepřetržité koláže obrázků, pořízených pevnými i pohyblivými kamerami. Zadal systému prohledat data o Neimoidiánech.
Našel několik záběrů, jeden z nich vypadal slibně. Nebyl příliš zřetelný – rozmazaný obrázek Neimoidiána, který vstupoval do hospody nedaleko odtud, před několika hodinami – ale bylo to lepší než nic.
Maul se slabě pousmál. Jeho ruka přejela po jílci dvojitého světelného meče, který mu visel u pasu. Zapamatoval si adresu baru, nečež se otočil a opustil budovu.

Kapitola 4

Nute Gunray podrážděně odstrčil stranou talíř hub. Bylo to jeho oblíbené jídlo: černá směs drcených plodnic marinovaná v alkalických výměšcích piraního brouka. Houby vypěstované k dokonalosti, se spóry, které právě začínaly dozrávat. Normálně by se jeho čichové a chuťové receptory třásly v extázi při vyhlídce takového gastronomického zážitku. Ale neměl vůbec chuť k jídlu, vlastně se nemohl na jídlo ani podívat od té doby, co se sithský lord naposledy objevil na můstku a všiml si, že Hath Monchar tam není.
„Odnes to," vyštěkl na opodál se vznášejícího droidského sluhu. Talíř byl odstraněn a Gunray vstal a vzdálil se od stolu. Otočil se k jednomu z transpariocelových průhledů, skýtajících výhled do nekonečných hlubin hvězdných polí. Stále žádné zprávy o Moncharovi, žádná stopa, kam asi zmizel. Pokud místokrál mohl hádat – a dohady byly to jediné, co nyní měl – řekl by, že se jeho zástupce rozhodl obchodovat na vlastní pěst. Nabízela se spousta možností, jak proměnit vědomosti o chystané blokádě v peníze, dost peněz na nový život na jiné planetě. Gunray si byl dost jistý, že právě to byl Moncharův plán – zejména proto, že sám na to nejednou pomyslel.
Avšak tím se problém nezmenšoval. Pokud se Monchar nevrátí na Saak´ak dřív, než se s nimi Sidious znovu spojí…
Ozvalo se slabé pípnutí z panelu. „Dále," řekl.
Dveřní panel se odsunul a vstoupil Rune Haako. Správce kolonií Obchodní federace prošel pokojem, posadil se a urovnal si s úzkostlivou pečlivostí svůj fialový oděv, horlivě narovnával záhyby na látce, než se podíval na Gunraye.
„Předpokládám, že o Moncharovi nic nového."
„Nic."
Haako přikývl. Chvíli si nervózně pohrával s límcem, pak si upravil široké rukávy. Gunray pocítil záblesk podráždění. Mohl Haaka číst jako počítačový soubor, věděl, že jeho zástupce přináší návrh týkající se nynější situace, a věděl rovněž, že takový rozvláčný přístup k věci měl Gunraye přimět stáhnout se do defenzívy. Ale protokol vyžadoval neprozrazovat žádné emoce, pokud by to udělal, připouštěl by, že Haako má navrch.
Nakonec Haako vzhlédl a jeho pohled se střetl s Gunrayovým. „Možná bych věděl, kudy dál."
Gunray nepatrně pokynul rukou v gestu, které nevyjadřovalo víc než zdvořilý zájem. „Prosím."
„Při mých povinnostech pro Obchodní federaci jsem měl příležitost setkat se s pár lidmi jedinečných schopností."
Srovnal si sponu na plášti. „Konkrétně mluvím o jisté lidské ženě jménem Mahwi Lihnn. Za předem dohodnutou odměnu vyhledává a dopravuje zpět osoby, které zbloudily ze správných cest nebo spáchaly zločiny."
„Mluvíš o nájemné lovkyni," řekl Gunray. Viděl, jak Haako potlačil úšklebek, a opožděně pochopil, že přiznáním znalosti

toho výrazu, užívaného pro někoho s takovými přízemními schopnostmi, se před svým podřízeným shodil. Avšak bylo mu to jedno – byl příliš rozrušen možností, kterou skýtal návrh jeho zástupce. „Mohli bychom si tu Mahwi Lihnn najmout, aby vystopovala Monchara a přivezla ho zpět, než si nás Sidious znovu svolá."
„Přesně tak."
Gunray zaznamenal v Haakově tónu skryté opovržení. Urovnal si svůj vlastní límec a dal si načas s odpovědí. Jeho počáteční nadšení pro možné řešení problému se pomalu zmírnilo a rozhodl se ukázat Haakovi, že si nikdo nemůže zahrávat s místokrálem Obchodní federace. „A ty…tu bytost znáš?" zeptal se, dávaje tónem a výrazem najevo přesně tu správnou dávku pohrdání, které by předváděl kdokoliv na Haakově pozici při styku s tak nízko postavenou osobou. Haakova samolibost se otřásla v základech. Jeho prsty nervózně zatahaly za zdobenou brož. „Jak jsem řekl, při mé práci zmocněnce a velvyslance Federace…"
„Samozřejmě." Gunray do toho slova vložil stejnou měrou soucit a povýšenost. „A Obchodní federace je ti vděčná za tvou ochotu bratříčkovat se s takovými…zajímavými…osobami, v naději, že jejich schopnosti se nám jednou mohou hodit." Sledoval, jak Haako stiskl rty, jako by kousl do shnilého lanýže, a pokračoval. „Zoufalá doba si zcela jistě žádá zoufalé kroky. Přestože lituji, že o to musím požádat osobu na tvé pozici, věřím, že se přemůžeš a znovu tu Mahwi Lihnn zkontaktuješ, abychom mohli uspokojivě vyřešit tuto nepříjemnost s Moncharem."
Rune Haako cosi zahučel na souhlas a odešel. Jen co se dveře zavřely, Nute Gunray spokojeně přikývl. To nebylo špatné, to nebylo vůbec špatné. Dokázal nalézt možné řešení problému Moncharova zmizení a zároveň setřel toho nesnesitelného domýšlivce Haaka. S potěšením zaslechl slabé kručení v žaludku, které značilo návrat jeho chuti k jídlu. Možná by měl své večeři dát ještě jednu šanci.

„Říkal jsem o tý věci Huttovi," pronesl Lorn. „Byl připravenej rozloučit se kvůli holocronu od Jedi se spoustou prachů. Za sithskej moh zaplatit dvakrát tolik." Sklíčeně hleděl do hlubin sklenice a kroužil zbytkem modrozelené johriánské whisky, které byla ještě nedávno sklenice plná.
"Ta kostka měla cenu padesát tisíc kreditů. Teď je v háji a mejch patnáct tisíc taky. Všechno, co jsem měl."
„Přivede nás to do zoufalé finanční situace," řekl I-5.
Ti dva seděli u baru v zadní části hospody „U zeleného krystalu" nedaleko hranic čtvrti, jež nesla název Krvavý koridor. Byli pravidelnými návštěvníky a droidova přítomnost zde už nevzbuzovala mnoho pozornosti - navzdory nápisu u vchodu, který hlásal v Basicu a několika jiných jazycích „ZÁKAZ VSTUPU S DROIDY".
„Je to všechno moje chyba, zamumlal Lorn, více do desky potřísněného stolu než k I-5. „Dybych se nenaštval…"
Pozoroval droida trochu zakaleným zrakem. „Nechápu, proč se mnou eště zůstáváš."
„Aha, takže se dostáváme do plačtivé nálady. Bude to trvat dlouho? Mohl bych se zatím vypnout a vyčistit, než tě to přejde."
Lorn zavrčel a mávl na barmana, aby znovu nalil. „Umíš bejt opravdovej bastard, víš to?" vmetl I-5.
"Podívejme se…podle mých vložených záznamů prvotní definice bastarda zní ‚dítě narozené nesezdaným rodičům'. Avšak další význam je ‚něco nejasného nebo nezvyklého původu'. V tomto bodě, myslím, splňuji."
Když se přiblížil číšník, aby znovu naplnil Lornovu prázdnou sklenici, I-5 nádobku zakryl rukou. „Můj přítel si dnes zničil různými hydroxylovými sloučeninami už dost nervových buněk. Nemá jich nadbytečný přísun."
Bothanský číšník se krátce zadíval na Lorna, pokrčil rameny a odsunul se k jiné části barového pultu. Duros oblečený v mundúru pilota seděl už delší dobu vedle nich a teď se na ně podíval, přičemž vypadal, že si droidovy přítomnosti všiml až teď. „Ty necháš svého droida rozhodnout, kolik smíš vypít?" zeptal se nevěřícně Lorna.
„To neni můj droid," řekl Lorn. „Jsme partneři. Obchodní společníci." Pečlivě slova artikuloval.
Durosovy mžurky zamrkaly překvapením a nedůvěrou. „Chceš mi říct, že ten droid má občanský statut?"
„Nic ti neříká," otočil se I-5 na Durose, „…hlavně protože je tak opilý, že bude mít potíže udržet se na nohou. Já ti říkám, aby ses staral o sebe. Jaká je moje pozice v galaktické společnosti, to není tvá starost."
Duros se letmo rozhlédl kolem, viděl, že zbytek štamgastů radši tuto výměnu názorů okázale přehlíží, pokrčil rameny a věnoval se opět svému pití. I-5 sundal Lorna z barové židle a otočil ho směrem ke dveřím. Lorn šel klikatě napříč místností, pak se obrátil k přítomným.
„Kdysi jsem bejval někdo," sdělil jim – mnoho z nich ani nevzhlédlo. „Pracoval ve vyšších patrech. Až na střechách. Moh jsem vidět hory. Zatracení Jedi – oni mi tohle udělali." Pak se otočil a vyšel ven, následován I-5.
Venku bylo chladněji a Lorn cítil, že začíná pomalu střízlivět.
„Myslím, že jsem byl zase výřečnej, co?"
„Dokonale. Zaujal jsi je. Jistě se nemohli dočkat dalšího napínavého pokračování. Proč zatím nejdeme domů, než se jeden z těch zdejších barvitých obyvatel rozhodne vyzkoušet, jak rychle hoří alkoholem nasáklá lidská tkáň?"
„Dobrej nápad," souhlasil Lorn, když ho I-5 vzal pod paží a vykročil.
Míjeli pouliční obchodníky nabízející na prodej pašovaná data, třpytokoření a jiné nelegální věci. Žebráci různých ras, zavinutí v cárovitých pláštích, se k nim natahovali pro almužnu. Nejbližším vchodem vstoupili do podzemí a sjeli dolů dlouhým a rozbitým eskalátorem, jenž končil v chodbě, kde byl silný průvan. Nahoře na povrchu bylo teplo, tady dole byla učiněná sauna. Smíšený pach nejrůznějších nemytých tvorů, kteří šli skrze pasáž, spolu s houbovou zatuchlinou šířící se ze zdí, hraničil s halucinogenní látkou. Proč nemůžou být všichni cítit jako Toydariáni, divil se Lorn.
Vydali se dál úzkým bočním vchodem, jehož stěny a strop byly jednolitou změtí potrubí, rour a kabelů. Blikající a světélkující osvětlení zajišťovaly v nepravidelných intervalech aspoň šero. Podlaha byla poseta úlomky žuly, Lorn si dával pozor, kam šlape, za těchto podmínek nelehký úkol. Konečně přišli ke třetím z mnoha dveří, umístěným ve výklencích, a Lorn je po několika pokusech otevřel svou kartou.
Místnůstka bez oken, buňka vyříznutá ze železobetonového masivu v základech města, byla určena pouze pro jednoho

obyvatele, ale od té doby, co byl Lornovým spolubydlícím droid, neměli nedostatek místa. Byly tu dvě židle, skládací lůžko vyklopitelné ze zdi, malinká koupelna a kuchyňka sotva dost velká pro mikrovlnnou troubu a chladničku. Byt byl bez poskvrny čistý – další výhoda droidského spolubydlícího.
Lorn se posadil na kraj postele a hleděl na podlahu. „Tady vidíš všechno, co musíš vědět o Jedi," prohlásil.
„Oh, prosím – už ne."
„Je to banda svatouškovskejch elitářů, který se staraj jenom vo sebe."
„Víš, že jsem si tenhle proslov celý nahrál. Můžu si ten záznam rychle přehrát, ušetří to čas."
„‚Strážci galaxie' – dovol, abych se zasmál. Všechno, co chtěj hlídat, je jejich způsob života."
„Být tebou - hypotetická situace, která hrozí přetížit mé logické obvody, pokud nad ní budu déle přemýšlet - přestal bych se zabývat Jedi a radši bych se staral o to, za co se příště najím. Já nepotřebuju výživu, ale ty ano. Musíš sehnat něco senzačního a rychle to prodat."
Lorn zíral na droida. „Nikdy jsem neměl odpojit tvůj omezovač kreativity." Chvíli přemýšlel a posléze dodal: „Ale máš pravdu – nemá cenu lpět na minulosti. Musíme hledět vpřed. Potřebujeme plán – hned teď." S těmito slovy se svalil na lůžko a začal hlasitě chrápat.
I-5 pozoroval svého ležícího přítele. „Evoluce neměla nikdy rozdávat náhodně inteligenci," zamumlal droid.

Kapitola 5

Darth Sidious přemýšlel nad Jedi.
Jejich oheň v galaxii vyhasínal, o tom nebylo pochyb. Po více než tisíc generací byli samozvanými ochránci veřejného blaha, ale tato éra se nyní blížila ke svému konci. A ti žalostní blázni, zaslepeni vlastní přetvářkou, tuto pravdu neviděli. Bylo to příhodné a správné, stejně jako bylo správné, že příčinou jejich zániku bude Sith.
Těch několik vědců a badatelů, kteří toto jméno znali, si myslelo, že Sith je „temnou stranou" rytířů Jedi. To bylo samozřejmě velice zjednodušené hodnocení. Byla pravda, že vycházeli z učení skupiny, odtrhnuvší se před tisíci let od řádu Jedi, ovšem posunuli tyto vědomosti a filosofii z jejich počáteční úzkoprsosti mnohem dál.
Bylo jednoduché a též pohodlné rozdělit pojem Síly na světlou a temnou, dokonce i Sidious užíval při výcviku svého žáka takové pojetí. Ale ve skutečnosti byla jen Síla. Nadřazená malicherným pojmům jako kladná a záporná, černá a bílá, dobrá a zlá. Jediný rozdíl, který stál za zmínku: Jedi spatřovali konec v Síle samotné, kdežto Sith věděl, že Síla je pouze prostředek.
Prostředek k moci.
Přes všechno ponížené vystupování a prohlašování, že se moci vzdávají, po ní Jedi toužili jako nikdo jiný. Sidious věděl, že tomu tak je. Tvrdili, že jsou služebníci lidu, ale za ta staletí se stále více vzdalovali kontaktu s občany, kterým zdánlivě sloužili. Teď se plížili klášterními chodbami a pokoji svého Chrámu a šířili své prázdné ideály, zatímco provozovali své nestoudné machinace, jež jim měly přinést více světské moci.
Jako jedna polovina celého existujícího sithského řádu Darth Sidious rovněž toužil po moci. Byla pravda, že jeho jeho jednání tajně vedlo přesně k tomuto konci, ale činil tak z nutnosti a nikoli z vychytralosti. Po Velké sithské válce byl řád zdecimován. Jediný přeživší Sith řád vzkřísil podle nové směrnice: jeden mistr a jeden učedník. Tak tomu bývalo a tak tomu i bude, až do onoho slavného dne, který přinese zkázu Jedi a vzestup jejich odedávných nepřátel, Sithů.
A tento den se rychle přibližoval. Po staletích plánování a skrývání se už byl skoro tady. Sidious si byl jistý, že Sith opět povstane ještě za jeho života. V nepříliš vzdálené budoucnosti přijde den, kdy bude triumfálně stát nad tělem posledního Jedi, kdy spatří Chrám, srovnaný se zemí, kdy zaujme své právoplatné místo vládce galaxie.
Což byl důvod, proč nesměl připustit – byť na první pohled nevýznamné – žádné slabiny. Možná, že nepřítomnost Hatha Monchara neměla nic společného s plánovanou blokádou planety Naboo Obchodní federací. To bylo možné. Ovšem pokud existovala i ta nejmenší šance, že to souvislost má, Neimoidián musel být nalezen, aby si to s ním mohl vyřídit.
Darth Sidious se podíval na nástěnné hodiny. Bylo tomu lehce přes čtrnáct hodin, kdy dal Maulovi tento úkol. Tušil, že ho Maul brzy informuje. Nároky byly vysoké, velice vysoké, ale byl si naprosto jist, že Maul splní úkol stejně nemilosrdně jako obvykle. Vše bude pokračovat podle plánu a Sith znovu povstane.
Brzy.
Velice brzy.

Krvavý koridor se nacházel ve třetím kvadrantu sektoru Zi-Kree. Byla to jedna z nejstarších oblastí celé rozlehlé planetární metropole, zastavěná věkovitými mrakodrapy a věžemi. Stavby se tyčily tak vysoko a byly natolik mohutné, že do některých částí koridoru proniklo sluneční světlo pouze na několik minut denně. Darsha si vzpomněla na pověsti o kmenech pololidských bytostí, které žily v takřka naprosté tmě koridoru tak dlouho, že získaly dědičnou slepotu.
Ale tma byl nejmenším z nebezpečí Krvavého koridoru. Daleko horší byly ty věci, lidské i nelidské, jež žily v temnotě a číhaly na neopatrné.
Darsha směrovala své vznášedlo skrze povlak mlhy, který ležel nad nejspodnějšími patry jako špinavá deka. Proč si vybírají taková místa jako úkryt pro informátory, divila se. Logická odpověď zněla, že tohle je poslední místo, kde by se po nich kdokoli sháněl.
Ten „bezpečný dům" – zabarikádovaný kvádr ze železobetonu a plastoceli – stál v ulici, která nebyla ani dost široká, aby se do ní Darsha mohla snést. Přistála tedy v nejbližší odbočce, vystoupila a instruovala autopilota, aby vozidlo zvedl dvacet metrů nad zem a zůstal tam, v pohotovostním režimu. Takhle bude mnohem jistější, že jej zde Darsha ještě nalezne, až se vrátí.

Na domech byly tu a tam zářivky, chráněné drátěnými klícky, ale po staletích používání byly tak slabé, že pouze mírně narušovaly tmu. Jakmile Darsha vystoupila ze svého vznášedla, obklopili ji žebráci prosící o jídlo a peníze. Zkusila jim zatemnit mysl dávnou technikou rytířů Jedi, ale bylo jich moc - a navíc, hodně z nich mělo mozky vymyté hladověním nebo různými nelegálními látkami, takže sugesci odolávali. Zatnula zuby a prorážela si cestu skrze les špinavých paží, chapadel a jiných končetin.
Smíšený odpor a soucit, které pociťovala, byly zdrcující. Téměř tak dlouho, co si pamatovala, byla rozmazlována a střežena v Chrámu Jedi, chráněna před přímým stykem se spodinou společnosti – ironická situace, neboť Jedi měli být ochránci všech vrstev galaktického obyvatelstva, dokonce i této, považované vyššími kastami za odpuzující. Pravda, někdy ji její výcvik zavedl na různá drsná místa, ale ještě neviděla nic, co by se s tímhle dalo byť vzdáleně srovnat. Vyděsilo ji, že taková bída a špína může vůbec existovat, natož být na Coruscantu opomíjena.
Dostala se k zastrčenému vstupu do domu a zabušila na bytelné, vyztužené dveře. Otevřela se malá štěrbina a vysunula se bezpečnostní kamera. „Jméno a účel návštěvy?“ zeptal se praskavý hlas.
„Darsha Assant, posílá mne Rada Jedi.“
Vychrtlý Kubaz zkusil vytrhnout světelný meč ze závěsu na jejím pásku. Popadla ho za ruku a vyvrátila mu palec dozadu. Zaječel a rychle se stáhl zpět, ale jiní po něm okamžitě zabrali prázdné místo. Jediný důvod, proč ji ještě neodvlekli do ulice, byl, že se jich tu mačkalo příliš, aby se vtěsnali do úzkého prostoru, kde stála.
Laserový paprsek z kamery jí rychle přejel po obličeji. „Identita potvrzena. Zadržte prosím dech.“
Darsha poslechla – načež skryté trysky obklopující dveře rozprášily na dav žebráků růžovou mlhu. Ozval se sbor rozhořčených výkřiků, remcání a dalších protestů, když ve vzduchu rozptýlené dráždidlo přinutilo zástup stáhnout se. Dveře se rychle odsunuly, kovová paže uchopila Darshu a vtáhla ji dovnitř.
Nacházela se v úzké chodbě, kde byla skoro taková tma jako na ulici. Strážní droid, který ji předtím vzal za ruku, ji teď vedl touto chodbou a dál za roh, do malého pokoje bez oken. Světlo tu nebylo o mnoho lepší, Darsha stěží rozeznávala shrbenou postavu, jež seděla na židli. Holohlavý, humanoid, připadal jí jako Fondorián.
Droid oznámil: „Tohle je Jedi, která tě dostane do bezpečí, Oolthe.“
Darsha věděla, že je to bláznivé, ale rozechvělo ji, když o sobě slyšela mluvit jako o Jedi –dokonce i droida.
„Nejvyšší čas,“ řekl Fondorián. Spěšně vstal. „Vypadněme odsud, než se setmí – ne, že by se tady vůbec někdy přestalo stmívat.“ Vykročil k východu z místnosti, pak se zastavil a pohlédl na Darshu. „No tak co je?“ otázal se netrpělivě. „Na co čekáš?“
„Rozhoduju se, jak se nejlépe dostat zpět k mému vznášedlu,“ odpověděla Darsha. „Nelíbí se mi představa, že se budu znovu prodírat těmi ubožáky venku.“
„My budeme ti ubožáci, jestli sebou nepohnem. Tohle je území Raptorů. Proti nim ti špinavci venku vypadají jako republikový Senát. Tak už pojďme!“
Darsha vykročila k chodbě, Oolth ustoupil stranou a nechal ji projít. „Máš mě chránit, jdi první.“
Jakkoli dobrý Radě byl, Darsha si byla jistá, že zrovna kvůli statečnosti si ho necenili. Protáhla se kolem něj a vykročila k venkovním dveřím.
Vedle dveří byl monitor bezpečnostní kamery, ukazoval několik bezdomovců, kteří se stále potloukali kolem. Avšak většina z nich se zřejmě vydala hledat někoho jiného, koho by mohli otravovat. Pokud by si Darsha a Oolth pospíšili, možná by se mohli dostat k jejímu vznášedlu bez větších potíží.
„Dobrá,“ řekla Darsha. Zhluboka se nadechla a použila Sílu, aby se uklidnila. Je Jedi padawan pověřená úkolem. Nastal čas se s ním vypořádat. „Jdeme.“
Dveřní panel se odsunul. Darsha zapátrala Sílou a nezjistila poblíž přítomnost nikoho, kdo by představoval nebezpečí. Tímto ujištěná vyrazila s Oolthem skrz ulici. Pobudové se jakoby zhmotnili ze stínů a shromažďovali se kolem nich. Oolth do nich vrážel, když se s Darshou protláčeli skrz. „Jděte ode mě! Hnusáci!“
„Dělej,“ popohnala ho Darsha. Odmítla droidovu nabídku eskorty, protože nechtěla přitahovat víc pozornosti, než bylo nutné. Kdyby musela, mohla by zapnout svůj světelný meč, nepochybovala, že pouhý pohled na energetickou čepel by většinu bezdomovců přiměl uprchnout. Ale doufala, že se tomu vyhne. Už byli skoro u cíle.
A pak ucítila své srdce, prudce bušící nervózním napětím, až v krku.
Její vznášedlo bylo pořád na místě, kde ho odstavila - vznášelo se dvacet metrů ve vzduchu. Pod ním stál asi dvanáctičlenný hlouček, směs různých bytostí, mezi rasami Darsha rozpoznala lidi, Kubaze, H´nemthe, Gotaly, Snivviány, Trandoshany a Bithy. Všichni se zdáli být v pozdní pubertě své rasy, oblečeni byli v barevných, pestrých šatech a všichni vypadali velice nebezpečně.
Oolth se zajíkl a přidušeně zašeptal: „Raptoři.“
Darsha slýchala o spoustě pouličních gangů, které terorizovaly velkou část spodních úrovní Coruscantu. Raptoři z nich měli jasně nejhorší pověst. Věřila, že dokončí svůj úkol dost rychle, aby se vyhla střetu s nimi. Této víře byl právě konec.
Do vznášedla bylo zaseknutých několik záchytných háků a visela z nich lana. Tři členové gangu – lidská žena a dva bithští muži – vlezli dovnitř a urputně prohrabávali vnitřek. Házeli svým kumpánům dolů různé předměty: holoprojektor, dýchací masku do vody, balíček potravinových kapslí a lékárničku. Zatímco je Darsha pozorovala, jeden z nich dokázal vyřadit autopilota, takže vozidlo lehce přistálo na zemi. Zbytek gangu to přivítal jásotem.
Oolth ji popadl za plášť a zkusil ji zatáhnout zpět do stínů úzké uličky. „Rychle, než si nás všimnou!“
Vytrhla se z jeho sevření. „Nemůžu je nechat ukrást moje vznášedlo. Je to naše jediná cesta odtud. Počkej tu, dokud se s nimi nevypořádám.“ Přinutila se předstírat jistotu, kterou ani v nejmenším necítila, a vykročila vstříc Raptorům.
Neušla víc než pár kroků, když zaznamenali její příchod. Nevázaný smích a brebentění ustaly, jak si Darsha domyslela, nemohli uvěřit, že někdo může být takový sebevrah.

Zastavila se několik metrů před nimi. Teď už na ulici nebyl nikdo jiný – kromě Fondoriána, který se schovával kdesi za ní. Nikdo duševně zdravý nechtěl být poblíž, když byli Raptoři na číhané.
„To vznášedlo je moje," oznámila, s úlevou, že se jí netřese hlas. „Vraťte prosím věci, které jste ukradli, a odejděte."
Raptoři se po sobě podívali v úžasu a pak se ozvaly rozličné zvuky, které označovaly smích té které rasy. Jeden z lidských mužů – hubený a šlachovitý, pyšnící se svéráznou hřívou zelených vlasů, které stály díky elektrostatickému poli – k ní vykročil.
„Myslím, že seš tu nová," řekl a vyvolal tím u svých kumpánů další výbuch smíchu – tentokrát mnohem řezavějšího.
Darsha rychle probrala svoje možnosti. Moc jich nebylo. Byla jediná proti tuctu, a přestože znalost bojových umění Jedi značně zlepšovala její vyhlídky, stále si nebyla úplně jistá, jak by z toho střetu vyšla. Ke všemu byla v jejich rajónu a věděla, že se ve stínech může krčit další tucet.
Ale měla i jiné alternativy než boj. Trik na ovládnutí mysli, který zkoušela na žebráky, nebyl zcela úspěšný, ovšem aspoň některé z nich to odradilo. Teď by mohl posloužit a zmást Raptory na dost dlouho, aby se dostala k vozidlu. Samozřejmě musela do vznášedla dostat i Ooltha, avšak problémy se řeší hezky popořadě.
Zvedla pravou ruku a zavlnila prsty v pohybu, jenž měl upoutat jejich pozornost, zatímco sahala po Síle. „Nezajímáte se o mě," řekla měkkým, ale přesvědčivým hlasem, který se naučila, „…ani o mé vznášedlo." Na jejich zmatených výrazech viděla, že to funguje, cítila, jak se jejich vůle dostávají na stejnou frekvenci s její.
Zelené číro byl buď vůdce, nebo něco takového, protože když přikývl a pomalu zopakoval: „Nezajímáme se o ni ani o její vznášedlo," zbytek gangu zamumlal totéž v nedokonalém unisonu.
Darsha pokročila o něco dopředu a znovu udělala hypnotické gesto. „Můžete odejít," navrhla Zelenému číru. „Není tu nic zajímavého."
„Můžeme odejít. Není tu nic zajímavého." Zbytek gangu mu vytvořil echo.
Darsha se pohybovala pomalu, ale bez zastávek kupředu. Minula Zelené číro a nyní stála v jejich středu, jen krok nebo dva od vznášedla. Ovládala je, vnímala jejich mysli, některé slabě vzdorovaly, jiné se sugesci znásobené Sílou ochotně vzdaly. Ještě kousek a bude ve vznášedle.
Tmavou ulicí se rozlehl výkřik.
Darsha sebou polekaně škubla a otočila se nazpět po zdroji zvuku. Byl to Oolth, trhaně se kymácel uprostřed uličky, jako šílený třásl a kopal nohou, aby si ji uvolnil od obrovské krysy, jejíž čelisti mu svíraly holeň. Ve chvíli, kdy Darshe došlo, co to bylo, také pochopila, že její myšlenková koncentrace byla tím nečekaným zvukem narušena. Mrkaje a potřásaje hlavami – jako by se probudili ze zdřímnutí – pochopili zase Raptoři, že se jejich kořist sama úslužně doručila přímo mezi ně.
Darsha neměla jinou možnost než bojovat. Sáhla po světelném meči, ale než ho mohla sevřít, byli u ní.

Kapitola 6

Hath Monchar byl vyděšený.
Pro někoho, kdo znal zástupce místokrále Obchodní federace, by to nebyl ani trochu překvapivý stav věcí. Dokonce i mezi Neimoidiány byl Monchar považován za výjimečně bázlivého. Proto bylo jeho nynější jednání tak nečekané. Monchar se bál, jistě, ale pod tím se skrýval ještě jiný pocit, který mu byl daleko méně znám než strach. Byla to pýcha – pravda, nervózní a křehká, nicméně pýcha. Uchopil příležitost, velkou příležitost. Odvážil se zacílit svůj život novým a s trochou štěstí i mnohem výnosnějším směrem. Říkal si, že má právo být pyšný.
Letmo přejel pohledem po hostech baru, ve kterém seděl. Byl to jiný podnik, než kde se obvykle vyskytoval, když byl na Coruscantu. Tamta restaurace byla v přepychové Věži Kaldani, kde měl i své apartmá. Avšak při této návštěvě ve svém apartmá nepobýval. Tak by bylo příliš snadné ho najít. Místo toho si pod smyšleným jménem pronajal levný byt blízko Galaktického muzea. Také zvažoval, že si koupí holografickou masku, která by mu propůjčila vzhled jiné rasy. Jeho paranoia válčila nějaký čas s chamtivostí, ale nakonec hrabivost vyhrála, i když pouze těsně.
Hath Monchar přiletěl na Coruscant, protože hlavní soustava Republiky byla nejlepším místem, kde se daly poslat do oběhu informace - rychle a anonymně. A právě to měl na prodej – informace. Přesněji: informace o chystané blokádě Naboo a také fakt, že ten, kdo za tím vším stojí, je sithský lord.
Byl to zajisté riskantní plán. Moncharovi bylo jasné, že pokud by ho našli jeho kolegové, rychle by ho vydali na milost a nemilost Sidiousovi. Další myšlenky na možnost, že by uvízl ve spárech sithského lorda, stačily, aby musel začít rychleji dýchat. Navzdory tomu nemohl Monchar odolat příležitosti, jak přijít k rychlému štěstí.
Polkl další doušek houbového piva, které si objednal. Ano, nebezpečí bylo velké, ale taková je cena za zisk. Potřeboval pouze najít správnou osobu jako prostředníka, někoho, kdo znal zákazníky, kteří by velkoryse zaplatili za zprávy, jež má. Chtělo to jen víc odvahy z jeho strany. Když už došel tak daleko, nezastaví se. Ne, pokud má svůj cíl tak blízko.
Hath Monchar mávl na baragwinského číšníka. Další džbánek piva, aby si dodal potřebné odvahy.

Mahwi Lihnn byla nájemnou lovkyní už téměř deset standartních let, od té doby, co ji vyhostili z její domovské planety, protože zabila zkorumpovaného ministra vlády. Během této doby procestovala při plnění svých úkolů galaxii téměř do celé délky i šířky. Pronásledovala kriminálníky na tak odlišných světech, jako byly Ord Mantell, Roon, Tatooine a desítky dalších. Avšak, a to bylo zvláštní, ještě nikdy nezavítala na Coruscant a už se těšila, až spatří galaktickou metropoli.
Úkol, který jí zadal pobočník neimoidiánského místokrále, vypadal velice jednoduše. Lihnn neočekávala při hledání zmizelého Hatha Monchara žádné velké potíže, ani na tak přelidněném světě, jako je Coruscant. Když autopilot naváděl její loď na přistávací plošinu východního vesmírného přístavu, zkontrolovala své vybavení a výzbroj. Její oblečení se

nezdálo být ničím víc než uniformní tunikou a kalhotami, ovšem jejich materiál – hustě tkané vlákno arachnora – byl schopen odolat úderu vibročepele, jakožto i odrážet nízkoenergetické paprsky a lasery. Brnění, které nevypadalo jako brnění – pro nezasvěcené. Odborníci by ho samozřejmě odhalili, ale neočekávala, že by narazila na nějaký odpor. Na každém boku jí visel blaster DL-44 a v tajném kotníkovém pouzdře se skrývala malá omračovací pistole. K zápěstím měla připevněné ruční rakety a v pravé ruce schovávala dlaňový blaster. Na opasku nesla mezi jinými věcmi sadu pout, omračovací obušek a tři tříštivé granáty.
Mahwi Lihnn hrála na připravenost.
Její první zastávka po opuštění lodi byla rezidenční apartmá věže Kaldani. Vážně pochybovala, že Monchar bude natolik pošetilý, aby přebýval ve svém registrovaném obydlí, ale jeden nikdy neví. Lihnn si už víckrát ušetřila zbytečné potíže a čas tím, že se podívala na místa, kde se její kořist mohla s největší pravděpodobností vyskytovat.
Když vstoupila do vestibulu, bezpečnostní droid ve službě se jí zeptal, koho by si přála vidět. „Hatha Monchara," řekla mu Lihnn. Droid přejel pohledem monitor počítače a pak ji informoval, že Monchar tady není, není dokonce ani na Coruscantu. Lihnn zdvořile přikývla a přimáčkla na droidovo tělo vyřazovač obvodů, který vytáhla z pásku. Droid něco zakoktal, než jeho fotoreceptory pohasly.
Lihnn vyjela výtahem do pětistého patra a prošla chodbou k Moncharovu apartmá, do jehož zámku použila elektronický paklíč, aby vyřadila bezpečnostní systém. Jakmile se dostala dovnitř, rychle zkontrolovala pokoje. Droid mluvil pravdu, Monchar tu nebyl. Ba co víc, vypadalo to, že místnosti už nějakou dobu nikdo nepoužívá.
Byt byl vyzdoben tak, že to – aspoň Neimoidiánům – připadalo jako ztělesněný vkus. Lihnn se to jevilo a také to páchlo jako hnijící bažina. Podívala se ještě po podrobnostech, doufajíc, že najde nějakou stopu po Moncharových plánech. Bohužel nic neobjevila.
Nakonec odešla, vrátila se do vestibulu a strhla z droida svůj vyřazovač obvodů. Než se stroj dostal do svých paměťových databank, aby pochopil, co se stalo, Mahwi Lihnn už byla pryč a kráčela po jednom z chodníků padesát úrovní nad povrchem.
Zcela jistě by trvalo dost dlouho prohledat město o velikosti planety a najít zde jednu určitou osobu. Lihnn naštěstí cítila, že taková akce nebude potřeba. Přestože byl Monchar dost mazaný, aby se neukazoval ve svém apartmá, Lihnn by se byla vsadila, že ten Neimoidián se pohyboval někde v nejbližším okolí. Tohle byla část Coruscantu, která mu byla nejlépe známá, takže by dávalo smysl, že bude zalezlý nedaleko odtud.
Lihnn se zastavila na vyhlídkové plošině a několik minut si vychutnávala ten pohled. Popisy, které četla, a hologramy, jež viděla, nevystihovaly překvapivou skutečnost. Poslední sčítání lidu říkalo, že na Coruscantu trvale žije kolem biliónu bytostí. I kdyby se mohla každou vteřinu zeptat jedné osoby, stále by potřebovala čas dlouhý jako život sta sarlacců, aby se dostala ke všem. Ale existovaly způsoby, jak zúžit výběr.
Paranoik, jakým Monchar bezpochyby byl, přece musel jíst. Lihnn vytáhla z kapsy přenosný počítač s připojením na HoloNet a použila ho, zadávaje vyhledávací požadavek na restaurace v této oblasti, jež se specializovaly na nechutné břečky, kterým Neimoidiáni říkali jídlo. Nebylo jich mnoho, přesně, jak si myslela. Mrkla na hodinky a zjistila, že už je skoro doba, kdy si většina ras dává večeři. Mohla by se jít podívat do několika z těch podniků. Pokud to bude znamenat rychlý konec jejímu úkolu, možná snese i ten hrozný puch.

Darth Maul si přivolal vzdušné taxi. Přestože byl nedaleko od svého speederu, nepřál si riskovat, že si s ním speeder někdo bude spojovat, ne teď, když byl tak blízko své kořisti. Řidič taxíku – Quarren – se na svého pasažéra podezřívavě zahleděl, když Maul nastoupil dozadu, ale neřekl nic, když mu byla udána adresa. Taxi strmě vystoupalo skrze dvě vrstvy dopravy, hučení zvedacích repulzorů tvořilo Maulovu vnímání zvukové pozadí, pak se dlouhým obloukem stočilo ke shluku vzdálených věží.
Vozidlo zlehka přistálo asi padesát metrů od hospody. Maul vstoupil dovnitř a okamžitě se skryl ve stínech poblíž dveří, zatímco se rozhlížel. Jeho oči se přizpůsobovaly extrémům světla a tmy mnohem rychleji než zrak jiných ras, skoro okamžitě mohl vnímat šerý interiér restaurace a všechny hosty.
Spatřil lidi, Bithy, Devaronce, Nikty, Snivviány, Arcony – spoustu druhů, všechny popíjející nebo jinak nasávající rozličné sloučeniny, které měnily strukturu jejich mozku. Neviděl Hatha Monchara. Vlastně neviděl vůbec žádné Neimoidiány.
Maul došel k baru. Barman byl vysoký, vychrtlý Baragwin, záhyby jeho obličejových laloků tuhé a zvrásněné jako kůže banthy. „Hledám Neimoidiána," sdělil mu Maul. „Mohl tu být během posledních pár hodin."
Baragwinovi přeběhlo po lalocích shora dolů zachvění – ekvivalent lidského zavrtění hlavou. „Přichází sem mnoho bytostí," řekl a jeho hlas byl vzhledem k tak mohutné hlavě až absurdně vysoký a tenký. „Přijdou, pijí, mluví, odejdou. Nevzpomínám si, že bych tu nedávno viděl Neimoidiána."
Darth Maul se naklonil dopředu. „Vzpomínej znova," řekl měkce. Snadno by mohl použít Sílu a získat od toho slabého tvora jakoukoli informaci, ale nebylo to nutné. Věděl, že může získat, co chce, pouhým vyhrožováním.
Baragwinovy výrůstky se začaly třást – známka nervozity. „Když nad tím uvažuju, zdá se, že si vzpomínám na zástupce této rasy, který tu popíjel asi před hodinou."
„Mluvil s tebou nebo s někým jiným?"
Baragwinovy laloky se už třásly tak rychle, že bylo těžké je okem rozeznat. „Ne. Tedy…on-on si objednal houbové pivo."
„A mluvil o něčem jiném?"
„Ano. Vyptával se mě, jak zkontaktovat někoho zběhlého v nakupování a prodeji choulostivých informací."
Maul se narovnal. „A odpověděls mu co?"
„Sdělil jsem mu jedno jméno."

„Teď mi to jméno řekneš.“
Obličejové laloky Baragwina se tentokrát v rezignaci zavlnily odspoda nahoru. „Lorn Pavan. Člověk – Corellián, myslím. V téhle části města je známý jako někdo, kdo se pohybuje v takových kšeftech.“
„A kde můžu toho Lorna Pavana najít?“
„Nevím.“
Maul se znovu nahnul dopředu a jeho žluté oči planuly. Baragwin spěšně ucukl. „Mluvím pravdu! Občas sem zavítá a vždycky ho doprovází protokolární droid jménem I-5. Nic víc nevím.“
To jsou zajímavé zprávy, přemítal Maul. Mělo by to pomoct zúžit výběr, vlastnit protokolárního droida nebylo v této oblasti Coruscantu obvyklé. „Popiš mi toho Lorna Pavana.“
„Vysoký. Svalnatý. Černé vláknité chlupy na vrcholu hlavy, ale žádné v obličeji. Hnědá pigmentace duhovek. Ženy z jeho druhu by o něm zřejmě řekly, že je hezoun.“
Maul přikývl a pak zvedl pravou ruku v zaměřovacím gestu, když se myslí soustřeďoval na Sílu. Musel si být jist, že na svou následující otázku dostane pravdivou odpověď, protože ta rozhodne, jestli bude muset Baragwina zabít nebo ne.
„Zmínil se ti Neimoidián, jakou informaci chce prodat?“
Po obličejových lalocích barmana přeběhla rychlá vlna směrem dolů. „Nezmínil. Řekl jsem vám všechno, co vím.“
Maul nezaznamenal v Síle žádnou negativní vibraci, když mu Baragwin odpovídal. Beze slova se otočil a opustil hospodu.
Byl rád, že nemusel Baragwina zabít – nikoli z nějakého smyslu pro slušnost nebo snad ze soucitu nad takovým ubohým stvořením, jeho úleva pramenila čistě z faktu, že se vyhnul potížím spojeným se zabitím někoho na veřejnosti. Nicméně kdyby mu Síla prozradila, že Baragwin lže, srazil by ho bez vteřiny přemýšlení a čelil by následkům. Darth Sidious mu nařídil zabít každého, s kým Hath Monchar sdílel povědomí o blokádě, a Maul bude poslouchat příkazy svého pána, jako vždy.
Kráčel venkovním prostranstvím, zvažuje svůj příští tah. Přestože byl chodník přecpaný tvory, jeho cesta byla stále volná, jak mu chodci nechávali uctivý odstup. A tak to přesně mělo být. Darth Maul měl pro masy pouze opovržení. Ze všech nepočitatelných triliónů bytostí, které obývaly galaxii, si pouze jediná zasloužila respekt: Darth Sidious. Jediný muž, který se opovážil snít o dobytí ne jedné planety nebo hvězdného systému, ale celé galaxie. Muž, který vysvobodil mladého Maula z usedlé planety a povýšil jej na svého následovníka. Dlužil Darthu Sidiousovi všechno.
Nebyla to snadná cesta, na kterou byl postrčen. Být vpravdě vyšší bytostí, vzdálenou a nadřazenou tupému stádu, přitom být oddaný a odevzdaný mistrovi. Musel se naučit samostatnosti, tělesné i duševní, skoro od té doby, co se naučil chodit. Jeho mistr nepřijal nic menšího než to absolutně nejlepší, co Maul mohl nabídnout. Když byl mladší a ucukl při svém tréninku - před bolestí masa rozseknutého ostřím zbraně – nebo pokud nesprávný krycí či obranný manévr vyústil ve zlomenou kost, čekal ho vždy okamžitý a nevyhnutelný trest.
Brzy se naučil přemýšlet o bolesti jako o svém učiteli. Od strachu z ní přešel do stavu, kdy ji vítal, protože věděl, že zkouší jeho sílu vůle a odvahu, dělala ho silnějším. Být spokojený, pohodlný, to znamenalo strnulost. Nikdo se ještě nic nenaučil z potěšení. Na druhou stranu bolest byla nejúčinnějším lektorem.
Vrátil se ke svému úkolu. Možná, že jej honba za Lornem Pavanem navede na správný směr k jeho primárnímu cíli. S největší pravděpodobností bude muset Corelliána také zabít. Čím déle je Neimoidián naživu, tím dál může své informace rozšířit. Ale s tím si Maul nedělal starosti. Pokud by měl zničit celý tento sektor města, aby udržel v tajnosti zprávy o blokádě, učinil by tak zcela bez skrupulí. Životy, ani stovky životů, nehrály roli.

Kapitola 7

První úder přišel zezadu, napůl Darshu omráčil a srazil ji na kolena. Noha obutá v těžké botě kopla do Darshina boku a vyrazila jí dech. Poloslepá bolestí sáhla po Síle, jakmile se Raptoři přiblížili, cítila objetí její moci, přikrývala Darshu jako neviditelný štít. Vstala a vymrštila dopředu ruku v obranném gestu, vnímala, jak se šíří a odrážejí vlny, které odhazují její protivníky. Na malý moment měla kolem sebe prostor, využila toho, aby vytáhla a zapnula svůj světelný meč. Žlutá čepel vytryskla z projektoru v rukojeti a ukázala se v celé délce.
„Ona je Jedi!“ zakřičel jeden z Raptorů, Trandoshan. Vypadal překvapeně, ale vůbec se nezdálo, že by to na něj udělalo dojem.
„Stejně z ní bude mrtvola,“ prohlásil Zelené číro. Ale nikdo ze členů gangu se dychtivě nehrnul do dosahu světelného meče.
„Měli byste mě poslechnout,“ řekla Darsha, když se pomalu přesunula zády ke vznášedlu. „Nechci ublížit nikomu z vás. Běžte pryč, dokud můžete.“
Všimla si, jak si Zelené číro a Trandoshan vyměnili letmý pohled – pouze nepatrný pohyb očima, což stačilo, aby ji to varovalo, a i kdyby ne, stejně pocítila narušení v Síle, přicházelo zezadu. Darsha se otočila a švihla mečem na obranu, právě včas, aby odrazila podsaditého Gotala, který skočil přes vozidlo a útočil na ni vibročepelí. Světelný meč snadno prošel útočníkovým zápěstím a čepel, stále sevřená v oddělené dlani, obloukem přistála v prázdném vznášedle. Gotal zaječel, sesunul se na chodník a svíral si vypálený pahýl.
Nastala chvilka naprostého ticha, rušeného pouze Gotalovým fňukáním. Darsha si uvědomovala, že teď je situace krizová. Vrhnou se na ni, aby pomstili svého kamaráda, nebo ve strachu prchnou?
Zelené číro rozhodl, jak se události budou odvíjet dál: otočil se a rozběhl se pryč ulicí. Zbytek gangu svého vůdce promptně následoval, dva z nich mezi sebou táhli zraněného Gotala. Během pár vteřin byla ulice prázdná, až na Darshu a Ooltha.
Rychle přešla ke svému společníkovi, jenž ležel na zádech, úpěl a stále škubal nohou ve snaze setřást ze sebe

zmutovanou krysu. Darsha se špičkou meče dotkla krku zvířete, přesně té měkké spojnice, kde se stýkal hlavový a tělní krunýř, načež krysa uvolnila stisk a bleskově zmizela ve stínech.
Darsha vypla meč a pomohla Oolthovi na nohy. „Pojďme, než se vrátí s posilami."
„Co ti trvalo tak dlouho? Ta zatracená krysa mi málem ohlodala nohu!"
Škoda, že ne tvoji hlavu, pomyslela si Darsha. „Buď rád, že jsem je dokázala odehnat. Teď musíme pryč odtud."
Pomohla mu nastoupit na místo spolujezdce a sama se posadila k řízení.
A pochopila, že nikam neodletí.
„No tak, na co čekáš? Zvedni to!"
„Nemůžu." Ukázala na palubní desku, kam se zapnutá vibročepel, pořád sevřená v Gotalově useknuté ruce, zanořila až po rukojeť. Ještě byl vidět náznak kouře a pár jisker a slyšela, jak zbraň díky svým vysokofrekvenčním vibracím slabě hučí. „Máme zničené řízení. Budeme se točit jako vývrtka, jestli se odvážíme v tomhle letět."
Oolth zíral nejdřív na čepel a pak se zahleděl na Darshu. „Já tomu prostě nemůžu uvěřit. Jsi přece Jedi! Nechala sis zničit vlastní loď!"
Darsha spolkla pár jedovatých odpovědí, které se jí draly na jazyk, a místo toho řekla: „To je jenom drobnost. Mám komlink, zavolám do Chrámu pro -" Nechala větu nedokončenou, mezitím, co mluvila, sáhla do svých šatů pro komlink. Ve chvíli, kdy se ho její prsty dotkly, věděla, že je také nepoužitelný. Ploché pouzdro bylo rozdrcené, nepochybně od toho kopance, který inkasovala od jednoho z Raptorů. Možná ji komlink ochránil před zlomeným žebrem, ale jak nad tím uvažovala, v tomto případě by si spíš nechala líbit zranění.
Než mohla Oolthovi vysvětlit momentální situaci, čelní sklo náhle prasklo. Zároveň uslyšela vzdálený výstřel ze zbraně. Někdo, nejspíš Raptoři, po nich střílel.
Darsha se rychle rozhodla. Měli by opustit vznášedlo. Potřebovali se dostat do vyšších pater tak rychle, jak to jen půjde. Rozhlédla se kolem a došlo jí, že takovou akci je snažší vymyslet než realizovat. Většina staveb byla uzavřená až k desátému nebo dvanáctému patru, obyvatelé věží si prostě nepřipouštěli, že tato spodní podlaží vůbec existují. Ale tady nemohli zůstat. Jako na souhlas jí vedle ucha hvízdl další výstřel neznámého snipera. Nemohli ani riskovat návrat do chráněného domu.
Poslední denní světlo rychle mizelo, brzy bude noc. Darsha vstala. „Ven z lodi – honem!" Skočila na chodník a vytáhla od pasu harpunovou pistoli. Vypálila záchytný hák přímo nahoru, na celou délku lana, a doufala, že zasáhne římsu nebo nějaký výstupek nad vrstvou mlhy.
Další paprsek zasáhl čelní sklo. Oolth vyděšeně vypískl a vyskočil ze vznášedla. „Co to děláš? Musíme se odtud dostat!"
„Přesně o to se snažíme," odvětila Darsha, když pocítila záchvěv kabelu, znamenalo to, že hák našel cíl. „Chyť se mě!" Uchopila Fondoriána kolem pasu a spustila navíjecí mechanismus.
Zásobník pojal dobrých dvě stě metrů lana, které bylo dost pevné, aby je oba snadno uneslo. Darsha věděla, že pokud se zvládnou dostat k první úrovni dopravy – kolem dvacátého patra – mohou si vzít taxi a dostat se zpět do Chrámu, nebo aspoň najít fungující komlinkovou budku a přivolat si pomoc.
Další výstřel se odrazil od zdi přesně za nimi, zatímco rychle stoupali do úrovně prvního patra, pak druhého, třetího. Darsha se cítila, jako by jí trhali paži z kloubu. Podívala se nahoru a odhadla, že vrstva mlhy se vznáší asi kolem desátého patra. Až se dostanou nad ni, budou v bezpečí před tím střelcem.
Mohutný stín jí přelétl za zády, následován několika dalšími. V houstnoucím šeru si nejdřív nebyla jistá, co to je. Potom jednoho spatřila blíž a poznání v ní vyvolalo vlnu strachu.
Jestřábí netopýři.
Nikdy žádného neviděla tak zblízka. Jejich vejce byla považována za lahůdku, nejednou je měla v Chrámu k snídani. Normálně nebyli jestřábí netopýři pokládáni za nebezpečné, ale příležitostně slýchala příběhy o lidech, které napadlo hejno těchto tvorů. Evidentně byli velmi teritoriální a nebezpečí hrozilo každému, kdo se odvážil příliš blízko k nějakému z jejich hnízdišť.
Což zřejmě právě udělala.
Najednou byli obklopeni pištícím a třepotajícím se děsem složeným z křídel, zobáků a pařátů. Téměř šílená děsem zabořila Darsha hlavu co nejhlouběji do svého ramene, aby si chránila oči. Zkusila použít Sílu jako štít proti těm stvořením, ale zběsilý tlukot jejich křídel způsoboval, že viset na harpuně bylo všechno, na co se zmohla.
Nechala palec na spoušti navíjecího mechanismu – teď byla jejich největší šance, že se dostanou z teritoria jestřábích netopýrů.
Oolth zesílil své sevření kolem jejího hrudníku, až se skoro bála, že ji udusí. Křičel bolestí a strachem, když se na ně okřídlení zuřivci sesypali. Drápy na koncích kožnatých křídel trhaly Darshino oblečení, její zorné pole bylo plné zobáků a vzteklých rudých očí.
Oolth zaječel trochu hlasitěji. Podívala se na něj a spatřila jednoho z netopýrů, jenž přistál na Oolthově rameni a divoce ho kloval do obličeje. Zobák zasáhl tvář a zanechal po sobě na kůži stopu z tmavé krve.
Darsha pocítila, jak jeho stisk povoluje. Sledovala, jak se další tvor drží na Oolthově paži a zobákem útočí na jeho ruku.
„Vydrž!" zakřičela. „Už jsme skoro pryč!"
Oolth zařval daleko hlasitěji než předtím. Darsha přihlížela, jak jeden z jestřábích netopýrů zanořil krutý zobák do Oolthova pravého oka. Šílený bolestí se Fondorián pustil, když se ohnal rukama, aby ze sebe strhl svého okřídleného mučitele.
„Ne!" vřískla Darsha a pokusila se ho zachytit volnou rukou. Byl ovšem příliš těžký, jeho košile se roztrhla a v dlani jí zůstal pouze cár látky, když Oolth s výkřikem padal do temnoty. Darsha věděla, že nemá smysl spustit se za ním, i kdyby to nějak dokázala, byla sedm nebo osm pater nad zemí a takový pád musel být bezpochyby osudný. O chvilku

později vyjela do mlhy, ale nezdálo se, že by netopýři přestávali útočit. Její kůže už byla roztrhaná a rozsekaná bezpočtem zranění, jestli to takhle bude pokračovat, nedožije se svého cíle - vyšších úrovní.
Jen jedna akce slibovala slabou naději na přežití. Patro, které právě míjela, vroubila řada tmavých oken. Darsha uvolnila navíjení a tasila světelný meč. Jakmile její pohyb zpomalil a zastavila se, použila čepel z čisté energie a udělala v nejbližším transpariocelovém okně velkou díru. Stoupla si na římsu pod oknem a vrhla se dovnitř do tmy, přičemž pustila svou harpunovou pistoli.
Usměrnila svůj pád do parakotoulu a držela svůj meč od těla, jak ji učili, aby si sama nezpůsobila zranění. Vstala, zbraň připravenou k obraně před jestřábími netopýry.
Ale nebylo to potřeba, žádný z nich ji nepronásledoval do budovy. Darsha pomalu uvolnila bojový postoj. Rozhlédla se, aby si prohlédla své okolí.
Venku už byla úplná tma, rozbité okno bylo pouze skvrnou světlejší černi. Paprsek světelného meče neposkytoval přílišné osvětlení. Darsha naslouchala, ušima i Sílou. Žádný zvuk a žádná známka nebezpečí. Prozatím to vypadalo, že je v bezpečí.
Jistě, záleželo na tom, jak se definuje bezpečí. Byla uvězněná v opuštěných spodních podlažích budovy, stojící v odporném Krvavém koridoru. Neměla komlink ani možnost transportu. A ještě hůř, selhala při své misi. Muž, kterého měla dopravit do bezpečí, teď ležel mrtvý dole na ulici.
Pokud tohle je „bezpečí“, pomyslela si Darsha pochmurně, možná bych si měla vybrat jinou práci.
Za předpokladu, že se dostanu zpět živá.

Kapitola 8

Lorn se probudil s pocitem, jako by se po něm přehnalo splašené stádo banth.
Riskoval otevření jednoho oka. Světlo v garsonce bylo velice slabé, ale i tak mu připadalo jako blasterový paprsek, vypálený přímo do oka a dál optickým nervem do mozku. Zasténal, rychle oko zavřel a ještě si sevřel hlavu v dlaních.
Někde ve tmě I-5 řekl: „Á, zvíře se probouzí.“
„Přestaň řvát,“ zamumlal Lorn.
„Můj hlasový modulátor je nastaven na střední úroveň šedesáti decibelů, což je hlasitost běžného lidského rozhovoru. Samozřejmě, tvé vnímání může být poněkud přecitlivělé, vzhledem k množství alkoholu, které máš stále v krvi.“
Lorn znovu zasténal a zkusil se, neúspěšně, zavrtat do polštáře.
„Pokud hodláš pokračovat v takovém chování,“ navázal I-5 nelítostně, „navrhuji ti nechat si odebrat z jater pár zdravých buněk – pokud ti ještě nějaké zbyly - a zamrazit je, protože bys už brzo mohl potřebovat tenhle orgán naklonovat. Mohu ti doporučit velice dobrého zdravotního droida MD-5, znám ho už dlouho-“
„Dobrá, dobrá!“ Lorn se posadil, kolébal svou bolavou hlavu v dlaních a zíral na droida. „Užil sis zábavu. A teď mě toho zbav.“
Droid předstíral, že nepochopil, o čem je řeč. „Zbavit tě toho? Jsem jenom hloupý droid, jak bych mohl-“
„Udělej to, nebo tě přeprogramuju Bilkovým blasterem.“
I-5 vydal lidský povzdech. „Zajisté. Žiju, abych sloužil.“ Na moment zmlkl a potom začal jeho hlasový modulátor vydávat nízký, vibrující tón. Skákal po stupnici nahoru a dolů, zdálo se, že proniká všechno v bytě.
Lorn se na posteli posadil a nechal zvuk, aby mu procházel hlavou. Po pár minutách začala bolest zmírňovat svoje ocelové sevření, stejně jako pomíjelo nutkání na zvracení a celková malátnost. Nevěděl, jak to droidova bezeslovná píseň mohla dokázat, ale něco v těch vibracích z ní dělalo nejlepší komplexní léčbu, jakou kdy prošel. Avšak žádná léčba není zadarmo a Lorn věděl, že výměnou za tuto pomoc bude přinucen snášet po většinu dne droidův výsměch. Stálo mu to za to. Když I-5 nechal zvuk konečně doznít, Lorn se cítil o poznání lépe. Sice by dnes nemohl provádět žádnou beztížnou gymnastiku - třeba v Trantorských lázních s nulovou gravitací – ale aspoň mohl pomyslet na to, že by ji snad už brzo zvládl bez pocitů zvednutého žaludku.
Podíval se na I-5 a opět se přistihl při údivu, jak může droid s neměnným výrazem tváře a omezenou řečí těla vyjadřovat na první pohled takový nesouhlas.
„A teď jsme na tom líp?“ dotázal se I-5 s posměšnou starostlivostí.
„Řekněme, že jsem ochoten odložit tvé přeprogramování – nejmíň pro dnešek.“ Lorn si stoupl, raději opatrně, jako by se obával, že jeho hlava může odpadnout za těla, pokud sebou pohne moc rychle.
„Tvá vděčnost mne zdrcuje.“
„A tvůj sarkasmus mě nevzrušuje.“ Lorn vešel do koupelny, opláchl si obličej studenou vodou a nechal si přejet zuby ultrazvukovým čističem. „Možná bych ve své blízkosti snesl nějaké jídlo,“ prohlásil, když vyšel ven.
„Na to je dost času. Myslím, že nejdřív by ses měl podívat na zprávy, které přišly, zatímco jsi byl v kómatu.“
„Jaké zprávy?“ Bylo příliš těžké uvěřit, že se mu Zippa, po tom všem, rozhodl holocron prodat. Nicméně věděl, že by se I-5 neobtěžoval udržovat konverzaci, pokud to není důležité.
„Tyhle zprávy,“ trpělivě odpověděl droid a zapnul záznam.
Ve vzduchu nad zařízením se objevilo nadměrně velké, nabubřelé tělo. Lorn poznal Yantha Hutta.
„Lorne,“ řekla projekce hlubokým hlasem. „Myslel jsem, že se máme někdy dneska setkat a promluvit si o jistém holocronu, který jsi mi chtěl ukázat. Víš, že není slušné nechat zájemce čekat.“
Obraz se rozplynul. „Díky,“ řekl Lorn droidovi. „Pokud nejsi příliš vytížený, mám otevřenou ránu, do které bys mohl sypat sůl.“
„Myslím, že tvůj postoj by se mohl změnit, až uvidíš další zprávu.“
Nad projektorem se zhmotnila další postava. Nebyl to Zippa ani Yanth, tolik bylo zřejmé na první pohled. Po chvíli Lorn

rozpoznal rasu – Neimoidián. To bylo samo o sobě překvapivé, šéfové Obchodní federace byli na Coruscantu zřídka k vidění, vzhledem k napjatým vztahům mezi jejich organizací a republikovým Senátem.
Neimoidián se kradmo rozhlédl, než se naklonil blíž a tiše promluvil. „Lorne Pavane – řekli mi, že jste někdo, kdo umí být…diskrétní při prodeji citlivých informací," promluvil bublavým hlasem své rasy. „Chtěl bych si promluvit o věci, která by mohla být velmi výnosná pro nás oba. Jestli máte zájem, přijďte do restaurace „U dewbacka" přesně v devět hodin. A nikomu o tom neříkejte." Trojrozměrná projekce se vytratila.
„Přehraj to znova," poručil Lorn.
I-5 poslechl a Lorn zprávu shlédl znovu, tentokrát dával pozor spíš na Neimoidiánovu řeč těla než na obsah slov. Nebyl zcela obeznámen s chováním Neimoidiánů, ale jeden nemusel být galaktický psychoanalytik, aby si všiml, že ten mimozemšťan je nervózní jako ženich h´nemthské dívky. Což mohlo znamenat potíže, ale také zisk. Při své současné práci Lorn zřídka vídal to druhé bez toho, že by se nejdřív brodil prvním.
Stiskl tlačítko a vymazal druhou zprávu, pak pohlédl na I-5. „Co si o tom myslíš?"
„Myslím, že máme v bance sedmnáct desetikreditů a jakákoliv změna se nám může hodit. Ten zbytek bude do týdne pryč. Mám dojem," řekl I-5, „že bychom si s tím Neimoidiánem měli promluvit."
„Mám stejný názor," odvětil Lorn.

Čas na večeři už skoro uplynul. Mahwi Lihnn prozkoumala doteď čtyři restaurace, jejichž menu nabízelo neimoidiánskou kuchyni. Pouze v jedné z nich seděl Neimoidián – žena. Lihnn jí položila pár otázek, ale žena nevěděla nic o svém krajanovi jménem Hath Monchar. Avšak řekla Lihnn o další hospodě v okolí, kde se tato rasa často vyskytovala. Byla to malá restaurace zvaná „U dewbacka", v tomto sektoru jeden z mála barů, který nabízel houbové pivo, nápoj, jenž měla většina Neimoidiánů nejradši.
Lihnn se rozhodla bar prozkoumat.

Nebylo nijak obtížné najít byt Lorna Pavana. Když Darth Maul dorazil na místo, spatřil otevřené dveře. Člověk a droid – poslední model protokolární série – zrovna vycházeli ven. Maul rychle ustoupil zpět do šera okolního podzemí a sledoval, jak odcházejí. Oba odpovídali popisu, který mu dal Baragwin.
Výborně. S trochou štěstí ho dovedou k jeho kořisti.
Následoval je v bezpečné vzdálenosti, pokud to bylo možné, využíval stíny a úkryty, pokud ne, spoléhal na to, že ho moc Síly skryje. Oba neměli ani ponětí, že jsou sledováni. Bude se držet v závěsu, než se dostanou k Neimoidiánovi, a pak bude jednat, jak uzná za vhodné.
Maul cítil, jak v něm bouří Temná strana, naplňuje ho netrpělivostí, nutí ho dokončit úkol tak rychle, jak to jen půjde. Kvůli tomuhle jsi nebyl vycvičen, myslel si. Tato kořist není hodna tvých schopností.
Snažil se takové myšlenky potlačit, protože byly kacířské. Jeho mistr mu zadal tento úkol – a to bylo vše. Ovšem nemohl si pomoct, dráždilo ho to. Nebyla to žádná výzva jeho schopnostem. Přece jen byl vychován a vycvičen k boji a zabíjení Jedi, ne běžných bytostí jako těchto.
Jedi - jak je nenáviděl! Hnusil si jejich falešné svatouškovství, předstírání šlechetnosti, přetvářku. Vyhlížel den, kdy se jejich Chrám stane hromadou kouřících ruin zaplněných jejimi rozdrcenými těly. Když zavřel oči, viděl apokalyptický zánik řádu tak živě, jako by to byla realita. Je to realita – do budoucna, ale každopádně skutečná. Je to stanoveno osudem, předurčeno. A při nastolení nového pořádku bude právě on nástrojem. Tomu byl uzpůsoben celý jeho život. Ne aby stíhal takové ubohé ztroskotance po všech slumech Coruscantu.
Maul potřásl hlavou a tiše zavrčel. Jeho posláním bylo sloužit mistrovi, bez ohledu na to, jaký úkol to bude. Kdyby Darth Sidious věděl, že jeho žák má takové pochyby, potrestal by ho tak přísně, jako to neudělal od Maulova dětství. A Maul by neodporoval, přestože už je dospělý muž. Protože Sidious by na to měl právo.
Člověk a jeho droid se vynořili z podzemí a pokračovali úzkými uličkami na povrchu. Bylo pozdě v noci, ale město nikdy nespalo. Ulice byly přecpané bez ohledu na to, jaká - denní nebo noční - doba právě byla. To hrálo Maulovi do ruky, bylo jednodušší udržovat se na dohled od pronásledovaných a nebýt přitom zpozorován.
Nebude to dlouho trvat, utěšoval se Maul. Přivede svou práci k úspěšnému konci – a potom se mu možná Darth Sidious odvděčí úkolem mnohem vhodnějším pro Maulovy schopnosti. Něco jako Černé slunce. To byla výzva, kterou si vychutnal.
Pavan se svým droidem se pustili další ulicí, tak úzkou a sevřenou mezi věžemi, že tu bylo sotva dost místa pro dva proudy pěší dopravy. Vstoupili do dveří pod vývěsním štítem, na němž byl vyveden vzpínající se dewback.
Takže tohle byl jejich cíl. Navzdory perfektnímu sebeovládání svého nervového systému pocítil Maul, jak se jeho puls v očekávání nepatrně zrychlil. Pokud půjde vše podle plánu, brzy bude tato tíživá povinnost u konce. Vstoupil do hospody.

Kapitola 9

Lorn se rozhlédl po omšelém, chabě osvětleném interiéru. „Dewback" vypadal ještě mnohem hůře než „Krystal", a to už bylo co říct. Nebylo tu moc hostů, ale každý, kterého si Lorn všiml, vypadal, že se někdy účastnil nějakého boje. Mezi jinými viděl Devaronce, kterému chyběl jeden roh, strakatého Wookie, jemuž očividně někdo spálil polovinu srsti, a Sakiyana, jehož holá hlava byla zjizvena vystouplou, vybledlou pokožkou.
I-5 rovněž prozkoumal místnost. „Pořád lepší," poznamenal.
Lorn zaznamenal nad barovým pultem nápis v Basicu - „ŽÁDNÍ DROIDI". Také zaregistroval několik hostů, kteří podezřívavě zahlíželi na I-5. „Asi bude lepší, když počkáš venku," navrhl droidovi. „Promiň."

„Myslím, že odmítnutí unesu.“ I-5 vyšel ven.
Lorn uviděl, že v rohu sedí osamocený Neimoidián, u stolu, který vypadal velice nepohodlně. Když se k němu Lorn začal proplétat mezi ostatními stoly, uslyšel, jak se za ním otevřely dveře a koutkem oka postřehl vstupující postavu v plášti s kápí. Nově příchozí působil zlověstně – ale tak, možná s výjimkou Neimoidiána, vypadali všichni v baru, takže tomu Lorn nevěnoval mnoho pozornosti.
Jakmile se dostal blízko Neimoidiánova stolu, náhle pocítil, jak mu někdo pevně sevřel paže. „Hej!“ Zkusil se vytrhnout, ale jeho protivník – Trandoshan – byl daleko silnější. Jejich potyčka upozornila Neimoidiána, takže vzhlédl.
„Vy jste Lorn Pavan?“ zeptal se.
„Jo, to jsem já. Odvolejte tu svoji gorilu.“
Neimoidián pokynul rukou. „Pusť ho, Gorthe.“
Trandoshan uvolnil své sevření. Lorn si přitáhl židli a posadil se, třel si přitom paže, které byly od toho svěráku oné reptiliformní bytosti úplně zdřevěnělé.
„Omlouvám se,“ řekl Neimoidián a zatímco mluvil, jeho oči kmitaly sem a tam po okolí.
„Pochopte mé přání mít s sebou na takovém místě ochranku. Gorth mi byl doporučen.“
„Chápu proč,“ souhlasil Lorn. „A teď k obchodu. Co pro mě máte?“

Darth Maul proklouzl do krysí díry nazvané „U dewbacka“, ponechal si kápi nasazenou a přesunul se do nejtemnějšího kouta. Pokud nějaká z těch slabých myslí kolem něj způsobila, že její majitel znuděně vyslal pohled jeho směrem, Maul použil Sílu a tento zájem umlčel nebo odklonil. Jako vždy, když si to mezi nízkými tvory přál, byl naprosto neviditelný. Okamžitě poznal svou kořist. Touha prostě jít a oddělit Neimoidiánovu hlavu od těla byla lákavá, ale věděl, že by to bylo bláznovství. Nejdřív by musel zabít toho obřího trandoshanského strážce a pak možná taky Corelliána. Zabití tří osob, dokonce i v takové díře, by neprošlo bez povšimnutí. Přitahovat na sebe pozornost na veřejném místě by nebylo dobré, mistr to Maulovi vštěpoval již odmala. Sithové byli mocní, ovšem byli pouze dva. Utajení bylo proto jednou z jejich největších zbraní. Ačkoli většina zdejších zákazníků měla slabou vůli a jejich vnímání otupily chemikálie, bylo jich příliš mnoho, než aby se dali úplně ovládat. Nemohl by vymazat vzpomínky na chladnokrevný masakr z několika desítek hlav, ani nemohl mít jistotu, že je všechny zabije. A tu a tam planul příliš silný intelekt, jenž by se nenechal ukolébat jednoduchými triky na ovládnutí mysli. Pociťoval je, vyčnívali jako zářivky na temné pláni.
A kromě toho, musel se zeptat Neimoidiána, kde najít další bytosti, které ten zrádce při svém útěku stačil zasvětit. Nicméně, Maul teď měl svého protivníka na dohled. To bylo důležité, a je pouze otázkou času, kdy bude schopen dokončit svůj úkol. Vyčká na příhodný moment, aby se s ním vypořádal.
Obchodník s informacemi mluvil s Neimoidiánem, jenž propadl hrdlem, a už to mohlo určit jeho osud. Později, až bude vyslýchat Hatha Monchara, zjistí Maul přesně, o čem spolu člověk a Neimoidián jednali. Pokud si Lorn Pavan přišel promluvit o jiné záležitosti a nevěděl nic o Moncharově zradě, bude si moci ponechat svůj bezvýznamný život. Avšak jestliže se stal účastníkem spiknutí, pak tedy zemře. Prostě a jednoduše.

Mahwi Lihnn si razila cestu zapadlými uličkami a průchody, hledajíc bar „U dewbacka“. Nebyla nijak unešena touto oblastí Coruscantu. Povrch tohoto sektoru tvořily spletité křižovatky a úzké odbočky, hemžící se spodinou obyvatelstva, která číhala na lehkovážnou oběť. Po zuby ozbrojená Lihnn takový snadný terč nepředstavovala a zloději a rváči pozorovali, jak prochází kolem, ale zůstávali na místě, byli dost chytří, aby poznali nebezpečí, když ho vidí. Lihnn se nestrachovala o své bezpečí, už navštívila horší místa než tohle, a přežila. Byla to hlavně věc postoje. Jak kráčela, vyzařovala sebejistotu a nebezpečí, auru, která dávala jasně najevo, že při prvním náznaku problémů, hrozících od někoho z té chátry, zbyde z útočníka jen kouřící mrtvola na kluzkém chodníku a zbytek tvorů ji rychle okrade.
Dorazila na křižovatku, na moment zaváhala, pak si vybrala odbočku doprava. Jiný by snadno zabloudil a zůstal v tomto labyrintu ztracen, ale Lihnn vybrousila svůj orientační smysl na spoustě míst po celé galaxii, a věděla, že se nakonec dostane ke svému cíli. Vždycky se dostala tam, kam měla, a vždy opanovala situaci. Byla ve své práci prostě nejlepší.
Jak Hath Monchar brzy zjistí.

Když Darsha Assant vyšplhala několikery schody, dosáhla nejnižších obývaných pater v budově. Tady našla na konci neudržované chodby to, co sloužilo jako lékárna. Cestou ztratila peníze, přesto měla ještě pár kreditů v záloze. Byla to jen malá částka – ani náhodou nestačila na půjčení speederu, ale mohla by si za ni koupit protizánětlivé náplasti ze syntetické tkáně, aby ošetřila svá zranění, a dokonce si i vzít taxi, pokud by neletěla moc daleko. Její oděv také vypadal žalostně, ale záložní zdroj financí už nemohl pokrýt výdaje i za tohle. To bylo jedno – měla mnoho důležitějších starostí, než perfektní šaty.
Poté, co si nalepila léčivé náplasti, se cítila o něco lépe, poohlédla se po nějakém tichém koutku, nejlépe se zdmi, aby měla chráněná záda a boky - kde by rozvážila, co podnikne dál.
Ani v nejmenším nemohla vidět svou situaci růžově. Byla zkrátka vyřízená. Zklamala při svém úkolu, jestřábí netopýři teď nepochybně dočista obírali Fondoriánovy kosti. Kvůli obyčejnému gangu přišla o svoje vznášedlo. Její komlink byl rozdrcen. Stručně řečeno, její mise byla úplnou a dokonalou katastrofou. Mistr Bondara měl pravdu, když pochyboval o jejích schopnostech.
Darsha se posadila na graffiti počmáranou lavičku a zkusila se soustředit, jak ji to učili. Nešlo to, po klidu, ze kterého Jedi vždy vycházeli, nebylo ani stopy. Místo toho cítila bolest, smutek, vztek – ale nejvíc stud. Znemožnila sebe, svého učitele, odkaz Řádu. Už se nikdy nestane rytířkou Jedi. Její život, jak ho znala, jaký očekávala, že bude, skončil.
Možná by bylo lepší, kdyby umřela a sežrali ji jestřábí netopýři. Aspoň by nemusela čelit mistru Bondarovi a neuviděla

by zklamání v jeho očích.
Co bude dělat?
Mohla by najít veřejný komlink – některé z nich fungovaly, dokonce i tady dole - a zavolat o pomoc. Rada by vyslala nějakého Jedi – opravdového Jedi, pomyslela si hořce – který by přijel a vyzvedl ji. Doprovodil by ji zpět, jako by byla dítě, jež je odváděno do ústavu, aby nemohlo napáchat žádné další škody.
Představila si, jak vstupuje do Chrámu s takovou eskortou. Přesně to potřebovala, aby byla její ostuda dokonalá.
Darsha stiskla čelisti. Ne. Tak se to nestane. Selhala při svém úkolu, to je pravda, ale pořád měla svůj světelný meč a stále měla nějakou hrdost, i když jen stín té původní. Nebude se doprošovat o pomoc. Může najít nějaký způsob, jak se vrátit k Radě vlastními silami. Aspoň to dluží mistru Bondarovi – a sobě.
Zhluboka se nadechla, pomalu vydechla a ještě jednou se ponořila do klidu Síly. Její cesta rytířky Jedi skončila. Nemůže to změnit. Ale může před svůj soud dorazit bez žebrání o záchranu.
Vstala, znovu se nadechla a vydechla. Ano. Aspoň tohle nejmenší může udělat.

Lorn nemohl uvěřit svému štěstí. Konečně to začalo vypadat, že se karta obrací k lepšímu. Opatrně, jako kdyby nechtěl prozradit své nadšení, se ujistil: „Takže vy říkáte, že jste nahrál všechny ty informace – detaily o hrozící blokádě a že za tím stojí Sithové – na holocron?“
„Přesně tak,“ odpověděl Neimoidián.
„A můžu…ten holocron vidět?“
Monchar věnoval Lornovi pohled, kterému bylo snadné porozumět, dokonce i navzdory rozdílům mezi neimoidiánskými a lidskými výrazy obličeje: vypadám snad jako hlupák? Nahlas řekl: „Na takových místech ho nenosím při sobě, ani když mám doprovod Gortha. Holocron je bezpečně uložen a střežen na jiném místě.“
Lorn se naklonil zpět. „Rozumím. A - za kolik ho prodáte?“
„Za půl milionu republikových kreditů.“
Lorn se zazubil. Jak snadné a zábavné. „Půl milionu? Jasně. Máte nazpět na milionovou bankovku?“
Neimoidián Lornovi vrátil rybí úsměv. „Bohužel ne.“
Lorn už tuto hru hrál nesčetněkrát a věděl, že je čas na smlouvání. „Dobrá,“ řekl. „Pokud to je to, co tvrdíte, jsem ochotný zaplatit dvě stě padesát tisíc.“
„Neurážejte mě,“ kontroval Monchar. „Jestliže je to ta věc, co říkám – a ujišťuju vás, že ano – data na tom krystalu mají dvojnásobnou cenu, než o kterou si říkám – a ještě větší ve správných rukou. Nebudeme se dohadovat jako dva handlíři s banthami, člověče. Půl milionu kreditů, tečka. Zůstaňte u mé ceny a získáte z toho mnohem víc, když budete šikovný jako zelená sarconská blecha.“
To byla pravda a Lorn to věděl. Samozřejmě, pokud by mohl zaplatit půl milionu kreditů, neseděl by na takovém místě a nevyjednával by o prodeji ukradených informací. Ovšem nemohl si dovolit nechat si uniknout takový obchod. Už by na podobný nikdy nemusel narazit. „Tak jo. Půl milionu. Kde proběhne výměna?“
Neimoidián se dotkl tlačítka na náramku a přesně nad deskou stolu se rozzářila holografická projekce, ne větší než Lornův palec.
„To je adresa mého bytu,“ vysvětlil Monchar. „Sejdeme se tam za hodinu. Přijďte sám.“
Za hodinu! Lorn si raději ponechal klidný výraz. „Možná…budu potřebovat trochu víc času, abych sehnal kapitál.“
„Za hodinu,“ zopakoval Monchar. „Jestli do té doby neseženete peníze, vyhledám jiné, kteří jsou schopnější. Bylo mi řečeno, že jistý Hutt, jmenuje se Yanth, by se o toto zboží vážně zajímal.“
„Yantha znám. Radši s ním neobchodujte. Je proradnější než had.“
„Pak mi tedy přineste peníze a uzavřeme obchod spolu.“
Lorn si zapamatoval adresu a přikývl. Monchar vypnul holoprojekci.
„OK, žádný problém,“ prohlásil Lorn. „Uvidíme se za hodinu.“ Vstal a ubíral se ke dveřím.
Venku čekal I-5. „Takže?“ zeptal se droid, když kráčeli úzkou ulicí.
Lorn za chůze rychle vysvětloval. „Máme hodinu - vlastně pětapadesát minut – abychom sehnali pět set tisíc kreditů.“
Pohlédl na droida. „Nějaký nápad?“
„Je to skvělá příležitost, to jsem si jist. Může to být tvá životní šance, přesto bych pro sebe osobně čekal lepší, jelikož tě přežiju 7,4krát až 7,6krát, při hrubém odhadu, s vyloučením vážných nehod, přírodních katastrof nebo války-“
„Tlačí nás čas a ty meleš o podmínkách pojištění. Hlavní otázkou je, kde za míň než hodinu seženeme půl milionu kreditů?“
„To je vskutku otázka.“
„Mohli bychom vyhrát v kartách. Jde mi sabacc.“
„Ale ne vždycky – kdyby ti šel, nebyli bychom v téhle situaci. A protože nemáme žádné peníze, které by stály za řeč, kdo z podsvětí nás pustí do hry, kde se sází vysoké částky?“
„Musím připustit, že…nikdo,“ souhlasil Lorn.
„A jak dlouho ti bude trvat vyhrát takovou sumu, za předpokladu, že se dostaneš do hry? Dokonce i když budeš podvádět a nepřijdou na to, zvládneš to za dvaapadesát minut – nepočítaje v to dobu, za kterou se musíme dostat k Neimoidiánovi?“
„Dobrá, sabacc není schůdná cesta. Předpokládám, že máš lepší nápad?“
I-5 si pročistil hlasové obvody, což znělo skoro jako lidský kašel. „Zbývá jediná možnost: bankovní podvod.“
Lorn se zastavil a hleděl na I-5. Vrazil do něj jakýsi Givin, zadrmolil omluvu a pokračoval v chůzi. Aniž by odtrhl svůj pohled od I-5, uchopil Lorn Givina za krunýř vnější kostry, přitáhl ho k sobě a vzal si zpět svoji peněženku. Pak od sebe kapsáře odstrčil. „Poslouchám,“ vybídl droida.

„Nějakou dobu jsem to promýšlel," začal I-5. „Uvažoval jsem o tom jako o posledním, záchranném plánu. Jestli to zvládneme, budeme nuceni uprchnout z Coruscantu a bude nemožné, abychom se kdy vrátili, pokud si ovšem nepřejeme radikálně změnit identitu a strávit zbytek života ohlížením se přes rameno."
„Když budeme mít na účtu milion kreditů, dostaneme se hodně, hodně daleko odtud," řekl Lorn. „A rád odsud vypadnu. Rozjedeme obchod na nějakém vnějším světě, kam nezasahuje Republika, párkrát chytře investujeme a budeme si žít jako králové. Pověz mi o tom plánu víc."
Pokračovali v chůzi a I-5 nahlas promýšlel postup. Nemohli peníze ukrást, ale droid si byl jistý, že se může napojit do sítě některé z mnoha coruscantských bank a tajně převést peníze na Lornův osobní účet. Auditorští droidi na to přijdou skoro okamžitě, takže načasování bude kritické. Ale pokud vše půjde dobře, Lorn bude moct ukázat Hathu Moncharovi nezadlužený platební čip, nabitý na půl milionu kreditů. Cokoliv dalšího, vysvětloval droid, spustí automatické vyšetřování, a pokud by dále operovali s penězi, banka transakce brzy zablokuje. Vtip spočíval v tom, že Neimoidián přijme čip jako platbu a převede peníze na svůj účet, než čas vyprší.
„Bude to obtížné a smyčka se utáhne rychle," uzavřel I-5. „Ale teoreticky se to dá provést."
Lorn pocítil vlnu vzrušení. Nakonec by to mohli dokázat. Pokud ano, odkráčejí s holocronem v hodnotě milion kreditů a Neimoidiánovi zůstanou jen prázdné ruce. Což pro něj bude velmi špatné, ale takový je skutečný život v galaxii. Lorn se kvůli tomu za nocí trápit nebude.
„Uděláme to," rozhodl. „Když to nebude fungovat, už si nepohoršíme."
„Pomíjíš-li tu nevýznamnou možnost, že skončíš na třicet let v cele Republikového vězení a mně že kompletně vymažou paměť."
„Moc se bojíš."
„A ty se nebojíš dost."
Avšak Lorn věděl, že I-5 ponese riziko. U droidů se čekalo, že budou naprogramováni na mnohem větší mravnost a čestnost než lidé nebo jiné přirozené rasy, ale ne vždy to byla pravda. I-5 někdy během své existence získal obvody chamtivosti a blyštění kreditů na něj mělo stejný účinek jako na Lorna. Což byl jeden z důvodů, proč spolu vycházeli tak dobře.
Lorn cítil vzrušení, které nepoznal už léta, jak nad tím tak přemýšlel. Bude to fungovat, a zisk využijí, aby si zařídili nový život na Vnějším okraji. Bylo tam mnoho planet, kde – s dostatkem peněz – šlo získat novou identitu a žít jednoduše, bez všetečných otázek.
Nový život – tentokrát opravdový život. Možná ne takový, jaký žil předtím, ale určitě lepší než jeho těžce vydřené přežívání, kterým nyní trpěl.
Zajisté, bude to znamenat, že se odřízne od všech možností znovu vidět Jaxe.
A co? zeptal se vzteklý hlas vevnitř v jeho hlavě. Jako bys teď vůbec nějakou měl. Je to minulost. Musíš začít znovu žít.
Ano. Dávná minulost.
Podíval se na I-5, a přestože droidova tvář neměla žádný výraz, věděl jistě, že I-5 uhádl, na co Lorn myslí.
„Na co čekáme?" otázal se droida. „Hutt stále očekává, že mu přineseme holocron, proč bychom ho měli zklamat? Najdi dataport a ať se věci hýbou!"

Kapitola 10

Na Mahwi Lihnn se usmálo štěstí. Ve chvíli, kdy dorazila do baru „U dewbacka", spatřila Neimoidiána, odcházejícího v doprovodu ohromného, tupého Trandoshana. Veliký plaz nesl dva blastery, na každém boku jeden, a choval se jako osobní strážce, což nepochybně byl.
Lihnn zvážila své možnosti. Tohle bylo příliš veřejné místo, než aby mohla vyřídit stráž a sebrat Monchara, takže je bude sledovat, dokud okolnosti nebudou příznivější. Ustoupila do úzké štěrbiny mezi dvěma budovami a nechala ty dva projít. Už se téměř pověsila do bezpečné vzdálenosti za ně, když se z hospody vynořil někdo další – postava v plášti s kápí, dvounohá a lidské velikosti – a vklouzla do stínu naproti přes ulici. Lihnn neznámému neviděla do tváře, ale ať to byl kdokoli, zřejmě se také zajímal o Monchara.
Lihnn se rychle skryla za ocelovým nosníkem.
Lupič, který hodlá Monchara přepadnout? přemýšlela, když ho pozorovala. Ať to byl, kdo chtěl, musel si sebou být velice jistý, pokud si troufal na ozbrojenou stráž.
Postava v plášti následovala Neimoidiána s Trandoshanem, pohybovala se skrze slabě osvětlená místa a skrývala se tak, že to Lihnn musela obdivovat. Jestli tenhle chlápek uměl z poloviny tak dobře střílet, jako dovedl pronásledovat, provrtá Trandoshana a bleskem bude u Neimoidiána.
Lihnn se zamračila a povolila oba blastery v pouzdrech. Tahle práce hrozila komplikacemi. Došla k závěru, že nejlepší bude vyřídit stráž a toho záhadného pronásledovatele nejrychleji, jak to půjde. Pokud bude muset, hodí granát, uvězní Monchara v gelové bublině - a pak ho odvleče takhle zpátky ke Gunrayovi, přestože si nemyslela, že to bude nutné. Ještě nikdy nepotkala statečného Neimoidiána, dokonce o takovém ani neslyšela, a měla dojem, že Hath Monchar nepředstavuje žádnou výjimku.

Darth Maul splynul s temnotou, stal se pouhým stínem mezi jinými stíny, duchem v páchnoucím šeru města. Na dně železobetonových kaňonů byla věčná noc. Umělého osvětlení bylo málo a lampy od sebe dělily velké vzdálenosti, na mnoha místech byla světla vyhořelá, někdo je ukradl nebo je zničili vandalové. Měl spousty úkrytů a hlučná dvojice před ním neměla ani tušení, že je sledována. Ten bodyguard se občas rozhlédl a ujistil se, že nehrozí žádné nebezpečí,

ale bylo vidět, že je to hlupák, bez schopností, bez výcviku. Maul ani nemusel používat Temnou stranu, aby se skryl před takovou bytostí.
Jak sledoval Neimoidiána se stráží, pocítil Maul náhle slabé bodnutí čehosi – nic nebezpečného, ale jakýsi druh narušení – co se dotklo jeho vědomí. Rozhlédl se a pozorně se zaposlouchal, avšak neobjevil žádnou příčinu. Rozšířil své vnímání, nechal Sílu natáhnout se jemu za záda temným proudem – a byl upozorněn na přítomnost někoho dalšího, kdo se skrýval běžným očím a uším.
Možná si jen další z kriminálníků vyhlíží na tomto pochmurném místě kořist. Teď, když o něm Maul věděl, přestal se o to starat. Nevnímal žádné zhuštění Síly, jež by ten skrytý pozorovatel vyzařoval, tudíž kdokoli to byl a jakékoli byly důvody jeho přítomnosti, nepředstavoval nebezpečí.
Neimoidián se svou stráží odbočili na zahýbající cestu, která se stáčela zpět, a přišli k bloku malých čtvercových bytů, deset pater na výšku, čelní strana široká dvacet bytů a boční nejspíš rovněž tak. Dvojice vstoupila do budovy duraocelovými dveřmi na elektronický zámek, jenž Monchar otevřel otiskem svého palce.
Maul chvíli počkal a pak došel ke dveřím.

Mahwi Lihnn dorazila k bytovému komplexu o něco později. Přestože by nemohla říct, jak na to přišla, s jistotou cítila, že zahalený lovec pronásledující Neimoidiána nějak zjistil, že je rovněž sledován. Lihnn věřila, že ji nezahlédl, protože se skrývala nejlépe, jak uměla, a uměla to výborně. Ale ten pocit přetrval, takže se ve výsledku stáhla. Doufala, že ten muž skrytý pod kápí Monchara neztratí, proto měla Neimoidiána i jeho stráž tak daleko před sebou, až se jí ztratili z dohledu.
Bylo riskantní jít za pronásledovatelem a ne za prvotním cílem, ale neměla jinou možnost.
Díky tomu byli Neimoidián i bodyguard už vevnitř, když se dostala na místo – aspoň předpokládala – a temný lovec zrovna přicházel ke dveřím.
Spatřila náhlý záblesk světla, jeho zdroj byl zakryt mužovým tělem. Lihnn se reflexivně skrčila za kontejner, když to uviděla. O chvilku později vykoukla. Dveře byly dokořán a postava v plášti nikde.
Lihnn vytáhla levý blaster a pravou ruku nechala volnou, aby mohla použít blaster dlaňový – tišší a proto vhodnější zbraň. Pospíšila si ztemnělou ulicí.
Dosáhla dveří a zůstala v šoku stát. Tam, kde býval v duraoceli zasazený zámek, zela půlkruhová díra, ze které se stále kouřilo, její rozžhavené okraje byly seříznuté tak čistě jako od laserového chirurga. Zámek a klika ležely na zemi, rovněž doutnaly, ať už od jakéhokoli nástroje. Lihnn věděla pouze o dvou, které mohly proniknout tlustým plátem duraoceli tak rychle a snadno: plazmový hořák - který byl příliš objemný, než aby se dal skrýt pod pláštěm a pak nést – nebo světelný meč.
A jediní, o kterých věděla, že používají světelný meč, jsou Jedi.
Lihnn suše polkla a udělalo se jí mírně nevolno. Pokud do toho byli nějak zapletení Jedi, riziko stouplo nad únosnou mez. S rytířem Jedi nebylo dobré dostat se do konfliktu. Vypálíte jeden výstřel na Jediho, který to čeká, a snažíte se ho zlikvidovat, vzápětí budete nejspíš rychle ve dvou kusech. Lihnn kdysi viděla jednoho z rytířů odrážet světelným mečem výstřely z blasteru. To vyžadovalo nelidsky rychlé reflexy.
Podruhé zvážila, jestli se neotočí a neodejde do zpět přístavu, ke své lodi. Haako neříkal nic o Jedi.
Ale to ne. Je profesionálka, vycvičená a ve své práci zkušená. Nikdo ji nesmí osočit, že couvla před svým úkolem, ať už hrozí sebevětší nebezpečí. Neví jistě, že ten zahalenec je Jedi. Mimo to, přes všechna jejich bojová umění, prý Jedi nezabíjí, jestliže se tomu mohou vyhnout – přestože by se jí osobně velmi nelíbilo octnout se v pozici, kdy by se na to musela spolehnout.
Prostě bude odteď muset postupovat hodně pomalu a opatrně.
Velice pomalu a opatrně.

Lorn a I-5 procházeli úzkou ulicí ke svému cíli, drželi se veprostřed, aby se vyhnuli eventuálnímu přepadení od nějakého ze zdejších lupičů, jenž by je oba dokázal rychle vyřídit. Lorn měl v kapse své tuniky malý blaster, který svíral pravou rukou, a jak zaznamenal, dlaň se potila. Představa, že bude žít na planetě, kde se nebude muset bát pokaždé, když vyjde mezi lidi, byla přitažlivá. A vidět věci na slunečním světle by pro něj bylo taky nové. Už byli tady dole příliš dlouho. Teď je čas na změnu.
„Takže převod peněz šel dobře?“ dotázal se droida.
„Na sedmý pokus to vyšlo. Máme přesně jednu hodinu a dvacet šest minut, než na to přijdou auditoři a napraví to. Možná další čtyři minuty, než zaměří čip, a pak záleží na tom, jak vytížená bude policie – něco od šesti do čtrnácti minut, než dorazí, aby zadrželi momentálního vlastníka čipu pro podezření z velké loupeže a nepovoleného používání komunikačního protokolu THX 1-1-3-“
„Ušetři mě detailů. Máme míň než hodinu a třičtvrtě, abychom uzavřeli obchod a vydali se na cestu. Jak jsme teď daleko?“
„Při naší momentální rychlosti dorazíme za dvě celé šest minuty. Spousta času dokončit, co máme, a taky dost času na prodej holocronu Huttovi.“
„Pokud si ovšem ten Neimoidián nebude chtít dát skleničku a pak dát pokec o současné politické situaci v Republice nebo o nejnovějších sportovních výsledcích.“
„Protože budeš vyjednávat sám, věřím ti, že najdeš způsob, jak se zbytečné konverzaci vyhnout. Čas nám běží a to falešné identifikační číslo, které jsem pro transakci použil, zpomalí spravedlnost jen o pár minut, a pak čip objeví. To vše za předpokladu, že Hath Monchar neprozradí tvé jméno úředníkům, kteří ho přijdou zatknout – což je nebezpečné, jelikož kdybych byl v jeho kůži, udělal bych to okamžitě a ty bys to komukoli, kdo tě podrazí, udělal také. V tom případě budeme oba dva až po uši a zvukové receptory v bantích výkalech. Takže odmítni tekuté občerstvení a nezáživné

rozpravy a rychle sjednej obchod, to je má rada.“

Najít Neimoidiána bylo pro Maula hračkou. Zdi nedovedly zastavit temné, šátrající prsty Síly. Když dorazil ke správnému bytu, vycítil za dveřmi čtyři bytosti. Monchar, samozřejmě, a bodyguard, který jej doprovázel městem. Tupé vibrace těch dalších dvou se chvěly potlačovanou agresivitou. Nepochybně další stráže.
Nevadí. Tři stráže nebo třicet, výsledek bude tentýž. Je čas, aby Hath Monchar zaplatil za pokus zradit lorda Sidiouse.
Darth Maul uchopil svůj dvojitý světelný meč, palec držel nad spouští laseru. Zhluboka se nadechl a ponořil se do zákrutů a vírů Temné strany. Pak, jeho síly a soustředění na maximu, vyrazil dopředu volnou rukou, jako by házel neviditelným míčem.
Dveře se zřítily dovnitř.

Mahwi Lihnn velice opatrně procházela šerými chodbami budovy, připravená vystřelit na cokoliv, co se pohne.
Otevřely se dveře a stará lidská žena chtěla vyjít ven, avšak spatřila nájemnou lovkyni s prstem na spoušti, takže rychle vlezla zpět a práskla za sebou otočnými dveřmi.
Lihnn na ni nevystřelila, ale bylo to těsně.
To bude problém, uvědomila si. V tomhle úle byly stovky bytů, a ona je nemohla prohlédnout všechny. Její plán byl sledovat toho chlapa pod kápí až k jejich společnému cíli, ale těch několik okamžiků šoku, když zjistila, jakým způsobem se její konkurent dostal dovnitř, úplně stačilo, aby její kořist zmizela vevnitř. Lihnn věděla, že by se tu mohla potulovat celé dny a Neimoidiána by ani přesto nemusela najít. Možná by se měla vrátit ven a schovat se někde poblíž vchodu…
Potíž byla v tom, že nevěděla, jaké záměry má ten v kápi s Moncharem. Lihnn byla Obchodní federací pověřena jasným úkolem: doručit Hatha Monchara zpět živého. Pokud Neimoidiána kvapem nenajde, může se ke svým chlebodárcům vrátit s mrtvolou, z čehož Haako nebude vůbec nadšen.
Ovšem nevypadalo to, že by měla jinou možnost než pokračovat v hledání.

Jakmile stál ve dveřích, zapnul Maul svůj meč. Zářivé paprsky laseru vytryskly v plné délce.
Vstoupil do místnosti. Neimoidián seděl na židli u protější zdi. Dva Olihňohlavci hrábli po blasterech. Trandoshanský strážce už ten svůj držel a teď vystřelil.
Maul zatočil mečem a jemně přizpůsobil úhel výstřelu. Zastavit ho bylo jednoduché. Správně odrazit už o trochu těžší, ale určitě ne nemožné. Paprsek odskočil od vysokoenergetické čepele a zanořil se do hrudníku bližšího Olihňohlavce. Ten se zhroutil.
Maul se nepatrně zamračil. Odražený paprsek byl o dva centimetry kratší, než který původně přilétl. Tohle Maul mohl dokázat lépe.
Další výstřel od Trandoshana si razil svou cestu vpřed - a další rychlý pohyb, vedený Temnou stranou, jej poslal zpět. Trandoshan schytal odražený paprsek do obličeje. Klesl na zem k nohám vyděšeného Neimoidiána, zmítal se ve smrtelných křečích a jeho tvář byla zčernalými zbytky masa a šupin.
Lepší.
Maul se vrhl na zbývajícího Quarrena, který zrovna pozvedal blaster. Olihňohlavec v panice vypálil dávku, blaster byl ovšem příliš nízko, takže výstřely zasáhly pouze podlahu. Laserová čepel opsala oblouk a Maulovi stačil lehký pohyb zápěstími, aby odsekl chapadly obdařenou hlavu z krku.
Boj začal a skončil tak rychle, že Neimoidián ani nestačil pomyslet na útěk. Skrčil se v židli, ruce nesmyslně pozvednuté, aby se chránil před nebezpečím. Dokonce ani neměl zbraň.
Maul vypnul meč a zavěsil jej zpět k pásku. Věnoval mrtvolám pohrdavý pohled. Jeho soubojoví droidi bojují daleko lépe než tihle tři. Ubohé.
Otočil se ke konsternovanému Neimoidiánovi. Ruce v rukavicích se pomalu zvedly, sundaly kápi a odhalily děsivý zjev. Maul se pro efekt usmál a odhalil zuby.
Místnost naplnil pronikavý zápach, který přebil i pach smrti. Neimoidiánova střeva pustila svůj obsah.
„Hathe Monchare,“ řekl Darth Maul. „My dva si musíme promluvit.“

Když Lorn a I-5 dorazili na místo, droid řekl: „ Zbývá zhruba jedna hodina a třicet tři minut. Musíme být rychlí. I když naše setkání s Huttem proběhne hladce, policie po nás bude pátrat už ve chvíli, kdy budeme teprve na cestě k vesmírnému přístavu.“
„O mě se nestarej, jenom se připrav- hele, co je s těmi dveřmi?“
„Zdá se, že se s někým nepohodly,“ pronesl I-5. „V téhle oblasti mě to nepřekvapuje. V každém případě to není naše starost, ne? Pospěš si.“
Lorn přikývl a vstoupil do budovy. V malé předsíni si přivolal výtah, aby ho vyvezl do čtvrtého patra, kde měl mít Neimoidián byt. Monchar musel být na dně s penězi, pokud přebýval v takové díře – nebo se usilovně snažil zůstat nezpozorován. Tak nebo tak, Lorn dokončí obchod a bude šťastný, že odtud může vypadnout. V kapse stále svíral rukou blaster a snažil se vypadat lhostejně, zatímco čekal na příjezd výtahu. Lhostejnost se v této situaci ovšem těžko předstírala. Čip v jeho peněžence jako by byl z radioaktivního materiálu. Nestávalo se každý den, aby Lorn dělal milionové obchody.

Lapen mocí Temné strany bojoval Neimoidián o dech. Maulova levá ruka, kterou držel před sebou pozvednutou, se sevřela v pěst, a Neimoidiánovo hrdlo se zúžilo ještě víc.
„Připraven odpovídat?“ zeptal se Maul.

Neimoidián nemohl mluvit, ale dokázal přikývnout. Jeho karmínové oči potemněly o několik odstínů kvůli nahromadění krve.
Maul rozevřel pěst a přestal se soustředit. Neimoidián spadl na podlahu a přerývaně dýchal, jak se chtěl nalokat vzduchu.
„Kdo o tom ví?“
„Ni-nikdo, kromě jednoho člověka, Lorna Pavana.“
Maul vycítil, že Monchar říká pravdu. To bylo dobré. Všechno, co měl udělat, bylo zabít Neimoidiána, pak najít toho člověka a taky ho zabít. A potom bude jeho jednotvárný úkol u konce.
„Kde toho člověka najdu?“
„Nevím.“
Maul znovu sevřel ruku. Monchar se začal dusit a znovu lapat po dechu. Maul ho pustil.
„Kde?“
„Při-přijde sem koupit holocron!“
„Kdy?“
„Teď někdy!“
Maul se usmál. Získal všechny informace, které potřeboval. „Výborně. Byl jsi velice ochotný, Hathe Monchare.“
Monchar vzhlédl ze své polohy vleže na zádech. V pohledu měl jiskřičku naděje, ale ta rychle uhasla, když si přečetl svůj osud v očích Maula.
Maul tasil světelný meč. „Čas zemřít,“ oznámil.
„Počkejte!“ zaskučel vyděšený Neimoidián. „Můžu vám zaplatit – každý kredit, který mi ten člověk zaplatí, bude váš! Prosím-“
„Vstaň,“ poručil Maul. „Aspoň svou smrt můžeš přijmout důstojně.“
Ale Monchar byl příliš ochromen strachem, aby poslechl. Maul pocítil nad tím plazivým tvorem znechucení. Volnou rukou ostře trhl nahoru a Neimoidián byl zvednut jako loutka na provázcích. Bezmocně visel v sevření Síly.
„Nééééé-“
Darth Maul aktivoval jednu čepel světelného meče a zeširoka s ní máchl, čímž utnul Neimoidiánovo poslední zaúpění - stejně jako jeho hlavu. Pak uvolnil proudy Síly, jež držely škubající se tělo, a sledoval, jak se mrtvola hroutí.
Za mrtvým tělem spočíval na podlaze duraocelový trezor. Maul ho opatrně otevřel úderem meče. Ano - byl tu holocron, o kterém Monchar mluvil. Vypnul svůj meč, zavěsil ho k pasu a sehnul se pro holocron. Avšak dřív, než jeho prsty krystal uchopily, pocítil, že není sám.
„Nehýbej se!“ zazněl od dveří hlas právě ve chvíli, kdy to pochopil. „Stačí sebou cuknout a na místě tě usmažím!“
Maul kmitl pohledem ke dveřím. Stála tam vysoká lidská žena, oblečená do brnění z pavoučího vlákna, a mířila na něj párem blasterů.
Maulovi došlo, že to je tatáž osoba, která jej předtím sledovala. Jeho rty sebou zlostně škubly. Ozkoušel ženinu mysl, ale nájemná lovkyně – určitě byla přesně tím – byla příliš bystrá a její pozornost soustředěná, než aby podlehla mentálním trikům.
Maul probral svoje možnosti. Na svůj meč nedosáhne včas, přestože je rychlý dost. Vyhne se jednomu výstřelu, možná dvěma, ale byl uvězněný v malém pokoji se ženou, která může ze dvou poloautomatických blasterů poslat do vzduchu deset ran za půl vteřiny, takže by měl raději narušit její soustředění.
Blízko jeho nohou ležel Trandoshanův blaster. Poslouží dobře.
Za pomoci Síly sevřel Darth Maul zbraň chapadlem temné energie a prudce ji mrštil do tváře nájemné lovkyně.
Žena byla rychlá. Vyhnula se blasteru a pokusila se ho sestřelit. Minula a vzpamatovala se, ale vyrušení posloužilo svému účelu. Než se zbraň odrazila od zdi a přistála na zemi, Maul už držel světelný meč. Aktivoval obě čepele, když další výstřel a půl tuctu dalších zamířily v těsném sledu jeho směrem. Ruce sithského učedníka se staly rozmazanou čmouhou, když ho Temná strana zcela ovládla, odevzdal se její moci a dovolil jí, aby jednala za něj.
Paprsky z blasteru zasahovaly rotující čepele meče a odrážely se do zdí, stropu, podlahy. Nebyl čas mířit, přestože výstřel nebo dva nájemnou lovkyni zasáhly – bez viditelného účinku. Její zbroj byla zřejmě mistrovské dílo.
Nájemná lovkyně odhodila své blastery, které byly nanic, a sáhla na jedno zápěstí, kde měla raketomet. Blázen! pomyslel si Maul vztekle. Pokud tady vybuchne raketa, zabije je to oba!
Nebyl čas zkoušet ji zastavit. Maul vklouzl do proudů Síly, pohyboval se nepřirozeně rychle, když se otočil k nejbližší zdi – levnému plastovému panelu – a zavířil mečem v kruhovém seku. Plast snadno povolil pod rozžhaveným ostřím laserových čepelí a Maul proběhl zdí, skočil přes židli ve vedlejším pokoji – který byl, naštěstí pro své obyvatele, zrovna opuštěn – zabodl dolů jednu čepel a vyřízl do podlahy ovál. Proskočil stropem bytu právě ve chvíli, kdy raketa zasáhla zeď Neimoidiánova pokoje a vybuchla.

Lihnn ještě neviděla nikoho, kdo by se pohyboval jako ten muž s rohatou a potetovanou hlavou. Nebyl oblečen jako Jedi, ale jeho zručnost s dvoučepelovým světelným mečem daleko přesahovala schopnosti všech Jedi, o kterých kdy Lihnn slyšela. Odrážel výstřely, jako by zabíjel mouchy! Proto ho Lihnn určitě nemůže zastavit. Rozpůlí ji vedví světelným mečem.
V zoufalství sáhla po zápěstním raketometu. Její jediná šance byla zasáhnout toho rohatého plošně a doufat, že exploze bude natolik pohlcena protivníkovým tělem, že to Lihnn umožní přežít. Ale když stiskla spoušť, zdálo se, že potetovaný muž se rozmazal. Všechno, co zbylo, byla díra ve zdi – a před malým okamžikem byla zeď ještě neporušená.
Příliš pozdě se Lihnn pokusila zastavit raketu, ale nereagující motor se zažehl a střela se odlepila ze zápěstí. Lihnn se pokusila skočit zpět do chodby.

Lorn už byl skoro u bytu, kde se měl setkat s Neimoidiánem, když jím náhlá exploze mrštila zpět o dobré tři metry, přímo proti zdi křižovatky tvaru T. Když přes něj přecházela tlaková vlna, zahlédl něco, co vypadalo jako ozbrojený člověk, letící chodbou přímo před ním a tříštící se na půli cesty o stěnu. Pak narazil do zdi on sám a chvíli na nic nemohl myslet.

Byl v bezvědomí jenom minutu nebo dvě, když se chodba znovu dostala do jeho zorného pole, kouř stále vířil a sutiny se usazovaly. Zvonilo mu v uších, což byl výsledek buď výbuchu, nebo desítek domovních alarmů spuštěných explozí, případně obého. Lorn se dokázal zvednout na nohy, vytáhl blaster a nejistě vykročil dopředu. Všechno, co viděl z tamtoho těla, byl pár nohou, jednoznačně ženských, takže uvažovat o ní jako o mrtvole vypadalo jako velice dobrý tip.
Otočil se a nakoukl do zčernalé místnosti. Na podlaze leželo cosi, co připomínalo zbytky čtyř těl, a kouřilo se z toho. Udělal několik kroků dovnitř. Jedno z doutnajících těl vypadalo jako Monchar, ale bylo těžké to určit, vzhledem k tomu, že chyběla hlava.
Lorn pocítil, jak se mu obrací žaludek, z toho, co viděl, i z toho, co to znamenalo: Hath Monchar už s nikým žádné obchody dělat nebude. Byl opravdu mrtvý a Lorn a I-5 mohou být také, pokud v příští hodině neopustí Coruscant. Celá ta námaha s bankovním podvodem byla k ničemu!
Zatraceně!
Lorn se otočil, aby utekl. Exploze, jaká se právě odehrála, přivede dokonce i do takovéto oblasti bezpečnostní složky, které začnou vyšetřovat příčinu. Musí odtud vypadnout, a to rychle. Už vybíhal z místnosti, když postřehl v rohu pokoje záblesk světla a instinktivně na něj pohlédl.
Co spatřil, ho přimělo smykem zastavit.
Je to pravda? Bylo těžké tomu uvěřit. Avšak když se sklonil a podíval se zblízka, pochopil, že hra možná ještě neskončila.
Holocron ležel v napůl otevřeném sejfu, který krystal nepochybně uchránil před následky výbuchu. Lorn ho sebral a těsně sevřel v ruce, druhou dlaní tiskl blaster a teď už utíkal chodbou, tak rychle, jak uměl, míjel zmatené a vystrašené tváře nájemníků - kteří se opatrně vydávali zjišťovat, co se děje - až ke schodišti. Pořád existovala šance, mizivá šance, že on a I-5 otočí své fiasko ve výhru.Ale zařídit se to dalo jen tak, že se odtud co nejrychleji dostane.

Kapitola 11

Stavba, do které Darsha vešla, byla monáda – kilometr vysoká, naprosto soběstačná budova. Mnohem víc než pouhý bytový komplex, obrovská věž jako nesčetně dalších, které se zdvihaly z povrchu Coruscantu, obsahovala vše, co její obyvatelé potřebovali. Obytné části, obchody, hydroponické užitné zahrady a dokonce vnitřní parky. Jak věděla, mnoho bytostí strávilo doslova celé své životy ve stavbách, jako byla tato, někteří používali pro kontakt s úřady a zaměstnáním pouze holopřenosy, aniž by se někdy sami odvážili ven.
Nikdy předtím nechápala, jakou může mít takový život přitažlivost. Avšak teď pociťovala k takovým lidem sympatie aspoň v jednom ohledu: rovněž ani dost málo netoužila opustit budovu. Ovšem její nechuť nebyla způsobena strachem z otevřených prostor, přesněji řečeno, pramenila ze skutečnosti, že odejít odtud znamenalo vrátit se do Chrámu Jedi, čelit Radě a přiznat vlastní selhání.
Avšak jiná alternativa se nenabízela. Rada se musí dozvědět o smrti Fondoriána, a to rychle. Darsha má povinnost oznámit, že udělala chybu a nezáleželo na tom, jak ostudná byla.
Musela vystoupat ještě čtvery schody, než se dostala do patra, ve kterém fungoval výtah. Ten ji vyvezl o dalších deset podlaží výš a tady prošla kolem kontrolního stanoviště, kde hlídal ozbrojený strážní droid – dohlížel na to, aby spořádaná horní patra zůstala oddělena od ghetta vespodu. Droid podezřívavě sjel pohledem její otřesnou vizáž, avšak nechal ji projít, když poznal, že Darsha je Jedi.
Jakmile budovu opustila, octla se ve známém prostředí. Odcházela po průhledném můstku a dívala se skrze něj dolů. Hladké stěny věží okolo ní se nořily do temnoty a mlhy. Pod mlhou leželo peklo, z nějž právě uprchla. Kdyby mohla volit mezi návratem dolů a návratem do Chrámu, kde musí připustit, že selhala, dooporavdy si nebyla jistá, co by si vybrala.
Ale výběr neměla, nebo snad ano? Neměla.
Pokračovala v cestě na parkoviště vzdušných taxi a uvědomovala si pohledy, které přitahovalo její roztrhané oblečení a ovázané rány. Vlastně jsem pořád lapená mezi dvěma světy, pomyslela si.
Zbylo jí právě dost kreditů, aby si zaplatila cestu zpět do Chrámu. Hned, jak se Darsha usadila na zadním sedadle vozidla, padla na ni únava. Vše, co mohla dělat, bylo během této krátké cesty neusnout. Uvědomila si, že ospalost není ani tak reakcí na útrapy, které přestála, jako spíš pokusem vyhnout se tomu, co ji čeká.
Let byl u konce příliš rychle. Darsha zaplatila řidiči a vstoupila do Chrámu. Kam až její paměť sahala, tak okamžik, kdy vchází dovnitř, pro ni znamenal útěchu. Byl to návrat do útočiště, bezpečí, na místo, kam starosti a obavy okolního světa nepronikaly. Ještě nikdy se necítila takhle. Teď vysoké zdi a tlumené osvětlení vyvolávaly úzkost a klaustrofobii. Potřásla hlavou a narovnala ramena. Měla by se přes to přenést. V tuto dobu nejspíš najde mistra Bondaru v jeho apartmá. Musí informovat nejdříve svého učitele a pak se vší pravděpodobností oba předstoupí před Radu.

Darth Maul udělal chybu.
Hrůznost toho poznání nad ním visela jako obrovský balvan. Podcenil nájemnou lovkyni, protože ta žena neovládala Sílu. Takový omyl ho skoro stál život – a jaká potupa by to byla, zemřít rukou obyčejné nájemné lovkyně, on, který byl

vycvičen k boji a zabíjení Jedi!
Neměl by dělat takové nebezpečné závěry.
Už je neudělá.
Věděl, jak musí pokračovat. Hath Monchar byl mrtvý, ale ještě stále zbývalo vypořádat se s tím člověkem. Když se Maul vynořil z budovy, policie a droidští hasiči už přijížděli. Nemohl droidům zatemnit obvody vnímání tak lehko jako organické mozky živých bytostí a proto se musel rychle přesunout do stínů nějaké z uliček, aby se vyhnul dotazům. Našel opuštěnou slepou ulici o pár bloků dál a aktivoval zápěstní komlink. O chvíli později se před ním objevila projekce Darth Sidiouse.
„Řekni mi, jak se situace vyvíjí," požádal Sidious.
„Zrádce Hath Monchar je mrtvý. Podělil se o své informace s jednou osobou – s člověkem jménem Lorn Pavan. Vím, kde bydlí. Půjdu a zabiju ho."
„Výborně. Udělej to nejrychleji, jak je možné. Jsi si jistý, že o tom neví nikdo jiný?"
„Ano, mistře. Musím-" Maul se v šoku zarazil. Holocron!
Jako vždycky Sidious okamžitě věděl, že je něco špatně. „Co se děje?" dožadoval se sithský lord odpovědi.
Darth Maul věděl, že bude muset přiznat svou chybu. Nezaváhal. Ještě nikdy svému mistrovi nelhal. „Monchar vlastnil holocron, který údajně obsahuje informace o blokádě. Měl jsem příležitost ho získat, ale…nedokázal jsem to." Bylo nesmyslné snažit se omlouvat vysvětlováním, že na místo neočekávaně dorazila nájemná lovkyně a že následnému výbuchu stěží unikl. Jediná podstatná věc byla, že nedržel holocron v ruce.
Viděl, jak se Sidiousovy oči v nelibosti zúžily. „Zklamal jsi mě, lorde Maule."
Ty výtka ho bodla jako ledový šíp. Nedal to na sobě znát. „Je mi to líto, mistře."
„Máš teď dva úkoly: zabít Lorna Pavana a najít krystal."
„Ano, mistře."
Sidious Maula chvíli pozoroval. „Nezklamej mě znovu." Hologram se vytratil.
Darth Maul chvíli tiše stál ve věčné tmě základů města. Jeho dech byl pomalý a pravidelný, tělo naprosto v klidu. Pouze někdo cvičený ve vnímání vírů a proudů Síly by spatřil temnou bouři, která v něm zuřila.
Jeho mistr ho pokáral. A právem. Ten krystal mohl znamenat konec všem počlivě položeným plánům Dartha Sidiouse. A on, Darth Maul, dědic Sithu, tam ten holocron nechal ležet, když si zachraňoval život.
Hlupák!
Maulovy nozdry se rozšířily při hlubokém, hrozivém nádechu. Nebyl čas na sebeobviňování. Neimoidiánův byt už byl nepochybně přeplněn policejními droidy, zjišťujícími příčinu exploze. Asi sotva přehlédnou datakostku v otevřeném sejfu.
Jistě, nabízela se možnost, že výbuch kostku zničil, ale nemohl na to spoléhat. Musí jít zpátky a dovědět se, co se stalo, i kdyby se v tom malém pokoji tísnil každý coruscantský policista.
A až najde holocron a zbaví se toho člověka, bude muset čelit jakémukoli trestu, který si za toto žalostné selhání Darth Sidious vymyslí.
Maul vyšel z uličky a kráčel zpět k bytům.

Lorn potkal I-5 v okamžiku, kdy se droid odvážil vyrazit do prvního patra domu – nebo se o to aspoň snažil, protože obyvatelé v panice ucpali všechny východy. Přestože robotova kovová tvář byla jako vždy bezvýrazná, nějak se mu povedlo vyzařovat obavy a následně úlevu, jakmile spatřil Lorna.
„Pryč odtud," zamumlal Lorn k droidovi. „Rychle."
„To vypadá jako opravdu fikaný plán."
Ostrou chůzí se brzy dostali o několik bloků dál od toho zmatku. Pak I-5 řekl: „Zdá se, že všechno nešlo úplně podle plánu."
„Jako vždy mistr v chápavosti." Lorn vysvětlil, co se stalo. „Nemám nejmenší tušení, kdo byla ta mrtvá žena. Vůbec nevím, co způsobilo ten výbuch. Nenapadá mě, kdo mohl zabít Neimoidiána a jeho gorily. Ale mám tohle." Vytáhl holocron z kapsy.
I-5 si ho vzal a podíval se na něj zblízka. „Vypadá, že je chráněný kódem," oznámil. „Každopádně obsahuje nějaká data. A jestli jsou to podrobnosti obchodní blokády Naboo nebo recept na alderaanský guláš, nemůžeme určit, dokud krystal neaktivujeme."
„Radši by to mělo být to, co Monchar tvrdil." Lorn pohlédl na hodinky. „Máme sotva dost času, abychom zašli za Huttem a pak se dostali do doků."
„Řekl bych, že nám bude dopřáno o půl hodiny víc času. Větší část místních ozbrojených sil se bude starat spíš o ten výbuch než o nás. Nicméně souhlasím, že je na řadě spěšný ústup. Využiju našeho dočasného bohatství a zajistím nám dvě místa v příštím transportu koření na Okraj. Až budeme mít peníze od Hutta, zaplatíme cestu hotově."
Lorn přikývl. I-5 má pravdu, je důležité zbavit se holocronu a dostat se z Coruscantu co nejdřív. Je možné, že ten, kdo zabil Hatha Monchara, hledal krystal, a Lorn se s ním rozhodně nechtěl seznámit. Vnitřním zrakem pořád viděl Neimoidiánovo bezhlavé tělo, ležící na podlaze vedle jeho stráží. Jedna z nich byla zabita stejným způsobem.
Zničehonic se zastavil, ochromen děsem. I-5 mu pohlédl do obličeje a pak ho rychle odvlekl z proudu chodců. „Co je?"
„Žádná krev," hlesl Lorn.
I-5 mlčel a čekal.
„Někdo usekl Moncharovi hlavu. Jeden z těch Quarrenů umřel stejně. Ale nebyla tam skoro žádná krev. Chápeš? Žádná krev. To znamená-"
„Kauterizace. Vypálení tkání náhlým, intenzivním žárem." I-5 se odmlčel a Lorn věděl, že droid došel ke stejnému

závěru. „Možná rychlá nepřetržitá palba blasterem-“
„Paprsky blasteru nejsou tak žhavé a ty to víš. Jeden výstřel může propálit malou díru, ale roztavit něco tak velkého jako krk bude trvat několik vteřin. Muselo by se to stát až po Moncharově smrti, a jaký by to pak mělo smysl? Existuje jen jedna zbraň, která to dokáže ihned. Ta samá, která zničila zámek na těch duraocelových dveřích.“
„Světelný meč.“ I-5 se rozhlédl, jako by se chtěl ujistit, že je nikdo neposlouchá. „Tvrdíš, že Monchara zabil Jedi?“
„Ačkoliv to velice nerad připouštím, popravy nejsou jejich styl.“ Lorn měl najednou velice sucho v ústech a musel několikrát polknout, než dokázal pokračovat. „Což nám nabízí už jen jedinou možnost.“
„Sith? Nemožné. Poslední z nich zemřel víc než před tisíciletím.“
„To si myslí každý. Ale je to jediný závěr, který dává smysl. Jedi drželi podrobnosti výroby světelných mečů v tajnosti po tisíce let. Abys nějaký mohl vyrobit a používat, musel jsi ovládat Sílu. A Sith byl jediný další řád, který ovládal Sílu a o kterých se v galaxii ví.“
„A proč by to prostě nemohl být nějaký odpadlý Jedi? Někdo, kdo podlehl psychóze – všiml jsem si, že organické bytosti, které v něčem selžou, jsou k tomu náchylné. Myslím, že sklouzáváš k nepodloženým domněnkám,“ prohlásil I-5.
„Ne, tak to není.“ Lorn popadl droida a táhl ho za sebou, když zrychlil v chůzi. „Naskakuju na transport koření a mizím z tohohle přeplněného kusu skály – stejně jako ty.“ Náhle si všiml na druhé straně ulice veřejného drtiče odpadků a změnil směr, s I-5 stále v závěsu. „A zbavíme se holocronu, právě teď.“
Zastavili se před otvorem drtiče. Lorn vyndal datakostku z kapsy, ale než ji mohl vhodit dovnitř, I-5 sevřel jeho ruku.
„Teď vím jistě, že ses zbláznil,“ oznámil droid. „Ten krystal je naše jediná šance na nový život. A jak si zaplatíme letenku v transportu? Nemůžeme jenom tak-“
Lorn přirazil droida na graffiti pokrytou zeď obrovského vypařovače. Chodci všemožných ras kolem nich procházeli a nevěnovali jejich hádce příliš pozornosti.
„Poslouchej mě,“ procedil Lorn přes sevřené zuby. „Jestli mám pravdu, prochází se tu Sith. Možná tuhle věc hledá.“ Zvedl holocron. „Nemůžeme ho podplatit, zastrašit ani setřást a nezastaví se před ničím, aby kostku získal. Nemám chuť nechat si useknout svoji hlavu.“
„Řekněme, že máš pravdu,“ začal I-5. „Uvažujme, že ten Moncharův záhadný vrah je Sith. Připusťme, že chce krystal a ví, že ho máme. Je možné, že nás chytí dřív, než se dostaneme k Huttovi, a bude po nás holocron chtít. Co ho potěší víc – když mu podáme krystal, nebo když řekneme, že jsme ho zničili?“
Lorn mlčel a snažil se uklidnit. Uvědomoval si, že nepoužívá mozek – aspoň ne tu část sídlící za jeho čelem. Přemýšlel něčím instinktivnějším, co mu předestíralo jen útok-nebo-útěk.
Ale tohle – přesněji řečeno, jenom útěk – byla jediná smysluplná možnost. V minulosti už Lorn Sithy důkladně studoval a věděl, že jsou to prostě a jednoduše fanatici. Pokud jim byl na stopě Sith, jediná rozumná věc byla dostat se od něj na vzdálenost poloviny galaxie a to tak rychle, jak to jde.
Nicméně, musel připustit, že droidovy argumenty mají jistou logiku. A hlavně, předat holocron Huttovi by mohlo Sitha svést z jejich stopy. Bylo lepší předpokládat, že jde po krystalu a ne po nich.
A všechno tohle bylo založeno na domněnce, že Moncharův vrah je Sith. Přece jen, galaxie je obrovská a Coruscant je největší směsicí bytostí ze všech obývaných světů. Je možné, že existuje někdo – ani Jedi, ani Sith – kdo nějakým způsobem získal světelný meč a umí s ním zacházet. Určitě nemusel být mistrem v Síle, aby laserovou čepelí proťal krk jiné bytosti.
Avšak nic z toho Lornovi neulehčilo. On ani I-5 by nepřežili čtyři roky v zatuchlých vnitřnostech města, kdyby spoléhali na náhodu. Jak už droidovi nejednou řekl, nebyla to otázka paranoiy, ale dostatečné paranoiy.
Stejně toho neměli moc na výběr. Mohli si nechat holocron a zůstat na Coruscantu v naději, že když se kostky vzdají, Moncharův kat jim neutne hlavy. Nebo by holocron mohli prodat, použít kredity k útěku – a doufat, že nebudou pronásledováni.
Ani jedna alternativa neskýtala vyhlídky na dlouhý život a poklidné stáří.
Lorn si povzdechl a pustil droida. „Tak jo,“ pronesl. „Jdeme za Huttem.“

Kapitola 12

Darth Sidious, o samotě ve svých pokojích, meditoval nad posledními událostmi.
Ve spoustě věcí byl Darth Maul příkladným učněm. Jeho loajalita byla nezpochybnitelná a neotřesitelná, Sidious věděl, že kdyby mu to poručil, Maul by obětoval svůj život bez vteřiny zaváhání. A jeho schopnostem válečníka se nemohl nikdo rovnat.
Nicméně, Maul měl svoje chyby, a největší z nich byla arogance. Ačkoliv neřekl nic, když mu byl tento úkol zadán, Sidious věděl, že Maulovi taková práce přijde pod jeho úroveň. Občas – dost často – viděl Sidious Maulovu auru pulzovat temnými skvrnami netrpělivosti. Někdy se divil, jestli svému učedníkovi nevštípil příliš mnoho nenávisti k Jedi a všemu, co se jich týče. Maul se zaměřoval na jejich vyhlazení – na úkor celistvějšího pohledu.
I tak si byl Sidious jistý, že Maul zvládne úkol, který dostal. Komplikace a překážky se daly čekat a Maul si s nimi poradí. Důležitý byl pouze hlavní plán, a ten rychle pokračoval. Jedi brzy půjdou na jatka. To by mělo jeho dravého žáka potěšit.
Brzy. Už brzy.

Mistr Anoon Bondara několik minut tiše seděl, když Darsha skončila své vyprávění. Byly to možná nejdelší minuty v jejím životě padawana. Twi´lecký Jedi seděl se skloněnou hlavou a sepjatými prsty a díval se na podlahu. Z řeči jeho

těla se nedalo určit, na co myslí. Ani jeho lekku se nehýbaly. Ale Darsha měla dojem, že ať jsou myšlenky jejího učitele jakékoli, nevěští to nic dobrého ohledně její další cesty rytíře Jedi.
Nakonec si mistr Bondara povzdechl a zvedl pohled, aby se podíval na Darshu. „Jsem rád, že vůbec žiješ," prohlásil a Darshu zaplavila vlna vděčnosti a lásky ke svému mistru, velice prudká. Její bezpečí je pro mistra Bondaru mnohem důležitější než ta mise.
„A teď mi pověz," navázal Twi´lek, „viděla jsi toho Fondoriána umřít?"
„Ne. Ale není možné, aby přežil takový pád-"
Mistr Bondara zvedl ruku, aby Darshu umlčel. „Neviděla jsi ho zemřít, a předpokládám, že jsi ani necítila v Síle žádnou změnu, která by znamenala jeho smrt."
Darsha se rozpomínala na příšerné události několika předchozích hodin. V té chvíli pro její mysl nebylo nejdůležitější pátrat po nějakém narušení v Síle. Měla by cítit nějaké záchvěvy, přestože byla zcela zaměstnána pokusem zachránit si život? Její učitel by je cítil, tím si byla jistá. Ale ona nebyla se Sílou natolik sladěná.
„Ne, necítila," řekla pomalu, ale cítila nutnost ještě dodat, „ovšem vzhledem k okolnostem-"
„Podmínky určitě nebyly optimální, chápu," přerušil ji mistr Bondara. „Ale dokud existuje alespoň nepatrná šance, že Oolth stále žije, musíme se tím zabývat. Informace, které má, jsou velice důležité."
„Chcete, abych se vrátila a přesvědčila se, že je mrtvý?" Pomyšlení, že by se měla vrátit do Krvavého koridoru, úplně stačilo, aby se jí udělalo slabo. Nicméně, pokud to bude muset udělat, poslechne.
Mistr Bondara vstal a z jeho postoje vyzařovalo odhodlání. „Půjdeme spolu. Pojď." Vyrazil ke dveřím svého apartmá a Darsha si přispíšila za ním.
„Ale co Rada? Neměli bychom jim říct-"
Jedi se zastavil přede dveřmi a pohlédl na svou padawan. „A co bychom jim řekli? Nemůžeme ještě prohlásit nic určitého. Až budeme s jistotou vědět, jestli je Fondorián živý nebo mrtvý, oznámíme to." Otočil se zpět k panelu dveří, který se otevřel, prošel ven a vykročil chodbou. Darsha jej následovala a teprve postupně začínala chápat, že by mohla být šance, i když nepatrně malá, že úkol neskončí jejím selháním. Bylo to nejtenší a nejkřehčí záchranné lanko, ovšem dokud se před ní komíhalo, nemohla jinak než po něm chňapnout.

Maul znovu vstoupil do budovy, kápi nasazenou do čela, světelný meč zavěšený u pasu. U kontrolního stanoviště byl naštěstí člověk a vyptával se příchozích a odcházejících na jejich důvod přítomnosti. Pro Maula bylo směšně jednoduché skrýt se v Síle a proklouznout kolem toho zabedněného tvora.
Když dorazil na místo, droidští soudní lékaři zkoumali byt pomocí laserového skenování. Byli tu dva vyšetřovatelé, Mrlssi a Sullustan. Zůstal na chodbě a naslouchal útržkům hovoru. Neslyšel žádnou zmínku o tom, že byl nalezen holocron. Opatrně se dotkl nejdříve mysli Mrlssiho a propátral ji, pak provedl totéž Sullustanovi, a nenašel žádné myšlenky na krystal. Pořád skryt Temnou stranou se vkradl do dveří bytu a kmitl pohledem na otevřený trezor. Holocron tam nebyl. Maul zvážil možné varianty. Jestliže byla kostka pryč, musel ji sebrat někdo jiný než bezpečnostní složky. A kdo by to tak mohl být? Zřejmě ten kupec, kterého Monchar zrovna očekával - člověk jménem Lorn Pavan. Tenhle hon na jeho hlavu si vychutná.
Darth Maul se otočil a zamířil k východu.
Teď měl dvojnásobnou příčinu, proč najít toho člověka i jeho droida. První místo, kde hledat, byl samozřejmě jejich ubohý podzemní byt. Nebyl odtud daleko, pouze pár minut chůze.
Což bude, s trochou štěstí, i posledních pár minut Pavanova života.

Lorn se vcelku nepovažoval za přespříliš xenofobního, vzhledem k povolání, kterým se poslední léta živil, by předsudky vůči jiným rasám nebyly pouze na škodu kšeftům, ale mohly by být přímo nebezpečné.
Ale nenáviděl obchodování s Hutty.
Na čistě fyzické úrovni ho na těch obřích bezobratlých odpuzovalo všechno: jejich velké, ještěří oči, plazivý pohyb, a nejvíc ze všeho ta slizká, vlhká pokožka. Už to, že musel být v jedné místnosti s Yanthem, v něm vyvolávalo znechucení, které nebylo lehké potlačit.
Yanth byl na Hutta mladý - méně než pět set standartních let. Přesto byl mazaný a vypočítavý a jeho hvězda strmě stoupala podsvětím. I když Lorn přítomnost toho přerostlého slimáka nemohl ani vystát, musel si neochotně připustit jistý obdiv vůči lstivosti a úskočnosti mladého Hutta. Nikdo neuměl zaseknout háček tak rychle a dokonale jako Yanth. Ten nyní ležel na pódiu ve svých podzemních místnostech a roztržitě bafal z vodní dýmky, zatímco si prohlížel holocron. Poblíž stáli dva gamorreánští strážci a pozorovali Lorna i I-5.
„Proč jsi s tím nešel přímo za Jedi?" zeptal se Hutt a jeho hluboký, dunivý bas nepříjemně rozechvěl Lornovy vnitřnosti. „Bylo by to jen logické, jít s něčím takovým za nimi."
Lorn neviděl důvod, proč Yanthovi vysvětlovat své osobní znechucení rytíři Jedi. „Na takové informace mají příliš málo kapitálu," odpověděl. „Kromě toho, nedovolím, aby na mě použili svoje mentální triky a donutili mne přenechat jim kostku zadarmo." Nenápadně pohlédl na hodinky a dodal: „Tak máš zájem, nebo ne? Můžu to odnést rovnou k velvyslanci z Naboo."
Yanth mávl zavalitou paží ve smířlivém gestu. „Trpělivost, můj příteli. Ano, mám zájem. Ovšem – a neber si to osobně – byl bych blázen, kdybych si neověřil, že kostka je pravá, než ti dám hromadu peněz."
Lorn si hlídal bezvýraznou tvář. Kdyby Yanth tušil, v jakém časovém presu se oni dva nacházejí, nerozpakoval by se toho využít, aby z nich vymáčkl nižší cenu. Na druhou stranu čas ubíhal. „A jak to chceš udělat?" dotázal se Hutta.
Yanth se jen usmál a pootočil několika broušenými ploškami kostky do různých úhlů, hrál si s ní jako s dětskou skládačkou. Po chvilce vytryskl z vrcholu holocronu paprsek a přeměnil se na ve vzduchu se vznášející displej pokrytý

zářivými slovy a obrázky, které se pomalu roztáhly do šíře holografického rámu, a ten pak zmizel. Lorn byl moc daleko, takže nemohl přečíst text – nejen to, stál také za displejem, takže se mu slova a čísla ukazovala obráceně. Přesto text vypadal jako Basic, obrázky byly zřejmě schémata stíhaček N-1 z Naboo a také lodě Obchodní federace.
Yanth pootočil jednou z plošek datakostky a obrázky zmizely. „Otevřít nějaký z těchto holocronů není příliš složité," poznamenal. „Neimoidiáni zrovna nevynikají inteligencí."
I-5 řekl: „Výborně. Teď víte, že zboží je pravé. Požadujeme milion kreditů."
„Platí," souhlasil Yanth, k Lornovu velkému překvapení. „Má to desetkrát takovou cenu." Hutt se otočil k panelu poblíže jeho ruky a stiskl tlačítko.
Lorn znovu mrkl na hodinky. Pořád ještě se mohli dostat včas do přístavu, pokud bude vše pokračovat hladce. Za hodinu zůstane daleko za nimi Coruscant, onen záhadný sithský zabiják i policie.

Darth Maul zámek ze dveří bytu odstranil rychle a čistě - jednou čepelí svého meče, jako to udělal už předtím. Spěšně vstoupil dovnitř a nechal dveřní panel, aby se za ním zavřel. Pronikavá světla zářivek se sama rozsvítila a ukázala prostor ještě menší a ubožejší než ten, který si pronajal Neimoidián. Byt byl prázdný, jediné místo, kde by se někdo mohl schovávat, byla koupelna, a stalo se záležitostí několika vteřin přesvědčit se, že tam také nikdo není.
Maul přistoupil ke zdi, jež obsahovala zařízení pro příjem zpráv a projektor a zapnul je. Ve vzduchu před ním se zhmotnila projekce – postava Hutta. Poznal to stvoření: Yanth, slibný gangster Černého slunce, jeden z mála, co přežili jatka, která Maul nedávno rozpoutal.
Huttova projekce promluvila. „Lorne. Myslel jsem, že se máme někdy dneska setkat a promluvit si o jistém holocronu, který jsi mi chtěl ukázat. Víš, že není slušné nechat zájemce čekat."
Maul se otočil a rychlým krokem opustil byt.

Kapitola 13

Darsha Assant se znovu - a příliš brzy - ocitla ve vnitřnostech Coruscantu.
Když odsud dnes utíkala, odhadovala, že bude zbavena svého postavení a přeřazena k zemědělským jednotkám. Už se viděla, jak balí své věci a loučí se. Že by se místo toho mohla vrátit se svým učitelem do míst, kde se tolik znemožnila, ji ani nenapadlo.
A teď tu byla, seděla vedle Anoona Bondary v jeho čtyřmístném vznášedle a mířili zpět do Krvavého koridoru a k monádě, kde přišla o Fondoriána a málem také o svůj život.
Cesty Síly byly nepředvídatelné.
„To je ona," řekla a ukázala na věž, která se tyčila před nimi, chladná proti odpolednímu slunci. „Musíme dolů."
Mistr Bondara nic neřekl a stočil vznášedlo pryč z proudu vzdušné dopravy. Vklouzli do kolmé, sestupující ulice a snášeli se na zem.
Mlha, která se zdála být rozlezlá všude kolem stometrové výšky a oddělovala tak vzkvétající vyšší patra od slumů vespodu, se kolem nich teď uzavřela a následně se rozplynula, byvše potlačena prostředím temných uliček. Přestože nahoře bylo ještě světlo, tady dole přinejlepším věčné šero.
Sledovala, jak míjejí stěnu budovy, a upozornila svého učitele na hák své harpunové pistole, stále zaseknutý do římsy. Následovali lano do páchnoucích hlubin.
Jakmile se octli deset metrů nad zemí, zapnul mistr Bondara parkovací světla. Ozářil tak úsek ulice pod nimi. Darsha, vyklánějící se přes bok vozidla, viděla nezřetelné postavy, které prchaly pryč, přivyklé více tmě než světlu.
Ani stopa po Fondoriánovi. Jeho tělo s největší pravděpodobností odtáhli mrchožrouti a zloději. Avšak na dlažbě byla skvrna nafialovělé krve a poblíž leželo tělo jestřábího netopýra, jež mělo pádem přeražený krk. Mistr Bondara tím směrem namířil jedno ze světel a prohlédl si to. Jeho lekku klesly podél ramen. Při pohledu na něj Darsha pochopila, že její poslední naděje na záchranu mise je zcela a nenávratně pryč.
„Co teď budeme dělat?" zeptala se tiše.
Dlouho mlčel. Pak si povzdechl a odpověděl: „Vrátíme se do Chrámu. Musíme Radě ohlásit, co se stalo."
Tak a je to, pomyslela si. Nakonec, když věděla, že už nemá naději, necítila drtivý zármutek, jaký předpokládala. Místo toho vnímala překvapivou úlevu. To nejhorší už se stalo a teď se s tím bude muset nějak vypořádat. Jako u všech hrozících katastrof byla pak skutečnost skoro klidná, v porovnání se strašnými předtuchami.
Až doteď její zaujetí misí ponechávalo pouze malý prostor pro sympatie k Oolthovi. Nyní, když hleděla na krví potřísněný chodník, dobře vnímala uvnitř sebe soucit. Byl to nesnesitelný zbabělec a nepochybně i bezcharakterní kriminálník, ale jen málo bytostí si zasloužilo tak hroznou smrt, jako byla ta jeho.
Mistr Bondara přidal energii do repulzorů a vznášedlo začalo stoupat.

Lorn přihlížel, jak jeden z Huttových pohůnků přináší svému pánovi velkou truhlu. Yanth ji otevřel a Lornovi se při tom pohledu zatočila hlava. Truhla byla plná republikových kreditů v tisíci neoznačených bankovek. Yanth otočil truhlu k Lornovi, předváděje to bohatství, a Lorn cítil, jak ho prsty svrbí touhou zmocnit se všech těch peněz. Ještě neviděl takovou hotovost- nikdy neviděl tolik peněz pohromadě.
„Jeden milion náhodně vybraných republikových kreditů," pronesl Yanth takovým tónem, jako by se bavil o počasí.
„Vezmeš si je – já beru tohle." Pozvedl holocron. „Všichni budou spokojení."
Lorna nezajímali ti všichni, ale jednou věcí si byl jist- on je šťastný. Sledoval, sotva schopen uvěřit realitě, jak I-5 postoupil dopředu, aby převzal peníze, které změní jejich život. Další nenápadný pohled na hodinky. Právě dost času na cestu do doků, pokud odejdou hned teď.

I-5 zrovna sahal po truhle, když se dveře za nimi náhle rozlétly. Bodyguard – Chevin – se pozadu vpotácel do místnosti, silové kopí vypadlo z necitlivých prstů. Odkutálelo se po podlaze až k pódiu. Stvoření s tvrdou kůží se podívalo na svůj hrudník, v jehož středu zela kouřící díra, a pak se zhroutilo.
Dveřmi vstoupila noční můra.
Lorn na zjevení v šoku zíral. Vrah Chevina byl téměř dva metry vysoký a oblečený celý v černé, včetně pláště s kápí, těžkých bot a dlouhých rukavic. Držel světelný meč, jaký Lorn ještě neviděl: pyšnil se ne jednou, ale dvěma laserovými čepelemi, jež tryskaly z obou konců jílce. Přes veškerou výhrůžnost zbraně to byl ten obličej, co zasel do Lornova srdce děs. Zabiják si sundal kápi a odhalil tvář, která byla zlověstnou směsicí červeného a černého tetování kolem lesklých žlutých očí a zčernalých zubů. Z holé lebky vyrůstalo deset krátkých rohů a tvořilo ďábelskou korunu. Pohlédl zle na všechny v místnosti a promluvil hrdelním hlasem.
„Nikdo nepřežije.“
Lorn byl zcela ochromen strachem, neschopen vzdorovat, když k němu vrah vykročil, pozvedl světelný meč a jeho oči žhnuly jako dvě slunce.
I-5 sevřel truhlu plnou peněz a mrštil ji mezi Lorna a jeho útočníka přesně v momentě, kdy vrah vodorovně švihl čepelí v seku, který měl oddělit Lornovu hlavu od krku. Truhla schytala úder, horké ostří prošlo skrz a rozhodilo hořící kredity všude kolem. Síla úderu byla taková, že by možná Lorna i tak sťal, ale byl zpomalen natolik, aby se droid stihl vrhnout dopředu a odstrčit svého přítele z dosahu. Lorn pocítil žár, jak mu do běla rozpálená špička čepele ožehla vlasy.
Sith – Lorn už teď nepochyboval, že čelí jednomu z legendárních Temných pánů, zrodivších se v dávnověku – se skoro okamžitě vzpamatoval a otočkou znovu zaútočil. Ovšem to už obě gamorreánské stráže vytáhly blastery a začaly střílet. Sith před sebou zavířil zbraní a odrazil paprsky zpět na střelce. To stačil Lorn zahlédnout, než ho I-5 škubnutím zvedl na nohy a skrz dveře ho táhl za sebou.
Prchali úzkou chodbou, která vedla od Yanthova apartmá, a minuli několik dalších mrtvých stráží a dvě hromady roztaveného, pokrouceného kovu, jenž kdysi býval droidy. Yanthovy místnosti se nacházely za nočním klubem, který mu patřil a jmenoval se Oáza Tuskenů, Lorn a I-5 vyklopýtali krátké schody a vpadli do modře osvětlené místnosti plné stolů na sabacc, dejarikových hracích desek a spoře oděných žen rozličných ras, které tančily na pódiích. Propletli se místností a opustili ji východem.
„Kam běžíme?“ zakřičel Lorn, zatímco sprintovali ulicí.
„Pryč odtud!“ odpověděl droid.
Lorn chtěl namítnout, že to nemá cenu, podíval se Sithovi do očí a viděl v nich svou zkázu, tak jasně jako vzory, které obklopovaly žluté oči. Nevyhnutelný osud, jenž je bude pronásledovat, ať budou prchat jakkoli daleko a sebevíc rychle. Ale nedostávalo se mu dechu, aby promluvil, pokud chtěl utíkat, zato strach z toho, co viděl v těch očích, ho nutil běžet pořád dál.

Maul viděl, jak mu jeho kořist proklouzává, ale nemohl udělat nic, aby ji zastavil, neboť jeho pozornost byla zaměstnána Gamorreány. Jednou rukou zatočil mečem v zářícím vzoru, který zastavil blasterové paprsky, volnou rukou uchopil neviditelné vlny Síly a vyslal vibrace, jež vytrhly zbraně z rukou překvapených stráží.
Než se bodyguardi vzpamatovali, vrhl se Maul dopředu a propíchl nejdřív jednoho a pak druhého rychlými, smrtícími údery. Mrtví Gamorreáni se poskládali na podlahu a Maul se spěšně otočil, aby to vyřídil s Huttem.
Navzdory své mohutnosti se Yanth uměl pohybovat rychle, když musel. Odplazil se z pódia a zvedl silové kopí, které upustil Chevin. Hodil ho po Maulovi, který jej rozťal vedví vlastní zbraní. V hlavici kopí ukrytý generátor zkratoval ve spršce jisker.
Yanth nečekal na výsledky svého útoku. Masivní hmota se spěšně sunula pryč, plazila se přes sežehnuté a zčernalé bankovky, které pokrývaly podlahu, holocron stále sevřený v ruce. Už se skoro dostal k východu, když Maul skočil salto dopředu s vrutem, čímž překonal celou délku místnosti a přistál přímo před Huttem.
Než se Yanth vzpamatoval, Darth Maul ponořil jednu z čepelí meče do Huttova hrudníku. Místnost naplnil zápach hořícího masa a tuku. Yanth zemřel se skřehotavým zabubláním, rosolovitá hmota jeho těla se beztvaře složila na zem.
Maul vypnul obě čepele. Vztáhl volnou ruku a holocron vylétl z Huttova mrtvého sevření do jeho dlaně. Strčil kostku do kapsy v pásku, otočil se a vyběhl z pokoje. Z vrcholu schodů se bezohledně vrhl skrz hernu, zaměstnance a hosty odhazoval stranou divokými vlnami Síly.
Dostal se na ulici a zastavil, aby se rozhlédl po své kořisti. Pavan ani droid nebyli na dohled. Maul vycenil zuby. Nesmí mu znovu uniknout! Byl odhodlán dokončit svůj úkol jakýmkoliv způsobem. Už to trvá příliš dlouho.
Znovu splynul s Temnou stranou a přinutil ji ukázat mu cestu, kterou se vydala jeho kořist. Pak vyrazil a prorážel si cestu skrz – k jeho smůle velký – dav lidí.
Ačkoliv sám jeho zjev stačil, aby se mu i otrlí tvorové vyhýbali obloukem, pořád postupoval moc pomalu. To stačí! pomyslel si Maul. Vypustil Temnou stranu z řetězů a použil Sílu jako beranidlo proti všem, kdo se mu dostali do cesty.
Zabočil doprostřed úzké uličky. Jeho speeder parkoval nedaleko, mohl by ho nastartovat pomocí dálkového ovládání a mít ho tady nejdéle za pár minut. Ale nabízela se ještě rychlejší cesta, jak ty dva dohnat. Sáhl po Síle a snadno se rozběhl pětinásobnou rychlostí, než jakou dosahoval člověk při maximálním sprintu. Teď už mu nemohou nijak utéct.
Za pár okamžiků měl svou kořist na dohled. Dalších pár vteřin a dožene je – a pak se opět dostane ke slovu jeho světelný meč, bude ničit kov a maso a konečně přivede jeho pochmurnou práci ke konci.
Zašklebil se a ještě víc natáhl svůj obří krok, přeskočil ohněm zčernalou karoserii zaparkovaného landspeederu. Pavan a droid se ohlédli a spatřili, jak se přibližuje, viděl strach v obličeji člověka. Bylo to velice potěšující.
Ještě jeden skok a oba budou jeho.
A potom ho v půlce skoku udeřilo neviditelné kladivo a srazilo ho na zem. Co to bylo? Kdo se opovažuje zasáhnout?

Maul vzhlédl a uviděl vznášedlo, které přistávalo vedle Pavana a droida. Paprsek repulzorů na podvozku vznášedla srazil Maula k zemi, když nad ním vozidlo přelétlo. Vznášedlo bylo od něj necelých pět metrů, viděl jasně řidiče i spolujezdce.
Byli to Jedi.

Kapitola 14

Darsha pocítila narušení Síly ve stejný okamžik jako mistr Bondara. Už se dostali téměř do vrstvy mraků, když zespoda přišly temné vibrace, pohlédli na sebe v šoku a pak Twi´lek otočil vznášedlo ke střemhlavému pádu.
Oba mlčeli, Darsha si nebyla jistá, jak ten výbuch nenávisti a zkázy, přicházející zespoda, zapůsobil na jejího učitele, ale ona sama byla otřesená a zvedal se jí žaludek, natolik ji síla těch vln zasáhla. Někdo tam dole byl dobře obeznámen s používáním Síly a také velice mocný. Vnímala několik mrtvých a další životy v ohrožení, o tom nebylo sporu. Nevěděla, kdo zemřel a komu to hrozí, ale nemohli ignorovat takové drsné a divoké používání Síly. Museli zjistit, kdo je za to odpovědný, a zastavit ho – nebo ji, nebo to, pokud budou moct.
Mistr Bondara vyrovnal kurs dvacet metrů nad zemí a letěl takovou rychlostí, jaká ještě byla v bludišti města únosná. Světla vznášedla ozařovala blízké okolí, a když zahnuli za roh, spatřili asi sto metrů před sebou toho, kdo způsobil ty vibrace, jež pocítili: vysoký humanoid v tmavém plášti, pohybující se v sérii obřích skoků, které musely být podpořeny Sílou.
Kdo – nebo co – by to mohl být? Určitě ne Jedi, tolik bylo jisté. Vládl Sílou s jistotou mistra, ale žádný Jedi nevyzařoval takovou temnotu.
Nabízelo se pouze jedno vysvětlení – ale jakmile se jí vetřelo do myšlenek, její mysl před ním ucouvla. To není možné. Nemůže být.
Neměla čas se tomu divit. Před sebou viděli dvě osoby, které byly cílem toho temného – dalo se to určit z jejich vyděšeného úprku.
Ten zlý dostihne svou kořist dalším velkým skokem. Darshu napadal jen jediný způsob, jak ho zastavit, a ze směru, jakým mistr Bondara strhl vznášedlo, bylo jasné, že uvažuje stejně.
Vznášedlo prolétlo přesně nad zahalenou postavou, ve výšce vypočítané tak, aby úder repulzorem omráčil, ale nezabil. Fungovalo to, jakmile vznášedlo kleslo a pokračovalo v cestě, Darsha se ohlédla a spatřila tajemného útočníka ležet na ulici, jako saze černý plášť byl pouze tmavší skvrnou ve tmě. Potom mistr Bondara vozidlo zastavil poblíž dvou uprchlíků. Darsha s překvapením zaznamenala, že jeden z nich je droid.
„Nastupte," řekl mistr Bondara člověku. „Je v bezvědomí, ale nevím, jak dlouho to-"
„Moc ne," poznamenal droid a ukázal na pronásledovatele.
Darsha se tím směrem podívala a s úžasem sledovala, jak se temná postava zvedá na nohy. Sotva dokázala uvěřit, že se vzpamatoval z úderu tak rychle.
„Dovnitř!" zakřičel mistr Bondara. „Rychle!"
Člověk, který zíral na Darshu a jejího učitele s podivným výrazem – směsicí úlevy a odporu –vypadal, že se moudře rozhodl pro menší ze dvou zel. Vrhl se na zadní sedadlo, následován droidem. Darsha vrhla další pohled za sebe a viděla, že po nich ten černý skáče. Tak zblízka mohla spatřit jeho obličej, děsivější zjev ještě nikdy nepotkala. Potom sebou její krk bolestivě škubl, když mistr Bondara udeřil do ovladače stoupání a vznášedlo vystřelilo nahoru.
Ale ne dost rychle. Vozidlo se otřáslo úderem, který přišel ze zádi podvozku, a pak se naklonilo na jednu stranu. Zatímco mistr Bondara zápasil s řízením, Darsha si všimla ruky v černé rukavici, která se zachytila kokpitu – okraje na zádi.
Musel použít Sílu, aby sem doskočil, pomyslela si, protože vznášedlo bylo už dobrých deset metrů nad zemí. Ve chvíli, kdy jí ta myšlenka prolétla hlavou, vyrazila dopředu oběma rukama s cílem odstrčit překážku a soustředila neviditelný, nicméně mocný úder na tu ruku. Dlaň povolila a vozidlo se znovu zakymácelo, jak útočník spadl zpět na ulici.
„Musíme nahoru!" zakřičela. Avšak ve chvíli, kdy dořekla svá slova, spatřila pohled mistra Bondary.
„Nemůžeme," oznámil.

Zuřivost Darth Maula při pohledu na to, jak mu Pavan a droid znovu unikají ze spárů, byla téměř zmírněna skutečností, že do hry vstupují Jedi. Konečně nepřítel hodný jeho pozornosti – někdo, kdo může ozkoušet jeho schopnosti. Setřásl ze sebe účinky repulzorového pole a vrhl se za stoupajícím vznášedlem, zapnul přitom svůj meč a udeřil na řídící mechanismus na podvozku vozidla. Jeho úder napáchal škody – jak usoudil, když se vznášedlo naklonilo na jednu stranu. Shromáždil kolem sebe Sílu, vyskočil a dokázal se zachytit okraje jednou rukou. Avšak než se mohl vytáhnout do kokpitu, pocítil, jak do něj mladší Jedi udeřila s překvapující silou, díky čemuž uvolnil sevření a zřítil se zpátky na ulici.
Zlehka dopadl, Síla zpomalila jeho pád. Ještě než se jeho boty dotkly země, už mluvil do svého zápěstního komlinku a zadával příkaz, který nastartuje jeho speeder a doručí ho sem, k Maulovu signálu. Zatímco mluvil, viděl, jak se vznášedlo stabilizovalo a vyrazilo kupředu. Ve vteřině už zahýbalo za roh a ztratilo se z dohledu.
Na tom nezaáleží, pomyslel si, když čekal na speeder, vznášedlo se snadno vystopuje Sílou, zvlášť pokud má na palubě Jedi. Pavan a jeho droid už více než vyčerpali svůj denní příděl štěstí. Teď už jim žádné nezbývá.

„Stoupací mód repulzorů byl poškozen," řekl Jedi, který pilotoval vznášedlo.
„Co to znamená?" zeptala se žena. Byla mladší než její společník, byla dokonce mladší než Lorn.
„To znamená," vmísil se I-5, než mohl Jedi odpovědět, „že se můžeme pohybovat vodorovně a klesat, ale nemůžeme se

vznést výš.“
Lorn se vyklonil přes bok. Ve všudypřítomném šeru bylo těžké posoudit jejich polohu, ale zdálo se mu, že jsou asi dvacet metrů nad zemí. Vznášedlo letělo maximální rychlostí. Na této úrovni se vyskytovalo pouze málo vzdušné dopravy - naštěstí, vzhledem k omezenému prostoru na manévrování, který skýtaly úzké, klikaté ulice.
Pohlédl na Jediho. Byl to Twi´lek a vypadal, že se blíží k padesátce. Lorn si nevzpomínal, že by ho viděl v Chrámu. To samozřejmě nic neznamenalo – se spoustou Jedi se tehdy stýkal jen málo nebo vůbec.
Ironie celé situace by ho donutila k smíchu, kdyby se pořád tolik netřásl. Být zachráněn před smrtí z rukou Sitha zrovna dvěma Jedi! Přesto musel připustit, jak bylo prozřetelné, že si tak pospíšili. Od chvíle, kdy to začalo vypadat, že se on ani I-5 jen tak z Coruscantu nedostanou, byl pro ně Chrám Jedi nyní tím nejbezpečnějším místem – ačkoliv mu hnulo žlučí, že si to musel přiznat.
Za posledních pár minut se toho stalo tolik – a vlastně všechno z toho bylo neštěstí – že mu to ještě plně nedocházelo.
Jedi řízl další zatáčku a Lorn cítil, jak je jeho tělo tlačeno zpět nízkonapěťovým silovým polem, které v případě nehody zamezovalo úrazům.
„Neblázněte!“ řekl. „Pěšky nás už nechytí.“
„Nejde pěšky,“ oznámila žena upjatě.

Darth Maul naskočil na speeder, když kolem něj swoop prolétal. Sevřel obě ruce na plynu na řídítcích a prudce přidal. Hučení repulzorového motoru zesílilo, když speeder vyrazil vpřed. Maul se nakláněl vždy v příslušném směru, jak speeder zatáčel.
Nebylo potřeba ani zapnout displej a stopovat tímto způsobem. Oba Jedi a jeho kořist zářili v Maulově mysli jako dva majáky, cítil je ve vznášedle před sebou. Speeder se pohyboval o polovinu rychleji než jejich dopravní prostředek. Dožene je za pár minut.
Maul se divoce zašklebil. Bude záležitostí chvilky zbavit se Pavana a droida. Pak uvidí, jak dobří ti Jedi jsou. Už tomu je příliš dávno, co vnímal svůj světelný meč zkřížený s jiným, slyšel skřípot laserových čepelí, cítil pach ozonu. Už velice dávno.

„Proč vás sleduje Sith?“ překřičel mistr Bondara vytí protivětru.
Ačkoliv Darsha došla ke témuž závěru, stále bylo dost šokující slyšet mistra Bondaru vyřknout její myšlenky. Během svých studií se naučila o Sithu hodně, samozřejmě, ale všechna ta data a informace vypadaly neživě, za vědomí, že pradávný temný řád už neexistuje. A teď, co jiného to může být, ten noční tvor, který je pronásleduje? Je zkušený v používání Síly, ale je více než zřejmé, že není Jedi. To neponechávalo mnoho možností.
Viděla, jak se na sebe člověk s droidem podívali a pochopila, že byl vysloven tichý souhlas. Potom promluvil droid.
„Jsme obchodníci s informacemi,“ řekl, a něco – nebo naopak absence čehosi – v barvě jeho hlasu Darshu překvapilo. Neslyšela nic z vestavěné úslužnosti, která pro droidy, zvláště pro ty protokolární, byla pravidlem. V jeho tónu a chování byla jistota, která Darshu docela vyděsila, i přes tlak okolností.
„Říkají mi I-5 a můj společník se jmenuje Lorn Pavan,“ pokračoval droid. Darsha si všimla, jak mistr Bondara krátce kmitl pohledem na Pavana a pak svou pozornost opět věnoval řízení.
On to jméno zná, uvědomila si.
„Nedávno nás kontaktoval Neimoidián - jistý Hath Monchar - který nám chtěl prodat holocron s detaily obchodní blokády, hrozící planetě Naboo od Obchodní federace.“
Mistr Bondara chvíli neodpovídal. Pak se ujistil: „Má to být odplata za nové zdanění, které Senát uvalil na Obchodní federaci?“
„Ano,“ vložil se do hovoru Pavan. „Federace se bojí, že jim zdanění skrouhne příjmy.“
„Naboo je velice závislé na dovozu,“ prohlásil mistr Bondara. „Takové postihy by obyvatelstvu mohly přivodit zkázu.“
Stočil vznášedlo za další roh. Chodci, vědomi si možného nebezpečí repulzorových paprsků vznášedla, které letí tak nízko, se rozprchli do stran. „To nevysvětluje, proč se vás snaží zabít Sith,“ navázal Bondara.
Darsha obdivovala jeho vyrovnanost, takový rozhovor by se měl vést v jedné z tichých, pohodlných čítáren Chrámu místo v poškozeném vznášedle, jež se řítí nebezpečnou trasou tou nejvyšší rychlostí.
„Je pochopitelné, proč Neimoidiáni nechtějí, aby se tahle informace dostala ven,“ řekl I-5. „Nevíme, proč nebo jak je do toho zapletený Sith. Ale Hatha Monchara zabil ten, který nás teď pronásleduje.“
„Co se stalo s holocronem?“ vyzvídala Darsha.
„Zrovna jsme ho prodávali Huttovi jménem Yanth,“ odvětil Pavan, „když tam vpadl Sith. Hádám, že Hutt už nežije, a Sith buď krystal zničil, nebo ho má u sebe.“
„Tyto informace se musí okamžitě dostat k Radě,“ prohlásil mistr Bondara. „Vy dva budete drženi v bezpečí, dokud se nevypořádáme s hrozbou Sithu.“
Darsha pohlédla na Lorna Pavana a spatřila v jeho výrazu smíšené zklamání a rezignaci.
„Jedi,“ ucedil pro sebe. „Proč to museli být Jedi?“
Ohlédla se za vznášedlo. Jejich klikatá cesta je dovedla do trochu méně temné oblasti města a snadno rozeznala obrys speederu za nimi. Dokonce i bez potvrzení Sílou by si byla jistá, že je to Sith, kdo je pronásleduje.
„Už je za námi,“ oznámila. „Rychle se přibližuje.“ Všimla si, jak Pavanův obličej zbledl, ale nezdálo se, že by začal panikařit. To bylo dobré, poslední věc, kterou potřebují, je další Oolth.
Pohlédla na mistra Bondaru a spatřila jeho odhodlaně sevřené čelisti.
„Převezmi řízení,“ nařídil jí.
Jeho příkaz ji překvapil, ale ten tón hlasu nestrpěl žádné otázky. Přesedla si, když se mistr Bondara vytáhl nahoru a

dozadu a pak švihl nohama přes vycpané opěradlo, které oddělovalo přední a zadní sedadla. Pohledem na obrazovku zjistila, že Sith není více než pět metrů za nimi. Teď tasil svou zbraň a zapnul obě rudé čepele.
„Vezmi je do Chrámu," zakřičel na ni mistr Bondara. Pak, než vůbec pochopila, co zamýšlí, natož aby mohla protestovat nebo se ho snažit zastavit, Jedi se vztyčil na zadním sedadle mezi Pavanem a droidem. Zapnul svůj meč, popošel dva kroky po zadní kapotě – a skočil.

Kapitola 15

Skok, asistovaný Sílou, doručil twi´leckého Jedi přímo za Maula – na zadní kryt motoru T-speederu. Takové jednání Maula překvapilo, neočekával tak odvážný, i když bláznivý, čin.
Avšak jakkoli byl ten tah nečekaný, Maul dokázal zablokovat úder toho druhého svou vlastní čepelí. Rychle spustil autopilota speederu, načež se otočil v sedle a vedl úder na hrudník Jediho. Ten se ubránil a kontroval jiným sekem.
Maul věděl, že takhle boj nemůže pokračovat. Autopilot nebyl dost inteligentní, aby zvolil bezpečný kurs za tak vysoké rychlosti a skrz šílené zákruty ulic na povrchu. Hrábl po řídítcích a strhl speeder k přistávací plošině nedaleké budovy, asi třicet metrů nad zemí. Prosvištěli kolem vznášedla, které zpomalilo, jakmile z něj Jedi seskočil, a stoupali k plošině.
Když se okraj dostal do dosahu senzorů autopilota, speeder zpomalil a přistál na vysunutém panelu železobetonu.
Sith a Jedi seskočili ze speederu na plošinu, aby mohli pokračovat v boji. Prostor čítal asi deset na patnáct metrů, sotva dost místa pro svobodný pohyb. Maul věděl, že se musí Jediho zbavit rychle, než se mu Pavan znovu ztratí v bludišti na spodku Coruscantu. Zesílil své údery, bránil se a útočil, dvě zářící čepele kolem něj tkaly pavučinu ze světla.
Jedi byl zjevně také mistr v teräs käsi, soudě podle lehkosti, se kterou sekal a blokoval údery. V prvních několika momentech střetu však Darth Maul věděl, že on sám má navrch. Řekl by, že Jedi si to také uvědomoval, ale Maul chápal, jak na tom nezáleží. Jedi byl odhodlán zastavit Sitha, nebo ho přinejmenším dost zpomalit, aby ostatní unikli, i kdyby to mělo znamenat, že obětuje vlastní život.
Maul vycenil zuby. Nepřijde znovu o svou kořist! Zdvojnásobil své úsilí a zesílil útok, tvrdě dorážel na Twi´lekovu obranu. Jedi ustupoval, ale Maul ho stále nemohl zasáhnout.
Pak něco uslyšel: zřetelný zvuk poškozeného motoru vznášedla. Rozšířil své zorné pole pomocí Síly a to, co zjistil, vyvolalo na jeho tváři temný, potěšený úsměv.
Vznášedlo – s jeho kořistí – se vracelo.

Darsha tomu nejprve nemohla uvěřit, když mistr Bondara seskočil ze vznášedla přímo na Sithův speeder. Její první reakce byla reflexivní, zpomalila vznášedlo se záměrem jít svému mistrovi na pomoc.
„Co to děláš?" zařval Pavan. „Řekl, ať se vrátíme do Chrámu!"
„Nenechám ho napospas té příšeře," křikla Darsha v odpověď. Zahlédla, jak kolem nich speeder prolétl, pak začal stoupat a zamířil k přistávací plošině vyčnívající ze zchátralé stavby.
„On ví, co dělá," řekl jí droid. „Chceš, aby jeho oběť byla zbytečná?"
Darsha si uvědomovala, že droidova slova dávají smysl, ale nedbala na to. Přece jen, posledních pár hodin dělala jednu chybu za druhou, proč by teď měla přestat? Už ji nezajímalo, jaké následky bude její jednání mít, věděla jen, že nemůže nechat mistra Bondaru bojovat se Sithem samotného. Bylo pro ni těžké představit si, jak je její učitel poražen v souboji, ale cítila, že pokud je toho někdo schopen, pak je to ten Sith.
Zpomalila vznášedlo, otočila ho a zamířila zpět k přistávací plošině – načež pochopila, že má problém. Poškozený repulzor už je nemohl zvednout výš a plošina byla dobrých deset metrů nad nimi. Pokud věděla, její harpunová pistole byla stále zaseknutá do monády asi kilometr odsud.
Nebylo by nijak obtížné vyskočit deset metrů přímo nahoru, při výcviku jí Síla pomáhala zvládnout i vyšší skoky. Ovšem pokus o výskok na úzkou plošinu a doprostřed zuřícího boje na světelné meče si žádal mnohem promyšlenější akci. Mistru Bondarovi nijak nepomůže, když se Darsha Sithem nechá zabít.
Ale nebyla jiná možnost. Její učitel by mohl vycítit, že se vznášedlo přibližuje a skočit na ně, avšak nebylo jisté, zvládne-li to v zápalu boje. Darsha zastavila vznášedlo ve vzduchu pod jedním okrajem plošiny. Železobetonový plát jí skrýval obě bojující postavy, ale viděla míhající se záblesky a slyšela zlobné bzučení a skřípot světelných mečů, které se křížily. Musela jednat, a hned. Stoupla si, vytasila od pasu světelný meč a připravila se ke skoku.
A pak svět najednou zmizel ve výbuchu oslepujícího světla a ohlušujícího zvuku.

Darth Maul spatřil v očích svého nepřítele, co si Twi´lek pochmurně uvědomil: že nemůže přemoct svého protivníka. Jakmile si porážku připustil, bylo nevyhnutelné, že k ní dojde. Je to pouze otázkou času.
Maul ještě více zesílil svůj útok, tlačil Jediho zpět ke speederu a chtěl ho uvěznit mezi něj a svůj světelný meč. Značně tím omezil Twi´lekovy pohyby a za chvíli oddělí jeho hlavu od těla.
Ale pak uviděl, jak zoufalství v protivníkově obličeji ustupuje náhlému nápadu. Spěšně, než mohl Maul vytušit jeho záměr, se Jedi otočil ke speederu, pozvedl svůj meč – a ponořil ho až po jílec do krytu repulzoru.
Maul pochopil ten sebevražedný záměr, ale pozdě. Superhorká laserová čepel prošla bleskovou rychlostí kapotou a dostala se až do nitra baterie. Maul se otočil a vrhl se z plošiny dolů, sahaje po Temné straně a odevzdávaje se jí, když baterie vybuchla, žár a tlaková vlna ve zlomku vteřiny vypařily Jediho, načež se rozšířily a hladově se natáhly také po Maulovi.

Přistávací plošina ochránila vznášedlo před nejhoršími účinky výbuchu, jinak by tři pasažéři nepřežili. I přesto srazila tlaková vlna Darshu z jejího vztyčeného postoje přes záď vozidla. Zřítila by se dolů na ulici, kdyby ji Lorn nechytil za

zápěstí. I-5 uchopil řízení a snažil se ustálit vznášedlo, které se divoce zmítalo a naklánělo. Na okamžik, jenž se zdál jako věčnost, Darsha visela nad propastí, příliš omráčená, než aby se Sílou zvedla do bezpečí – a pak ji Lorn vytáhl na zadní sedadlo.
Ale nebezpečí ještě nebyl konec, výbuch urval plošinu z jejích podpěr. Začala se hroutit a klouzat ze zdi budovy. V té chvíli Darsha postřehla Sithovu temnou postavu, jak se vrhá do černoty dolů. Bortící se plošina zavadila o bok vznášedla a strhla ho, absolutně neovladatelné, k zemi.
I-5 zápasil s řízením a dokázal ho aspoň vyrovnat, než se stroj dotkl země. Diváci, jejichž pozornost přitáhl výbuch, se v panice rozprchli, když se vznášedlo drsně rozpláclo na ulici.
Napůl omráčená Darsha sotva dbala na neustávající pípání, které zrychlovalo a jeho tón se zvyšoval. Když pochopila, co pípání znamená a to vědomí proniklo jejím omámeným mozkem, ucítila se jakoby sevřená v mocném stisku a tažená pryč z trosek vznášedla. Jak narážela do vytrhané dlažby, došlo jí, že droid vytáhl ji i Lorna Pavana z vozidla.
„Rychle," zamumlala. „Baterie je přetížená…"
„Této skutečnosti jsem si vědom," ujistil ji I-5. Zastavil se před zavřeným obchodem. Nápis, vyvedený na dveřích v Basicu, nařizoval NEVSTUPOVAT , ovšem droid to ignoroval a zničil zámek laserovým paprskem, který vypálil z levého ukazováčku.
Vevnitř uviděli úzké, chabě osvětlené schody. Všichni tři po nich spěchali dolů, zatímco za nimi zesilovalo ječení alarmů. Asi o vteřinu později smetla celou oblast mnohem silnější exploze. Darsha vnímala, jak se schodiště otřásá a sesunuje, situace připomínala záchvěvy zemětřesení. Světla pohasla, cítila, jak padá – a pak už o ničem nevěděla.

Část druhá – Labyrint

Kapitola 16

Nute Gunray ležel ve své kajutě na palubě Saak´aku a snažil se vychutnat si plísňovou masáž, když pípl jeho komlink a zkazil mu veškerý požitek. Masér mu potřel nahé tělo tekutou zelenou plísní a pilně hnětl snopce svalů na zádech, která byla tak ztuhlá napětím, že slyšel, jak šlachy praskají.
Otráveně potvrdil příjem a kousek od masážního stolu se objevila projekce Runea Haaka. Zástupce nevypadal šťastně, ale to vůbec nic neznamenalo, Neimoidiáni jako rasa zřídkakdy vypadali šťastně.
„Mám novinky," řekl tiše Haako.
„Přijď za mnou," odpověděl Gunray a holoprojekce se vytratila.
Ať už Haako přináší cokoliv, bude nejlepší, když to Gunray uslyší v soukromí svých pokojů. Přestože by na palubě lodi teoreticky neměl být nikdo, kdo není loajální vůči němu a jeho záležitostem, místokrál si nedělal iluze. Velice dobře věděl, jak snadno se dá koupit oddanost jeho pobočníků a podřízených.
Poslal pryč maséra, oblékl si červený oděv a čekaje na příchod Haaka, neklidně přecházel. Složitosti protokolu nařizovaly, že má lhostejně sedět v křesle nebo na židli a svým nenuceným vzhledem vyvolávat dojem, že ať už Haako přichází s jakoukoli zprávou, nemůže být ani náhodou tak důležitá, aby Gunraye znepokojila. Ale teď na formality nedbal. Nájemná lovkyně, kterou zaměstnali, se jim už osmačtyřicet hodin neozvala a tak neměli ani žádné zprávy o plánech Hatha Monchara. Gunray očekával, že se před ním každou chvíli opět zhmotní hologram Dartha Sidiouse a bude požadovat, aby se s ním čtyři spiklenci sešli a pokračovali v diskusích týkajících se blokády Naboo. A co se stane, když Gunray stále nebude schopen vysvětlit Moncharovu nepřítomnost? Škubl sebou, jak se v něm při pomyšlení na takový rozhovor vylila žluč. Věděl, že si pěstuje prvotřídní dvanácterníkový vřed, ale nezdálo se, že by proti tomu mohl něco dělat.
Dveřní panel se odsunul a vstoupil Haako. A o chvíli později vešel také Daultay Dofine. Gunray si dodal odvahy, jediný pohled na shrbené postoje a zakaboněné tváře jeho společníků ho ujistil, že neuslyší žádné dobré zprávy.
„Právě jsem mluvil s naším velvyslancem na Coruscantu," řekl Haako. Jeho ochota přeskočit úvodní slovíčkaření a jít rovnou k věci byla jasnou známkou, že je znepokojen stejně jako Gunray. „Jeden z našich tam byl zabit."
Místokrál nejdřív musel donutit své slinné žlázy, aby mu zvlhčily patro, než dokázal pokračovat. „Byl to Monchar?"
„V tomhle bodě si nejsme jisti," vstoupil do hovoru Dofine. „Došlo k výbuchu, přestože vyšetřovatelé neví, zda to byla příčina smrti. Ověřování DNA ještě probíhá."
„Avšak," pokračoval Haako, ztišil hlas a kradmo se rozhlédl, jako by očekával, že se každou chvíli objeví Darth Sidious, „na místě se našel kousek látky, který býval částí úřední mitry zástupce místokrále."
Nute Gunray zavřel oči a zkusil si představit, jaký asi je život farmáře na Neimoidii.
„Ke všemu," dodal Dofine, „tam objevili několik dalších těl. Jedno bylo s konečnou platností identifikováno: nájemná lovkyně Mahwi Lihnn."
Rašelinová farma určitě má svoje výhody, pomyslel si Gunray. Aspoň pro jednu věc, je totiž velice nepravděpodobné, že by při tomto svém novém zaměstnání musel jednat se Sithem.
„Zřejmě si musíme připustit, že Hath Monchar už není mezi živými," oznámil Rune Haako. Začal si mačkat dlaně, jako by rdousil ropuchu, kterou si chce dát k svačině.
„To je neštěstí," zakňučel Dofine. „Co řekneme lordu Sidiousovi?"
Co vlastně? zamyslel se místokrál Federace. Jistě, existovalo nepřeberné množství lží, se kterými mohli vyrukovat – ale bude jim Sidious věřit? To byla hlavní otázka. A odpověď na ni, jakkoli nerad si to Gunray připouštěl, byla skoro jistě ne. Před jeho vnitřním zrakem náhle vyvstala tvář sithského lorda, skrytá pod kápí, a Gunray si nemohl pomoct a otřásl se. Ty oči, skryté v hlubinách kápě, dovedly proniknout výmluvami a přetvářkou tak jednoduše, jako rentgenové záření prochází masem a odkrývá kosti pro běžný zrak.

Ale jaká jiná možnost se nabízí? Přestože ho to velice roztrpčovalo, Gunray věděl, že by měli prostě přiznat pravdu: Monchar zmizel, kam a za jakého důvodu, to nikdo neví – ačkoli každý s mozkem přidušeného Gamorreána by si dal rychle dohromady dvě a dvě. Pravda však měla svá rizika a hlavním z nich byla skutečnost, že toto vysvětlení nepodali, už když si Sidious prvně všiml, že Monchar chybí.
Pravdomluvnost a vytáčení se vypadaly stejně nebezpečně. To byla Neimoidiánova nejhorší noční můra: situace, ze které nebylo možné se vykroutit. Gunray pohlédl dolů a zjistil, že si drtí ruce stejně horlivě jako Rune Haako a Daultay Dofine.
Pouze jedna věc byla jistá. Brzy – a to velice brzy – budou muset sithskému lordovi něco říct.

Yoda, mistr Jedi, vstoupil do konferenčního předpokoje - menší místnosti přiléhající k místnosti Rady. Mace Windu a Qui-Gon Jinn už seděli u dřevěného stolu. Stěna za nimi byla tvořena transpariocelovým oknem a nabízela pohled na nekonečnou směs architektury, která tvořila Coruscant, a na nepřetržité proudy vzdušné dopravy.
Yoda se pomalu šoural k jedné ze židlí. Při chůzi se opíral o svoji hůlku a Windu musel potlačit úsměv, když sledoval jeho pohyb. Yoda byl nejstarším členem Rady – bylo mu dobře přes osm set standartních let – avšak nebyl v žádném případě tak sešlý, jak občas předstíral. Přestože byla pravda, že za ta léta, co ho Windu znal, pomalu stárl, jeho schopnostem se světelným mečem se v Radě stále nemohl nikdo rovnat.
Windu počkal, než se jeho kolega posadí, a pak promluvil. „Nepovažoval jsem za nezbytné svolat kvůli tomu zasedání Rady," prohlásil. „Nicméně se vyskytl problém, který si podle mého názoru žádá řešení."
Yoda přikývl. „O záležitosti s Černým sluncem mluvíš."
„Ano – konkrétně o Fondoriánovi jménem Oolth a padawan Darshe Assant, která byla vyslána, aby ho k nám přivedla."
„Ozvala se vůbec?" zeptal se Qui-Gon Jinn.
„Ne. Už je to skoro čtyřicet osm hodin. Úkol neměl trvat déle než čtyři, nejdéle pět hodin."
„Anoon Bondara ztratil se také," přemítal nahlas Yoda. „Souvislosti já se obávám."
„Myslíte, že se Bondara vydal Assant hledat?" dotázal se Windu. Yoda přikývl.
„To je pochopitelné," podotkl Jinn. „Assant je jeho padawan. Pokud by tušil, že se ocitla v nebezpečí, šel by se po ní podívat."
„Ano, to by šel," odpověděl Windu. „Ale proč nikoho z nás neinformoval o svých záměrech? A proč se nám ani jeden z nich zatím neohlásil?"
Na chvíli bylo ticho, když tři mistři Jedi zvažovali otázku. Potom se ozval Yoda: „Nějaké porušení zákona on tušil. Ochránit před následky on ji chtěl."
Jinn přikývl. „Anoona vždycky rozčilovaly zákazy a pravidla."
Mace Windu pohlédl na Jinna a zvedl obočí. Jinn se slabě usmál a pokrčil rameny.
„To mi dává smysl," pronesl Windu. „Vypadá to pravděpodobně. Ale ať byly záměry Anoona Bondary jakkoli vznešené, nemůžeme jeho a Assant nechat jednat bez vědomí nebo souhlasu Rady."
„Zajedno v této věci jsme," řekl Yoda. „Vyšetřovatele my poslat musíme."
„Ano," souhlasil Windu. „Ale koho? Při nynějším stavu v Senátu jsou všichni starší členové řádu v pohotovosti a mohou ještě nějakou dobu být."
„Mám návrh," ozval se Qui-Gon Jinn. „Pošlete mého padawana. Pokud se do situace vložilo Černé slunce, on to zjistí."
„Obi-Wan Kenobi? V Síle mocný on je," dumal Yoda. „Dobrou volbou bude."
Mace Windu pomalu přikývl. Yoda má pravdu. Přestože Kenobi ještě není rytířem Jedi, už mnohokrát předvedl své umění při boji i vyjednávání. Jestliže někdo může zjistit, co se stalo Bondarovi a Assant, pak on.
Představený Rady vstal. „Tak domluveno. Qui-Gone, vysvětlíš situaci Kenobimu a pošleš ho za nimi, co nejdříve to půjde. Celé je to nějak divné…" Windu se odmlčel.
„Ano," dodal suše Yoda. „To náhoda nebyla."
Qui-Gon Jinn nic neřekl, pouze na souhlas přikývl a pak vstal. „Obi-Wan hned odletí do Krvavého koridoru," ujistil Yodu a Windua.
„Síla ho provázej," řekl tiše Yoda.

Kapitola 17

Není emocí, je pouze mír.
Není neznalosti, je pouze moudrost.
Není vášní, je pouze klid.
Není smrti, je pouze Síla.

Kodex Jedi byla jedna z prvních věcí, které se Darsha Assant naučila v Chrámu Jedi. Jako dítě sedávala se zkříženýma nohama na studené podlaze po celé hodiny, opakovala si ta slova pořád dokola, meditovala nad jejich významem a nechávala si tento význam přejít do krve.
Není emocí, je pouze mír.
Mistr Bondara ji učil, že to neznamená, aby se potlačovaly všechny pocity. „Jednou z mála vlastností, které jsou společné všem inteligentním rasám v galaxii, je schopnost cítit. Jsme emotivní stvoření, a popírat vlastní pocity je velmi nezdravé. Ale můžeš například cítit vztek, aniž by ses jím nechala ovládat. Můžeš truchlit a nebýt ochromena zármutkem. Klid Síly je základ, na kterém vyrůstají naše pocity."

Není neznalosti, je pouze moudrost.
„Příležitost," říkával jí twi´lecký Jedi, „si vybírá připravenou mysl." Jedi byli s určitostí mezi těmi nejpřipravenějšími v galaxii. Nikdy neviděla osobu tak úžasně vzdělanou, jako byli mistři Windu, Bondara, Yoda, Jinn a mnoho dalších, u kterých studovala nebo se s nimi setkávala. Pochybovala, že s nimi může vést rozhovor a neztrapnit se, stejně tak třeba s jejich padawany – jako s Obi-Wanem a Bantem. Takže pilně studovala, téměř posedle, využívala neuvěřitelného bohatství moudrosti a vědění, dostupného v knihovnách a databankách Chrámu. Postupně zjistila, že čím víc toho ví, tím víc ještě vědět chce. Vědomosti byly svým způsobem droga – jako třpytokoření.
Není vášní, je pouze klid.
Nejdříve myslela, že tohle je pouze jiná formulace prvního pravidla kodexu. Avšak mistr Bondara jí vysvětlil rozdíl. Vášeň, v tomto kontextu, znamená posedlost, neodolatelné nutkání, bezmeznou fixaci na něco nebo někoho. A klid není jen synonymem pro mír, je to stav vyrovnanosti, kterého se dá dosáhnout, když se člověk oprostí od takových závislostí, bude ovládat své pocity a z nevědomosti učiní moudrost.
Mistr Bondara ji naučil spoustu věcí, pomohl jí nasměrovat její život někam mnohem dál, než si kdy myslela, že jí osud a její potenciál dovolí. Dlužila mu tolik - a teď už mu to nikdy nesplatí.
Není smrti, je pouze Síla.
Darsha věděla, že pokud by správně žila podle prvních tří zásad kodexu Jedi, nalezla by útěchu rovněž v té poslední. Bylo ovšem zřejmé, že toho stupně ještě nedosáhla. Protože neměla klid, necítila mír ve vědomosti, že její učitel je mrtev. Dokázala se jenom trápit.

Zrovna byla tak napůl při vědomí a její jediný pocit byla lítost, trvalo to chvilku nebo věčnost – a pak se náhle úplně probrala, když pocítila narůstající chvění a hluk, které se k ní zřejmě přibližovaly. Otevřela oči právě včas, aby spatřila obrovské nákladní vozidlo, jež za hrozného rachotu projelo kolem, asi jen metr od místa, kde ležela. Ten zvuk byl ohlušující, pak se vzdálil a postupně zeslábl až do ticha.
Nebo lépe, do relativního ticha, zvukovou kulisu vytvářela ventilace a hučení strojů. Rozhlédla se a uviděla Lorna Pavana, sedícího u zdi asi o metr dál, I-5 stál vedle něj. Nacházeli se v rozlehlém tunelu, chabě osvětleném lampami, rozmístěnými po velkých intervalech na stěnách.
Pochopila, kde jsou – v jednom z nepočitatelných obslužných kanálů, které probíhaly pod nejnižšími úrovněmi Coruscantu jako cévní systém pod kůží. Skrze tyto tunely plynul nekonečný proud automatizovaných vozidel s nákladem zboží a materiálu z hvězdných doků a továren k milionům cílů po celé metropoli.
„Jak jsme se dostali sem dolů?" zeptala se Darsha. Jakmile otázka splynula z jejích rtů, mlžně si vzpomněla, jak ji droid vytáhl z trosek vznášedla a dostal na schodiště, právě když vybuchla baterie.
Pavan namířil palec na I-5. „Díky našemu zázračnému droidovi," vysvětlil. „Nebýt jeho, z nás obou by bylo žrádlo pro krysy. Někdy je skoro výhodné mít ho po ruce."
„Prosím, žádný přehnaný vděk," ozval se droid. „Je mi to trapné."
Darsha se vyhrabala na nohy. Planeta se na chvíli zlomyslně vychýlila z osy, světla o něco víc potemněla, ale pak se svět ustálil. Zašátrala po svém světelném meči a s úlevou seznala, že stále visí tam, kde má - na jejím opasku.
„Kde je schodiště?" dotázala se. „Musím vědět, jestli…" Jestli mistr Bondara ještě žije, dokončila v duchu. Neodvážila se vyslovit to nahlas, protože se obávala, že jeden z jejích společníků by mohl říct, co už věděla.
Pavan ukázal na výklenek dva metry od nich. „Schodiště ti neposlouží. Výbuch vznášedla ho zasypal asi tunou sutin. Budeme si muset najít jinou cestu ven."
Darsha přikývla. „Tak snad abychom vyrazili. V tomhle tunelu musí být i jiné přístupové schodiště."
„A proč si prostě nepřivoláme pomoc?" zeptal se Pavan. „Máš komlink - nebo ne?"
„Měla jsem, ale je zničený." Pouze jí to připomnělo, že si měla vzít jiný v Chrámu, když se tam vrátila.
Pavan zvedl obočí. „To je poprvé, co vidím Jediho, který není připraven na všechno." V jeho hlase byla slabá známka sarkasmu.
Darsha překousla ironickou odpověď, která se jí drala na jazyk. Stačí málo a Pavan se ocitne na seznamu jejích nejméně oblíbených lidí, koneckonců, byl nepřímo zodpovědný za smrt mistra Bondary. Na druhou stranu ji zachránil před pádem ze vznášedla. „A ty nemáš komlink?" vrátila mu.
Pavan vypadal zahanbeně a neodpověděl.
„Ano, má," řekl I-5. „Dokonce i funguje - až na to, že baterie je vybitá a on si nemohl dovolit novou."
Darsha na to nic neřekla, její mlčení bylo více než dostačující, aby vyjádřila, jak se cítí.
Pavan vstal. „Mohli bychom se pohnout," navrhl, „než přijede-"
Jeho slova byla přerušena dalším transportem. Přitiskli se ke zdi tunelu, když kolem nich vozidlo prosvištělo. Automatické transporty vypadaly jako hladké, masivní nábojnice, ale vyplňovaly šachtu a pohybovaly se rychleji než sto kilometrů za hodinu, byvše poháněny repulzory.
Když se transport vzdálil, Darsha podotkla: „Pospěšme si - jestli tu zůstaneme, do hodiny ohluchneme."
Rychle vykročili, v řadě za sebou, po úzkém postranním chodníku. Nezáleželo na tom, kterým směrem se vydají, účelem bylo jen dostat se co nejdříve z tunelu. Droid šel první, neboť jeho fotoreceptory se dovedly nejlépe přizpůsobit šeru. Spatřili před sebou další zapadlé dveře ve chvíli, kdy začal narůstat rachot třetího přijíždějícího transportu. Vchod byl zamčený, ovšem I-5 za pomoci svého blasteru v ukazováčku tuto překážku rychle odstranil a mohli si pospíšit dovnitř, právě když je míjel další náklad.
Až na tu skutečnost, že kolem nich teď nehřměla žádná vozidla, jejich nová pozice nebyla o mnoho lepší. Tunel pro transporty byl aspoň slušně osvětlený a čistý. A hlavně, přestože nevedl zpět na povrch, pokračoval vodorovně.
Teď stáli u dalšího schodiště, které však vedlo dolů místo nahoru. Neměli jinou možnost, než se po něm vydat. Nebyla

tu světla, jedinou záři vydával fosforeskující lišejník rostoucí po zdech, a takové světo sotva stačilo, aby viděli jeden druhého a na pár kroků před sebe. Železobetonové stěny pokrýval vlhký sliz a ve vzduch byla slabě cítit hniloba. Dostali se na spodek schodiště, které končilo v malé místnosti, osvětlené jedinou blikající lampou. Ve zdi naproti nim zely tři otvory do tunelů. Nápisy nad každým z nich pravděpodobně měly udávat směr, ale byly počmárané k nepřečtení několika vrstvami graffiti.
„Můj lokátor byl v komlinku," řekla Darsha. „Vůbec nevím, kudy bychom měli jít."
„Naštěstí mám vestavěný," uklidnil ji I-5. „Abychom směřovali k Chrámu Jedi, bude nejlepší jít tudy." Ukázal na tunel vlevo.
„To je dobrý argument, abychom šli doprava," ucedil tiše Pavan. Darsha na něj pohlédla, jeho pohled se střetl s jejím a pak Pavan odvrátil zrak.
„Snažím se tě dostat do bezpečí," oznámila mu. „Jestli chceš radši riskovat setkání s naším přítelem nahoře, mně je to jedno. Můžu říct Radě o hrozící blokádě tak dobře jako ty."
Otočil se, aby se na ni znovu podíval. „Hele, ten Sith se vypařil při výbuchu, stejně jako tvůj kámoš," řekl. „A dobře, že je máme z krku."
Darsha cítila, jak se jí zmocňuje chladný vztek. Aniž by spustila pohled z Pavana, zeptala se: „I-5, jaká je podle tebe šance, že je Sith mrtvý?"
„Vzhledem ke skutečnosti, že za tu krátkou dobu, co ho známe, přežil několik útoků na svou osobu a také zabil docela dost bytostí, nepočítal bych s tím, dokud neuvidím jeho mrtvolu," zamyslel se droid. „A i potom bych ho radši zamrazil do karbonitu, abych si byl jistý."
Darsha přikývla. „Souhlasím. Ale máš právo na vlastní názor, Pavane. Možná bude bezpečnější, když teď půjdeme každý svou cestou, přece jenom, zdá se, že ten, koho hledá, jsi ty."
Ve chvíli, kdy to řekla, pochopila, že udělala chybu. Ani nepotřebovala vidět ten pohled, který si droid a Pavan vyměnili, aby si uvědomila, že ty dva nemůže stavět proti sobě. Ať už mezi nimi bylo jakékoli pouto, bylo dost silné, že je dovedlo sjednotit i v takové situaci.
I-5 řekl Pavanovi: „Má pravdu, že jsi pro něj nejdůležitější cíl. Azyl u Jedi může být tvou jedinou šancí. Jsi ochoten to přijmout?"
„Samozřejmě," odpověděl s úšklebkem Pavan. „Nejsem hlupák. Ale to neznamená, že se mi moje situace líbí."
„Jistě," pronesla Darsha. „Aspoň bys ale mohl být vstřícnější. Pokud spolu musíme strávit nějakou dobu, můžeme na sebe být příjemní." Otočila se k tunelu vlevo, vešla několik kroků dovnitř, pak se ještě otočila a dodala: „Anoon Bondara zemřel, aby ti zachránil život. Nechci o něm slyšet už žádné opovržlivé poznámky."
Pavan ani I-5 neodpověděli, když se pustila chodbou. Jakmile ušla několik kroků, vydali se za ní.
Není emocí, je pouze mír. Možná někdy jindy. Nebyla koneckonců ještě rytířem Jedi, a při tom, jak události pokračovaly, asi ani nebude. Některé pravdy se nemusí zjišťovat Sílou. Jako to, že jeden Anoon Bondara měl cenu milionu Lornů Pavanů.

Kapitola 18

Lorn neměl tu Jedi nijak v lásce. To by nepřekvapilo nikoho, kdo Lorna znal třeba jen zběžně - jak ho znal dnes téměř každý - protože rozhodně nemlčel o svých pocitech, když se stočila řeč k rytířům. Nejednou tvrdil komukoli, kdo byl ochoten poslouchat, že řadí Jedi na stejnou úroveň s mynocky, pokud jde o parazitování na příležitostech, ale na evoluční stupnici je dává ještě o stupínek nebo dva níž pod tyto netopýry, živící se energií.
„Odprásknout Jedi blasterem je pro ně příliš dobré," řekl jednou I-5. „Nacpat je všechny do chřtánu sarlacca, aby se tisíc let máčeli v jeho žaludečních šťávách, je pro pro ně vlastně také až moc dobré, ale stačilo by to, než bych vymyslel něco horšího."
Ještě nikomu neřekl, proč se tak cítí. Z okruhu jeho momentálních známých to věděl jenom I-5 a ten by Lornovo hořké tajemství nikomu neprozradil.
A teď, díky ironii osudu, je skoro doslova připoutaný k rytířce Jedi a odkázaný na to, že ho ta žena spasí před vražednými úmysly Sitha - jednoho z členů řádu, jenž se odtrhl od Jedi před tisíciletími. Zdálo se, že ať se vydá jakýmkoli směrem, samozvaní strážci galaxie tu budou, aby dovršili zkázu Lornova života, kterou sami začali.
Lorn vnímal, jak v něm narůstá hořkost, když se za I-5 a Darshou Assant a plahočil skrze podzemní tunel. Určitě jí netrvalo dlouho vklouznout do svatouškovského postoje já-jsem-lepší-než-ty, kterým tolik opovrhoval. Všichni byli stejní, se svou zálibou v pytlovitém oblečení a strohou askezí, všichni trousili prázdné řeči o dobru, jež panuje nade vším. Mnohem radši se pohyboval mezi spodinou, to byli aspoň lumpové beze snahy o přetvářku.
Nedělal si iluze, že se chování Jedi nějak změní, až se mezi nimi znovu octne. Rovnou může zapomenout na něco jako odměnu, on a I-5 mohou být rádi, že budou ochráněni před Sithem, zatímco bude Rada rokovat o tom, jak nejlépe zpracovat tento únik informací. Nepochyboval, že takovou zprávu dovedou nějak využít pro vlastní účely, stejně jako byli schopní naložit takto se vším, s čím přišli do styku.
Se vším a se všemi.
Chodba, kterou šli, nebyla zdaleka tak temná a mučivá jako labyrint jeho vlastních vzpomínek a nenávisti. Už aspoň podesáté se podivil, proč prostě nenechal Assant spadnout, když ji výbuch speederu shodil ze vznášedla. Nemohl se vymluvit, že ji potřeboval k řízení vznášedla, I-5 uměl pilotovat velice dobře. Ne, byl to nejzhoubnější z motivů, o kterém si Lorn myslel, že ho v sobě dokázal zadusit už dávno: lidskost.
Vzpomínka na to, co učinil, ho velice rozrušila. Během posledních pěti let se pro něj stalo zásadou, že nenasazoval krk za nikoho, s výjimkou I-5. Sarkastický droid pro něj byl věcí nejpodobnější příteli. Co ho podle Lornova názoru činilo

dobrým kamarádem, bylo jednoduché: nic nežádal. Což bylo dobré, neboť Lorn neměl co nabídnout. Všechno, díky čemu si připadal jako člověk, mu sebrali před pěti lety. Pochopil, že ve skutečnosti není o nic víc člověkem než jeho přítel droid.
Násilím odvedl své myšlenky od vzpomínek, neznal jistější cestu, která by ho uvrhla do temné deprese. To si nemohl dovolit, musí si udržet bystrou mysl, pokud chce z této situace vyváznout živý. Nemůže spoléhat na pomoc Jedi, důvěřoval jim stejnou měrou, jako uměl házet rontem. Přesměroval svou pozornost, nikoliv bez jistého úsilí.
Slabá záře věkovitých lamp se vytratila už asi před půl kilometrem. Jediné světlo, které teď měli, byly droidovy svítící fotoreceptory, které dovedly vysílat dva paprsky, tak jasné jako přední reflektory nějakého vozidla. Odhalovaly, co bylo přesně před nebo za nimi, podle toho, kam I-5 otočil hlavu, ale jinak je ze všech stran hladově tiskla temnota. Lorn začínal dostávat klaustrofobii. Nebylo to jen tím neustálým šerem, cítil tu nespočitatelnou váhu staveb nad svou hlavou, jak se na něj tlačí. Coruscant je tektonicky stabilní planeta - tento fakt a pak poloha byly hlavními důvody, proč se stal hlavní soustavou galaxie - ale přestože nikde na planetě nebylo velké zemětřesení po tisíce let, Lorn si živě představoval, jaký osud by ho mohl potkat, zatímco prochází vnitřnostmi Coruscantu.
V pochmurném šeru se to dalo jen těžko určit, ale soudě podle ozvěn jejich kroků se zdálo, že se tunel nějak rozšiřuje. Posledních pár set metrů míjeli cosi jako rozvětvené odbočky - nic než chuchvalce ještě větší tmy - a Lornova představivost lehce zaměňovala tyto postranní tunely za všemožné nepřátelské obyvatele podzemí. Bez zmutovaných krys velikosti vznášedla by se docela dobře obešel. Život ve vyšších patrech Coruscantu byla radost zažít, protože takové problémy jako znečištění životního prostředí byly vyřešeny už před staletími. Avšak za výdobytky technologie byla určitá cena, a zatímco vyšších pater se netýkala, dolní úrovně krvavě platily. Spodek Coruscantu byl jeden velký, pulzující zhoubný nádor složený z průmyslového odpadu a karcinogenních chemikálií. Některé pořady na HoloNetu byly neustále plné příběhů o nebezpečných mutantech, kteří byli nalezeni ve stokách a odvodňovacích systémech - příběhů, kterým Lorn zrovna teď neměl potíže uvěřit. Byl si jistý, že z každé strany slyší zlověstné zvuky, jak se k nim něco plazí, pomalý krok-sun-krok nějaké vražedné dvounohé bestie, ztajený dech něčeho velkého a hladového, co se na ně vrhne. Nech toho, nařídil si přísně. Je to jenom tvá představivost.
„Slyšeli jste to?“ zeptala se Assant.
Všichni tři se zastavili. I-5 prozkoumal tmu v nejrůznějších směrech svými fotoreceptory, které neodhalily víc než prastaré, mechem porostlé zdi. „Moje zvukové receptory jsou na maximu. Neslyšel jsem nic, co by mohlo znamenat nebezpečí. A navíc, můj radar nezjistil žádný pohyb v okolí.“
„Možná máš radar,“ řekla Assant, „ale já mám Sílu, a ta mi právě říká, že nejsme sami.“
„Nemožné,“ namítl Lorn. Jedi vždycky vynášeli Sílu jako trumf, používali ji jako výmluvu, aby ospravedlnili všechno své jednání a názory. Lorn nepochyboval, že Síla existuje a Jedi ji umějí ovládat, viděl nemálo příkladů. Ale připadalo mu, že jejich používání Síly je z větší části pouze další způsob, jak obhájit zpochybnitelné chování.
Ještě dodal: „Ty snad myslíš, že něco tady dole by mohlo používat rušičku?“ Zrovna se chystal vyjmenovat několik dalších sarkastických důvodů, proč je to absurdní nápad, když něco vylétlo ze tmy a udeřilo ho to do hlavy, takže na chvíli ztratil zájem o rozhovor.

Darsha vytrhla světelný meč z pásku a zapnula ho. Vůbec netušila, jaké nebezpečí jim hrozí, ale ať to bylo cokoliv, cítila to všude kolem. Postavili se k sobě s droidem zády, mezi nimi ležel v bezvědomí Pavan. I-5 před sebe zvedl obě ruce a natáhl ukazováčky, jako dítě, předvádějící namířený pár blasterů. Pomalu otočil hlavou o 360 stupňů, aby osvětlil okolí. Po levici měli odbočku a dvě další napravo. Nic se nehýbalo. Ani stopa po tom, odkud přiletěla zbraň, která složila Pavana. Byl to zakřivený bumerang, ležel na zemi u jejích nohou.
„Jsme tu moc na ráně,“ ucedila tiše. „Zvedni svého přítele a musíme se aspoň dostat zády ke zdi.“
Droid neodpověděl. S levým ukazováčkem stále namířeným sáhl dolů druhou rukou a zaklesl ji kolem Pavanova pasu, načež zvedl bezvládného člověka tak snadno, jako by Darsha zvedla malé dítě. Opatrně se začali přesouvat k nejbližší zdi.
Útok přišel zesměru, který nečekali: seshora.
Bez varování se na ně snesla síť s drobnými oky. Darsha cítila, jak na ni síť padá, a sekla po ní. Čepel pouze zaskřípěla a vyrazila sprška jisker. Pochopila příliš pozdě, že síť je nabitá nějakým druhem silového pole. Ucítila, jak jí projel úder energie a pak ji podruhé za několik hodin obklopila temnota.

Kapitola 19

Disciplína.
Disciplína je všechno. Přemůže bolest. Porazí strach.
A co je nejdůležitější - nedovolí selhání.
Kázeň dovolila Darth Maulovi přežít pád z třiceti metrů i dopad na hromadu sutin a odpadků: kázeň bojového umění teräs käsi, jež ho naučila dokonalému ovládání vlastního těla, mu nyní pomohla využít akrobacie ve vzduchu, aby usměrnil svůj pád a vyhnul se tak ozdobným výběžkům, římsám a jiným potenciálně smrtícím překážkám, disciplína Temné strany, která ho nechala manipulovat s gravitací a díky níž mohl zpomalit svůj pád natolik, aby se po dopadu nestal jen mrtvým pytlem zpřelámaných kostí a roztrhaných orgánů. Dokonce i zpola omráčený neočekávanou explozí vlastního speederu byl Maul schopen postarat se, aby jeho padající tělo přežilo.
Ale ani někdo v tak skvělé kondici jako Maul nemohl vyváznout z takového výbuchu a pádu zcela nezraněn, po dopadu ležel na sutinách, napůl v bezvědomí, a zaregistroval druhou explozi kus od sebe, jak vybuchlo i vznášedlo. Ležel a rozpomínal se.

Kde vězí síla, tam není bolesti.
Darth Maulovi připadalo, že jeho mistr tu byl vždycky, součást jeho života - neúprosný, nesmiřitelný, nezdolatelný. Ještě než se Maul naučil chodit, kázeň se pro něj stala světlem ve tmě. Darth Sidious přetvořil slabé, ufňukané dítě v nepřekonatelného válečníka, vytesal z jeho těla a mysli kompaktní zbraň. Maul byl ochoten pro mistra zemřít, bez otázek a bez zaváhání. Úmysly lorda Sidiouse byly záměry Sithu a budou dosaženy, bez ohledu na cenu.
Celé Maulovo bytí sestávalo z tréninku, cvičení a příkazů. V raném věku, ještě než se mu prohloubil hlas, se Maul naučil složité pohyby a postoje bojového umění teräs käsi, pohybové vzorce založené na technice lovu různých šelem z celé galaxie: Útočící wampa, Vstávající rancor, Tančící drakohad a mnoho dalších. Cvičil gymnastiku v prostředích pohybujících se od stavu beztíže až ke dvojnásobné gravitaci, než kterou oplýval Coruscant. Ovládl náročný a nebezpečný boj světelným mečem se dvěma čepelemi. A to všechno jen za jedním účelem: být co nejlepší nástroj vůle svého mistra.
Avšak nenaučil se pouze bojovat. Učení jeho mistra šlo ještě mnohem dál. Naučil se skrývat, předstírat, pletichařit. Utajení je mocná zbraň.
Jedna z jeho nejranějších vzpomínek se týkala návštěvy v Chrámu Jedi. On i Sidious se vydávali za turisty. Jeho mistr ovládal Temnou stranu natolik, že je skryla smyslům jejich nepřátel, aby mohli oba vstoupit do budovy. To bylo jinak nemožné - Chrám Jedi nebyl přístupný veřejnosti. Stáli tady po většinu dne, Darth Sidious svého žáka upozorňoval na tváře jejich nepřátel, když kolem procházeli. Maul byl uchvácen, když si uvědomil, že je v přítomnosti Jedi a poslouchá, co mu mistr šeptá o jejich zkáze, aniž by rytíři měli nejmenší tušení o nevyhnutelném osudu, který je čeká.
To byla velká výhoda a skrytá síla Sithu, skutečnost, že existují pouze dva, mistr a učedník. Své utajované machinace mohli provádět vpodstatě přímo pod nosem Jedi, a ti blázni by nic netušili, dokud by nebylo příliš pozdě. Pád Jedi přijde již brzo - velice brzo.
Nemohl se toho dočkat.
Vztek je živá věc. Nakrm ho a poroste.
Ten mrtvý Twi´lek nebyl první Jedi, s nímž křížil zbraň - ale neměl k té cti daleko. Jak radostné zjištění, že on, Darth Maul, je v boji lepší než jeho nenávidění nepřátelé. Dychtil po souboji s některým skutečně velkým válečníkem Jedi: měl by to být možná Plo Koon nebo Mace Windu. To by byl opravdový test jeho schopností. A nepochyboval, že se mu taková příležitost naskytne. Jeho nenávist vůči Jedi je tak silná, že sama dokáže toto přání přivést k životu.
Brzy.

Přišel k sobě a pochopil, že ležel na hromadě odpadků nedaleko od místa, kde si Jedi přivodil vlastní zkázu a málem způsobil také Maulovu. Devaronianský metař si zrovna chtěl přivlastnit jeho světelný meč, jenž ležel poblíž. Sith se na metaře upřeně zahleděl, Devaronec na nic nečekal a vytratil se.
Maul uchopil svůj meč a zvedl se na nohy. Jeho kosti, svaly a šlachy zařvaly bolestí, ale bolest nic neznamenala. Jediná důležitá věc je, zdali skončila jeho mise.
O sto metrů dál ležel na ulici vrak vznášedla. Maul si zbytky prohlédl. Byly roztříštěné pod velkými kusy železobetonu a duraoceli, které by musel dlouho odstraňovat, dokonce i za pomoci Síly. Rozšířil své vnímání a pokusil se určit, jestli těla jeho nepřátel leží pod troskami. Co mu Síla řekla, ho donutilo sevřít pěst ve vzteku.
Vznášedlo bylo prázdné.
Je možné, že je výbuch srazil dolů, než se plošina zhroutila. Pokud tomu tak bylo, jejich těla mohli odtáhnout zdejší žebráci a zloději. Ale nebyl si jistý, že se to stalo. Vzhledem ke štěstí, které Corellián zatím měl, Maul věděl, že musí nejdřív vidět jeho mrtvé tělo - nejlépe s hlavou oddělenou od krku, díky Maulovu světelnému meči - než bude moci s čistým svědomím říct lordu Sidiousovi, že problém byl konečně vyřešen.
Maul začínal k Lornu Pavanovi pociťovat něco jako slabý respekt. Přestože některé z Corelliánových úniků před osudem by se daly připsat štěstí, tak jiné, a to musel sithský učedník připustit, byly zapříčiněny Pavanovým pudem sebezáchovy. Samozřejmě, nevydržel by ve spodních úrovních tak dlouho, jak se mu to dařilo, kdyby neměl schopnost jako zvíře vycítit nebezpečí a vyhnout se mu. Ovšem na Maula to udělalo jen nepatrný dojem, nic víc. Umění jeho kořisti - zůstat naživu - Maulovi pouze osladí nevyhnutelný triumf.
Začal propátrávat okolí, šátral chapadly Temné strany a hledal cestu, kterou se jeho cíl vydal. Uviděl ten obchod skoro ihned. I bez Síly, která ho k němu dovedla, si uvědomil, že je to jediná logická úniková cesta. Výbuch vznášedla naneštěstí zasypal vstup do podzemí sutinami.
Maulovi docházela trpělivost. O pět metrů dál našel na ulici mříž ventilace, která zřejmě vedla do stejného kanálu jako tamten vchod. Zapnul jednu čepel meče a vrazil ji do mříže. Laser snadno prošel skrz kov. Železný rošt už ve vteřině padal dolů do šachty a Maul skočil za ním.
Zlehka dopadl. Celý tunel se třásl, jako by ho nějaká obří nestvůra rozechvěla svým řevem. Maul vzhédl a spatřil, jak se na něj žene nákladní transport bez řidiče a to rychlostí větší než sto kilometrů za hodinu.
Kdokoliv jiný, i atlet trénovaný na těžkou gravitaci, by skončil rozdrcený na krvavou kašičku. Ale Maul sáhl po Síle a nechal se jí odhodit nahoru a ke straně, jako by byl připoután k velkému elastickému popruhu. Kovové monstrum ho minulo o pár milimetrů.
Stál na úzkém okraji chodníku, který lemoval jednu stranu tunelu. Rozhlédl se, pátral očima i myslí. Ano - utíkali tudy. Stopa byla ještě čerstvá.
Mohou utíkat, ale nemohou se schovat.
Darth Maul se opět pustil na lov.

Lornova první myšlenka, když se mu částečně vrátilo vědomí, byl údiv, proč si někdo dával tu námahu unést ho z Coruscantu na nějaký z galaktických plynných obrů - třeba na Yavin. Něco takového se muselo stát, protože gravitace a tlak atmosféry ho pomalu drtily na prach. Přesněji řečeno, jeho hlavu. A ať už dýchal cokoli, nebylo to nic jako příjemná směs dusíku a kyslíku.
Nebo ho možná odstavili na orbitě příliš blízko dosahu černé díry a slapové síly ho trhaly na kusy. To by vysvětlovalo, proč ho tak odporně bolí hlava, a proč necítí nohy a ruce.
Lorn zamrkal a slabé šero barvy zoxidované mědi mu nalezlo pod víčka. Uvědomil si, že leží na chladné kamenné podlaze a má spoutané ruce i nohy. Slabé a nejasné světlo bylo přesto na jeho bolest hlavy příliš. Tentokrát jsem se musel opravdu zlít, pomyslel si. Možná, že I-5 má s těmi jaterními buňkami pravdu, ale nahlas bych to nepřiznal.
Ale na této představě se mu pořád něco nezdálo. Věděl, že občas dovede být vážně hlučný opilec, ale ještě nikdy nevyváděl takové nepřístojnosti, aby ho museli zatknout a spoutat. Hmmm. Možná by měl znovu otevřít aspoň jedno oko, samozřejmě opatrně, a pořádně se rozhlédnout.
Ze vzdálenosti několika centimetrů na něj zírala tvář, o které se mu nezdálo ani v nejhorších nočních můrách.
Lorn lapl po dechu, instinktivně ucukl nazpět a snažil se dostat pryč od toho příšerného zjevu. Takový náhlý pohyb odpálil termální detonátor, který se mu ráčil laskavě implantovat do hlavy, a ta bolest byla natolik silná, že na chvilku zapomněl na tu věc, která si ho prohlížela.
Avšak jen na chvilku.
Přesunulo se to blíž k němu a civělo to na něj - ne, necivělo, opravil se v duchu Lorn: muselo by to mít oči, aby jimi mohlo civět. Každá část té tváře byla vrcholně odpuzující, ale oči bezpochyby nejhorší. Horší než mrtvolně modrobílá kůže a dlouhé vlasy připomínající mech, horší než žádné rty a místo úst jen něco jako řezná rána, podobná vstupu do jeskyně, vyplněném zažloutlými stalagmity a stalaktity, dokonce horší než pouhá karikatura nosu - takový mají lebky - jen dva podlouhlé nosní otvory.
Ty oči byly rozhodně horší než tohle všechno.
Protože se nezdálo, že by ta věc nějaké měla. Od zřetelných nadočnicových oblouků na svažujícím se úpatí čela až k vysedlým lícním kostem nebylo nic než bílá kůže. Za tou kůží, kde měly být oční bulvy, viděl Lorn dva vejčité orgány, které se neklidně pohybovaly, nezávisle na sobě. Občas je zastínila tmavší barva, jako by je překryla pod kůží ukrytá membrána.
V několika posledních letech Lorn obchodoval s nejrůznějšími mimozemskými rasami. Jeden si zvykl vídat na ulicích a visutých chodnících Coruscantu všemožné druhy tvorů. Avšak na vzhledu téhle příšery bylo něco strašlivě, zvráceně špatného - a na těch ostatních jemu podobných také, když se Lornovy oči přizpůsobily sinalému světlu, viděl, že je jich tu aspoň tucet, možná víc, a všichni kolem něj dřepí v půlkruhu.
Couvl ještě dál, sunul se po loktech a podpatcích bot - nelehký úkol, pokud zvážil, že mu jeho hlava stále připadá dost velká, aby měla právo na vlastní oběžnou dráhu. Stvoření se pohnula blíž, legračně se přišourala po skrčených nohou a kloubech rukou. Lorn se zoufale rozhlédl a hledal I-5, přičemž cítil, jak se mu v krku začíná formovat výkřik. Darsha Assant ležela na špinavé kamenné podlaze asi dva metry od něj, a I-5 stejně daleko, jen na druhé straně. Padawan se zdála být v bezvědomí, ale pokud mohl říct, dýchala normálně. Všiml si, že na jejím pásku už nevisí světelný meč, což ho vůbec nepřekvapilo. I-5 ležel s obličejem otočeným k Lornovi, a člověk viděl, že droidovy fotoreceptory nesvítí. Robot byl vypnutý.
Nacházeli se v rozlehlé místnosti, kde byl strop podepřený křížovou klenbou. Světlo - to malé množství, které zde bylo - vydával světélkující lišejník, jenž hojně rostl po zdech. Vypadalo to tu jako u šmelinářů, kusy rozbitého nářadí a strojů ležely všude kolem. Puch připomínal mírnici.
Když se podíval lépe, viděl mezi elektronickým smetím rozeseté věci, které vypadaly jako ohlodané kosti z těl různých ras.
Lorn opatrně změnil pozici a dostal nohy pod sebe. Jeho hlava pořád vřískala jako corellianský pták bánší, ale snažil se bolest ignorovat. Kdyby se dostal k I-5 a dokázal otočit jeho hlavním vypínačem na šíji, droid by s těmi podzemními netvory možná udělal krátký proces. Jejich uši se zdály nadprůměrně velké, bezpochyby se spoléhali v první řadě na sluch, který je vedl temnotou. Jedno zaječení z hlasového modulátoru I-5 a rozprchnou se horečně do temnot, kam patří.
Byl si teď dost jistý, že ví, co jsou ty věci zač, přesto mu to vůbec neulevilo. Vlastně naopak. Sem tam - od té doby, kdy byl sražen ze své vznešené pozice až na špinavé ulice Coruscantu - slýchával zvěsti o zdegenerovaných humanoidech jménem Cthonové, kteří se skrývali hluboko v podzemních bludištích planety. Život v temnotě, trvající po tisíce generací, je připravil o zrak, tak zněla pověst. Pravděpodobně si udrželi nějakou primitivní technologickou úroveň, což by vysvětlovalo tu elektřinou nabitou síť, kterou použili, aby zajali Lorna a jeho společníky.
Údajně také jsou kanibalové.
Lorn nikdy nepřikládal váhu povídačkám. Domníval se, že jsou to jen pohádky na strašení zlobivých dětí, pouze další z mnoha historek, které rostly jako houby na povrchu Coruscantu. Ovšem teď bylo jasné, že zrovna tento příběh je zcela pravdivý.
Cthonové se octli blíž. Jeden se dostal - nebo jedna, přestože byli všichni nazí, až na roztrhané bederní roušky, jejich kůže byla tak volná a ochablá, že bylo těžké určit, jakého pohlaví každý jedinec je - mezi Lorna a I-5.
Takže takhle to končí, pomyslel si Lorn a překvapivě cítil jen malý strach. Jaký ojedinělý obrat v kariéře: z bohatého účetního zaměstnaného u Jedi se stát uprchlíkem před zákonem, kterého v podzemí Coruscantu sežerou zmutovaní kanibalové. To by jeden nečekal.
Cthonové se stále přibližovali. Jeden z nich natáhl dopředu bledou, zarostlou ruku. Lorn strnul. Samozřejmě bude bojovat. Nenechá se jako nerf odvést na jatka. Aspoň tolik může udělat.

Promiň, Jaxi, pomyslel si, když se kolem něj shlukli.

Kapitola 20

Obi-Wan Kenobi přepnul repulzor na klesání a odpojil se z proudu vzdušné dopravy. Když jeho vznášedlo klesalo po úsporné spirále vstříc mlžné pokrývce, která oddělovala inverzní vrstvu, všude kolem mladého padawana se rozsvěcovala světla monád a mrakodrapů. Bylo těsně před západem slunce a rudé světlo se rychle vytrácelo, jak se postupně dostával níž.
Kmitl pohledem na přístrojovou desku a ujistil se, že se drží souřadnic, které mu byly udány pro onen chráněný dům v Krvavém koridoru. Zaznamenal, jak se vzhled budov tady dole zhoršuje - oprýskaný nátěr, několik rozbitých oken - ovšem nebylo to nic proti tomu, když se vnořil do mlhy. Roztřískaná a temná okna kolem připomínala zející rány a těch několik můstků, pnoucích se mezi budovami, bylo opuštěných, jejich zábradlí křivá nebo přímo rozervaná.
To je úplně jiný svět, pomyslel si. Dostat se skrze vrstvu mračen bylo skoro jako skočit hyperprostorem na nějakou sešlou vnější planetu. Obi-Wan samozřejmě věděl, že slumy jako tento se tu a tam na povrchu Coruscantu vyskytují, pouze si neuvědomoval, že jeden leží tak blízko Chrámu Jedi - vzdálen méně než deset kilometrů.
Při průletu mlhou se rozsvítila čelní a parkovací světla, takže viděl docela dobře. Vozidlo zastavilo a vznášelo se pár centimetrů nad popraskaným povrchem ulice. Oblast byla poměrně pustá, vyjma asi deseti žebráků různých ras, kteří prchli, jakmile se vznášedlo sneslo dolů. To je zvláštní, pomyslel si Obi-Wan, jeden by čekal, že se spíš shluknou kolem a začnou dotírat. Možná to nějak souviselo se skutečností, že tohle byl po setmění rajón Raptorů.
Rozhlédl se a spatřil Darshino vznášedlo, jež spočívalo nedaleko odtud ve stínu budovy. Deaktivoval bezpečnostní pole a přehoupl se přes bok vlastního vozidla.
Když mistr Qui-Gon řekl Obi-Wanovi, že se ztratila Darsha Assant, padawan se sám nabídl, že ji půjde hledat, ještě než mu to jeho učitel stihl nařídit. Obi-Wan a Darsha nebyli blízcí přátelé, ovšem účastnila se některých jeho lekcí a docela na něj udělalo dojem, jak skvěle si vedla při svém studiu. Střetli se ve dvou cvičných soubojích: jeden z nich vyhrál on, druhý ona. Dokonce už byli na společné misi. Darsha byla chytrá a věděla to, byla také chápavá a uvědomovala si i to. Ale nechovala se nafoukaně. Obi-Wan si myslel, že Darsha oplývá vlastnostmi skvělého rytíře Jedi. A taky mu nedalo moc práce připustit, že je pohledná.
I kdyby Darsha byla někdo, koho by nemohl vystát, bez zbytečných otázek by ten úkol - najít ji - přijal. Je to přece jeho povinnost. Avšak Darsha, jak cítil, byla něco zvláštního, i mezi Jedi. Doufal, že se jí nic nestalo. Ale při pohledu na její vznášedlo naděje rychle umírala.
Protože vozidlo bylo vyrabované. Kromě karoserie z něj mnoho nezbylo, turbíny, generátory, repulzorový motor a všechno, co nebylo příliš těžké, aby se to dalo odnést, někdo ukradl. Přístrojovou desku protínala veliká trhlina, jako kdyby skrze ni prošlo něco na způsob vibročepele, přestože poblíž nebyla žádná zbraň.
Obi-Wan opatrně prozkoumal vnitřek vznášedla, přičemž použil malou, ale silnou kapesní svítilnu. Nenašel žádné stopy po potyčce, ale kousek odtud na zemi ulpělo několik kapek krve. Nedalo se určit, jestli je ta krev lidská.
Něco se mihlo na okraji jeho zorného pole.
Obi-Wan strnul, pak se pomalu otočil a pohlédl tím směrem. Neviděl ve večerních stínech nic, co by představovalo hrozbu. Nicméně, určitě zahlédl pohyb - opatrný, kradmý pohyb. Byl podrobně seznámen s hrozbou pouličních gangů a různých nebezpečných živlů, lidských i nelidských, které se vyskytovaly v Krvavém koridoru. Ani nemusel trpět bujnou představivostí, když předpokládal, že jedna z těch hrůz může číhat poblíž, připravená udeřit. Pokud na něj hledí celý gang lupičů, těžko se dokáže ubránit, i se světelným mečem.
Naštěstí to nebyla jediná zbraň v jeho arzenálu.
Obi-Wan Kenobi sáhl po Síle. Byla tu pro něj, jak vždy. Rozšířil své vědomí po jejích neviditelných vlnách, psychickým radarem prohledával a zkoumal temnotu. Pokud hrozí nebezpečí, Síla ho najde.
Jeho mysl se dotkla cizí: slabé, úskočné povahy, která byla zvyklá spíš na zákeřný útok ze stínů než na přímý boj. Lidské mysli.
Než si kriminálník plně uvědomil, že byl objeven, Obi-Wan uchopil jeho vůli. Síla, jak mu mistr Qui-Gon nejednou řekl, může mít mocný vliv na všechny se slabou vůlí. Přestože Obi-Wan nebyl zdaleka tak zkušený praktik jako jeho učitel, ovlivnit natolik slabou mysl by zvládl snad i novic.
„Pojď sem," řekl tiše, nicméně autoritativním tónem.
Ze šera se vynořil mladík - může mu být asi šestnáct nebo sedmnáct standartních let, odhadl Obi-Wan. Jeho oděv tvořily hlavně hadry a kůže a celý zjev byl korunován deset centimetrů vysokou kšticí zelených vlasů, která díky statické elektřině trčela do výšky. Padawan vnímal vzpurný pocit viny a strachu v mysli toho kluka - strach, že Obi-Wan nějak ví, kdo napadl ty druhé Jedi: mladík a jeho gang.
„Kde je ta žena?" zeptal se Obi-Wan.
„Ne-nevim, o kom to-"
„Ale ano, víš. O padawan, které patří toto vznášedlo. Honem mi to řekni, nebo-" Obi-Wan spustil ruku a ta výmluvně spočinula na jílci světelného meče, který mu visel na pásku. Nešel by tak daleko, aby meč doopravdy použil, ale i náznak hrozby může udělat zázraky.
Cítil, jak se Zelenému číru rozlévá strach a nenávist v mozku, jako kyselina. Bylo obtížné udržet ho v klidu.
„No tak jo - trochu sme se s ní porvali, ale vzali sme roha, jak usekla Nigovi ruku, chápeš? Dyž tu lodičku tolik chtěla, tak ji dostala zpátky, ne?"
„Kam šla?"
Zelené číro zavrtěl hlavou a pokrčil rameny. Obi-Wan naslouchal Síle a věděl, že mladík mluví pravdu.

„Byl s ní Fondorián?“
„Ten?“ Zelené číro se skřehotavě zachechtal. „Toho dostali jestřábi netopejři. Co z něj zbylo, vodtáhla chátra.“
Na Obi-Wana dolehlo zoufalství, bezútěšné jako temnota nejnižších pater, která je obklopovala. Vypadá to, že Darshina mise byla totální katastrofa, která mohla docela dobře vyústit v její smrt. Obi-Wan samozřejmě pročeše okolí, vyptá se několika dalších místních, které najde, a zkusí Darshu najít Sílou, ovšem vzhledem k času, jenž uplynul, a nevlídnému prostředí…
„Byli tu ňáký další Jedi,“ pronesl zničehonic Zelené číro. „Neviděl sem je, ale slyšel sem vo tom.“
„Slyšel o čem?“
„Někerý z mejch parťáků viděli maníka, kerej se na speederu hnal za jinejma ve velkym vznášedle. Dohnal je a byla z toho velká rvačka. Speeder vybouch a vznášedlo sebou třísklo na bulvár Barsoom. Velkej vejbuch. Tak sem to slyšel.“
Obi-Wan se zamračil a byl zmatený. Jedi, o kterých Zelené číro mluvil, mohli být jedině Darsha a její učitel Anoon Bondara.
Vyptal se Zeleného číra na další podrobnosti, aby se ujistil, že dokáže najít místo, kde došlo k výbuchu, a pak nad mladíkem uvolnil svou kontrolu. Kluk neztrácel čas a zmizel. Obi-Wan nastoupil do svého vznášedla, zamířil ke svému cíli a byl z toho celý popletený. I přes otázky a nahlížení do mysli trval Zelené číro na svém příběhu: dvě postavy v plášti s kápí byly nejdřív spatřeny při zběsilé honičce a potom na přistávací plošině, kde spolu bojovaly tak divoce jako dva tyrusiánští rváči. Boj vyvrcholil dvěma velkými explozemi, když speeder i vznášedlo vybuchly.
Obi-Wan mířil skrze temné a úzké ulice, nemohl si pomoct a potřásl hlavou. Spekulace mu teď nepřinesou žádný užitek. S trochou štěstí se vše vyjasní, až se dostane na místo.

Od výbuchu se toho změnilo velice málo, v této části města mohlo trvat měsíce, než četa uklízecích droidů dostane povel vrak odstranit. Ale některé z Obi-Wanových otázek byly zodpovězeny, jakmile prozkoumal roztrhaný a pokroucený trup vznášedla, nebo poblíže navršenou hromadu sutin, které kdysi bývaly přistávací plošinou. Na vozidlo mistra Bondary napadalo tolik trosek, že Obi-Wan nedokázal určit, jestli jsou těla ještě uvnitř nebo ne. Síla mu neřekla, zda tady umřeli nějací Jedi, ovšem už uběhlo několik hodin od exploze, a narušení, které v energetickém poli Síly zůstalo, bylo sotva patrné a tudíž se dalo těžko rozluštit. Mistr Qui-Gon Jinn by tomu možná porozuměl, ale Obi-Wan ještě tak zkušený nebyl.
Ovšem stále ještě tu bylo něco rušivého. Stopa mocného zla a zkázy. Obi-Wan se nervózně rozhlédl. Ulice byla opuštěná a tichá, avšak nebylo to klidné ticho. Spíše vyvolávalo úzkost, dojem, že ve stínech něco číhá. Touha popadnout světelný meč a zapnout ho byla téměř neodolatelná. Kombinace nedostatečného osvětlení, obrovských budov a všudypřítomných mračen znemožňovala dohlédnout dál než na metr nebo dva v každém směru. Mohla by ho obstoupit celá armáda, skrytá dotírající tmou, přichystaná k útoku.
Obi-Wan potřásl hlavou a pokusil se zahnat náhlý příliv znepokojení. Není emocí, je pouze mír. Nechat se strhnout paranoiou nijak nepomůže k vyřešení jeho úkolu. Musí vycházet z předpokladu, že Darsha, mistr Bondara, nebo oba dva ještě žijí. Pak musí najít očitého svědka, který by mu mohl poskytnout lepší představu, co se vlastně stalo. Potřebuje fakta, žádné dohady a povídačky. Není neznalosti, je pouze moudrost.
Věděl, že takhle to má být. Stejně bylo těžké potlačit úzkost, kterou cítil, když vyrazil k nedaleké hospodě, aby položil místním pár otázek.

O dvě hodiny později byl Obi-Wan ještě zmatenější.
Narazil na několik osob, které s ním byly ochotny mluvit bez asistence Síly, a to málo, co se dozvěděl, bylo zamotané a protiřečilo si to. Jedna věc byla jistá: v okolí se toho za poslední dobu stalo hodně, dokonce i na neklidné poměry Krvavého koridoru.
Nenašel nikoho, kdo byl očitým svědkem boje, ale někteří viděli, jak speeder šílenou rychlostí pronásleduje vznášedlo. Někdo říkal, že viděl pár Jedi, jiní tvrdili, že tam byl jen jeden nebo žádný. Další přísahal, že vznášedlo pilotoval droid. Jedni si byli jistí, že na speederu jel Jedi, ostatní o tom přesvědčeni nebyli. Rovněž se dověděl, že černě oděná postava - podle někoho ta, která řídila speeder - nějak souvisela s ještě jiným výbuchem v bytovém komplexu o několik ulic dál. Zemřelo přitom několik bytostí, včetně jedné nájemné lovkyně. Také došlo ke rvačce v nočním klubu, který patřil zdejšímu představiteli Černého slunce - vigovi, který se jmenoval Yanth a byl to Hutt - a jakási postava v plášti v ní byla rovněž zapletena.
Nic z toho nedávalo smysl.
Mluvil s jedním svědkem, který si byl jistý, že ti dva Jedi ve vznášedle byli twi´lecký muž a lidská žena. To mohli být Anoon Bondara a Darsha, domyslel si Obi-Wan. Ale pořád nevěděl, jestli přežili ty výbuchy. Svědek ještě uvedl, že s nimi byl nějaký muž a droid.
Po chvíli přemýšlení se Obi-Wan rozhodl, že nejlepší bude prověřit noční klub. Pokud je vlastník členem Černého slunce, mohl by o tom všem vědět víc než ta pouliční chamraď.
„Mám z toho špatný pocit,“ ucedil tiše, když zamířil do nočního klubu.

Kapitola 21

Jakoby z dálky uslyšela Darsha zvuky boje. Připadalo jí, že se zvedají a zase utichají, lámaly se přes ni jako mořské vlny, když její mysl zoufale hledala cestu zpět k vědomí. Instinktivně si přála, ať ty zvuky přestanou, aby mohla sklouznout zpět do hlubin černé propasti, ze které neochotně povstávala. V poslední době si prošla mnohou bolestí a strachem, cítila, že si zaslouží odpočinek.

Ovšem potyčka se neutišila, naopak byla hlasitější. Teď rozeznala jeden z hlasů: patřil Lornu Pavanovi. Ostatní nezněly jako lidské - hlavně vrčení a hrdelní řev.
Bylo jasné, že Pavan má nějaké potíže. Ve svém stavu polovičního vědomí Darsha neviděla jediný důvod, proč by mu měla jít na pomoc. Neměla ho ráda, a on jí dal dokonale najevo, že ji taky příliš nemiluje. Nezdálo se, že za tím vězí z jeho strany nějaká osobní zášť, prostě opovrhoval Jedi jako celkem. To bylo v jistém směru mnohem více urážlivé. Darsha by lépe snášela, kdyby zakládal svou nelibost pouze na odporu k ní než na zhnusení vůči pojmu, jehož byla představitelem. Dovedla by se snáze vyrovnat s nepřátelstvím než s úzkoprsostí.
Avšak stávalo se bolestivě zřejmým, že boj, který doléhal k jejím uším, se v dohledné době sám nevyřeší. A náhle, jak se rychle navracela k úplnému probuzení, si Darsha vzpomněla na to, co se stalo: útok nepřátel skrytých v chodbě, elektrošoková síť, jež je uvěznila. Silové pole sítě ji omráčilo. Ať už nyní byla kdekoli, nemohlo to být dobré místo.
Darsha otevřela oči a dokázala zvednout hlavu natolik, aby viděla, co se děje, i přesto, že tento úkon ji bolestivě bodl v hlavě - podobně jako výstřel z blasteru. Při tom pohledu se jí řádně zvedl adrenalin. Pavan zápasil s několika stvořeními - v chabém světle bylo těžké říct, co jsou zač, kromě toho, že jsou dvounohá a určitě to nejsou lidé. Očividně dokázal jednoho omráčit, bezvládná postava ležela na mechem porostlé zemi vedle droida, který se rovněž zdál být mimo provoz.
Darsha se zvedla na kolena. Pohyb upoutal pozornost několika tvorů, kteří obklíčili Pavana a čekali na jedinou jeho chybu. Otočili se a belhali se k ní, vrčící ústa doširoka rozevřená. Viděla vyboulenou kůži, která překrývala jejich oční bulvy, a z toho děsu se jí málem zastavilo srdce.
Obklopila se Sílou. Stále klečíc vyrazila dopředu oběma rukama, prsty doširoka roztažené, a vyslala k útočníkům dvě neviditelné vlny. Neočekávaný úder je zasáhl a přinutil zavrávorat zpět. Zavyli napůl strachem, napůl vztekem a hrozivý jekot se v místnosti odrážel.
Darsha toho momentu využila a postavila se. Ze zvyku sáhla po světelném meči a ani ji moc nepřekvapilo, že nevisel na jejím pásku. Neměla čas meč hledat, protože několik těch dalších nelidských zrůd se sunulo jejím směrem. Ačkoliv se přibližovali pomalu, těžko se jim vyhne, vzhledem k tomu, kolik je jich v tomto malém prostoru.
Pavan, kterému visel na každé ruce jeden z nich, si konečně všiml, že je Darsha vzhůru. „Cthonové!“ zakřičel. „Jsou to kanibalové!“
Z těchto slov ji zamrazilo. Tak jako mnoho obyvatel Coruscantu i ona slyšela příběhy o těchto slepých humanoidech, ovšem nikdy takové řeči nepokládala za pravdivé. Strach obnovil její úsilí, takže Cthony znovu odhodila vlnami Síly. Byli však silnější, než se zdáli, a mimořádně vytrvalí, přestože je úder srazil na zem, zvedli se a zkoušeli to znova, vyli přitom a úpěli.
Pavan na tom byl hůře než ona, protože mohl bojovat pouze pěstmi a kopanci. Cthonové ho táhli k jednomu z tmavých výklenků v místnosti.
„Vypnuli I-5!“ zavolal na ni. „Mohl by nám pomoct!“
Ano, ovšem! pomyslela si Darsha. Měla skvělou příležitost vidět, jak silný droid je, když ji a Pavana odnesl do bezpečí z vraku vznášedla. Pohlédla na I-5 a v šeru viděla, že jeho hlavní vypínač vzadu na krku se nachází v poloze „vypnuto“. Dokáže ho aktivovat? Nebyla si jistá. Nemohla se k droidovi přiblížit na dosah, a pochybovala o své kontrole Síly, hlavně za těchto okolností. Jedna věc byla použít Sílu jako obušek proti nepříteli, ale znamenalo něco úplně jiného pohnout malým vypínačem o několik metrů dál.
Odsunula své pochybnosti stranou. Musí to dokázat - nebo bude z ní a Pavana doslova mrtvé maso.
Zaostřila svou mysl na droida a cítila slabé, nehmotné spojení mezi jejími myšlenkami a chladným kovem vypínače. Zatlačila na něj svou myslí, přímo vnímala ten odpor, který kladl.
Cthon ji popadl zezadu.
Darsha spolkla překvapený výkřik. Cítila, jak její zeslabené psychické sevření po malém kousku duraoceli téměř sklouzlo, a za pomoci veškeré vůle proti němu udeřila chapadlem Síly. Pak ji Cthon strhl dozadu a vnímala jeho vlhké, studené prsty, podobné rukám mrtvoly, které se jí sevřely kolem krku.
Vzduch náhle proťal pronikavý výskot, jenž se nepodobal ničemu, co kdy slyšela. Byl mnohem víc než nepříjemný, byl doopravdy bolestivý. Zařízl se jí do obou uší a vlezl až do samého středu její hlavy, jako něco živého a nenasytného. Cthon ji pustil, zapotácela se dopředu a zakryla si uši rukama. Maličko to pomohlo, ale zdaleka ne dostatečně.
Ale bylo zjevné, že ostrý zvuk způsobuje Cthonům mnohem větší bolest než jí. Což samozřejmě dávalo smysl, tady dole, ve věčné temnotě, si tvorové zvykli spoléhat na svůj sluch ve větší míře než na zakrnělé oči. Jejich sténání a úpění v agónii se dalo přes pokračující výskot sotva postřehnout, Darsha si až nyní uvědomila, že ten příšerný zvuk vydává I-5.
Aktivovaný droid zrovna vstával. Pohyboval se rychle a protlačil se skrze šokovaný hlouček přišer k Lornu Pavanovi, zatímco uši trhající zvuk stále tryskal z jeho hlasového modulátoru. Cthonové, kteří táhli Pavana pryč, se zmítali bolestí stejně jako jejich druhové a pustili svou kořist.
Darsha následovala droidova příkladu. I-5 popadl Pavana a zamířil k temnému otvoru v protější zdi místnosti. Bylo úplně jedno, kam chodba vede, musí to být určitě místo lepší než tohle.
Ale šance, že se k tunelu dostanou, vypadaly mizivě. Ačkoliv se Cthonové stále potýkali s bolestí, začínali se stahovat k prchajícím, nepochybně vedeni zlostí, že jim utíká večeře. Darsha vyslala několik dalších neviditelných úderů na všechny strany a čistila tak cestu pro svou skupinku. Přesto se jim v úniku snažil zabránit mohutný dav, který postupoval dopředu.
Zoufale se rozhlédla po něčem, co by mohla použít jako zbraň - a všimla si, že její světelný meč leží možná pět metrů od ní na kupě smetí a rozbité elektroniky. S povděkem si oddechla a natáhla po něm ruku i mysl. Meč vzlétl ze své pozice do vzduchu. Jeden Cthon nějak vycítil, že zbraň plachtí prostorem a nemotorně se po ní vrhl, čímž meč málem srazil.

Rozplácl se na zemi u Darshiných nohou, když jí zbraň vklouzla do ruky. Darsha stiskla vypínač a uslyšela velice potěšující bzučení, jak se žlutá čepel natáhla do plné délky.
Uchopila meč oběma rukama a v obranném postoji vykroužila čepelí osmičku. Bylo těžké se soustředit, pokud I-5 stále vydával svůj bolestivý jekot podobný siréně a Darshina hlava se cítila, jako by se měla každou chvílí roztříštit. Doufala, že by v tom případě šrapnely zasáhly aspoň nějaké Cthony.
Vystaveny dvojnásobné hrozbě světelného meče a droidova víškotu nemohly zrůdy jinak, než se stáhnout. Tři uprchlíci vběhli sprintem do tunelu, I-5 v čele a Darsha řadu uzavírala. Doprovázely je rozzuřené výkřiky jejich bývalých věznitelů, ale to bylo všechno.
Světélkující lišejník, jenž pokrýval zdi v místnosti, rostl v chodbě jen na malém úseku a pak vymizel, až na ojedinělé ostrůvky, které narušovaly tmu jen nepatrně nebo vůbec. I-5 rozsvítil své fotoreceptory a odhalil jejich očím zděný tunel, sotva dost vysoký, aby v něm Lorn mohl stát vzpřímeně. Nepokračoval rovně, mírně se vinul, nejdřív doleva, potom doprava.
I-5 přestal vydávat ječivý zvuk, jakmile se ztratili Cthonům z dohledu. Přešli z běhu do rychlé chůze. Darsha si musela pospíšit, aby udržela krok se svými dlouhonohými společníky, pokaždé, když se její boty dotkly tvrdých dlažebních kostek, cítila další bodnutí bolesti, které jí proniká hlavou. Vroucně si přála, aby jedna z vlastností Síly byla schopnost léčit bolest hlavy.
Jako by jí četl myšlenky, droid začal vydávat jiný zvuk: tiché trylkování, jež se vůbec nepodobalo předchozímu pronikavému hluku. Zdálo se, že nějak proniká jejími svaly a kostmi - vlastně přímo buňkami - lehoučce jimi třese a vyplavuje z nich jedy i bolest. Po několika minutách zvuk ustal a Darsha se cítila sice ne ve vrcholné formě, aspoň o poznání lépe.
Šli ještě několik minut a pak se I-5 zastavil. Pavan a Darsha se také zastavili, padawan přitom vypnula svůj meč.
„Moje senzory zjistily, že nás nikdo nepronásleduje,“oznámil droid.
„Radši bychom měli jít dál,“ namítl Pavan. „Předtím ses spletl, pamatuješ?“
„Nebuď na něj tak tvrdý,“ požádala Darsha. „Přece jen, zase nám zachránil život.“
„Ačkoliv bych rád souhlasil, jsem nucen poukázat na fakt, že tentokrát jsi nás zachránila ty,“ přiznal I-5. „Nemohl bych udělat nic, kdybys mě neaktivovala.“ Ačkoliv mluvil na Darshu, díval se na Lorna Pavana.
Ten se zamračil a na chvilku zaváhal. Pak pohlédl na Darshu a řekl: „Má pravdu. Díky.“
Očividně bylo zapotřebí stádo banth, aby z něj ta slova vytáhlo. Proč tolik nenávidí Jedi? divila se Darsha. Nahlas odpověděla: „Není zač. Ty jsi mi zachránil život ve vznášedle. Teď jsme si kvit.“
Pavan jí věnoval pohled, který znamenal stejnou měrou vděčnost a nenávist. Pronesl směrem k I-5: „Měli bychom najít nejkratší cestu zpět na povrch. I Raptoři vypadají přátelsky ve srovnání s tím, co žije tady dole.“
Droid přikývl a pokračoval v chůzi. Oba dva lidé ho následovali. Nikdo už nepromluvil, což Darsha jen vítala. Kráčela za Lornem Pavanem a znovu se dohadovala, co způsobilo jeho vytrvalou antipatii k ní i jejímu řádu.
Mohla se jednoduše zeptat, samozřejmě. Jediný důvod, proč tak ještě neučinila, byl ten, že na to ještě neměli čas, od okamžiku, kdy se poprvé potkali, jen utíkali. Intuice jí však řekla, že teď není ta správná doba řešit onen problém, zůstala tedy zticha. Možná až se vymotají z těch spletitých katakomb - pokud vůbec - se odváží tu záležitost otevřít. Nyní se zdálo nejlepší prostě to nechat být.
„Překvapuje mne, že to Cthonové vzdali tak snadno,“ řekl náhle Pavan droidovi. „Ani se za námi nepustili tunelem.“
„Taky se tomu divím,“ odvětil I-5. „Napadají mne jen dvě možnosti a ani jedna pro nás nevypadá dobře. První, že na nás chystají jinou léčku.“
„Na to jsem právě myslel,“ přerušil ho Pavan. „A tvůj druhý scénář?“
„Že před námi může být něco, čeho se bojí i Cthonové.“
Pavan neodpověděl. Plahočili se podzemím města a Darsha přemítala nad slovy droida. Zcela jistě pro ně neskýtala žádnou růžovou budoucnost. Něco ještě horšího než Cthonové?

Kapitola 22

Darth Maul následoval svoje instinkty. Vedly ho kousek přepravním tunelem, pak dolů po schodišti a pokračovat musel temnou chodbou. Postupoval rychle, ale opatrně. Věděl, že tak hluboko ve vnitřnostech Coruscantu žijí tvorové, se kterými by i sithský lord mohl mít potíže. Avšak nezabrání mu dohnat jeho kořist a dokončit úkol.
Pavan zemře první, ze dvou důvodů: protože je hlavní cíl, samozřejmě, ale také proto, že si pak Maul může dát na čas se zabitím té Jedi. Neočekával, že by byla nějak dobrá v boji. Měl dojem, že není nic jiného než učednice toho Twi´leka, kterého zabil, a proto pro něj nebude dostatečným protivníkem. Ovšem pořád to je Jedi a může si s ní chvilku pohrát, než jí zasadí smrtící úder. Maul cítil, že si zaslouží nějakou zábavu jako částečnou náhradu za všechny potíže, do kterých se dostal.
V podzemní chodbě, jíž procházel, byla tma jako v pytli. Dokonce i Maul, jehož oči byly na světlo citlivější než lidské, sotva viděl na cestu. Ale nespoléhal na zrak tolik jako na všechna drobná narušení v Síle. Maul cítil prchající před sebou - teď určitě nezabloudí.
Nicméně byl netrpělivý. Rád by se dal do běhu, aby významně zkrátil vzdálenost mezi ním a jeho kořistí, chtěl už mít tohle za sebou. Ovšem jenom blázni se ženou na neznámé a nepřátelské území a Darth Maul nebyl žádný blázen. Shodil kápi, aby lépe slyšel cokoli, co by ho mohlo upozornit na nebezpečí. Pak se náhle zastavil a naslouchal slabým vibracím.
Uvědomil si, že není sám.
Vlhký a zatuchlý vzduch byl klidný a i to narušení, které pocítil v Síle, bylo velice jemné. Přesto nepochyboval, že ho

někdo pozoruje. Skoro neexistující světlo mu prozrazovalo, že se nachází v široké části tunelu, do níž se otevírá několik bočních chodeb. Čekal, že útok přijde odtud.
Velice pomalu spustil ruku ke světelnému meči, jenž mu visel u pasu.
Nepředvídal, že bude napaden seshora, ale nezaskočilo ho to. Vycítil, že na něj padá elektrošoková síť, a věděl, že pokud do ní udeří svým mečem, silová vlna se odrazí a projde zpět jeho paží i celým tělem přímo se zničujícím efektem. Raději se vrhl dopředu parakotoulem, kterým uhnul z dosahu sítě. Vstal a prudce se otočil, přičemž zapnul obě čepele svého meče.
Okamžitě byli u něj.
Darth Maul se znovu odevzdal Temné straně, nechal ji vést jeho pohyby a zamířit všechny údery. Stál ve středu víru vysokých postav, viděl je jen v krátkých záblescích, jak je zasahovaly roztočené laserové čepele. Poznal ty tvory, četl o nich při svém studiu coruscantských domorodých ras: Cthonové, zdegenerovaní humanoidi žijící v podzemí, mnoha lidmi považovaní za výmysly. Jeho mistra bude velice zajímat, že opravdu existují. Samozřejmě za předpokladu, že Maul teď všechny nevyhladí.
Když vzdali svůj útok a s vytím zmizeli v bočních tunelech, už jich bylo naživu o pár méně než před chvilkou. Maul zabil, jak dokázal ve tmě spočítat, devět z těch odporných bytostí.
Znovu vyrazil po stopě a přemýšlel, jestli se Pavan a ta Jedi také střetli s Cthony. Pokud ano, zdálo se dost pravděpodobné, že to nepřežili. Možná už jeho úkol skončil. Bylo by zklamání, kdyby přišel o radost ze zabíjení, ale aspoň by se zbavil své povinnosti.
Jistě, nemohl s touto možností počítat, dokud nebude mít jasný důkaz. Toho člověka je těžší zabít, než Maul předpokládal.
Spěchal věčnou nocí, ostražitý před dalším možným útokem.

Lorn následoval I-5 temnou chodbou a zvažoval nejrůznější možná řešení své situace. Neměl jich mnoho na výběr. Za všechna ta léta, kdy byl úspěšným obchodníkem s informacemi a dokonce i tehdy, když pracoval pro Jedi, se nesetkal s něčím tak náročným. Být pronásledován Sithem - o kterých se tvrdilo, že neexistují - po těch nejhlubších místech města, kde mu jsou v patách masožraví kanibalové…nepochybně to je výzva.
Jestliže se dostanou zpátky na povrch a budou schopni vrátit se na civilizovanou úroveň společnosti, jaký bude jeho příští krok?
Věděl, že padawan má v úmyslu vzít ho rovnou do Chrámu Jedi, aby se mohl podělit o své informace s Macem Winduem a ostatními členy Rady. Ovšem taková událost nefigurovala na vrcholu seznamu jeho nejvroucnějších tužeb. Jedi ho určitě nejlépe ochrání před Sithem - pokud však jejich pronásledovatel nebyl výbuchem zabit - ale pokud šlo o Lorna, je to řešení skoro tak špatné jako problém. Být jen majetkem, který patří Jedi a je jimi využíván? Bylo to hnusné pomyšlení, vyvolávalo příliš mnoho vzpomínek, které dalo Lornovi hodně práce potlačit. Takže místo zabředávání do vzpomínek, jež hrozily, že ho pohltí, se zaměřil na jinou možnost: útěk.
Klíčová otázka je - jak se dostat na palubu lodi, která by dostala jeho a I-5 dost daleko, aby se vyhnuli pronásledování Sithem i Jedi. Náklad koření, kde jim I-5 rezervoval místa, už odletěl, avšak ve vesmírných přístavech určitě nebyla nouze o lodě. Až budou pryč z Coruscantu, všechno půjde snáz. Přece jen, galaxie je obrovská. Příliš Sithů se v ní vyskytovat nebude, když to až dosud byly pouhé pověsti - na které ovšem nyní Jedi narazili. A pokud je jich tak málo, argumentoval v duchu Lorn, nemůže být v zájmu toho Sitha ztrácet tolik času pronásledováním jednoho bezvýznamného obchodníka s informacemi.
Takže to byl jeho plán: dostat se na rychlou loď, možná pašeráckou, a nechat Coruscant daleko za sebou. Nevěděl sice, čím za přepravu zaplatí, ale to se nějak vyřeší. Mohli by si to namířit na nějakou klidnou planetu, například Tatooine, ukrýt se na chvíli v Dunovém moři nebo v Jundlandských pustinách, splynout s okolím. Po několika letech by si mohl otevřít hospodu třeba v Mos Eisley. Nebyly to vyhlídky na nijak vzrušující život, ale aspoň to bude život.
I-5 asi nebude moc nadšen ze všeho toho písku. Droidi vyžadovali v prostředí, jako je Tatooine, časté olejové lázně.
Lorn pohlédl zamyšleně na svého přítele, který kráčel vepředu a jeho kovové tělo se lesklo v odraženém světle fotoreceptorů. Bude s ním muset celý plán probrat a zjistit, jestli má I-5 nějakou představu ohledně otázky peněz. Droid měl vždycky dobrý nápad , kterým vylepšil ten Lornův. Aby se mohli na něčem domluvit, pochopitelně budou potřebovat chvilku o samotě, bez té Jedi..
Darsha. Jmenuje se Darsha.
Lorn si se znepokojením uvědomil, že se při té myšlence na útěk cítí vůči padawan trochu provinile. S dokonalou vášní nenáviděl všechny Jedi tak dlouho, že bylo nezvyklé vnímat je jako jednotlivce. Vždyť mu zachránila život. Jen s obtížemi se přenesl přes fakt, že ta dívka je Jedi, hluboko uvnitř však cítil, že je víc než to: je osobnost. Dokonce sympatická, ačkoli tomu bylo těžké uvěřit. A rovněž obdivuhodná v mnoha věcech. Když Lorn vzal v potaz, že její učitel zemřel při tom výbuchu, snášela svůj zármutek velice dobře. A zachránila je před Cthony, o tom nebylo sporu. Ale ne proto, že by jí na tobě záleželo. Jen pro tu informaci.
Lorn si pro sebe přikývl. Musel mít na paměti, že Jedi nedělají nic, co neslouží jejich vlastním zájmům. Nic. Neprokáže jim tu laskavost a nenakráčí jim do spárů.
Ne, nejlepší bude utéct. Ale rezervovat si místo byť na transportu odpadků zrovna bylo mimo jeho finanční možnosti.
A pak si vzpomněl - Tuden Sal! Před několika měsíci sehnal tomuto majiteli úspěšného řetezce restaurací prvotřídní data, která pomohla Sakiyanovi udržet si licenci na jeho speciality. Tehdy byl Lorn při penězích a řekl si jenom o pár drinků - no dobrá, víc než o pár - ovšem Sal mu přislíbil jednu službičku, kdyby Lorn někdy potřeboval.
Co se týče Lorna, ten den právě nastal. O Tudenu Salovi bylo známo, že se bratříčkuje s několika pašeráckými organizacemi včetně Černého slunce. Měl by vědět, jak dostat z Coruscantu dva uprchlíky. Když si Lorn vzpomněl na

tuto možnost, úplně ožil. To je dobrý plán - pokud ovšem Lorn zůstane naživu dost dlouho, aby to i uskutečnil.
Droid zpomalil. Něco se změnilo a Lorn to cítil ve vzduchu. Ozvěna jejich kroků zněla dutěji, víc zdálky.
I-5 to potvrdil.
„Pro ty, které to zajímá: jeskyně, do níž jsme právě vstoupili, je široká zhruba sedm set metrů, dvě stě metrů dlouhá a ověšená stalaktity, které začínají čtyřicet nebo padesát metrů nad našimi hlavami. Okraj, na němž máme tu smůlu stát, končí po sedmi metrech a prudce klesá do hloubky -“ droid se odmlčel „- neměřitelné mými skromnými senzory.“
Děsivé, pomyslel si Lorn.

Darsha zaslechla, jak Lorn Pavan vydal dlouhý, útrpný povzdech. „Nech mě hádat,“ řekl. „Musíme to přeskočit.“
„Nemusíš, pokud dokážeš ovládat levitaci dokonaleji než náš přítel ze Sithu,“ navrhl mu I-5.
Darsha zapátrala Sílou. Nezjistila nic jiného, než obvyklé známky nejnižších forem života všude kolem.
„Za námi nikdo není,“ oznámila.
„Ó, děkuji, mistryně Síly, ale promiň, že se nepřestanu bát,“ odpověděl sarkasticky Pavan. „Zdá se mi, že tvoje schopnosti jsou ještě kapku nedokonalé.“
Zírala na Pavana. „Stává se, že i mistr Jedi - což nejsem - může být překvapen věcmi, které nevnímají Sílu. Tvorové, kteří způsobují pouze malé záchvěvy v toku Síly, jsou někdy skoro neviditelní.“ Zničehonic si vzpomněla, jak se mistr Bondara vrhl vstříc Sithovi, a zmlkla.
Po chvíli prolomil mlčení I-5. „Dobrá zpráva - zdá se, že je tu most.“
Darsha přešla dopředu a stoupla si vedle I-5. Aby udržela rovnováhu, bezděčně položila ruku Pavanovi na rameno, vzápětí pocítila, jak strnul a uhnul.
Co je to s ním? divila se. Co mu Jedi udělali, že tolik nesnášel ji i její řád? Darsha si připomněla ten výraz na tváři mistra Bondary, když se Pavan představil. Její učitel to jméno znal. Co to znamená? Obvykle nebyla nijak šťouravá, ale až se dostane do Chrámu, vynaloží veškeré úsilí a zjistí to.
Jistě, pomyslela si. Jako kdyby po tom všem ještě pro ni bylo v Chrámu místo. Nezvládla závěrečnou zkoušku, kvůli tomu zemřel její mistr, a nakonec ji málem sežral houf slepých příšer. Co je to za Jedi?
Musela připustit, že ne moc dobrá.
Darsha nepatrně potřásla hlavou a snažila se odehnat dotírající beznaděj. Není emocí, je pouze mír. Bezesporu udělala chyby, možná ztratila šanci stát se ještě někdy opravdovou Jedi. Ale než ji Mace Windu nebo jiný člen Rady oficiálně přeřadí, bude pokračovat ve svém poslání nejlépe, jak bude moci. Dovede Lorna Pavana do Chrámu, neboť jeho zprávy mohou být Radě užitečné, mohou napomoci zachování pořádku i přes něčí zneužívání moci. Přesně to by udělal Jedi, tudíž tak učiní i ona.
Pavan naštěstí nebyl jako Oolth. Ten nebyl nic jiného než chvástavý zbabělec. Pavana bylo těžké přečíst, ale jeho chování bylo zatím čestné, statečné a samostatné. Jediná věc, kvůli které s ním tak špatně vychází, je ta jeho nenávist vůči Jedi.
I-5 nastavil své fotoreceptory na vyšší jas a namířil je dolů na most.
Z místa kdesi mimo dosah světla, které vydával droid, se pnulo několik šedých a zaprášených lan. Přes provazy byly naplocho položeny nejrůznější předměty: prkna, kusy plechu a mnoho dalších. Všechno, co měly společné, že byly více či méně ploché a položené ve směru, kterým se chtěla skupinka vydat.
Lorn postoupil kupředu a skočil na jedno z lan. Skvěle udržoval balanc, jak padawan zaznamenala, a z jeho skoku byla znát přirozená elegance. Všiml si, jak ho Darsha pozoruje, pořádně se odrazil a skočil zpátky rychlé salto.
„Vypadá to, že mě lana unesou,“ oznámil, když přistál naprosto čistě na obě nohy. Chvilku se odmlčel, než odpověděl na její nevyřčenou otázku. „Trochu jsem fušoval do beztížných sportů, když jsem si…hmmm…ještě žil lépe.“
Droid se vložil do hovoru. „Pokud jste skončili se svými primitivními namlouvacími rituály, možná bychom mohli zkusit přejít ten most. Může nás pronásledovat Sith, jestli si vzpomínáte.“
„Promiň?“ ozval se Lorn. „Namlouvací rituály?“
Darsha byla rovněž pohoršená. „Tvůj droid má pravdu. Musíme se posunout dál.“ Namlouvací rituály, vážně, pomyslela si, když vstoupila na most. Vůbec nebyla nadšená.

Kapitola 23

Lorn si přál mít zbraň.
Vepředu šel I-5, který měl blastery v prstech, stejně jako pár dalších překvapení, a Darsha, která řadu uzavírala, vlastnila světelný meč.
Necítil se teď být ohrožen ničím konkrétním, ale zbraň - jakákoli zbraň - by mu poskytla lepší pocit, že dělá něco pro své bezpečí. I když je pravda, že díky holým rukám byl daleko ostražitější, nebylo to nic ve srovnání s jeho společníky: droidem vybaveným senzory a Jedi citlivou na Sílu. Oproti nim byl Lorn jako slepý.
Postupovali pomalu, most neměl žádné zábradlí, a nezdálo se, že prkna, desky ani ostatní předměty drží na podpůrných lanech zvlášť pevně. Vlastně ho napadlo, že je sem někdo přidal až potom, co byl most hotový. Snad Cthonové? Těžko říct. Jak si Lorn povšiml, most měl velice zvláštní konstrukci. Kromě tlustých podpůrných lan, která se táhla po obou stranách těch naplocho položených věcí, tu byly vždy po pár metrech provazy jdoucí kolmo, některé vedly od stropu jeskyně, což nebylo zas tak neobvyklé, avšak jiné se pnuly ze základů mostu dolů, do temnoty pod nimi .
K čemu asi mohou být?
Vyslovil svou otázku nahlas.
„Vzhledem k té hloubce,“ zamyslel se I-5, „bych očekával, že se to využívá jako přístup k podzemním oceánům.“

To je možné, pomyslel si Lorn. Většina Coruscantu, až na několik málo venkovních parků, byla zastavěná pevnina. Voda někde být musela.
„Ale proč zrovna tenhle most? Myslím, že má zatraceně primitivní konstrukci. Proč si nepostavit lepší přístup?“
Droid se zastavil, podíval se na Lorna přes rameno a fotoreceptory mu žhnuly. „Možná to je dílo Cthonů. Proč prostě nemůžeš být vděčný, že je to tady, když potřebujeme?“ I-5 pokračoval v chůzi kupředu.
Lorn pozvedl obočí. „Kdo ti nachcal do baterky?“ ucedil tiše.
Uslyšel za sebou potlačovaný smích. Skvělé. Setřel ho vlastní droid, a Jedi se mu směje.
„Musím se zeptat,“ ozvala se Darsha. „Jak jste se vy dva dali dohromady?“
„Jsem dojatý. Dokázala jsi načít téma ještě nudnější než to předchozí,“ pronesl I-5.
„Možná, že vy nepotřebujete rozptýlení,“ kontrovala Darsha, „ale já bych po těch posledních hodinách nějaké snesla.“
Žena měla pravdu. Lorn, k vlastnímu překvapení, sám odpověděl.
„Získal jsem I-5 před několika lety, když jsem začínal s prodáváním informací. Byl to protokolární droid a patřil jedné bohaté rodině, která ho nechávala s dětmi. Ty děti byly pěkně zvrácené. Nechávaly ho skákat ze střechy, aby viděly, jak vysoko se po dopadu odrazí.“
Ta vzpomínka byla tak živá, až ho to překvapilo. Vzpomněl si, jak byl cítit vzduch v tom šmelinářství, směsice mazadel a spálených obvodů. Ten den pršelo a Lorn byl unavený. Jen několik dnů předtím ho vykopli z Chrámu Jedi - oni to tak samozřejmě nenazvali.
Není emocí, je pouze mír.
Četl ta slova snad tisíckrát, když studoval své nepřátele, bojoval s jejich nadvládou nad jeho vlastním životem a nad životem Jaxe. Ta slova nikdy nedávala smysl a nedávala jej ani teď.
„Počítám, že by v sobě mohl mít uložená nějaká zajímavá tajemství, která by se dala využít, takže ho koupím a uvedu zpět do provozu.“
Lorn si pamatoval na droidova první slova. Zasáhla ho svou beznadějí a bezmocí, které mu připomněly jeho vlastní.
„Jsem I-5YQ, specializovaný na protokol.“ Nastala pauza, jak se po úvodní informaci zapnul hlavní program, načež se droid zeptal: „Budete mi ubližovat?“
Lorna popadl vztek, když tu větu uslyšel. Jemu taky nedávno zničili život, strašlivě mu ublížili ti, o kterých se vždycky tvrdilo, že ho budou chránit.
Jedi.

Darsha se dívala, jak Lorn mlčky postupuje. Zdálo se, že nějaké vzpomínky tomu člověku zabránily pokračovat ve vyprávění, domyslela si, že na něj teď padla nemluvnost. Radši se zeptala droida.
„Takže on si tě koupil a tys ho přemluvil, abyste byli společníci?“
I-5 odpověděl až po chvíli.
„Lorna odporně podrazili jeho…zaměstnavatelé. Cítil, že jsem spřízněná duše, aspoň v přeneseném slova smyslu. Má známého, který je šikovný na přeprogramovávání droidů - instaluje jim špičkový kognitivní modul pro umělou inteligenci - a mně odpojil i omezovač kreativity. Ve výsledku jsem tak lidský, jak jen droid může být.“
Darsha se zvědavě zeptala: „Kdo byli jeho zaměstnavatelé?“
I-5 pohlédl na Lorna, než odpověděl. „Jedi.“
Její podezření bylo správné. To vysvětlovalo, proč mistr Bondara znal Pavanovo jméno. Ale proč a jak její řád Lorna tak zle podrazil? Pokud věděla, vždycky jednali čestně se zaměstnanci, kteří nebyli Jedi. Nedávalo to smysl.
„Jak dlouho už trénuješ v Chrámu, padawane Assant?“
Bylo jasné, že I-5 je lepší droid než ten, jenž dostal za úkol hlídat Fondoriána v tom chráněném domě. Tamten ani nepoznal, že je Darsha ještě padawan.
„Žiju v Chrámu prakticky celý život. Můj výcvik začal, když mi byly čtyři roky,“ vysvětlila. A dneškem zřejmě i skončí, dodala v duchu.
„Já jsem společníkem Lorna Pavana pět standartních let.“
Pak droid umlkl a ponechal Darshu jejím myšlenkám. Uvědomila si, že jí poskytl vodítko k Lornově minulosti.
Vrátila se duchem o pět let nazpátek. Tehdy přišel do Chrámu nový student, byly mu dva roky. Darsha si to pamatovala, protože ten chlapec měl vysoký počet midichlorianů. Nedověděla se o něm moc podrobností, ale Chrám je malý rybník a jakákoli novinka se po jeho hladině rychle šíří. Prý to byl syn nějakého ze zaměstnanců Chrámu - kterého vyhodili, jakmile souhlasil, aby byl chlapec vycvičen. Proč, to si nebyla jistá.
Věnovala Lornovi zkoumavý pohled. Jestliže byl otcem toho žáka a vzali mu syna bez jeho svolení, aby ho vychoval řád, pak není žádný div, že nenávidí Jedi.
Zkusila si představit, jak by se cítila na jeho místě, ale nedokázala to.
Znovu pohlédla na Lorna a věděla, že její podezření je správné. Dokonale to vysvětlovalo jeho postoj vůči ní i mistru Bondarovi. Vzedmula se v ní vlna soucitu, tak velkého, že z Lorna musela odtrhnout oči, aby to nepoznal z jejího výrazu.
Zaměřila svou pozornost zpět k přítomnosti. Pořád ji pálilo, že nezpozorovala Cthony, než zaútočili, a v duchu přísahala, že už se nic takového nestane. Zjistit Sílou přítomnost forem života byl úkol s různou obtížností. Inteligentní, Sílu vnímající bytosti bylo většinou snadné nalézt, zatímco život na nižších vývojových stupních - například hmyz a zvířata - představoval na jejím psychickém radaru jen nepatrný bod. Je pravda, že její ovládání Síly není vůbec dokonalé, ale to neznamená, že by se neměla snažit dostat ze sebe to nejlepší. Twi´lecký mistr jí kdysi vysvětlil, že citlivost a dokonalé vyladění na vlny Síly přijde časem. „Jako padawan,“ vyprávěl jí, „jsem snadno pohyboval s balvany, ale pohnout semínky pro mne bylo téměř nemožné.“

To Darshe připomnělo, že přišel čas opět zkontrolovat, jestli je něco nepronásleduje. Od chvíle, kdy vstoupili do tunelů, pravidelně hledala jakékoli náznaky přítomnosti Sitha. Před útokem Cthonů necítila, že by přicházel, a stále doufala, že zemřel při výbuchu, stejně jako mistr Bondara. Avšak nemohla si dovolit polevit v bdělosti. Zavřela oči, podržela si slabé povědomí o své momentální poloze a natáhla své smysly nazpět cestou, kterou už měli za sebou, přes prastarý most a okraj propasti až do chodby, jíž přišli.
V její mysli se utvořil chladný sloup temnoty, když její vědomí dosáhlo tunelu. Moc a energie z něj vyzařovala jako elektřina z bouřkového mraku.
Je přímo za nimi!
„Lorne, I-5 - ten Sith je za námi, skoro u mostu!“
Ani jeden z nich neodpověděl. Darsha otevřela oči a pro tuto chvíli zapomněla na nebezpečí, hrozící jim bezprostředně od Sitha.
Našli důvod, proč je Cthonové nepronásledovali.

Kapitola 24

Darth Maul postupoval temnou chodbou tak rychle, jak jen se odvážil. Cítil Jedi a její společníky stále blíž. Události se natáhly na mnohem delší dobu, než měly, je čas učinit jim přítrž.
Přesto si uvědomil, že se nechává hnát dychtivostí na úkor opatrnosti. Záměrně zpomalil krok a nutil se být trpělivý. Nechytí se tady v hlubokém podzemí do nějaké pasti, nemůže zničit jednu půlku celého řádu Sith kvůli bezstarostnému chování.
Opatrně prozkoumal temnotu a nezjistil před sebou nic nebezpečného. Stopa té Jedi byla velice čerstvá, vnímal její přítomnost. Nepříliš daleko.
A pak pocítil, že ho našla. Byl to neohrabaný pokus, slabý a váhavý. Zklamalo ho to. Nebude pro něj žádnou výzvou čelit někomu tak málo pokročilému v Síle. Zdaleka nebyla na úrovni svého mistra, toho Twi´leka, který zničil jeho speeder - ten byl rovnocenným protivníkem. Samozřejmě nebyl tak dobrý jako Maul, ovšem to se dalo čekat.
Spatřil vepředu slabé světlo, když vyšel ze zákrutu chodby. Ozvěna jeho kroků se změnila a tak pochopil, že se dostal do větších, otevřenějších prostor. Vyslal kolem pátravá chapadla Síly a našel hranici okraje, na kterém stál, i most přímo před sebou. Po mostě šla Jedi, byla možná v půlce cesty a před ní kráčel Lorn Pavan se svým droidem.
Maul se zamračil. Dál za nimi, vepředu, bylo něco zvláštního, prázdný bod na jeho psychické mapě. Světlo - které vycházelo z droidových fotoreceptorů, jak si uvědomil - mu nabídlo letmý pohled na něco obrovského a podivně nehmotného, vypadalo to jako sloup utkaný z mlhy, který se tyčil před těmi třemi. Ať už to bylo cokoli, nevyzařovalo to žádné odpovídající vibrace v Síle.
To je nanejvýš zajímavé.
Veden zvědavostí použil Sílu znova. A jeho sonda se opět nesetkala s ničím. Ne, nebylo to doslova nic - ten pocit vypadal, jako kdyby se setkal s povrchem, na kterém se nedá najít jediný úchyt. Bylo to jako zkoušet vidět něco, co lze spatřit jen v ultrafialovém spektru. Zvláštní věc, ale věnoval jí pouze malou pozornost, neboť zaznamenal, že Jedi a Pavan couvají po mostě zpět k němu.
Byl překvapený - potěšený, ale překvapený. Padawan určitě ví, že ho nemůže porazit. Co bylo potom jejím záměrem? Kdyby ten druhý člověk pokračoval dopředu, byl by si jistý, že je to pouhá zdržovací taktika, o kterou se pokusil už dříve Twi´lek. Jenže tomu tak nebylo- Pavan i droid doprovázeli Jedi.
Darth Maul si znovu připustil, že na něj jeho kořist udělala dojem. Byli tak stateční, že se vraceli, aby mu čelili, a dost chytří, aby konečně pochopili, že nemá cenu utíkat. Pochopitelně zemřou, ale možná jim poskytne trochu milosrdenství a zabije je o něco rychleji, než původně zamýšlel.
Žena zapnula světelný meč. Jako by v tom byl nějaký rozdíl, pomyslel si.
Přistoupil k mostu a vykročil jim naproti.

Darsha nikdy neviděla stvoření podobné tomu, které se jim postavilo na mostě. Bylo to obrovské, rozměrné tělo dlouhé nejméně jako městský bus. Zatímco přihlížela, článek za článkem se vytahoval přes kraj mostu, lana se otřásala, jak stvoření vylézalo zespoda nahoru, na most. Povrch těla té bytosti tvořily oddělené, vzájemně se překrývající pláty, tu a tam poseté asi dvoucentimetrovými skvrnkami nervových zauzlení. Hlavě dominovaly dvě velké černé oči a pár zahnutých kusadel, jež hravě dosahovala délky Darshiny nohy. Pod nimi čnělo množství malých pařátků a ještě níž vyrůstaly po dvojicích krátké, tlusté nožky.
Nejúžasnější ovšem bylo, že celý chitinový exoskelet i vnitřní orgány vypadaly úplně průhledně. Ten tvor neměl očividně žádnou vnitřní kostru, ačkoli padawan bylo záhadou, jak může živočich takových rozměrů existovat za normální gravitace, aniž by ho podpíraly kosti. Darsha spatřila záblesk světla, odraženého od břišní části té věci, a nechtěla tomu uvěřit. Fotoreceptory I-5 zrovna osvětlovaly hromadu kostí - lidských kostí - které se posouvaly ve vnitřnostech toho stvoření, jak se jeho roztřesená hmota postupně dostávala na most. V trávicím traktu příšery se nacházel i mnohem čerstvější přírůstek - částečně natrávený Cthon. Droidova světla naštěstí neukázala podrobnosti.
„Proč tuhle věc nezachytily tvoje senzory?“ zasyčel Lorn na I-5, když spěšně couvali před obří nestvůrou.
„Možná jsi zapomněl, že to byla ta nejlevnější součástka, kterou jsi nechal nainstalovat? Ne tu s extra citlivým vysokofrekvenčním pásmem - říkal jsi něco o šetření peněz, pokud si vzpomínám…“
Ti dva by se radši měli přestat hádat, pomyslela si Darsha, když opatrně kráčela zpět a snažila se udržet rovnováhu na pohupujícím se mostě. Co se jí týče, největší otázkou bylo, proč ji Síla neupozornila na přítomnost té věci. I když je pravda, že vnímavé bytosti lze vycítit mnohem lépe než ty primitivní - natolik velké stvoření a navíc tak blízko u ní přece

musí zanechat v energetickém poli Síly nějakou stopu, i kdyby mělo mozek velikosti semínka.
Stále ustupujíc vyslala Darsha vstříc tvorovi šátravý psychický paprsek - a cítila, jak se rozplynul. Vůbec se neodrazil. Co je to zač?
Byla tolik překvapená, že málem sklouzla do propasti. Oči jí říkaly, že obluda je přímo před nimi, tělo cítilo chvění a otřesy mostu, když se další a další nestvůrná masa zvedala z hlubin, ale v Síle nevnímala vůbec nic.
To je nemožné. Sice není tak zkušená jako mistrové Yoda nebo Jinn, avšak musela by mít v krvi 0,0 midichlorianů, aby nedokázala zjistit něco tak přerostlého!
Tvor se zdvihl a některé z jeho nohou se ve světle fotoreceptorů třásly. Ozval se zvuk, něco jako skřípání, které zřejmě vydávaly překrývající se pláty, jak po sobě sjížděly. Vztyčil se nad nimi a otevřel ústa.
Darsha zapnula světelný meč, když I-5 vystřelil z obou blasterů ve svých prstech, zasáhl několik párů nohou a zranil tělo té zrůdy. Tvor zavřískl a plácl horní polovinou těla zpátky na most, čímž skupinku málem srazil. Museli si spěšně lehnout na břicho, aby nespadli - což bylo velmi příhodné, neboť proud tekutiny, který obludě vytryskl z temného otvoru úst, jim proletěl nad hlavou a nezasáhl je. Ještě předtím, než ulpěl na kovové desce za nimi, to bylo Darshe jasné, látka, kterou na ně příšera vyplivla, je ze stejného materiálu jako šedá hedvábná vlákna mostu.
To tahle věc vyrobila most.
Celé jí to přišlo povědomé, ale nemohla si vzpomenout proč, nebo čím. Zbloudilý pramínek hedvábí si razil cestu k padawan, bez přemýšlení mu nastavila do cesty svůj meč. Vlákno se vzňalo, jakmile zasáhlo žlutou laserovou čepel, a vypařilo se v obláčku zapáchající páry.
Všichni tři se vyhrabali na nohy a rychle ustupovali po mostě směrem k tunelu. Za nimi se sunula nestvůra a přehršel jejích nohou se zachytával vláken mostu.
Prima, blastery I-5 nefungují, pomyslela si Darsha. Teď se přesvědčíme, jak dokážeš obstát před světelným mečem.

Lorn si opravdu přál, aby měl zrovna teď zbraň. Žádné jednoruční blastery - ani náhodou netoužil po takových miniaturách. Možná by pomohla těžká, na trojnožce usazená V-90 nebo několik plazmových granátů. A když už tak vymýšlel přání, co takhle turbolaser nějaké lodi - přičemž Lorn by seděl vevnitř v bezpečí.
Odkud se tu vzal ten tvor? V jednu chvíli šli po mostě a v příští to tam prostě bylo.
Ústup byl jasná volba. Ale než ta věc zvedla svou odpornou hlavu, neslyšel náhodou Darshu říct, že je přímo za nimi ten Sith?
Jako by uvízli mezi nakatskou černou dírou a vírem Magataran.
V tom momentě mu došlo, co je to stvoření zač.
Když ještě Lorn pracoval pro Jedi, měl přístup ke spoustě literatury týkající se jich a mnoha příbuzných témat. Jakmile se dověděl, že Jax je od něj navždy oddělen, strávil týdny sbíráním všemožných vědomostí o Jedi: o jejich historii, moci, výhodách i slabinách. Nenarazil na nic, co by mu pomohlo, ovšem získal zajímavé a zasvěcené informace - mimo jiné jeden starý text vyprávěl o údajně vyhynulém druhu obřích bezobratlých, kteří se umějí velice dobře skrýt před Sílou. Jak se jim jen říkalo?
Taozin - to je ono.
Očividně nevyhynuli.
Právě tehdy se přes něj a I-5 vrhla Darsha, její světelný meč jasně planul.
„Darsho! Ne! To je taozin!“

Darsha vstala ze svého kotoulu nedaleko od příšery, světelný meč připravený. Vyrazila jím dopředu a vedla úder tak, aby odsekla pořádný kus břicha té nestvůry. Podíváme se, jak budeš hladový, když se tvoje kořist brání, pomyslela si. Zvládla ten pohyb dokonale, jak se jí to vždy dařilo při tréninku, mistr Bondara by na ni byl pyšný. Jediný problém spočíval v tom, že útok nefungoval.
V nevěřícném šoku přihlížela, jak se žluté světlo čepele rozptýlilo, když ponořila meč do tkáně, ztratilo svou soudržnost a zářilo do všech směrů. Darsha ucukla zpět a těsně se vyhnula tekutině, jež vystříkla z rány. Čepel se stala opět spojitou, jakmile ji vytrhla z břicha netvora. Tělem živočicha projela křeč, průhledné maso se otřáslo a ozval se rozzuřený ryk,, úder obludu očividně zranil, ovšem zdaleka ne tolik, jak padawan předpokládala.
Darsha byla tak ohromená mizivým výsledkem svého útoku, že ji bestie téměř uchopila svými ostrými kusadly a vtáhla do zejícího ústního otvoru. Jedi v poslední chvíli uhnula a máchla mečem, aby zneškodnila sprška mokrého hedvábí, kterou na ni ta věc vyzvracela. Aspoň proti tomu byla laserová čepel účinná. Povšimla si, že tekutý výměšek se stává neprůhledným, až když se dostane z úst tvora.
Opožděně si uvědomila, že Lorn na ni před chvílí něco volal. Dosud tomu nevěnovala pozornost, ale nyní ano.
Taozin?
Vzpomněla si na pár zmínek o těch tvorech - při její první hodině historie. Ač pokládáni za vyhynulé, byli jedněmi z mála známých tvorů, kteří se nedali vnímat Sílou. Někdo zřejmě jeden exemplář kdysi dovezl na Coruscant.
Mezi Jedi se traduje staré pořekadlo, které mistr Bondara s oblibou používal: Každý nepřítel může být poražen - v pravý čas.
Darsha pochopila, že teď není ta správná chvíle.
Couvala k Lornovi a I-5, kteří mezitím postoupili o několik metrů dozadu. Taozin na ně chrlil další a další vlákno. Darsha použila Sílu a odrážela proud lepkavé tekutiny, když to nestihla, vypomohla si světelným mečem. Nedalo se dělat nic jiného než ustupovat - zpět do spárů Sitha.

Kapitola 25

Lorn, I-5 a Darsha se vzdalovali od taozina tak rychle, jak to jen šlo, aniž by přitom vytrhávali trámy a desky, které tvořily most. Předměty držely na místě pouze lepivou silou podpůrných lan, takže trojice nemohla běžet.
Naštěstí, ačkoli měla obluda velké množství nohou, nebyla nijak rychlá. Kolébala se za nimi a občas vystřelila vlákno, jež Darsha dokázala z valné části blokovat. Jak ustupovali, I-5 promluvil na Lorna tichým hlasem, přičemž ukázal na rozličné předměty, po kterých kráčeli.
„Pomoz mi nějaké odstranit."
Lorn zamrkal. Myslí si snad I-5, že taozin může propadnout mezerami? Už se chtěl začít droida vyptávat, ale pak jen pokrčil rameny. Jeho společník má zřejmě plán - což je víc, než v tuto chvíli má Lorn. Nevypadá to, že by se dalo dělat něco jiného. Tak proč by nemohl strávit posledních pár minut svého života rozebíráním mostu?
Darsha viděla, co dělají, a trochu zpomalila krok, čímž jim poskytla víc času na práci. Šlo to překvapivě rychle, navzdory tomu, že Lorn neměl žádné nástroje. I-5 odděloval svými blastery v prstech ty největší styčné body mezi deskami a podpůrnými vlákny a oba dva začali házet uvolněné věci z mostu dolů.
Lorn odhadl, že jsou asi ve třech čtvrtinách cesty nazpět. Na chvíli pojal bláznivou myšlenku, že se Darsha možná spletla a Sith za nimi není. Což by jim poskytlo o něco více prostoru na ústup, přestože by se v tom případě zřejmě znovu setkali s Cthony. Avšak ta naděje rychle zemřela, když se ohlédl přes rameno a spatřil, jak za nimi žhnou dvě rudé čepele Sithova světelného meče. Takže konec vroucných přání. Jejich bohyně spravedlnosti už na ně čeká.
Otočil se na I-5. „Jestli máš něco v plánu, teď je ten správný čas."
Droid se podíval na Sitha a zavrtěl hlavou. „Ještě ne. Musíme se dostat blíž k okraji."
Lorn odolal pokušení odseknout, že on osobně už je mnohem blíž, než by si byl přál. Radši uchopil roh dalšího předmětu - vypadalo to jako kryt vypařovače - a odtrhl jej z vlákna. Možná by měl skočit dolů, než se k němu dostane Sith. Hodil kryt z mostu a sledoval, jak plachtí z dosahu fotoreceptorů I-5. Nebyl slyšet žádný zvuk dopadu na dno.
Měl na výběr nadbytek možností, jak zemřít, a žádná z nich nebyla potěšující: být sežraný obludou, sťatý světelným mečem nebo se roztříštit o samotné základy planety.
Lorn zaťal zuby a odloupl další kus mostu.

Dokonce i za pomoci Síly se stačila Darsha jen tak tak vyhýbat, když na ni taozin plival stále další hedvábná vlákna. Už vzdala pokusy tu věc Sílou ovlivnit, živočichova děsivá odolnost vůči této formě útoku byla evidentně téměř dokonalá.
Navzdory zoufalé situaci, ve které se nacházela, se Darsha nikdy necítila tak hluboce v Síle. Tak mírná, tak…klidná. Logická, racionální část její mysli jí stále připomínala, že je uvězněná v utahující se smyčce, ale z nějakého neznámého důvodu ji to netrápilo. Bylo důležité pouze reagovat na útoky netvora, nechat Sílu vést její pohyby, nechat se jí naplnit jako nádoba. Neměnný stav výzvy a odporu, útoku a obrany. Jakkoli šíleně to vzhledem k situaci znělo, Darsha se cítila dobře. Vlastně lépe než dobře, cítila se skvěle.
Mistr Bondara jí říkal, že to bude vypadat takhle. „Když splyneš se Sílou," řekl jí jednou, „jsi jako nic. Klid v bouři, opěrný bod páky. Může kolem tebe zuřit chaos a ty budeš stále v klidu. Jednou to zažiješ, Darsho, a pak pochopíš."
Hluboko zasutá část její mysli litovala, že mu to nemůže říct, že se s ním o tu radost z poznání nemůže podělit - ale tak nějak si byla jistá, že on to už ví.
Máchala mečem a udržovala taozina v bezpečné vzdálenosti. Přestože zbraň byla proti tvorovi méně než účinná, příšera přece jen respektovala žár čepele. Padawan se znovu napřáhla, zavadila o povrch těla té věci a odsekla kůži s několika skvrnkami. Tkáň dopadla na most a přilepila se k vláknům.
Ať je droidovým záměrem cokoli, měl by si pospíšit. Darsha už vnímala Sithovu přítomnost, aniž by po ní musela pátrat.

Darth Maul byl překvapen, když se Jedi a Pavan dostali blíž. Ani jeden z nich k němu nebyl otočen čelem, couvali před nějakým obřím, neuvěřitelným tvorem.
Jakmile k němu živočich byl dost blízko, aby byl dobře vidět, Maul poznal, co je to zač. Darth Sidious trval na tom, aby si jeho žák několikrát přečetl každý dostupný útržek informací o Jedi, stejně jako data s nimi nějak související, bez ohledu na to, jak podivně vypadala. Znát nepřítele přináší moc, říkal mu mistr, a Sith je vrcholem moci. Záhadný článek na HoloNetu vyprávěl o tvorech, kteří se skrze evoluci a roztodivné mutace stali neviditelnými v Síle a byl tam zmíněn rovněž taozin.
Byli pokládáni za vyhynulé, ovšem to Sithové rovněž. Sidiousův učedník vyslal silný úponek Temné strany Síly směrem k obludě - a cítil, jak jeho psychická sonda prošla skrz, tak snadno, jako světlo proniká transpariocelí. Fascinující.
Darth Maul o krok ustoupil, upoutal pozornost tvora pouhou svou přítomností. Taozin po něm plivl tenký pramínek vlákna a Maul se nechal vést Sílou, aby jeho světelný meč útok snadno zneškodnil.

Tvor se zastavil a vypálil hedvábí na Sitha, který byl nyní pouhých pár metrů za nimi. I-5 strhl z mostu poslední předmět a pak promluvil na Lorna a Darshu. „Přišel čas," oznámil. „Pevně se mne chyťte."
Počkal, než si byl jistý, že oba lidé udělali, co po nich chtěl - načež se vrhl z mostu a držel se přitom hlavního podpůrného lana, které jim bylo nejblíž.
„Přesekni lano," poručil Darshe.
Darsha pochopila, jaký je jeho záměr. Značně troufalý, to musela připustit. Robot s Pavanovou pomocí vytrhali dost smetí, které pokrývalo vršek mostu, takže lana teď nebyla ničím vázaná. Jakmile světelný meč prořízl tlusté vlákno, ta část mostu, na které viseli, se zhroutila. Trojice začala padat, I-5 pálil nahoru a jeho blastery přerušovaly všechna

spojení mezi zbývajícími trámy a lanem, kterého se drželi. Jejich pád zrychloval, náhle byli za taozinem a mířili dlouhým obloukem k protější stěně propasti.
Zdálky slyšeli, jak Sith zařval - znělo to značně vztekle - a letěli pořád dál. Po vteřině nebo dvou už I-5 nemusel střílet na desky přilepené k vláknům. Samotná váha skupinky a jejich hybnost oddělovala lano od mostu.
„Kdybys mohla zpomalit náš pád," navrhl droid Darshe, „možná i přežijeme dopad."
Darsha zavřela oči, svraštila obočí, jak se soustředila, a znovu sáhla po Síle. Po několika vteřinách pocítila, jak se jejich let zpomaluje.
I-5 se ozval: „Počítám, že dosáhneme protější stěny jeskyně za-"
Trio narazilo do skály druhé stěny. I s Darshiným zpomalením pádu byl dopad strašlivý. Padawan lapla po dechu, neboť si ho vyrazila. Stěží dokázala udržet sevření.
„No, asi tak teď," dokončil I-5.
„Díky," dostal ze sebe Lorn. „Díky za tvůj - jako vždy přesný - odhad."
„Rádo se stalo."
Dostali se na druhou stranu. Všechno, co teď musí udělat, je vyšplhat po laně.

Když se vlákno po dotyku čepele vypařilo a Darth Maul mávl rukou, aby páru odstranil ze svého zorného pole, spatřil, jak jeho kořist skáče z mostu, přesekává podpůrné lano a využívá tak vlákno k útěku. Na chvilku stál sithský učedník absolutně tiše a uvědomoval si, jak byl obelstěn. Frustrace z něj vytryskla ve vzteklém výkřiku. Sílu pohlcující energie taozina mu nedovolila vycítit jejich záměr, dokud nebyli pryč. Je neuvěřitelné, jakého štěstí se jeho terči dostává.
Konec tohoto úkolu si vážně vychutná.
Avšak zrovna teď na něj neodbytně doléhaly jiné starosti. Pod vahou taozina a porušením, které vyrobila jeho kořist, se most rozpadal. Sith mrštně skočil na zbylé lano a začal se přesouvat na druhou stranu propasti. Mohl by snadno překonat zbývající vzdálenost, než ti tři vyšplhají z hlubin. Jeho atletické schopnosti a napojení na Sílu způsobovaly, že pro něj bylo tenké podpůrné vlákno široké jako chodník.
Avšak taozin měl jiný nápad. Obtočil se kolem zbývajícího lana a zahradil mu tak cestu. Jeho hlava, teď vespodu pod provazem, na Maula vypálila novou dávku hedvábí.
Opět přeměnil stříkající tekutinu v páru. Stvoření se pokusilo o úplně jiný útok a rozechvělo svýma nohama vlákno, na němž Sith stál.
Darth Maul začal přepadávat dozadu, ale nezpanikařil. Natáhl se a volnou rukou se chytil lana, přičemž dával pozor, aby od něj držel dál svůj meč. Teď visel přímo před nestvůrou, jen pár metrů od jejích ostrých kusadel.
Už mu bylo jasné, že v několika příštích minutách Pavana a ty druhé dva nechytí. Švihl mečem v dokonalém pohybu Útočící wampa a přeťal zbývající podpůrné vlákno, kterého se držel. On a taozin teď letěli na opačné strany, Maul narazil do stěny naproti té, kde šplhali uprchlíci, zatímco taozin zmizel v propasti.
To, že se zbavil obludy, mu naneštěstí odřízlo jediný přístup k jeho kořisti skrze jeskyni. Darth Maul vyšplhal po laně až k okraji, odkud přišel.
Zaskřípěl zuby. Ani s pomocí Síly nemůže přeskočit jámu takové šířky. Bude muset své živé terče znovu vystopovat na povrchu, což je frustrující téměř k nesnesení. Věděl, že uprchlíky zase najde. V galaxii se nevyskytovalo místo, kam by je nemohl následovat, a on uspěje, ať to potrvá jakkoli dlouho. Ale být tak blízko a zase selhat - to ho rozzuřilo.
Za to jeho kořist krvavě zaplatí.

Kapitola 26

Obi-Wan Kenobi se protlačil skrze dveře „Oázy Tuskenů" a na chvíli ho přepadl pocit, že se vrátil zpět do vrchních pater. Klub byl bohatě vyzdoben a dobře udržován. Kolem celé místnosti se po zdech táhly ohromné reliéfy, mezi nimi byly rozmístěny sochy nestvůr z nejrůznějších galaktických mýtů, ve stěnách zasazené osvětlovací krystaly zářily všemi možnými barvami a narušovaly věčnou tmu. Převládajícím odstínem byla zrovna modrá, ale jak se padawan rozhlížel, spektrum se posunulo k fialové. V rohu hrál kvartet Bithů nějakou svižnou skladbu a jejich velké, kulaté hlavy se pohupovaly do rytmu melodie.
Teprve když se podíval lépe na zákazníky klubu, bylo vidět, že se stále nachází na povrchu planety a to v Krvavém koridoru. Mezi sázejícími hosty se pohybovaly gamorreánské stráže, ozbrojené blastery, a mnoho zákazníků bez svých vlastních bodyguardů si neslo aspoň zbraň. V místnosti byla palebná síla na rozpoutání malé revoluce.
Obi-Wan nechal své smysly klouzat po proudech Síly, dostat se na každé místo v klubu - vnímal jeho tep, aby tak řekl - a pocítil, že je tu něco špatně, zachytil nějakou událost, která narušila normální provoz. Něco se tu nedávno stalo, tím si byl jistý. Mezi hosty poblíž kapely postřehl chvějící se lekku nějakého Twi´ leka a na chvilku získal dojem, že našel Anoona Bondaru - ovšem při bližším pohledu zjistil, že to vůbec není Jedi.
Vykročil vstříc baru v zadní části místnosti a povšiml si, že je sledován. Několik Rodiánů sedících u konce barového pultu na něm viselo svými černými, bezvýraznými pohledy a jejich rypáky se třásly. Všichni na sobě měli očesané verze stopařského brnění a každý z nich by na sobě mohl mít razítko Jsem z Černého slunce. Když se Kenobi dostal k baru, jeden Kubaz, který si pochutnával na misce ještě živého hmyzu, spatřil postavu skrytou pod kápí, na nic nečekal, seskočil ze židle a zamířil k jednomu z východů.
Barman byl zástupce rasy, kterou Obi-Wan neznal. Jeho temně modrá hlava neměla krk, prostě plynule přecházela v široká ramena, z nichž vyrůstalo šest svalnatých paží připomínajících hady. Na konci každé ruky byl pár prstů. Dvě paže zrovna míchaly velký drink, zatímco třetí něco ťukala do databanky. Jakmile Obi-Wan přistoupil k baru, tři zbývající ruce sklouzly pod úroveň pultu.

Padawan nemusel být tak zkušený jako Yoda, aby uhádl, že pod stolem leží připravená zbraň. Jeho informace týkající se Huttových zaměstnanců byly očividně správné. Otočil se čelem k barmanovi a pomalu zvedl ruce, aby sundal kápi, jež mu zakrývala obličej. Barman se na něj podíval s výrazem, který připomínal zamračenou lidskou tvář. „Ssso chseššš?“ zaskřehotal tvor v Basicu s těžkým přízvukem.
„Sháním jisté informace.“
„Nemám šššádné informasse,“ zabručel barman a čtvrtá paže se nenápadně posouvala dolů pod bar. Obi-Wan cítil vzrůstající napětí.
Prožívej každý okamžik, soustřeď se na přítomnost.
Slýchal tuto výtku od mistra Qui-Gona často - teď mu vytanula na mysli tak živě, jako by jeho učitel stál vedle něj. Padawan věděl, že sklon dívat se do budoucnosti ho někdy zaslepuje pro přítomnost. V této situaci se mu jevilo nanejvýš vhodné řídit se Qui-Gonovou radou.
Obi-Wan natáhl svou mysl a pocítil, co jeho oči nemohly vidět. Barman se chystal vystřelit z blasteru, který spočíval pod pultem, hlaveň mířila přímo na břicho padawana. Dva Rodiáni se oddělili od zbytku a stahovali se k němu z boku, ovšem stáli mimo dosah světelného meče. Vnímal, že mají rovněž připravené blastery.
Na co čekají?
Pak si všiml, že barmanovy čtyři oči kmitly na dvojici malých krystalů, vsazených přímo do barového pultu nedaleko databanky, podle všeho jen součást běžné výzdoby. Jeden žhnul červeně, druhý krystal nesvítil. Rudý krystal najednou pohasl a rozzářil se zelený.
Čas se pro Obi-Wana zpomalil a vnímání rozšířilo, jak padawan spontánně sáhl po Síle a svém meči. Švihl sebou naplocho na zem, když barman vystřelil ze své zbraně, kousíčky nádherného dřevěného baru se rozlétly do okolí a učedníka zasypala sprška třísek. Zapnul svůj meč a švihl jím v úzkém oblouku, žhavá čepel prošla téměř bez odporu dřevem i blasterem v baru skrytém, aniž by zasáhla barmanovy paže. Rychle vstal, Síla způsobila, že se téměř vznesl, a dokončil oblouk, otočil se čelem k Rodiánům, kteří měli pozvednuté zbraně. Pokynul rukou, jeden blaster vylétl z ruky svého překvapeného majitele a prolétl skrze místnost. Druhý Rodián vystřelil, žhavý projektil se odrazil od laserové čepele barvy kobaltu a jeho dráha se odklonila někam do stropu. Obi-Wan znovu pokynul rukou a druhý blaster skončil na zemi u jeho nohou.
Všichni přítomní na chvíli přerušili svou momentální činnost a přihlíželi, mnozí se instintivně stáhli do obranných pozic, přichystali si zbraně nebo se schovali za své stráže. Když vycítili, že nebezpečí pominulo, vrátili se zpět k rozehranému sabaccu, dejariku a jiné zábavě.
Obi-Wan se otočil zpět na barmana a jeho meč už byl vypnutý.
„Jak jsem řekl - chci jenom nějaké informace. Žádné problémy.“
Ačkoli ve tváři té bytosti nemohl číst, Obi-Wan zaznamenal, jak barmanova hlava zesvětlala o několik odstínů, vypadalo to, jako by měl potíže s dýcháním. Vycítil za sebou pohyb, Rodiáni se znovu přibližovali. Podíval se na ně.
„To stačí, hoši,“ řekl někdo. „Náš host sem nepřišel dělat problémy. Nebo snad ano, příteli…?“
„Kenobi. Obi-Wan Kenobi. A jak už jsem řekl, sháním jenom informace.“ Padawan se otočil k nově příchozímu, což byl malý, svalnatý člověk s dlouhým copem, jenž mu splýval po zádech. Vznášela se kolem něj aura moci - ne něco jako Síla, vyzařovalo z něj čistě jeho vysoké postavení a vliv.
„Taky sháním informace, Jedi Kenobi,“ řekl muž. „Možná si můžeme být navzájem prospěšní. Mé jméno je Dal Perhi.“

Perhi vedl Obi-Wana dolů po krátkých schodech a následně chodbou, přičemž se ospravedlňoval.
„Omlouvám se za drsný přístup, ale museli jsme si být jistí, že jsi Jedi. To, že jsi neublížil žádnému z našich chlapců, mluví samo za sebe. Jedi jsou známí tím, že si váží života.“
V jeho tónu byla zřetelná stopa sarkasmu. Obi-Wan se slabě usmál.
„A Černé slunce zas pravým opakem. Víš, že kdybych nebyl Jedi, už bych byl zřejmě po smrti.“
Gangster přikývl. „Přesně tak, pouhá opatrnost. Za chvíli uvidíš, proč. Je to součást obchodování, Jedi Kenobi.“
„Vedeš mě za Yanthem Huttem?“
Gangster kmitl pohledem na padawana. „Trefa.“
Na konci chodby prošli širokými dveřmi, které vypadaly, jako by je někdo veprostřed roztavil. Jakmile vstoupili do místnosti, Obi-Wan si okamžitě všiml několika gamorreánských stráží, ležících na podlaze. Nebyl specialista na soudní lékařství, avšak zdálo se, že každý z nich zemřel výstřelem z blasteru. Překročil zlomené silové kopí a následoval svého společníka k obrovské věci, která ležela před nimi.
Klekl si a prozkoumal zranění, na nějž Hutt zemřel. Vypadalo skoro jako od světelného meče. To samozřejmě není možné. Musel to být výstřel.
Vzhlédl k zástupci Černého slunce. Je možné, že se v organizaci odehrála jedna z neustále se opakujících vnitřních bojůvek? Náhlý zvrat událostí?
„Doufal jsem, Jedi Kenobi, že můžeš vnést do situace trochu světla. Neexistuje nějaký-“ Perhi neurčitě naznačil rukama.
„-mystický způsob, jak bys mohl určit, kdo je za tohle zodpovědný?“
Je zajímavé, pomyslel si Obi-Wan, jaká mystéria se vážou k různým organizacím. Mezi Jedi by se určitě našli ti, kteří jsou udiveni záhadným Černým sluncem, zveličují jeho vliv, známosti a nebezpečnost. Tady byl očividně opak pravdou. Perhi si myslí, že se jeho host zvládne nějakou tajemnou metodou dovědět, co se tu stalo.
„Dej mi chvilku,“ požádal Obi-Wan.
Gangster pokývl a ustoupil zpět.
Obi-Wan klečel na podlaze, nechal své smysly proudit místností a uvažoval nad událostmi. Zkáza, kterou pocítil už tehdy na ulici, udeřila silněji, stejně tak i narušení způsobená mnoha jinými bytostmi - ale všechno bylo strašlivě

zamotané. Uplynula příliš dlouhá doba a pohybovalo se zde až moc lidí. Mistrovi, jako je Mace Windu, by to možná dávalo smysl - ale Obi-Wan ještě není mistr. Dokonce ještě není ani rytíř Jedi.
Zavrtěl hlavou. „Je mi líto. Možná kdybych tu byl dřív-“
Zločinec přikývl. Obi-Wan vnímal jeho zklamání, ačkoliv jej Perhi dobře skryl. „To není tvoje chyba. Každopádně díky.“
Obi-Wana překvapilo, že cítí slabou úlevu. Přece jen, kdyby zjistil, že to byla Darsha nebo mistr Bondara, kdo se dopustil takového krveprolití…Ovšem tak tomu se vší pravděpodobností není.
Ale kdo to mohl udělat?
„Nikdo neviděl pachatele?“ otázal se.
„Ne. Asi si myslíš, že musí být aspoň jeden svědek, jenže každý tvrdí, že nic pořádně neviděl, ani když přímo kolem něj vrah běžel.“
Obi-Wan kývl. To by mohla být jen přirozená mlčenlivost, obvyklá u lidí na opačné straně zákona. Jednoduše se nechtějí do ničeho zaplést nebo mají strach z pomsty.
Vykročil k východu a Perhi ho následoval.
„Jedi Kenobi?“
„Ano?“
„Až dodnes jsem neměl to potěšení vidět někoho z vás v akci. To, co jsi dokázal v baru - jsou všichni Jedi tak schopní?“
Obi-Wan se zastavil a otočil se k Perhimu. „Ne, nejsou.“
Zdálo se, že se gangster trochu uvolnil, ovšem jeho výraz se změnil, když Obi-Wan pokračoval.
„Jsem jenom učedník. Ještě musím udělat závěrečné zkoušky. Můj mistr je mnohem schopnější než já. Myslím, že jako student jsem pro něj trochu zklamáním. Co se týče boje, jsem mezi Jedi asi nejhorší.“
Padawan se zadostiučiněním sledoval, jak zločinec nepatrně zbledl. Pak se otočil a opustil jak Yanthovy podzemní pokoje, tak „Oázu Tuskenů“. S trochou štěstí má nyní Dal Perhi mnoho látky k přemýšlení.

Jakmile se Obi-Wan vrátil na ulici, v duchu si zopakoval, co se zatím dozvěděl. Naneštěstí toho nebylo moc. Uvažoval, jestli by neměl podat hlášení Radě, ale rozhodl se počkat, dokud nebude moci předložit něco lepšího než povídačky a domněnky. Věděl jistě jen to, že Darsha Assant přišla o toho informátora, kterého měla za úkol ochránit. Její vznášedlo vyraboval pouliční gang a vozidlo jejího mistra bylo zničeno při údajné rvačce s postavou v kápi. Viděl obě vznášedla, ale ne mrtvolu informátora, a ani Darshu, ani mistra Bondaru.
Přidal k tomu skutečnost, že místního viga z Černého slunce, Yantha Hutta, zabila postava v plášti. To místo prostupoval pocit zkázy, podobný tomu, který zažil u vraku Bondarova vznášedla.
Obi-Wan měl dvě teorie, které si však navzájem úplně odporovaly. Teorie číslo jedna pravila, že Darsha přišla o svého informátora kvůli útočníkům z Černého slunce, tudíž je pronásledovala až k „Oáze Tuskenů“, kde přemohla místnost plnou stráží a Yantha Hutta. Zavolala o pomoc a její mistr se za ní vydal. Uprchli a…beze stopy zmizeli.
V této hypotéze byly díry, kterými by proletěl dreadnought. Darsha byla dobrá v boji, ale kdyby byla tak dobrá, nikdy by nepřišla o svého informátora. A taky to nevysvětlovalo ten zvláštní pocit, který se vznášel u vraku a na místě masakru.
Teorie číslo dvě byla založená na zásahu další bytosti - nejspíš patřící k Černému slunci - která zabila Yantha Hutta a jeho stráže. Obi-Wanovi se druhá teorie zamlouvala víc hned z několika důvodů a jako neposlední z nich prostě odmítal uvěřit, že by nějaký Jedi spáchal takové zločiny, o kterých se padawan teď dovídal. Avšak ani jedna z domněnek nevysvětlovala, kde je Darsha a mistr Bondara, nebo proč o nich tak dlouho není slyšet.
Obi-Wan si povzdechl. Zatím nevyčerpal všechny své zdroje. Ještě zbývalo prověřit ten bytový komplex. Zkontroloval adresu, kterou získal, a vykročil tím směrem. Přinejlepším zjistí něco nového, co mu poskytne pevný bod v tom příšerném zmatku.

Takové štěstí neměl.
Na místě, kde došlo k výbuchu v bytě, se Obi-Wan dozvěděl další opravdu zajímavé věci - které ovšem jen více zakalily vodu událostí. Jeden z policejních vyšetřovatelů incidentu mu prozradil, že nájemcem zničeného bytu byl Hath Monchar, zástupce místokrále Obchodní federace, a že je také mrtev.
Černé slunce v tom určitě je nějak zapleteno. Nebyly tu žádné známky, že se kriminální organizace paktuje s Obchodní federací, ale samozřejmě to je možné.
Příliš mnoho otázek, pomyslel si Obi-Wan. Příliš mnoho otázek a zoufale málo odpovědí.

Kapitola 27

Na konci tunelu zářilo světlo.
Lorn, I-5 a Darsha k němu spěchali. Dorazili ke dveřím - částečně zatarasenému vchodu do jiného obchodu, podobného tomu, kterým se dostali do podzemí - a vynořili se opět na povrchu Coruscantu, v šeru a stínech Krvavého koridoru. Ve srovnání s labyrintem, ve kterém vězeli tak dlouho, to pro ně bylo jako octnout se v záři slunce.
Lorn vydechl úlevou. Najít cestu na povrch trvalo déle, než čekali, několikrát se dali slepou chodbou a museli se vracet, ale aspoň už je nepřepadli žádní podzemní tvorové. Jediní Cthonové na druhé straně mostu byli zřejmě ti, které sežral taozin.
Což bylo velké štěstí, protože šplhání z propasti po dlouhém hedvábném vláknu oba lidi vyčerpalo. Jenže si nemohli dovolit odpočívat nebo zpomalit, museli předpokládat, že Sith je stále někde za nimi a nadále je pronásleduje.

Což je nejhorší z jejich problémů, ovšem zdaleka ne jediný. Lorn odhadoval, že se vší pravděpodobností hledají jeho a rovněž I-5 bezpečnostní síly z banky. Bankovní podvod, kterého se dopustili, možná upoutal i pozornost policie a určitě také několik úředníků z finanční správy.
Lorna dokonce napadlo, že by na něj mělo několik otázek i Černé slunce, záleží na tom, jaké záznamy o svých obchodech zanechal Yanth a co vypověděli očití svědkové z „Oázy Tuskenů“. Stručně řečeno, po něm a I-5 pátrá skoro každá organizace na planetě.
Samozřejmě, jediný pronásledovatel, o kterém ví naprosto jistě, je Sith. Zbytek by I-5 zřejmě označil za paranoiu. No a co? pomyslel si Lorn. Na spodních úrovních nebyla paranoia ničím neobvyklým, šlo spíš o životní styl.
Darsha promluvila. „Řád už teď nepochybně vyslal pár osob na průzkum. Pokud se dostaneme k veřejnému komlinku, stačí se ozvat a vyzvednou nás.“
Správně - Jedi. Na ty zapomněl. Další, kteří se po něm shánějí.
I-5 se ozval: „Nacházíme se v oblasti, kde je dost málo funkčních veřejných komlinků. Je pravděpodobnější, že nějaké použitelné najdeme ve vyšších patrech.“
Chytré, pomyslel si Lorn. Byly tu komlinky, když jste věděli, kde hledat, ale nechtěl dávat Darshe příležitost odvléct je s sebou do Chrámu. Ještě v tunelech, když nekonečně dlouho hledali cestu ven, zvládl pošeptat droidovi několik pokynů, aniž by ho Darsha slyšela. I-5 věděl, že se Lorn chce dostat za Tudenem Salem co nejrychleji - samozřejmě bez padawan.
„Takže jsme zpět u otázky dne: Jak se dostaneme nahoru?“ poznamenala Darsha. „Šplhání je riskantní. Měla jsem už dřív špatné zkušenosti s jestřábími netopýry. Dostala jsem se na monádu, ale žádnou poblíž nevidím.“
To je pravda: bez dopravních prostředků byl problém, jak se dostat do vyšších pater, téměř neřešitelný. Jistě, kdyby se mohli ozvat Tudenu Salovi, poslal by jim transport, jenže tohle je začarovaný kruh. Nejdřív musí najít komlink.
Bylo to značně depresivní. Nikdy nebyli dál než půl kilometru od vzkvétajících a nejatraktivnějších míst v galaxii. Jediný problém, že je to půl kilometru přímo nahoru. Svoboda jim ležela jen několik úrovní nad hlavami, ale v tuto chvíli je mohla klidně provokovat ze stanice na oběžné dráze, byla pro ně asi tak stejně dosažitelná. Vzhledem k momentální situaci si Lorn dovedl jen těžko představit, jak by se jejich postavení mohlo ještě zhoršit.
„Někdo nás sleduje,“ oznámil droid.

Ještě než droid promluvil, Darsha je vycítila - bylo jich víc, z různých ras a jednoznačně měli zlé úmysly.
„Proč mě to nepřekvapuje?“ zavrčel Lorn. „Můžete mi někdo říct, kdo nás sleduje?“
Darsha natáhla své smysly a pocítila známé rysy. Byla si jistá, že se s nimi nedávno setkala.
„Není to Sith,“ prohlásila a viděla, jak se obchodník s informacemi uvolnil. Potom ty vibrace v Síle rozeznala. „Jsou to-“
„Hej, slečno - pořád na návštěvě?“
Byl to Zelené číro, vůdce gangu Raptorů, který ji napadl, když se poprvé octla v Koridoru. Byli s ním tři z jeho kamarádů: Trandoshan, Saurin a Devaronec. Darsha se úlevou téměř rozesmála. Ve srovnání s tvory, kterým čelila v podzemí, byla ta mláďata jako nic.
Zdálo se, že Lorn to cítí stejně. Řekl: „Odprejskněte, hoši - máme víc potíží, než si dovedete představit.“
Z výrazu na tváři Zeleného číra bylo Darshe jasné, že tohle není scénář, který si mladík představoval. Jeho zamýšlené oběti nevykazovaly žádné známky strachu. Přesto musela ocenit, že se pokusil znovu, jako by Lorna neslyšel.
„Jste na našem území a musíte zaplatit za průchod.“
Darsha se skoro usmála. Zdálo se to být už celé roky, kdy se obávala čelit takové chásce. Za posledních šestatřicet hodin se zcela změnil její pohled na věc. Něco z jejích pocitů musel Zelené číro postřehnout, protože se na chvilku zatvářil značně utrápeně.
„Řek jsem-“ začal.
Lorn ho přerušil. „Co jsi řekl a co se stane, jsou dvě úplně odlišné věci. Teď poslouchej - bude se to odehrávat takhle. Dáte nám svoje prachy, všichni. A ty-“ ukázal na vůdce skupinky, „-nás vezmeš na procházku.“
Zelené číro by nemohl vypadat šokovaněji, ani kdyby proti němu Lorn vyrazil něčím ostrým. Několik vteřin stál nehybně jako socha a jeho účes se v mírném vánku slabě chvěl. Jeho kolegové vypadali stejně zaskočeně, s takovým sebevědomím se obvykle ve svém rajónu nestřetávali. Civěli na Zelené číro a Darsha nemusela ovládat Sílu, aby si jejich pohledy vyložila. Čekali na jeho rozhodnutí.
Rovněž bylo zřejmé, že vůdce gangu ví, co se od něj čeká. Pohlédl na své kumpány, pak na Darshu, Lorna a I-5. „Na ně!“ zařval a vrhl se po Lornovi.
Ten ustoupil stranou a nastavil mladíkovi nohu. I-5 do zelené hlavy udeřil kovovou pěstí a útočník šel k zemi.
Trandoshan podnikl výpad vibročepelí. Droid pomocí svého prstového blasteru rozžhavil zbraň do běla. Kriminálník s výkřikem pustil horký kov a ztratil se ve stínech, přičemž si zdravou rukou svíral tu popálenou.
Darsha byla ponořená hluboko v Síle a věděla, co její protivníci udělají, ještě než to stihli provést. Bylo to daleko jednodušší než bojovat s taozinem. Než si to stačila uvědomit, už držela světelný meč v ruce a žlutá čepel zářila v šeru, jak padawan odrážela paprsky z Devaroncova blasteru, které hvízdaly vstříc jí i jejím přátelům. Vymrštila volnou ruku, Saurinův blaster vylétl z ruky svého majitele směrem k Lornovi a ten ho chytil. Přepnul nastavení na omračovací paprsek a dvakrát vystřelil. Zbývající dva členové gangu se složili vedle svého vůdce na popraskaný železobeton.
Potyčka netrvala déle než pár vteřin. Lorn a I-5 začali prohledávat tři bezvědomá těla.
„Co to děláte?“ zeptala se Darsha.
„Co myslíš?“ odsekl Lorn. „Bereme těm, kteří mají, a dáváme těm, kteří potřebují - jmenovitě nám. Potřebujeme kredity, abychom se dostali nahoru.“
Darsha nejdřív chtěla cosi namítat, ovšem pak si to radši odpustila. Nelíbilo se jí obírání těl, ale věděla, že je nutné.

Zelené číro se pohnul a zasténal. Lorn do něj šťouchl blasterem. „Vstávej," poručil. Mladík se postavil a nevypadal nijak šťastně.
„Ty a tvoji kámoši určitě máte nějakou cestu do horních pater," odhadl Lorn. „Ukaž nám ji."
Darsha vnímala mladíkův vzdor. Chtěla pokynout rukou, aby na něj použila Sílu a dodala Lornovu příkazu větší účinnost, avšak Lorn ji gestem zarazil. „Žádné ovlivňování mysli, Darsho - chci, aby zůstal bdělý."
Chtěla něco odpovědět, ale pak jen pokrčila rameny. Lorn zřejmě vymyslel plán a ten ona nemá.

Lorn pobídl výrostka svým nově získaným blasterem. Teď, když měl zbraň, se cítil mnohem lépe. Jistě, že blaster nebyl nic moc - jenom BlasTech DH-17, bez zaměřovacího paprsku a navíc skoro vybitý - ale když z něj během krátkého boje střílel, zbraň vydávala potěšující bzučení. A taky si vzal vibročepel. Tyto zbraně mu asi nepomohou, až je Sith dožene, ale je to lepší než čelit svému osudu s holýma rukama.
Byl tu i další důvod k oslavě. Protože Raptory prohledával jen Lorn a I-5, Darsha nepostřehla, co našel I-5. Droid to Lornovi krátce ukázal, když se Darsha dívala na Zelené číro. Byl to malý komlink, nepochybně opatřený heslem od svého majitele, jenže Lorn a I-5 nabourávali komlinky tak často, aby věděli, že obejít běžné zabezpečení nebude žádný problém.
Trojice se vydala na cestu, následovala svého neochotného průvodce a všichni si dávali pozor na jakýkoli náznak podrazu z jeho strany. Vedl je k uličce asi dvě stě metrů od místa, kudy přišli.
Kdyby se teď mohl I-5 na pár minut vzdálit nebo měl příležitost připojit komlink do svého dataportu, mohl by zavolat Tudenu Salovi a dohodnout schůzku. Věci vypadají pořád lépe, pomyslel si Lorn. On a jeho společník by přece jen mohli v pořádku opustit planetu.
Samozřejmě, znamenalo by to opustit Darshu - a musel připustit, že je to vyhlídka, na kterou se netěší tolik, jak by čekal. Vždyť mu pomohla přežít jeho zlý sen. Zkusil si připomenout, že to udělala čistě proto, aby se Neimoidiánova informace dostala k Jedi - jenže padawan věděla prakticky tolik, co on. Ačkoliv Lorn mohl přidat nějaké detaily, Darsha mohla Radě přednést podstatu věci stejně tak dobře.
A přestože ho to znepokojovalo, popravdě ji začínal mít docela rád. Ano, padawan je značně mladší než on, ale bylo na ní něco přitažlivého.
Pamatuj, napomenul se přísně, je to Jedi.
Vlastně padawan, aby byl přesný. Padawan na své první samostatné misi, tolik pochytil z hovoru, který vedla s I-5. Musí pro ni být drsné přijít o svého mistra a selhat při misi, pomyslel si Lorn, a teď jí ještě utečou užitečné informační zdroje, to vše při její první akci. Proč jde dál? Proč je ještě chce přivést zpět do Chrámu? Copak nevidí, jací manipulátoři Jedi jsou?
To Lorna zajímalo. Zpomalil v chůzi, až se dostal po bok Darshe a nechal Zelené číro napospas namířeným ukazováčkům I-5.
„Padawane Assant," začal tak nějak upjatě, „snad ti nebude vadit moje vyptávání, ale - proč sis vybrala cestu rytíře Jedi? Oni nejsou - myslím, že-" Ztichl a nebyl si jistý, jak má pokračovat. Podíval se na ni a spatřil, že mu padawan pohled oplácí.
I ve slabém světle byly její oči neuvěřitelně modré.
„Zapomeň na to," řekl nevrle. Chtěl vykročit rychleji, aby se dotáhl na I-5, ale položila mu ruku na rameno. Podíval se na dlaň a pak na Darshu.
„Byla jsem vybrána," odpověděla mu. „Síla mě vybrala." Svěřila mu, že nikdy neměla rodinu. „Když přišel Jedi a řekl mi, že mohu být jednou z nich, bylo mi to úplně jasné."
Ovšemže bylo, pomyslel si Lorn. Nesebrali tě milujícímu otci, kterého potom vyrazili, protože si řád myslel, že zpřetrhat všechna pouta bude pro syna nejlepší.
Nad její odpovědí pocítil vztek. Toužil nějak nalomit její vyrovnanost, otřást tím šíleným klidem, svatouškovskou oprávněností, které sdílela se všemi členy řádu.
„Jenže teď se už nebudeš moct stát Jedi," popíchl ji. „Neštve tě to? Že tě lidé, které považuješ za svou rodinu, vyženou?"
„Znáš Kodex Jedi?"
Lorn přikývl. „Ano. Slyšel jsem ho mockrát."
„Není emocí, je pouze mír," citovala. „To neznamená, že mě nezasáhne, když budu muset odejít z Chrámu - znamená to, že mi pocity nevládnou. Jsem spojená se Sílou na celý život. Tam dole, před taozinem, jsem měla šanci opravdu pochopit, co to znamená. Ať se stanu Jedi nebo ne, to teď není důležité. Cítila jsem rovnováhu Síly na té nejhlubší úrovni a vím, že jsem udělala - a budu v tom pokračovat - co jsem mohla, abych pomohla tu rovnováhu udržet. S Jedi nebo sama. Vnímám klid, přestože mohu být zklamaná."
Zmatek, jenž Lorn pocítil, se na něm musel projevit, protože padawan se usmála. Bývaly doby, kdy by ho takový úsměv na tváři nějakého Jedi rozzuřil a možná donutil k pokusu setřít pěstí.
Teď se tak necítil.
„Řeknu ti to jinak," pokračovala Darsha. „Dosáhla jsem svých cílů, i když nedokončím misi."
Lorn přikývl a neodpověděl. Znělo to jako další dvojsmysl, které všichni Jedi s oblibou pronášejí - ale stejně jako ten úsměv, nenaštvalo ho, když to řekla ona. Nebyl si jistý, co to znamená.
Nebyl si jistý, že to chce vědět.

Kapitola 28

Darth Maul kráčel zpět podzemní chodbou, kterou přišel, a jeho vztek vřel skrze temnotu jako přehřátá pára. Jeho schopnosti v Síle se tím zlepšovaly, narozdíl od pošetilých Jedi Sithové využívají své emoce a odmítají předstírat, že něco takového jako pocity neexistuje. Každé stvoření, které bude tak bláznivé a postaví se mu do cesty, toho bude opravdu litovat.
Prošel jeskyní Cthonů a neviděl po nich sebemenší stopy. Když skrze jejich území procházel předtím, nepochybně jim poskytl přesvědčivý důvod, aby se mu klidili z cesty. Což je dobře - ačkoli by vzhledem ke své náladě uvítal příležitost jich několik pokosit, jde mu o čas.
Intenzita jeho propojení se Sílou mu přinesla vzpomínku na jiný den, kdy se také soustředil na jedinou věc. Tenkrát, když vyráběl svůj meč. Maul nebyl zvyklý vzpomínat na svou minulost, pokud to nějak nesloužilo jeho mistrovi, ale to uspokojení z výroby, dokonalé soustředění a spojení se Sílou, které stvořilo jeho zbraň, mu teď tanuly na mysli.
Speciální pec, kterou postavil podle plánů obsažených na sithském holocronu svého mistra, vydávala silný žár, jak se v ní tvořily syntetické krystaly, potřebné do učedníkova meče. Avšak místo aby opustil místnost a nechal je, ať se vytvoří samy, zůstal poblíž zařízení a soustředil se na metamorfující kameny, Sílou začišťoval a upravoval samotné mřížky molekul.
Většina Jedi zasazovala do svých mečů přírodní krystaly, používaly se zejména adeganské. Ostatní součástky světelného meče se daly sehnat lehce - baterie, generátory pole, stabilizační okruhy, projektory paprsku - ovšem ne krystaly samy. Ty se těžily v systému Adega hluboko na Vnějším okraji. Potíž s přírodním materiálem byla, že jeho výběr mohl trvat dost dlouho - přičemž krystal se musel k majiteli hodit, protože špatně zvolený kámen mohl zničit nejen meč, ale i jeho výrobce. Vybrat si vhodný krystal bylo pro Jedi zkouškou, ale nebyla to cesta Sithu. Temní mistři Síly si raději tvořili vlastní syntetické krystaly, aby změřili své síly s horkým žárem pece a tím pro ně znamenala výroba vlastní zbraně ještě víc.
Maul tehdy seděl u pece, soustředil se zcela na svou nenávist k Jedi a kontrolu Síly, kterou upravoval molekulární strukturu čtyř kamenů, jež potřeboval do své dvoučepelové zbraně. Dvě čepele místo jedné pro něj byly jasnou volbou. Pouze expert mohl pomýšlet na boj oboustranným mečem a on nechtěl být ničím jiným než expertem. Sláva Sithu to vyžadovala, stejně jako jeho mistr.
Ani úzké železobetonové zdi tlakové komory pece nedokázaly zcela pohltit obrovské teplo, které bylo nutné k vytvoření krystalů. Plynula hodina za hodinou, pálivý žár přecházel přes učedníka ve vlnách. Ale jeho kontrola nepolevovala, bolest nenarušila jeho soustředění. Na budoucích krystalech se ukládala vrstva za vrstvou, nepočitatelné, přizpůsobené, dokonalé. Trvalo to celé dny, dny bez jídla, vody a spánku, když náhle pocítil, že kameny jsou hotové. Deaktivoval pec a otevřel ji. A tam, ve svých odlévacích formách, spočívaly jeho čtyři vybroušené krystaly.
Maul se do tmy široce usmál. Ano, to je dobrá vzpomínka, výkon, který mu připomněl jeho schopnosti a který ho ujistil , že vítězství bude nakonec nevyhnutelně patřit jemu. Jeho plány už dost dlouho mařila podivuhodná souhra náhod, ale to se už brzo změní.
Teď se nacházel znovu v tunelu pro transporty. Před sebou viděl proužek světla přicházejícího seshora, z místa, kde odstranil mříž ventilace. Maul kolem sebe shromáždil Sílu a vyskočil přímo nahoru, překonal vzdálenost několikanásobné výšky svého těla a prolétl otvorem. Kousek od něj ležel na ulici bezdomovec a zmítal se v křečích nějaké drogami způsobené halucinace. Spatřil, jak se z hlubin vynořil Sith, načež tiše lapl po dechu a omdlel, než se Maulovy boty dotkly chodníku.

Vrak Twi´ lekova vznášedla a trosky plošiny stále ještě částečně blokovaly ulici. Sithský lord se zamyslel, jak by nejlépe mohl najít svou kořist. Jakmile znovu chytí jejich stopu, najde je snadno. Slabina této strategie byla, že by se za nimi mohl hnát donekonečna. A toho už měl dost. Mnohem lepší by bylo dostat se před ně a počkat si.
Maul si vzpomněl na způsob, kterým dříve vystopoval Neimoidiána. Možná by mu planetární síť kamer mohla znovu posloužit, kdyby našel poslední místo, kde skupinku zachytily kamery, mohl by ušetřit čas, jenž by trávil stopováním, a jít přímo k nim.
Ale k prohledávání potřeboval informační terminál a v této zpustlé oblasti žádné nejsou. V mysli mu vyvstala věta, kterou mu lord Sidious jednou řekl: „Na každé řešení připadají dva problémy.“
Darth Maul na chvilku zaváhal, pak aktivoval svůj zápěstní komlink a malou projekční obrazovku. Napojil se na Infiltrátor, vklouzl do jeho hlavního počítače a ten použil k přístupu do hlavní sítě, přeskakoval všechny obvyklé informační kanály, než se dostal k menu, jež nabízelo přístup do jiných sítí. Heslo, které mu dal mistr, znovu zpřístupnilo neveřejné informace, a o pár vteřin později si už otevíral několik zdrojů dat.
První byla prostorová mapa této části Krvavého koridoru. Maul určil svou momentální pozici a zadal poslední známý směr, kterým se lidé a droid ubírali.
Databanka mu poskytla informaci, kterou chtěl. Bylo to přesně tak, jak si myslel, mířili k Chrámu Jedi a řídili se podle droidova lokátoru. Naštěstí jim zbývala ještě dlouhá cesta, nejen k Chrámu, ale taky na povrch. Zaměřil se na úroveň ulice a našel několik cest z podzemí, které mohli použít.
Pak se posunul na bezpečnostní síť Coruscantu a vyvolal si záznamy kamer poblíž oněch východů. Zběžně prolétl stovky snímků z posledních několika minut a nenašel nic, co by mu pomohlo. Nechal zdroj otevřený a podíval se na seznam zločinů, spáchaných nedávno v této oblasti. Nepřekvapilo ho, že se jeho očím zjevila spousta incidentů, které se za pár posledních hodin odehrály v Krvavém koridoru: pouliční rvačky, drobné krádeže a jiná porušení zákona. Mezi nimi si povšiml zvláštnosti: policie hledala droida pro podezření z bankovního podvodu. Avšak na místech kolem východů z podzemí neobjevil nic.
Darth Maul se zamračil. Potřebuje transport, tak se dostane blíž ke svému cíli. Znovu se zamyslel.

Náhle mu komlink ukázal, že se po něm někdo shání. Maul pocítil dotek úzkosti. Může to být jen jeho mistr. Myšlenka, že by hovor nemusel přijmout, jej ovšem ani nenapadla. Opustil menu, odpojil se z bezpečnostní sítě a počkal, než se jeho rušený signál ustálí.
V komlinku zapraskal Sidiousův hlas. „Čas se krátí, můj učedníku. Jak vypadá situace?“
„Získal jsem holocron, mistře. Mám ho pro vás. Nastaly nějaké…potíže při hledání toho člověka, se kterým Neimoidián mluvil, ale už mi neuteče, ani jeho společníci. Nezklamu vás.“
Darth Sidious chvíli mlčel, než odpověděl.
„To doufám. Až budou mrtví, ozvi se mi a já ti řeknu, kam přineseš holocron. Dej velký pozor, abys neprozradil naši existenci, lorde Maule - ještě není čas.“
„Ano, mistře.“
Darth Maul přešel k prostranství, kde ležel vrak vznášedla. To bude dobré místo, aby vyzkoušel svůj plán. Rozšířil vnímání. Teď není blízko žádný Jedi.
Maul opatrně skryl svoji přítomnost v Síle, aby si ho žádný blížící se Jedi nepovšiml. Je jisté, že ti z Chrámu přijdou vyšetřovat nehodu jednoho ze svých vznášedel, proto musel být uvážlivý. Nepochyboval, že porazí jakéhokoli žijícího Jedi, ale v hlavním městě Republiky jich bylo moc. Ani on nebyl tak pošetilý, aby se chtěl vypořádat se všemi najednou. Kdyby se do toho zapletli Jedi, situace by se zkomplikovala ještě mnohem víc.
Vyloupl se z toho daleko zajímavější úkol, než se dalo očekávat.
Maul se usadil ve stínech poblíž vraku a stejným způsobem jako předtím se napojil na bezpečnostní síť. Do Krvavého koridoru se odvážilo jen málo taxíků a ani ozbrojené síly sem nevstupovaly bez přesvědčivého důvodu. A zrovna dobrý důvod byla věc, kterou mohl Maul posloužit.
Tentokrát se nedíval na kamery, nýbrž vyhledal trasy, po kterých se v této části města pohybují policejní hlídky. Vysoko nahoře, pár kilometrů odtud, kroužili na speederech dva policisti. Maul si zapamatoval jejich pořadová čísla a potom se napíchl na středisko pro tísňová volání. Vložil údaje přímo do počítače, který se staral o dispečink. Při kontrole zřejmě přijdou na to, že jeho volání byl jenom trik a neproběhlo jako normální hovor, ale teď to poslouží dobře. Záminka, kterou si vybral, byl droidův bankovní podvod. Policie si bude dávat pozor na všechno, co může znamenat nebezpečí, ovšem snad ji tolik neznepokojí v podstatě administrativní zločin, spáchaný něčím mechanickým sluhou. Byla to nejlepší zástěrka, se kterou teď hned mohl vyrukovat.
Učedník vyslal svou návnadu a čekal na oběti. Nemusel čekat dlouho. Za několik minut od doby, kdy zadal data do bezpečnostní sítě, se snesly dolů dva hlučné policejní speedery a propátrávaly oblast pod sebou ostrými světly. Ve stínech, kde se krčil, se Darth Maul přichystal k akci.
Náhle se zarazil. Na okraji jeho vnímání se ocitlo něco dalšího. Zaměřil se na to, vyslal plazivé úponky Síly, aby spatřil, co zůstávalo jeho očím skryto. Ve chvíli, kdy se jeho sonda dostala na místo, se ta věc dostala do Maulova zorného pole a vznášela se nad vrakem.
Byl to droidem pilotovaný policejní křižník. Krvavý koridor byl neblaze proslulý jako místo, kde umíralo hodně policistů, proto se tu loď objevila. Na vršku a spodku nesla dvě prvotřídní pohyblivá laserová děla, stejně jako přehršel senzorů, snímačů a omračovacích zařízení. Maul sledoval, jak se křižník přibližuje. Neočekával, že se dostaví těžká technika, ovšem jeho plány to pozdrží jen o chvilku.
Počkal, až kolem něj křižník přelétl v závěsu za dvěma speedery, a pak jednal. Použil Sílu, vyskočil vysoko do vzduchu a přistál na vrcholu lodi. Laserové čepele okamžitě zažhnuly do tmy, jakmile jeho nohy dopadly na křižník, a Maul rychle usekl vrchní dělo, pak zavířil mečem a proťal transpariocelový kokpit i droida. Loď začala klesat, její autopilot nyní převzal kotrolu, když droid už nefungoval.
Oba policisti si všimli, že křižník klesá, nebo měl pilot lodi čas vyslat varovný signál, protože otočili své speedery a letěli Sithovi vstříc.
Výborně.
Speedery letěly za sebou. Maul vypnul jednu z čepelí a mrštil mečem jako kopím proti prvnímu speederu. Laser prorazil policistovo brnění a prošel snadno jeho hrudníkem, zatímco se Maul, opět za pomoci Síly, vrhl z klesajícího křižníku vstříc druhému příslušníkovi
Ve chvíli, kdy přistál na speederu, už držel svou zbraň, která k němu připlachtila po vlnách Síly. Druhý policista byl v mžiku mrtev a Darth Maul měl svůj transport. Pokud neexistují svědkové, je jen malá šance, že by někdo této akci mohl připsat použití Síly, a celé se to odbylo tak rychle, že ani jeden z policistů se vší pravděpodobností nestihl vyslat nouzový signál.
Okamžitě přiměl speeder ke stoupání a zamířil na vyšší úrovně, aby se dostal ke své kořisti. Vedl speeder po stoupací spirále a přitom zkontroloval svůj zápěstní komlink. Opět nepostřehl v cílové oblasti nic neobvyklého. Avšak jedno z těch míst vypadalo nezvykle opuštěně. Je na tom něco…
Darth Maul si záznam přehrál znovu, teď zpomaleně. Ano, přímo tady - něco se tu mihlo. Podíval se na záznam ještě jednou a zpomalil ho víc. Nic, nic…a najednou tam byl.
Zcela jednoznačně jeho cíl - obchodník s informacemi, známý jako Lorn Pavan.
Sith se podíval na čas nahrávky. Záznam byl pořízen asi jen před dvaceti minutami. Přidal rychlost a a zamířil ke správnému místu.
Teď už je má.

Kapitola 29

Lorn šťouchl vůdce Raptorů do zad hlavní svého blasteru, když se dostali k uličce. „Zastav,“ poručil mu. Otočil se na

I-5 a Darshu. „Nějaké varování od vědeckého a kouzelnického týmu?“ zeptal se. „A nezačínej zase kňourat, že jsem do tebe nechal nainstalovat levné senzory.“
„Vždyť byly levnější než M 10.“
„Ale mnohem dražší než těch ostatních pět typů. Opravdu o dost dražší.“ Lorn při řeči pohlédl na Darshu a měl v úmyslu zeptat se jí, jestli zachytila něco ve vlnách Síly, a celkem ho překvapilo, že se Jedi usmívá. Co bylo překvapivé ještě víc - vlastně úplně šokující - jak na ten úsměv reagoval.
Líbil se mu.
Darsha se mu líbila.
To bylo zlé.
Věděl, že se jí bude muset už brzo zbavit. Lorn neměl jediný důvod vracet se do Chrámu. Jistě, Darsha je hezká, ale od té doby, co ho opustila Siena, měl spoustu jiných hezkých holek. Tudy cesta nevede. Bude nejlepší to hned utnout, tady a teď. Skrýt se za štíty, zajistit zámky, přirazit za sebou dveře.
Místo toho Lorn, ke svému úděsu, úsměv opětoval.

Darsha se cestou k uličce dobře bavila řečmi těch dvou. Bylo jasné, že ti dva jsou nerozlučnými přáteli, rovnocennými partnery. Neobvyklé, ale teď už jí to připadalo zcela přirozené.
Opravdu neměla často příležitost navázat s někým takové pouto. Jedi se samozřejmě nevyhýbali přátelstvím, ale čas, který si vyžadovala jejich studia, jim značně ztěžoval možnost pěstovat jiné vztahy než obvyklá přátelství s ostatními padawany. Kdo se v Chrámu nejvíce blížil jejímu příteli - mimo jejího mistra, samozřejmě - byl Obi-Wan Kenobi, a pokud s ním mohla mluvit častěji než jednou týdně, počítala se mezi ty šťastnější.
I když poslouchala Lorna a I-5, zůstávala bdělá vůči hrozbám, které by mohly přijít zepředu i zezadu. Jediná dlouhodobější potíž byl Zelené číro, Raptor přetékal zlostí, že se nechal tak snadno zajmout a že byl donucen vést svoje nepřátele k tajné cestě do vyšších pater. Tato situace vyžadovala pečlivý dohled, ale zdálo se, že Lorn a I-5 mají vše pod kontrolou.
Nepociťovala za sebou žádné známky Sithovy přítomnosti, což buď znamenalo, že se jim konečně podařilo utéct, nebo šlo o jasný důkaz, kolik se toho Darsha ještě musí naučit, než bude schopná naslouchat Síle pořád. Předtím, při boji s Raptory, opět zažila ten pocit sounáležitosti se Sílou, všechny smysly se jí zostřily, stejně jako při setkání s taozinem. Avšak ještě nedosáhla toho stavu, kdy by mohla zůstat v napojení na Sílu pořád. Ještě bude muset ujít dlouhou cestu, než bude tak dobrá jako mistr Bondara.
Lorn se dohadoval s I-5 o droidových senzorech. Darsha zapátrala Sílou a našla v uličce jen slabé stopy po zvířecích formách života - pavoučí švábi, přerostlé krysy a podobná stvoření. Zcela jistě nic, co by představovalo skutečnou hrozbu.
„…dražší než těch ostatních pět typů. Opravdu o dost dražší,“ sděloval Lorn droidovi. Když dokončoval větu, pohlédl na Darshu. Usmála se a velice ji překvapila upřímnost, s jakou úsměv opětoval. Že by ho snad přitahovala? Teď z něj nevyzařovalo žádné nepřátelství a to byla zásadní změna oproti postoji, který vůči ní zaujal, když se poprvé potkali.
Bylo lákavé přečíst si jeho pocity, vcítit se Sílou a přesvědčit se, jestli je tomu tak. Ovšem jakmile ji ta myšlenka napadla, Darsha ji hned zapudila. To by byla neférová výhoda. A kromě toho, když se na Lorna podívala, ani nemusela používat Sílu. Zájmu z jeho strany by si všiml každý.
Podivuhodné.
Což vyvolávalo otázku: jak to cítí Darsha?
Lorn náhle odvrátil zrak a ona věděla, že mu to není příjemné, že si není jistý, jak se vyrovnat s jejich novým vzájemným vztahem.Cítila z něj silný pocit viny a nebylo potřeba se po něm ani pídit, musela by být k Síle úplně slepá, aby si toho nevšimla. Dobře chápala, z čeho Lornův pocit viny pramení. Léta nenáviděl Jedi a když najednou zjistil, že ho jedna z nich přitahuje, byl to pro něj nepochybně závažný šok.
Ale teď není vhodný čas zabývat se tím, pomyslela si Darsha. S trochou štěstí budou lepší příležitosti později. Pro tuto chvíli se rozhodla nechat všechno při starém - bude to lepší pro ni i pro něj.
„Necítím v té uličce žádné velké tvory, jestli to pomůže,“ oznámila mu.
Lorn přikývl, stále se na ni nedíval a znovu pobídl Raptora svým blasterem. „Tak fajn, vrahoune - jdi první.“
Darsha byla trochu vyvedená z míry, jak se soustředila na Lornův zájem, takže jí téměř unikla další vlna hněvu Zeleného číra. Připomnělo jí to, že ještě zdaleka nejsou z potíží venku.

Lorn následoval Raptora do uličky a jeho mysl se stále zaobírala tou bezeslovnou výměnou pohledů mezi ním a Darshou. Pocítila snad nějak, na co Lorn myslí, použila Sílu, aby se dostala až k jeho emocím? Doufal, že ne. Ale postavme se k tomu čelem, pomyslel si, je to Jedi. Určitě by dovedla takovou věc, a Lorn věděl z vlastní zkušenosti, že lidé, kteří mají nějaké schopnosti, inklinují k tomu je používat.
Snažil se cítit vztek, být ublížený jejím jednáním, jenže všechno, co cítil, byla zvědavost - zvědavost, jestli je jeho zájem opětován. A to ho trápilo víc než vpád do jeho soukromí.
I-5 přetrhl nit jeho myšlenek. „Souhlasím s padawan Assant ohledně životních forem, ale možná bys rád věděl, že na prvních patnácti metrech jsou dva aktivní zdroje-“
„Lorne, pozor! O něco se pokouší!“ křikla Darsha zezadu.
Raptor se najisto vrhl k hromadě odpadků, spočívající pod malým architektonickým převisem na levé straně ulice. Lorn skočil za ním a pokoušel se spatřit, na co se kriminálník snaží sáhnout. Avšak Zelené číro dopadl na zem první a zabořil se do smetí. Jeho dlaň vyrazila vstříc velké žluté čtecí spoušti. Lorn už takové párkrát viděl, spustily se, pouze pokud se jich dotkl někdo se správným kódem. Ten kód mohlo být DNA, podkožní čip nebo někdy i vzorek na kůži, například

tetování. Ať už tohle byl jakýkoli typ, Lorn si uvědomoval, že pokud nebude dost rychlý, velice rychle zjistí, k čemu ten vypínač slouží.
Popadl mladíkovo zápěstí a tvrdě mu zkroutil ruku za záda. Zelené číro zařval bolestí, načež Lorn sevřel i jeho druhou ruku. Odtáhl vzpouzejícího se Raptora k I-5 a Darshe.
„Máme něco, čím bychom ho mohli znehybnit?“ dotázal se droida.
„Jak chytrý nápad,“ poznamenal droid a podal Lornovi kus lana, který našel mezi odpadky. „Škoda, že tě to nenapadlo dřív, už z nás mohly být obláčky páry.“
Lorn spoutal Zelenému číru zápěstí a pak k sobě mladíka otočil čelem. „Na co je ten vypínač?“
Zelené číro na něj hleděl a ústa měl vzdorně semknutá.
Lorn kmitl pohledem na I-5, jenž mu sdělil: „Vysledoval jsem vedení až ke zdroji energie vysoko na zdi - támhle.“ Droid ukázal na rezavý ventilační otvor asi tři metry nad skupinkou. Náhle se jeho ukazováček zdeformoval a konec prstu se otevřel. Vylétly čtyři paprsky a každý rudý projektil, tenký jako vlas, zasáhl jeden konec ventilačního krytu. Lorn ucítil slabý pach roztaveného kovu i přes zkažené výpary organického původu, kterých bylo v uličce plno.
Mříž odpadla a s kovovým zvukem jim skončila u nohou. Lorn spatřil hlaveň blasteru, upevněného na stativu přímo v otvoru ventilace. Nepochybně automat, schopný odprásknout každého, kdo se pohyboval dost daleko od čtecí spoušti.
Tohle by bylo príma překvapení.
Lorn potřásl hlavou a pak se zahleděl na Darshu. „Mám dojem,“ řekl, „že bys měla použít nějaký z těch triků na ovládnutí mysli, jako jsi chtěla předtím.“
Darsha mu věnovala ušklíbnutí pak svou pozornost zaměřila na Zelené číro. Jednou rukou udělala drobný pohyb a přitom řekla: „Ukážeš nám cestu nahoru a nebudeš vyvádět hlouposti.“
Lorn fascinovaně přihlížel, jak se Raptorův pohled rozostřil a mladík zopakoval: „Ukážu vám cestu nahoru a nebudu vyvádět hlouposti.“
Bylo děsivé sledovat, s jakou lehkostí chlapce ovládá, a Lorn se - nikoliv poprvé - podivil, jestli by s ním dokázala provést totéž.
Jejich rukojmí ukázalo hlouběji do uličky. „Musíme jít tudy,“ řekl prkenně.
Lorn pohlédl na Darshu a ta přikývla. Vykročil jako první.

Darsha nemohla uvěřit, že přehlédla tu zbraň. Tolik se zaměřila na potenciální živé nepřátele, že ji vůbec nenapadlo hledat mechanickou hrozbu. Tohle už se znovu nesmí stát.
Rozšířila své vnímání a pátrala po živých i elektronických očích. Za rohem byla bezpečnostní kamera. Lorn vkročil za ohyb dřív, než než ho mohla varovat, ale to nevadí - převzala nad kamerou kontrolu. Přelstít umělé zařízení vyžadovalo o něco více soustředění, ovšem zdaleka to nebylo nad její možnosti. Jednoduše stroj zmátla a přes objektiv se spustil kryt.
Ona, Raptor a I-5 následovali v rychlém sledu Lorna. Ten zrovna hleděl na kameru.
„Neměj strach,“ uklidnila ho. „Zneškodnila jsem ji.“
Pohlédl na Darshu. „Ona byla v provozu? Myslel jsem, že je to atrapa, kterou nastražili, aby sem nikdo nelezl.“
„Pokud si vzpomínáš, kousek za námi byla fungující zbraň,“ rýpl si I-5.
Lorn se na něj podíval, pokrčil rameny a pak vděčně kývl na Darshu. Zlehka a přirozeně. Jen těžko se dalo uvěřit, jak na ni méně než před čtyřiadvaceti hodinami měl vztek, že mu zachránila život.
Pokračovali dál. Byla to spletitá cesta, kterou je Zelené číro vedl, dokonce i na Coruscant - skrze temné uličky a obslužné spojovací průchody, které za několik staletí vytvořily složitý komplex, podobný chodbičkám prožraným od červů. Občas byla cesta natolik úzká a tma tak hluboká, až Darshe připadalo, že jsou stále v podzemí. Její smysly zůstávaly zostřené, ale kromě ojedinělého žebráka nebo bezdomovce, krčící se v temných koutech, nikoho nepotkali.
Po dalších deseti minutách dorazili k velké kulaté rouře a poznali, že jde o větrací šachtu. Vybledlé nápisy ve všemožných jazycích varovaly, stejně jako jednoduché piktogramy, před nebezpečím horké páry.
Zelené číro jim ukázal přístupový otvor na boku roury. „Tudy,“ oznámil.

Lorn zíral na poklop, uzavírající vstup do šachty, a pak pohlédl na Raptora. „Jseš si jistá, že ten trik, co jsi na něj použila, pořád funguje?“otázal se padawan.
Darsha přikývla. „Nelže,“ potvrdila. „Věří tomu, že je to správná cesta. I když je to podrazák, jeho gang se tak opravdu dostává nahoru.“
I-5 poklepal na rouru. Znělo to dutě. „Moje senzory nedokážou proniknout izolací. Přesto by to mohlo být bezpečné.“
„Bezva,“ řekl Lorn. „Otevřeš to ty.“ Ustoupil a přenechal místo droidovi.
„Žiju, abych sloužil,“ ucedil robot sarkasticky a uchopil kolečko, sloužící k otevírání krytu. Snadno jím otočil a dvířka se otevřela. Když nevyrazila ven žádná horká pára, droid nahlédl dovnitř.
„Zdá se, že ta šachta vede nahoru nejméně deset pater. Je tu i žebřík. Připraveni?“
Lorn se zadíval na Darshu. Zelené číro čekal klidně poblíž nich. „Bereme našeho krasavce s sebou, nebo ho tu necháme?“
Darsha se otočila k mladíkovi. „Jsou tam ještě nějaké pasti nebo zabezpečení, o kterém bychom měli vědět?“
Raptor přikývl. „Na konci jsou kódované dveře. Jedna - jedna - tři - čtyři - nula.“
Padawan znovu obrátila zrak k Lornovi. „Rozvaž ho.“
Lorn přikývl a uvolnil pouta. Darsha položila kriminálníkovi ruku na rameno a promluvila k němu. „Zapomeneš na nás.“
„Zapomenu na vás.“

„Jdi si po svém. Pokud bude hrozit nebezpečí, okamžitě se vzpamatuješ. Jinak přijdeš znovu k sobě až po hodině. Běž. A," dodala ještě, když se otočil k odchodu, „nechej se ostříhat."
Zelené číro kývl a odkráčel, řízen příkazem od Jedi. Lorn si nemohl pomoct a znovu se na padawan usmál. To nebylo vůbec špatné. Všiml si, že ho I-5 pozoruje a jeho výraz je přitom velice nesouhlasný. Lorn si pročistil krk odkašláním a pobídl droida dovnitř šachty. Vůbec se netěšil, až poleze deset pater po žebříku.

Darsha šplhala po příčkách za Lornem a I-5. Trvalo to hrozně dlouho, úzké potrubí vyvolávalo klaustrofobii a po vší té námaze, kterou podstoupila, ji to opravdu vyčerpávalo. Ovšem vyhlídka na to, že opustí šílené peklo Krvavého koridoru, ji postrkovala nahoru.
Nahoře byl druhý poklop, jenž I-5 lehce otevřel. Vyšplhali za ním.
Ocitli se ve velké místnosti, která očividně kdysi bývala rozdělovnou elektrického proudu pro několik bloků budov. Byla dvě patra vysoká a plná rozličných trubek, támhle stály nějaké staré generátory, ve výšce se táhly a proplétaly úzké můstky. Zřejmě zde ukončili provoz a interiér se začal využívat jako skladiště. Na druhém konci místnosti stála bytelná duraocelová komůrka, určená pro nebezpečný odpad. I-5 do ní nahlédl.
„Další harampádí," hlásil, „a taky jednotka na zmražování karbonitu." Droid se rozhlédl po místnosti a povšiml si různých barelů s palivem a nádrží s plynem na svařování, nakupených všude kolem. „Být tebou, radši bych tu nestřílel," varoval Lorna.
„Jestli můžu něco říct," odpověděl Lorn upřímně, „už nikdy nechci střílet z blasteru."
Darsha pohlédla na I-5 a přísahala by, že se droid usmál. Do místnosti vedly ještě jedny dveře. Nahoře na zdech bylo několik oken, kterými proudilo zářivé sluneční světlo. Popadla Lorna a objala ho.
„Dokázali jsme to!"
Vypadal překvapeně, pak nejistě - načež se tomu momentu oddal a vrátil Darshe objetí. Avšak než mohl cokoliv říct, padawan pocítila, jak ji euforie opouští v přílivu děsu.
Cítila ho dřív, než ho spatřila. Odstoupila od Lorna a s taseným mečem se otočila ke dveřím.
Dveře se otevřely.
Sith dorazil.

Kapitola 30

Darth Maul stál ve dveřích a hleděl na svou kořist, přes celou místnost k němu proudilo překvapení a děs těch dvou. Byli v pasti. Věděl to a oni také, což tuto chvíli činilo ještě mnohem úžasnější. Pomalu se usmál.
Ke spodnímu konci větrací šachty se dostal v okamžiku, blikající majáček na policejním speederu mu zaručil rychlou cestu skrze hustý proud vzdušné dopravy. Dole je nezastihl, samozřejmě, avšak bleskový průzkum roury odhalil jediný logický cíl prchajících. Zatím jednal pouze za minimálního kontaktu se Sílou a střežil se před jejím objetím. Žil v Temné straně tak dlouho, že když se jí vyhnul, cítil se nejdřív jako nahý a napůl oslepený, ale bylo nutné, aby neposkytl té padawan, jež se přidala k jeho kořisti, žádné varování. Obešel budovu a zjistil, že má jen několik transpariocelových oken vysoko na zdech a jeden hlavní vchod dovnitř. Nemohl by vymyslet lepší past.
I nadále oddělen od Síly, jako nebyl už roky, natáhl nejtenší úponek vědomí ke dveřím, vedoucím dovnitř do budovy. Stál a čekal na známku, že se jeho oběti dostaly na místo.
Netrvalo dlouho a stalo se. Vklouzl zpět mezi vlny Síly a vychutnával si ten pocit, jak ho Temná strana sevřela v náručí. Okamžitě ucítil, že to padawan postřehla, a tehdy otevřel dveře.
Darth Maul vstoupil dovnitř a aktivoval obě čepele svého světelného meče. Ta chvíle byla dokonalá, ale jako všechny skvělé momenty se rychle rozplývala. Je čas vyrobit další, více uspokojivou: konečně završit misi a vychutnat si svůj triumf.

Po několik neuvěřitelně dlouhých úderů srdce byla Darsha ochromená překvapením, zrazená svými pocity. Dotíral na ni strach, zoufalství a beznaděj, podlamovaly její vůli. Čelila nepříteli nad své možnosti, Sith ovládal Sílu daleko lépe než ona. Porazil mistra Bondaru, jednoho z nejlepších šermířů Jedi.
Vzdej to, šeptal jí neodbytný hlas vevnitř v hlavě. Odhoď svou zbraň. Vzdej to…
Avšak jakmile Sith zapnul obě čepele svého meče, ozvala se v ní léta výcviku, ze kterých se stal téměř nový instinkt. Zoufalství v její mysli utichlo.
Oddala se Síle.
Není emocí, je pouze mír.
Strach se vypařil a na jeho místo nastoupil klid. Stále si uvědomovala, že ji Sith zřejmě zabije, ale zajímalo ji to pouze vzdáleně. Pokud je smrt nevyhnutelná, pak záleží na tom, jak ji přijme.
Není neznalosti, je pouze moudrost.
Tento rok podstoupila u mistra Yody lekci bojových technik a ta vzpomínka jí teď vyvstala v paměti.
Yoda se postavil před shromážděné učedníky a promluvil, jeho tenký pisklavý hlas se bez jakéhokoli zesilovače podivuhodně rozléhal až do nejvzdálenějších koutů výcvikové haly.
„Lepší než výcvik Síla je. Víc než zkušenost a rychlost znamená."
A dal názorný příklad. Dopředu postoupili tři členové Rady - Plo Koon, Saesee Tiin a Depa Billaba, všichni výborní bojovníci - a napadli ho. Mistr Yoda nebyl ozbrojen a nepohnul se víc než o metr, pomalým, odměřeným krokem. Nicméně žádný z těch tří se ho nedokázal ani dotknout. Lekce přinesla cenné ponaučení: ovládat Sílu je nekonečně lepší než mít dokonalou techniku.

Nyní se Darsha odevzdala Síle, nesnažila se ji ovládat, prostě ji nechala převzít kontrolu, jako tehdy tváří v tvář taozinovi a Raptorům. Kolikrát jí mistr Bondara řekl, aby se uvolnila, nechala věci plynout? Teď to udělala a vnímala, že dosáhla nejhlubšího spojení se Sílou, jaké se jí kdy podařilo. Jak to věděla, nemohla říct - prostě to tak bylo. Její smysly se zaostřily k dokonalosti a uvědomovala si každý kousíček, každou část v oné opuštěné rozdělovně proudu: to, co měla v zorném poli, i to, co bylo mimo. Věděla o každé zdi, uvědomovala si dveře, pronikala ke každé součástce ve strojích, pociťovala i to nejmenší zrnko prachu.
A věděla, co musí udělat.
A tohle všechno si uvědomila méně než ve vteřině.
Zlehka máchla rukou směrem za sebe a odstrčila Lorna a I-5 dozadu, droid a člověk prolétli několik desítek metrů až k duraocelové komůrce, která, jak si Darsha uvědomovala, je konstruována i pro nebezpečný, výbušný odpad. Dvířka se zabouchla. Sith se k těm dvěma nedostane hned, což jí poskytovalo čas. Myšlenkou zastrčila zámek, takže se dveře nedaly otevřít, a pak zapnula svůj meč. Zlaté světlo zazářilo do šera staré rozdělovny.
Dvě rudé čepele Sithova meče zavířily, když se k ní vrhl. Postoupila dopředu, aby mu čelila.

Lorn zabušil na dveře komory pro skladování odpadu, jenže ty se neotevřely.
„Darsho! Otevři dveře!“
Zuřivě lomcoval závorou, ale zamykací mechanismus byl zajištěn. Skrze malý, nažloutlý transpariocelový průhled viděl, jak Darsha a Sith bojují, laserové čepele se střetávaly ve sprškách jisker.
To je šílenství! Co to provedla? Musela vědět, že nemá nejmenší šanci proti tomu démonovi, který zabil jejího mistra. Všichni tři spolu, za podpory prstových blasterů I-5 a Lornova klasického, by ho možná porazili. Ale sama nad ním vyhrát nemohla.
Ona tam zemře.
A po ní bude se vší pravděpodobností následovat Lorn - ale na to teď skoro nepomyslel. Chtěl jen otevřít ty dveře, aby se mohl dostat k Darshe a nějak jí pomoct!
Vyndal z kapsy vibročepel a zkusil ji použít do zámku. Nic se nestalo.
„I-5, dostaň nás odtud!“ zakřičel. Když droid neodpověděl, Lorn se otočil, aby zjistil proč.
I-5 aktivoval jednotku na mražení karbonitu. Po malé místnůstce se rozptýlil obláček odporně páchnoucího kouře - karbonitová pára.
„Co to děláš? Vždyť ona tam umře!“
„Ano,“ souhlasil droid. „Přesně tak.“

Darth Maul zaznamenal změnu v Síle, když žena postoupila dopředu. Zajímavé - byla mocnější, než předpokládal. To je ovšem úplně jedno. On, který celý život trénoval, aby dokázal zabíjet Jedi, určitě nebude poražen pouhou padawan. Hodnotnější protivník by zabral více času. Avšak nebyly tu žádné jiné východy, takže jeho živý terč s droidem nikam neutečnou.
Může se trochu pobavit.
Maul zatočil čepelemi shora dolů, úder, který měl Jedi oddělit horní půlku těla od té dolní.
Zablokovala ránu svým žlutým laserem, odrazila první čepel, potom máchla vstříc druhé, aby ji odvrátila zpět.
Změnil směr a udeřil přímo vpřed na její srdce, v postoji známém jako Hladový sarlacc.
Čemuž se ubránila, když její meč opsal zespoda oblouk a žlutá špička se pak Maula pokusila rozpárat.
Ale už tam nestál, udělal salto dozadu a dopadl v obranném postoji.
Darth Maul na ni vycenil zuby. Na padawana je tedy neobyčejný protivník. Žádný mistr Jedi nežil v Síle tak hluboko, jako ona v tuto chvíli.
Ale stejně ji zabije. Věděl to a ona také.
Sithský učedník vyrazil do nečekaného útoku a pomocí Síly na padawan hodil rezavý hasák a kbelík starých součástek, které stály na desce pracovního stolu, přičemž se sám vrhl dopředu a jeho světelný meč tančil ve variaci na Ornament smrti, pocházející z teräs käsi.
Už ho to začínalo nudit. Přišel čas zabít ji a přesunout se k jeho prvotnímu cíli.

Není vášní, je pouze klid.
Byla to pravda. Každý její pohyb řídila Síla, každý její pohyb byl správný, ale Darsha neměla žádné pocity, neuvědomovala si předem své jednání. Síla ji vedla, pomáhala jí zvládat bleskové pohyby, jež potřebovala, aby se ubránila Sithovi a dokonce aby se zmohla na protiútoky.
Jenže to nestačilo. Sith byl nejlepší bojovník, jakého kdy Darsha viděla. Jeho pohyby byly přesné, ovládal Sílu se zkušeností hudebníka, který hraje složité sólo. Právě proto bylo tolik důležité, aby se informace o něm dostala do Chrámu.
Za asistence Síly od sebe odhodila hasák i součástky, které na ni mrštil. Některé kousky kovového smetí však prolétly až k ní a zasáhly ji do nohou i trupu, když vyskočila pět metrů vysoko na můstek, jenž probíhal po celé délce místnosti. Jakmile dopadla, zachytila očima Lornův vyděšený obličej, orámovaný úzkým okýnkem ve dveřích skladovací komory. Sotva měla čas popadnout dech, než před ní přistál Sith. Jeho oči byly uhrančivé, zlatá barva tvořila děsivý protipól krvavě rudému a černému tetování jeho obličeje. Avšak nezabránily jí odrážet jeho útoky, když se znovu dostal k ní a jeho čepele vířily tak rychle, že vypadaly, jako by se slily v červený štít.
Ozvalo se zasyčení, jak se její čepel setkala s jeho, a když se oddělily - Darsha se bránila, on útočil druhým koncem meče - vyrojily se jiskry.

Darsha udeřila zespoda a pocítila slabinu ve své obraně.
Byla to past, chytře nastražená, a Sith zatočil mečem, aby úder zablokoval a zároveň Darshu zasáhl.
Už nestála tam, kde měla, skočila o metr vedle a namířila mu svůj žlutý meč na hrudník.
Sith se k Darshe vrhl, sekal zleva-zprava-zleva v sériích útoků, na které jí nestačil dech, ani pokud si pomáhala Sílou.
Bránila se a poroučela své mysli, aby se neděsila jeho techniky, aby se ji nesnažila napodobit, teď se musí uvolnit a podržet si své hluboké spojení se Sílou. Myšlenky představovaly riziko.
On takovou slabostí netrpěl, cítila, že to tak je. Mnohem vědoměji kontroloval moc, kterou disponoval, což mu dávalo výhodu. Pokud se Darsha snažila víc ovládat Sílu, zmenšovala se její schopnost instiktivně reagovat, a když se nesnažila, mohla se pouze bránit.
Ta potíž se v ní stále ozývala, když vnímala celé okolí, její smysly se natahovaly, mysl hledala nějaké řešení.
Jedno našla. Prověřila ho a pochopila, že je to její jediná příležitost.

Lorn popadl droida za paže a snažil se ho odtáhnout pryč od ovládacího panelu. Rovnou se mohl pokoušet dostat na zem orbitální stanici. „Co to děláš?“
I-5 nepřestal pracovat, když mu odpovídal. „Snažím se zařídit, aby její oběť nebyla zbytečná.“
„Nebude, když otevřeš ty zatracené dveře!“
Droid mu odpověděl a jeho hlas byl až šíleně klidný. „Ani moje reflexy nejsou nic ve srovnání s těmi Sithovými - a to jsem daleko rychlejší než ty a padawan Assant. Dělá pro nás to, co udělal její mistr pro ni - kupuje nám čas.“
„A na co nám to bude? Jsme uvěznění v téhle místnosti-“
„S jednotkou na zmražování karbonitu, která se dá použít. Můžeme se uvést do hibernace.“
Dokonalé překvapení zbavilo Lorna na chvíli protestů. I-5 pokračoval: „Živé bytosti je teoreticky možné zamrazit do karbonitového bloku a později oživit. Kdysi jsem o tom četl zajímavé pojednání v Galaktické vědě-“
Lorn se otočil, v krku se mu tvořilo zavrčení, a namířil Saurinův blaster na zámek dveří. Tak či onak se dostane k Darshe.
„Nedělej to!“ zarazil ho I-5. „Tahle místnost je magneticky odrušená. Výstřel se odrazí a zabije nás oba.“
Lorn se prudce otočil a namířil blaster na droida. „Pojď sem a otevři ty dveře,“ řekl hlasem, jenž vůbec nezněl jako jeho vlastní, „nebo tě roztavím na hromadu šrotu.“
I-5 otočil hlavu a na moment se zadíval na svého společníka. Pak bleskově hmátl dopředu a vytrhl Lornovi blaster, než člověk dokázal stisknout spoušť.
„Teď mě poslouchej,“ řekl I-5, když se vrátil ke své činnosti. „Máme jedinou možnost, jak to tady přežít, a není nijak skvělá. Padawan nemá šanci. A ví to.“ Zadal do ovládacího panelu poslední data. „Vlez do jednotky.“
Lorn na něj zíral, pak se otočil a díval se skrze průhled. Neviděl přímo Darshu ani Sitha, ale na podlaze se míhaly jejich stíny, vytvořené světlem z vysoko položených oken. Pochopil, že jejich boj se přesunul na jeden z můstků.
Dělá pro nás to, co udělal její mistr pro ni - kupuje nám čas.
Znal Darshu sotva osmačtyřicet hodin a za tu dobu se dostal od nenávisti k ní a ke všemu, co pro něj představovala, až - sem. K šílené bolesti, frustraci, emocionálnímu chaosu, který si nepřipouštěl roky. Nemiloval ji, nebyl čas se do ní zamilovat. Ale začal ji mít rád, respektoval ji a obdivoval. Jestli jsou všichni Jedi jako ona…
Nechtěl tu myšlenku dokončit. Ale přinutil se k tomu.
Jestli jsou všichni Jedi jako ona, pak to, co se stalo Jaxovi, pro něj bylo nejlepší.
„Honem!“ pobídl ho I-5. „Je spuštěný časovač. Zbývá necelá minuta.“
Lorn přitiskl obličej na sklo a snažil se Darshu naposled zahlédnout. Nepodařilo se mu to. Mlhavě slyšel praskání a bzučení světelných mečů, viděl záblesky a vodopády jisker, když se čepele křížily nebo procházely kovem tak snadno, jako by to byl tenký plast. Ale neviděl Darshu.
I-5 ho uchopil jemně, ale pevně za ramena a otočil ho od dveří. Lorn nechal droida, aby ho vedl skrz komůrku až k zmražovací jednotce. Necítil strach, když do ní vkročil. Přál si, aby necítil vůbec nic, aby otupěl.
Ne, pomyslel si. Žil takovým způsobem už příliš dlouho. Pokud tohle jsou jeho poslední chvíle - což mohou docela dobře být, protože šance, že droidův plán vyjde, je opravdu maličká - nebudou prosté emocí.
To bude to nejmenší, čím může Darshe poděkovat za její oběť.
Vstoupil do otevřeného válce jednotky a I-5 se za ním natlačil. Bylo tu sotva dost místa pro oba.
Lorn se zahleděl na droida.
„Jestli se z toho dostaneme živí,“ prohlásil, „tak toho Sitha zabiju.“
I-5 neodpověděl, nebyl na to čas. Lorn pocítil, jak kolem něj vytryskla ledově chladná pára. Jeho zrak se zamlžil, pak okolí potemnělo. Byla to tma tak hluboká a dokonalá jako smrt.

Kapitola 31

Darth Maul pocítil lehké zklamání, když si uvědomil, že ta Jedi není doopravdy tak mocná, jak se zdála. Byla úchvatně hluboko ponořená v Síle, ale její technika tomu neodpovídala. Oba věděli, že její smrt je jenom otázkou času. Lépe zaměřil své útoky a donutil ji, aby se bránila techničtějším stylem.
Seskočila dolů na zem a on ji následoval. Pocítil proti sobě tlak Síly a odvrátil ho, postřehl, že to na něj letělo zezadu několik velkých nádob a kanystrů. Padawan už opouští síly. Takový útok byl známkou zoufalství. Brzy bude po všem.
Vrhl se kupředu, udělal kotrmelec, aby se dostal těsně k ní, přičemž musel odrazit její útok. Neviditelná vlna srazila další předmět na místo, kde předtím stál.
Ubohé.

Maul vyrazil nahoru jednou čepelí. Střetla se žlutým laserem a chvilku se přetlačovaly. Padawan nevyužila záměrné slabiny v jeho úderu, takže Maul opět pocítil, že vůči této Jedi ztratil veškerý respekt.
To je dost špatné, ale přijdou další úkoly, další výzvy, více hodné jeho schopností. Jednoho dne zbudou z Chrámu Jedi pouhé ruiny a on toho bude svědkem, poté, co zabije mnoho rytířů vlastní rukou. Ovšem teď byl čas ukončit tohle.
Darth Maul se připravil na smrtící úder.

Darsha vyslala druhou vlnu Síly a shodila na podlahu další nádobu s palivem. Dokázala přesunout několik tlakových lahví s plynem na svařování vedle kanystrů s palivem. Tvořily teď malou hromadu, extrémní výbuch čekal jen na podnět.
Jak příhodné, pomyslela si, vzít si příklad z oběti mistra Bondary.
Vzpomněla si na Lorna. Doufala, že si droid uvědomil, jakou potenciální možnost na přežití představuje jednotka na zmražování karbonitu. Pokud ne, pak bude její oběť k ničemu.
Když před chvilkou viděla Lornův obličej v malém okénku komůrky, nesl výraz zoufalství a obav - ne o jeho život, ale o její. S konečnou platností to nebyl výraz někoho, kdo ji nenávidí, nebo se nestará o její osud.
Taková škoda, pomyslela si. Kdyby měli víc času…Kdyby tohle mohli přežít, dostat se spolu do Chrámu Jedi…
Avšak osud jim přichystal jinou cestu.
Není vášní, je pouze klid.
Udeřila na Sitha bzučícím mečem a přesunula se na lepší místo. Musí tento manévr provést správně, aby to nevypadalo, že mění pozici schválně.
Udělala chybu v obraně. Sith toho okamžitě využil.
Rudá čepel ji propíchla ze strany, ohnivý horký záblesk bolesti přiměl Darshu vykřiknout.
Darsha Assant pustila svůj světelný meč a stále zapnutý jej poslala dopředu po vlnách Síly, aby se zabodl do jedné z tlakových lahví.
Měla čas na poslední myšlenku.
Není smrti, je pouze Síla.
Věděla, že je to pravda.

Darth Maul viděl strategii svého protivníka a uvědomil si, co Jedi plánuje, skoro příliš pozdě. Vyskočil a nechal Sílu, aby ho vymrštila do výšky, k jednomu z oken. Transpariocel se snadno roztříštila a on přistál na blízkém chodníku, když plyn a palivo uvnitř vybuchly.
Silné zdi budovy naštěstí explozi pohltily. Padawan byla nakonec opravdu nevyzpytatelná, zpětně mu došlo, že tu past připravovala svými chabými útoky Sílou. Nebezpečnější protivník, než si myslel.
Ten nápad ho připravil o potěšení z popravy jeho nejdůležitějšího terče. Maul věnoval úsměv její památce. Ne všichni by bojovali tak dobře, to musel ocenit.
Kolem se začínal shromažďovat dav. Maul se musí přesvědčit, že jeho úkol skončil, a to nejlépe ihned. Vyskočil zpět na okno, kterým právě vylétl ven. Nyní z otvoru proudil kouř, skrze něj mohl stěží rozeznat peklo, v nějž se místnost změnila. Použil Sílu, aby rozehnal oblaka dýmu, a spatřil pod sebou komoru na skladování odpadu, ve které se schovávala jeho kořist. Tlaková vlna výbuchu ji rozervala, Maul viděl rozdrcené a pokroucené kousíčky vnitřního vybavení.
Tohle nemohl nikdo přežít. Nikde nezahlédl ani stopu po těle padawan nebo mrtvolu Lorna Pavana. Exploze je prostě vypařila.
Jeho mise je přece jen u konce.
Avšak potřebuje si být naprosto jistý. Pavana bylo mimořádně těžké zabít, dokonce přežil i ten minulý výbuch. Maul se musí ujistit.
Dotázal se pomocí Temné strany, vyslal pátravé vibrace po celé místnosti a hledal jakoukoli známku života.
Žádnou neobjevil.
Výborně.
Darth Maul seskočil zpět na chodník. Bez ohledu na přihlížející hlouček si nasadil kápi a odcházel od hořící budovy.
Je čas informovat mistra o úspěchu. Konečně.

Kapitola 32

Obi-Wan Kenobi vycítil smrt, jakmile se znovu přiblížil k tomu místu, kde havarovalo vznášedlo mistra Bondary. Nepřipomínalo to ten dřívější pocit, že tudy prošli Jedi, tohle bylo čerstvé.
Když se dostal blíž, spatřil, že z ulice stoupá kouř a poblíž blikají majáky policejních křižníků, které uzavíraly oblast. Zřejmě se tu stala nějaká nová nehoda - dost důležitá na to, aby sem přitáhla strážce zákona.
Poté, co odešel z „Oázy Tuskenů“, se rozhodl pro návrat na poslední místo, kde byli Darsha a mistr Bondara spatřeni - k vraku vozidla. Vznášející se zátarasy padawanovi nařizovaly, aby se nepřibližoval, a Obi-Wan bleskově zvážil, jestli poslechne. Přece jen, je to Krvavý koridor. Určitě tady vyšetřují nějaký zločin, který nesouvisí s jeho posláním, a jestli je tomu tak, bude se tu jenom plést.
Ovšem pak to pocítil znovu - neblahou předtuchu, jež ho tolik sklíčila, už když tu byl předtím.
Obi-Wan proletěl se svým vznášedlem až za barikády. Droidský soudní lékař ho chtěl vykázat, ale když si povšiml, že jde o padawana, nechal vozidlo pokračovat. Jedi nevyužívali rádi své světské pravomoci, ale na území Republiky měli právo vkročit do policií uzavřené oblasti, pokud se vyšetřování dotýkalo jejich zájmů.

Přistál kousek od místa, kde policie zrovna zkoumala nehodu pomocí laserového skenování, a přiblížili se k němu dva uniformovaní vyšetřovatelé - Mrlssi a Sullustan, oba dva vypadali, že by byli radši kdekoliv jinde, jen ne tady. Mrlssi promluvil jako první.
„Můžeme nějak pomoct?“
Obi-Wan se rozhodl vyzkoušet, jakou odpověď dostane, když zmíní jen částečnou pravdu. Ti vyšetřovatelé nemusejí nutně vědět, že se pohřešují dva Jedi.
„Sleduji zločince, který by se měl pohybovat v této oblasti. Zjevně tu došlo k několika napadením…“ Nechal svůj výrok nedokončený, sledoval reakce policistů a doufal, že dostane nějakou odpověď. „Myslel jsem, že by mohla existovat spojitost.“
Sullustan se podíval na Mrlssiho. „No jo, mohla. Pojďte se podívat.“
Obi-Wan šel za dvojicí až k čerstvému vraku, který ležel možná půl bloku od toho Bondarova. Přestože byl strašlivě ohořelý a kov karoserie žárem zkroucený, na první pohled bylo vidět, že je odseknutá velká část křižníku, a kokpit, kde seděl droidský pilot, byl rovněž proťatý.
„Nevíte, co by to mohlo znamenat, padawane…?“
„Kenobi. Obi-Wan Kenobi.“
Ozval se Sullustan. „Poznáváte typ vozidla?“
Obi-Wan zavrtěl hlavou. „Má to nějaký význam?“
Vyšetřovatel přikývl. „Tohle je - nebo byl - policejní křižník. Jsou speciálně zkonstruovány, aby doprovázely policisty při zásahu na místech, jako je Krvavý koridor. Drží se nejvýš patnáct metrů nad speedery.“
Obi-Wan si uvědomil problém, se kterým zápasili. Jak se někdo mohl dostat patnáct metrů vysoko a napadnout křižník, aniž by přitom byl sestřelen?
„Byl někdo zabit?“ dotázal se, ačkoliv už tušil odpověď.
„Dva policisti,“ potvrdil Mrlssi.
Obi-Wan přikývl. „Může to být práce někoho z Černého slunce. Nahlásím to Chrámu. V této věci s vámi budou Jedi plně spolupracovat.“ Otočil se a zamířil zpět ke svému vznášedlu.
Problém zbytněl natolik, že jej pouhý jeden padawan nevyřeší. Vzhledem k tomu, že v tom může být zapleteno Černé slunce, a teď se dozvěděl o smrti dvou policistů, si Obi-Wan uvědomoval, co je v tuto chvíli nejrozumnější: oznámit vše svým nadřízeným. Mělo by se rozběhnout rozsáhlé vyšetřování, ve spolupráci s bezpečnostními složkami.
Vystoupal se vznášedlem asi na úroveň desátého patra - ještě pod nejnižší proud vzdušné dopravy, ale dost vysoko, aby mohl nabrat celkem přímý směr zpět ke Chrámu. Ať už se děje cokoli, byl si jistý, že je v tom víc než zmizení Darshy a mistra Bondary.

Darth Sidious postřehl slabé narušení v Síle, ještě než jeho komlink zapípal, a tak věděl, že se mu ozývá jeho učedník. Přistoupil k holoprojektoru a a zapnul přenosovou síť. Kontrolka svou zelenou září potvrdila utajení hovoru.
„Můj učedníku. Tvůj úkol je u konce.“
Bylo to konstatování, ne otázka. Sidious věděl, že Darth Maul by mu nevolal, aby oznámil, že selhal. Navíc v energetickém poli, jež obklopovalo učedníkovu projekci, nevnímal Sidious žádné neobvyklé výchylky.
„Ano, mistře. Padawan zemřela při souboji. A bojovala dobře - na to, že byla pouhý učedník. Výbuch, který způsobila, zabil Lorna Pavana a zničil i jeho droida.“
Darth Sidious přikývl. Vnímal i na tu vzdálenost, že Maul říká pravdu. To jsou výborné zprávy. Všechna místa, kudy jeho plán prosakoval ven, byla utěsněna. Určitě nastanou jiné potíže - nedůvěřoval neimoidiánským schopnostem bojovat o nic víc, než věřil v jejich pravdomluvnost - ale ty nastanou teprve, až nebude možné vývoj situace zastavit.
„Potřebuji, abys mi přinesl holocron na určité místo.“ Udal Maulovi adresu a zvláštní pokyny, kterými se jeho učedník bude muset řídit, aby prošel přes bezpečnostní droidy. Darth Maul si příkazy vyslechl.
„Buď opatrný, můj učedníku. Musíme zůstat v utajení. Rytířům Jedi bude velice líto, že přišli o dva ze svých řad, a budou hledat odpovědi. Dej pozor, aby žádné nenašli.“
Darth Sidious nečekal na odpověď, žádnou nepotřeboval. Gestem přepnul vypínač a přerušil spojení.
Nastal čas vykonat další přípravy. Čas konečně uvést do pohybu plán, který trvalo desítky let zařídit. Strategie, která vyústí v naprostou zkázu Jedi.
Brzy.
Velice brzy.

Obi-Wan donutil vznášedlo k nejvyšší možné rychlosti, která byla ještě bezpečná a proplétal se úzkým bludištěm budov a ulic. Náhle jeho pozornost upoutalo zahřmění a záblesk oranžového světla o dvě ulice dál.
Zase výbuch, podivil se v duchu, když zamířil k tomu místu. Nevěděl, co se děje, ale jestli to nepřestane, tato část města bude vypadat, jako by ji někdo vybombardoval z oběžné dráhy.
Zastavil na přistávací plošině a opatrně se přiblížil ke žhavému peklu, přičemž použil Sílu a snažil se opět dopátrat, co se stalo. Jeho smysly vnikly do budovy, nezjistily žádnou známku života, ale zachytily narušení v Síle, způsobené bojem na život a na smrt. Vnímal, že tam byla Darsha a tytéž úponky zla, které ho znepokojovaly po celý den. Když se padawan rozhlédl, povšiml si hromady ožehnutých trosek, které exploze vyvrhla ze vchodu. V sutinách se cosi lesklo, popošel blíž, aby viděl, co to je.
Šok mu rozechvěl celé tělo a musel se uklidnit, přinutit svou mysl, aby se nebránila a přijala to, co viděl.
Použil Sílu a natáhl se pro ten lesklý kousek kovu, věc vylétla ze suti a přistála mu v dlani.
Byl to pokroucený, roztavený jílec světelného meče, zdeformovaný téměř k nepoznání.

Téměř.
Při cvičných soubojích v Chrámu si obvykle dva padawani navzájem vzdávali úctu tím, že že zvedli jílec svého meče k čelu, než aktivovali laserové čepele. Obi-Wan si nejednou povšiml drátem opletené rukojeti Darshiny zbraně - to bylo mezi Jedi výjimečné.
Na totéž se právě díval.
Pokud by měl nějaké pochybnosti, Síla jeho podezření potvrdila. Darsha Assant je mrtvá.
Obi-Wan Kenobi tiše stál a hleděl na na jílec ve své dlani.
Není emocí, je pouze mír.
Jak si přál, aby to byla pravda.

Kapitola 33

Lorn zíral do nejjasnějšího světla, jaké kdy viděl.
Cítil se…křehce, jako by se měl rozpadnout na miliony kousků, pokud by se pohnul. Podivně mu zvonilo v uších, v nose cítil zvláštní zápach. Jeho oči odmítaly zaostřit. Všechno vypadalo jako sen. Vůbec nevěděl, kde je, nebo jak se sem dostal.
Najednou bylo světlo - které, jak si uvědomil, pocházelo ze slunce - zastíněno známou tváří.
„Dobře - probudil ses. Jak se cítíš?“
Lorn zkušebně pohnul čelistí a shledal, že může mluvit bez větších obtíží. „Jako hračka cyborreánského bitevního psa.“
Posadil se, vidění stále rozmazané, a zaútočila na něj bolest snad každého kousku těla. „Co se stalo?“
I-5 chvilku mlčel, než odpověděl. „Ty si nevzpomínáš na naši nedávnou…situaci?“
Lorn se kolem sebe rozhlédl. On a droid se nacházeli na malé visuté plošince zhruba v půlce stěny jakési budovy.
Poslední věc, kterou si pamatoval…
Otočil se a vrhl pohled jiným směrem. Asi padesát metrů odtud spatřil budovu, ve které je zastihl Sith. Vzpomínal si, jak se otevřely dveře, živě si pamatoval na Sitha, který v nich stál - ale nic víc. Řekl to droidovi.
I-5 přikývl. „Ztráta krátkodobé paměti. To mě nepřekvapuje, vzhledem k posledním traumatizujícím událostem a zamrazení do karbonitu.“ Pomohl Lornovi vstát. „Můžeš chodit?“
Lorn vyzkoušel, jestli udrží rovnováhu. „Myslím, že ano.“
„Skvělé. Strážci pořádku se tu zřejmě ukážou brzo, ale s trochou štěstí je Tuden Sal předstihne.“
Tuden Sal. Z nějakého důvodu mu to jméno vyvolalo další útržky vzpomínek. „Zamrazil jsi nás do karbonitu.“
I-5 přikývl. „Komora na skladování odpadu, ve které jsme se octli, byla navržena pro přechovávání výbušných látek a jejich transport. Jednoduše se přehodily parametry-“
Ihned ho to zasáhlo, jako granát vržený z malé vzdálenosti. „Darsha!“
Sluneční světlo, mnohem jasnější, než na jaké byl zvyklý, na chvíli opět ustoupilo šedi spodních pater. Droidova mechanická ruka mu sevřela nadloktí a zachránila Lorna před pádem.
Darsha, Jedi padawan, žena, se kterou strávil posledních bouřlivých čtyřicet osm hodin - žena, která pro něj za tento krátký čas začala znamenat víc než ostatní, s výjimkou Jaxe a I-5 - Darsha je mrtvá.
Ne. To nemůže být pravda. Droid a Lorn se dokázali vyhnout jisté smrti, určitě se našla jiná cesta, jak to Darsha zvládla také.
Pohlédl v zoufalství na I-5. Spatřil, že droid ví, co Lornovi probíhá hlavou. A nějak si v té bezvýrazné, kovové tváři přečetl pravdu.
Dokázali vyváznout, protože jim padawan koupila dostatek času - a zaplatila ho svou vlastní krví.
I tato vzpomínka se mu vrátila. Darsha je…pryč.
„Co se stalo?“ dotázal se otupěle.
„Naskládala k sobě během boje několik kontejnerů s hořlavým obsahem a zapálila je, když ji Sith zasáhl.“
Zasáhl.
Lorn byl potichu, zatímco se přibližovali k okraji plošiny.
„Jak to, že nejsme mrtví?“
„Karbonit je výjimečně hutný. Přestál výbuch, a protože jsme v něm byli zamražení, tak se to povedlo i nám. Nastavil jsem časovač, aby karbonit roztál po půl hodině. Myslel jsem, že poté bychom se měli přemístit.“
Lorn pomalu kývl. „A co ten Sith? Přežil, nebo zemřel s-“ Nepřinutil se větu dokončit.
„Těžko říct. Pokud přežil - což bych, kdybychom měli tu čest s někým jiným, považoval za vysoce nepravděpodobné - pak si nejspíš myslí, že jsme mrtví. Hibernace v karbonitu omezí všechny biologické procesy na tak slabé projevy, že je ani mistři Síly nedokážou zjistit.“
Lorn napnul ruce a opatrně se otočil ze strany na stranu. Kromě velké bolesti hlavy zřejmě nezažívá žádné vedlejší účinky. Už si prožil kocoviny, které byly horší.
Odněkud z břicha I-5 se ozvalo zabzučení. „To bude naše záchrana,“ poznamenal droid, vypojil komlink ze zdířky a zapnul ho. Potvrdil, že se nacházejí na smluveném místě a vrátil komlink zpět.
Za několik vteřin se k nim sneslo velké uzavřené vznášedlo s tmavými okénky a když dosáhlo úrovně střechy, jeho boční dveře se otevřely. Lorn se podíval dovnitř a viděl, že je přijel vyzvednout Tuden Sal osobně.
„Zajímalo by mě, do čeho jste se teď vy dva zapletli,“ pronesl Sal, když řidič zvedl vznášedlo do vzduchu a namířil pryč. Pohlédl skrze zabarvené sklo na tu zkázu dole pod nimi. „Ale když vidím dole takové věci, nejsem si jistý, že to chci vědět.“
„Moudré rozhodnutí,“ ozval se I-5 a také se naklonil, aby pohlédl z okénka. „Čím méně toho víte, z tím méně věcí vás

mohou obvinit.“
Vznášedlo stoupalo výš, razilo si cestu k dopravnímu proudu, jenž vedl k Východním dokům, kde se nalézala jedna ze Salových restaurací. I-5 poklepal Lornovi na rameno a ukázal z okénka.
„Tohle asi nechceš vidět,“ odhadl.
Lorn vyhlédl z okna a spatřil maličkou postavičku v černé, která kráčela po jednom z chodníků hluboko pod nimi. Pocítil děsivý chlad, jako by ho znova ponořili do karbonitu. Byl to jenom letmý pohled na postavu, která navíc byla pěkně daleko od nich, ale vypadalo to jako-
Vyschlo mu v krku, musel dvakrát polknout, než dokázal promluvit. „Má tahle kára nějaký dalekohled?“ zeptal se Tudena Sala, který se hrbil na polstrovaném sedadle naproti němu.
Majitel restaurací byl Sakiyan - malý, podsaditý a jeho kůže vypadala jako vyleštěný kov. Přikývl a dotkl se kontrolního panelu vedle okénka. Vznášedlo bylo ztělesněním luxusu, malý nápojový bar, vestavěný komlink a klimatizace, přizpůsobitelná jakékoli rase. V reakci na Salův příkaz se droboučká postavička mnohem zvětšila a teď zaplňovala už půlku okénka. Ta osoba měla nasazenou kápi, která jí zakrývala obličej, a při dalším přiblížení hrozilo, že se obraz rozpadne na spoustu digitálních čtverečků, nicméně Lorn poznal, kdo to je.
Je to ten Sith.
Zatímco se na něj díval, zabiják vytáhl něco od pasu a podíval se na to. Sal na tu věc zaměřil dalekohled. Lorna nepřekvapilo, když v Sithově ruce uviděl holocron.
„Tvůj přítel?“ zeptal se Sal.
Lorn zavrtěl hlavou. „Ani náhodou. Ale rád bych ho sledoval. Vadilo by ti, kdybychom si udělali malou zajížďku?“
„Vůbec ne. Jsem tvým dlužníkem, Lorne.“
„Nechte dalekohled nastavený takhle a držte se co nejdál,“ doporučil I-5.
Sal stiskl vypínač a sdělil řidiči-droidovi své pokyny. Sledovali postavu v kápi z té největší vzdálenosti, kdy byli ještě na dohled.

Darth Maul ovládl své napojení na Temnou stranu a učinil svůj stín v ní tak malým, jak jen dokázal. Jeho mistr má pravdu: nebylo by žádným úspěchem umlčet jedny nepřátele Sithu tak, aby se přitom odhalil dalším.
Učedník si přivolal taxi. Protože jeho speeder byl zničený a používat ten, který ukradl hlídce, je teď bezpochyby riskantní, potřeboval transport, aby se dostal k opuštěné věži, kde nechal svou loď.
Když se taxi zvedlo do vzduchu a řidič dostal příkaz, Maul se rozhlédl, jestli ho někdo nesleduje. Bylo to nepravděpodobné, neboť skoro všichni, kdo ho viděli, byli mrtví nebo aspoň o deset pater níž - ovšem jeho mistr nařídil utajení, a tak se také stane.

Lorn a I-5 sledovali temnou postavu, jak vystoupila z taxíku a kráčela ke vstupu do opuštěné monády. Vyčkali a za pár minut se Sith objevil na vrcholu střechy.
O několik vteřin později vklouzl do řídkého vzduchu a prostě zmizel.
„To nebyl špatný trik,“ okomentoval scénu Tuden Sal.
Lorn jen zíral, naprosto oněmělý úžasem, a nevěděl, jestli má věřit svým očím. Je tohle snad nějaká další tajemná schopnost onoho sithského zabijáka? Ovšem pak promluvil I-5, v návaznosti na Salův komentář: „Musí mít vynikající maskovací zařízení. Zřejmě založené na krystalech.“
Jistě. Jejich spravedlnost nastoupila do maskované lodi. To dává dokonalý smysl, pomyslel si Lorn. Sith dokončil svůj úkol, získal holocron a myslel si, že zabil každého, kdo o celé té záležitosti něco věděl. Nepochybně se chystá opustit Coruscant.
Jenom já jsem přežil, ty vrahu. Myslíš, že jsem mrtvý, ale nejsem.
Otázkou zůstávalo, co Lorn nyní udělá?
Poprvé od doby, kdy začala tato hrozná noční můra, je v bezpečí. Sith si myslí, že je Lorn mrtev. Všechno, co Lorn musí udělat, je sklonit se trochu níž, aby nebyl vidět, a a démonický zabiják zmizí z jeho života navždy. Lorn a I-5 pak mohou opustit Coruscant a položit mezi sebe a střed galaxie tolik parseků, kolik budou považovat za nutné.Nebudou bohatí, ale budou naživu.
A ten zatracený hajzl vyvázne ze svého zločinu bez trestu.
Lorn si uvědomoval, že by měl jít za Jedi a říct jim, co se stalo. Určitě by zmobilizovali své síly a započal by hon na toho, jenž zabil dva z jejich řádu. Přestože Lorn a oni měli v minulosti závažné neshody, nebude problém je přesvědčit o pravdivosti svého tvrzení - jedna z mála výhod při jednání se společenstvím, které vládlo Sílou.
Ale kolečka jakéhokoli společenství, bez ohledu na to, jak moc ta určitá organizace viděla do podstaty věcí, do sebe zapadají pomalu a těžkopádně. Sith se teď zcela určitě chystá odstartovat. Dokážou ho Jedi najít, až opustí tuto planetu?
Lorn hleděl z okénka. Před ním se od obzoru k obzoru rozprostíral Coruscant v celé své slávě. Více než kdokoli jiný Lorn mohl říct, že viděl to nejlepší i to nejhorší, co může metropole nabídnout. Vedl život, který byl často nebezpečný, frustrující, děsivý a lámal mu srdce. Bylo v něm jen málo radosti. Přesto se zpěčoval udělat cokoliv, co by mohlo vyústit v jeho vlastní smrt.
Nikdy nechtěl být hrdinou. Všechno, po čem toužil, bylo vést klidný, normální život se svou manželkou a synem. Ale žena ho opustila, a Jedi - k nimž galaxie vzhlíží jako k hrdinům - ho přinutili, aby jim přenechal svého syna.
Nikdy by nenazval žádného Jedi hrdinou - dokud nepotkal Darshu Assant.
Zhluboka se nadechl a pohlédl na Tudena Sala. „Potřebujeme loď,“ požádal.
Jeho přítel přikývl. „I-5 mi řekl. Žádný problém. Kam chcete letět?“

Lorn shlédl dolů na střechu věže, kde ještě před chvilkou viděl Sitha.
„Kamkoliv, kam poletí on.“

Kapitola 34

Darth Maul se usadil do křesla pilota. Přitiskl dlaň na senzor, zabudovaný do palubní desky před ním, v polokouli řídící kabiny se začalo ozývat všelijaké hučení a pípání, jak se loď uvedla do provozu, a Infiltrátor se zatřásl. Rychlý sken nejbližšího okolí neodhalil nic, co by překáželo při startu. Maul spokojeně přikývl.
Jeho mise již téměř skončila. Trvala mnohem déle, než si představoval, a zavedla ho do takových temných zákoutí Coruscantu, o nichž ani nevěděl, že existují. Ale nyní byl jeho úkol téměř u konce. Každý, s kým Hath Monchar mluvil, každý únik informací, byl umlčen. Obchodní blokáda, kterou vymyslel Darth Sidious, a následné zničení Republiky mohou teď pokračovat bez jakéhokoli ohrožení.
Maul vyndal holocron z kapsy v opasku a podíval se na něj. Tak malá věc a obsahuje v sobě tolik potenciální moci. Vrátil kostku na místo a pak aktivoval stoupací repulzor. Sledoval na monitorech, které měl nad hlavou, jak se loď vzdaluje od střechy věže. Navigační počítač Infiltrátoru začal vyhodnocovat směrové a rychlostní vektory, jež Maul použije, aby se dostal na místo, kde se má setkat se svým mistrem. Tam předá holocron Darthu Sidiousovi a tím se jeho úkol završí.
V několika minutách už byl tak vysoko nad mraky, že viděl zakřivení planety. Bude chvilku trvat, než se dostane ke svému cíli, družic bylo kolem Coruscantu skoro tolik, jako vzdušné dopravy ve městě. Na oběžné dráze bude muset vypnout maskovací zařízení, jinak bude příliš obtížné vyhnout se srážce s některým z nepočitatelných satelitů, orbitálních stanic a lodí, které krouží kolem planety.
Maul vypnul autopilota a pustil energii do iontových motorů. Autopilot by ho sám snadno dopravil až k cíli, ale Maul měl rád situaci ve svých rukou.
Infiltrátor vystoupal na nízkou oběžnou dráhu, dostal se do zředěného vzduchu vrchní ionosféry. Maul si vzpomněl na svůj boj s tou padawan. Zcela jistě byla chytřejší a vynalézavější, než předtím odhadl. Ostatně její společník také. Zařídili mu docela zábavný lov. V duchu jim oběma vzdal čest. Obdivoval kuráž, schopnosti a myšlení, dokonce i u nepřátel. Od začátku byli odsouzeni ke zkáze, jistě, ale aspoň se svým osudem bojovali, místo aby ho pokorně přijali - jako ten zbabělý Neimoidián, kvůli kterému začaly všechny potíže.
Byl zvědavý, jaký další úkol pro něj mistr chystá. Nejspíš něco, co se bude týkat blokády Naboo. Doufal, že se přitom střetne s více rytíři Jedi. To, že zabil padawan, jenom povzbudilo jeho apetit.

Loď, kterou Tuden Sal opatřil pro Lorna a I-5, byl ARE Thixian 7 - křižník pro čtyři pasažéry. Ten krám už zažil lepší časy, pomyslel si Lorn, když jejich vznášedlo přistálo vedle lodi ve Východních docích - ale stejně je to jedno. Staral se jenom o to, aby ta věc mohla létat a střílet.
Zatímco Tuden Sal vyřizoval přes svůj komlink povolení ke startu, Lorn se otočil k I-5 a požádal: „Dej mi ten blaster.“
Droid mu Raptorovu zbraň vrátil. „Doufám, že nemáš v plánu zase na mě zkoušet střílet,“ poznamenal.
„Nevystřelil bych na tebe.“
I-5 neodpověděl.
„Poslyš,“ pokračoval Lorn, „nečeká se od tebe, že půjdeš se mnou. Vlastně by bylo mnohem výhodnější, kdyby ses dostal do Chrámu a řekl Jedi, co se děje. Záložní plán„ kdybych selhal.“
„No prosím,“ přisadil si droid. „Chceš ho dostat sám? Máš šanci asi jako sněhová koule v blízkosti supernovy.“
„Není to tvoje věc.“
„Konečně něco, na čem se shodneme. Nicméně tě v tom nenechám samotného. Budeš potřebovat všechnu dostupnou pomoc. To mi připomíná-“ Droid vyndal ze skrytého prostoru v kovovém hrudníku nějakou malou bílou kuličku. Podal ji Lornovi a ten se na ni podíval blíž. Poloprůhledné, zhruba kulového tvaru, v průměru to dosahovalo asi poloviční délky jeho palce a zjevně se jednalo o organický materiál.
„Co je to?“
„Nervové zauzlení taozina. Je složeno ze speciálních buněk, které blokují Sílu.“
Lorn předmět podezřívavě sledoval. Teď, když věděl, o co jde, se kuličky dotýkal jen s odporem. „Tvrdíš, že když budu mít tuhle věc u sebe, Sith na mě nebude moct používat Sílu?“
„Říkám jen, že by to mohlo skrýt tvou přítomnost na dost dlouho, aby ses k němu nepozorovaně připlížil. Neuchrání tě to před jeho telekinetickými silami a určitě to nic neudělá s jeho bojovými schopnostmi. Ale je to lepší než nic. Teď navrhuji, abychom odstartovali.“ S těmito slovy se robot otočil k rampě Thixianu 7.
Lorn ho nechal ujít dva kroky, pak se natáhl a deaktivoval hlavní vypínač, který měl I-5 vzadu na krku. Droid se zhroutil, Lorn ho zachytil a usadil na zem. Otočil se a spatřil, že Tuden Sal přihlíží.
„Rodinná hádka?“
„Něco takového. Potřebuju ještě jednu službičku,“ řekl Lorn. „Odvez tenhle kýbl šroubů do Chrámu Jedi. Má informace, které by chtěli slyšet.“
Sal přikývl. Uchopil I-5 pod pažemi a odtáhl ho ke svému vznášedlu. Lorn se za ním chvilku díval, pak se otočil a nastoupil na loď.

Lorn by mohl čestně prohlásit, že nemá strach při pomyšlení na to, jak bude Sithovi čelit sám. Mít strach byla příliš slabá formulace. Byl vyděšený, paralyzovaný, úplně zničený z toho, co zamýšlel. Věděl, že se vydává sebevražedným směrem, a proč vlastně? Naivní úmysl pomstít ženu, kterou sotva znal? Šílené. I-5 měl pravdu: Lornovy šance na přežití

jsou tak velké, že se pohybují ve zcela teoretických číslech.
Když se Thixian 7 odlepil od přistávací plochy, Lorn si uvědomil, jak rychle dýchá. Každý nerv v jeho roztřeseném těle se koupal v adrenalinu, každá mozková buňka, která ještě pracovala po všech těch opakovaných pitkách, jimiž si ničil zdraví, na něj řvala, aby opustil oběžnou dráhu a pokračoval v cestě pryč odtud. Místo toho dal příkaz počítači, aby vypočítal možné trasy lodi, která odstartovala ze sektoru, v němž stála opuštěná monáda.
Za velice krátkou dobu našel počítač na nízké orbitě loď, třicet pět kilometrů odtud. Lorn si ji promítl na obrazovku, protože mu křižník sdělil, že maskovací zařízení sledovaného objektu není zapnuté. Zíral na počítačem přiblížený obraz Sithovy lodi. Dlouhá příď a zahnutá křídla, vypadala velice elegantně a byla asi třicet metrů dlouhá, průzkumný sken neurčil, jakou výzbrojí ta věc disponuje, ovšem tvářila se výhrůžně.
Hluboko pod ním se zdál Coruscant jako obří plošný spoj natištěný přes povrch planety. Byla to velkolepá podívaná, avšak Lorn neměl náladu na vyhlídkový let. Dostal se na oběžnou dráhu a následoval svého nepřítele. Netušil, jakou ochranu - pokud vůbec nějakou - mu poskytne to taozinovo ganglium, a nemínil se o své štěstí připravit. Za nynějších okolností bude potřebovat opravdu hodně štěstí.
Lorn si přál, aby tu s ním I-5 byl. Až bolestivě si uvědomoval, že od toho okamžiku, kdy začala tato noční můra a jeho život se octl v ohrožení, vždy to byl droid nebo Darsha, kdo ho zachránil. To jsi ale hrdina, pomyslel si.
Také postrádal Darshu, ačkoli si nepřál, aby tu s ním teď byla. Přál si, aby stále žila a přebývala někde daleko odsud, v bezpečí na nějaké příjemné planetě, kde nikdy neslyšeli o Sithu a Jedi. Přál si, aby tam mohl být s ní.
Navigační počítač tiše pípl, aby upoutal Lornovu pozornost, a a zobrazil na jednom z monitorů trasu sledované lodi. Sith změnil kurs, teď mířil na velkou vesmírnou stanici, jež kroužila nad rovníkem.
Lorn měl v ústech neuvěřitelné sucho, když počítači nařídil pokračovat stejným směrem. Nevěděl, co bude dělat, až se dostane na místo. Věděl jen, že se musí pokusit nějak zastavit Sitha.
Kvůli Darshe.
A kvůli sobě.

Kapitola 35

Tuden Sal naložil vypnutého I-5 do svého vznášedla a nařídil droidovi-řidiči, kam má zamířit. Vozidlo se zvedlo z prostoru doků a snadno vklouzlo do proudu vzdušné dopravy.
Salovi bylo Lorna líto. Jeho přítel sice neřekl mnoho o situaci, ve které se ocitl, avšak z těch několika narážek, které utrousil, a ze vzhledu toho chlápka, jehož pronásledoval, Sal usoudil, že Lornovy šance na přežití nebudou moc velké. To je dost špatné. Vždycky si myslel, že Lorn má velký potenciál, ačkoliv ten obchodník s informacemi svých schopností dostatečně nevyužíval. Jeden gauner vždycky pozná druhého.
Se vší pravděpodobností Lorn při tomto svém záměru zemře. I když toho Sal litoval, není to jeho věc. Mnohem víc ho upoutal droid.
Sakiyan nikdy doopravdy nepochopil, jak může Lorn pokládat I-5 za rovnocenného - a dokonce zajít až tak daleko a nazvat ho „obchodním partnerem“. Droidi jsou stroje - chytré, to jistě, a v některých případech schopné napodobit lidské chování až děsivě přesně. Ovšem jsou to pouze mimikry. Z právního hlediska jsou roboti jen majetkem. Přestože si na to za ten rok, co už znal Lorna a I-5, trochu zvykl, stále se nemohl zbavit toho zvláštního, nepříjemného pocitu, když ty dva viděl, jak se chovají jako sobě rovní.
Jenže dál tomu tak nebude. Předtím už na droidovi několikrát spočinul okem, samotná vylepšení o zbraně z něj činily hodnotnou věc. Od té doby, co míval Sal příležitostně kšeftíčky s Černým sluncem, se mu nezdála myšlenka najmout si nějakého strážce vůbec špatná, a byl si jist, že I-5 by byl velice dobrým bodyguardem - samozřejmě, kdyby se mu vymazala paměť.
Příliš se nestaral o to, jak by se Lorn na takovou akci tvářil. Přece jen, s jistotou očekával, že Lorna už nikdy neuvidí. A i kdyby ano, nebylo nijak závažným zločinem ukrást a přeprogramovat droida. Nejhorší potrestání, kterého se musel obávat, byla pokuta - jež se ani zdaleka nepřiblíží částce, kterou by vydal za nového droida se stejnými vylepšeními. Ať se na to díval, jak chtěl, byl to dobrý obchod, a vyměnit droida za tu starou vesmírnou rachotinu mu stálo za to.
Střecha Chrámu se zatřpytila v odpoledním slunci, když kolem budovy prosvištělo Salovo vznášedlo. Brzy se ztratila z dohledu mezi nesčetnými dopravními prostředky, které si razily svou cestu nad Coruscantem.

Infiltrátor přistál u jednoho z prstů vesmírné stanice a Maul uslyšel tlumené, kovově znějící zvuky, jak se vnější poklop lodi připojoval k přechodové komoře stanice. Vypnul systém pro zajišťování vhodných podmínek i umělé gravitační pole - a pak, ve stavu beztíže, proplul interiérem lodi až k vnějšímu poklopu.
Tento vchod do nitra stanice se nacházel v jednom z přilehlých servisních modulů. Darth Sidious svému žákovi slíbil, že tu nebude žádný člověk ani droid, který by mu překážel v cestě, a když se Maul vynořil ze své lodi, spatřil, že je tomu skutečně tak. Vchod se otevíral do něčeho, co vypadalo jako obslužná šachta - uzoučká a nízká, stěny a strop pokryté potrubím, ventilací a podobnými útvary. V tomto úseku orbitální stanice nebyla umělá gravitace, nepochybně z úsporných důvodů. Na tom nesešlo, Maul už se dříve pohyboval v prostředí s nulovým g. Odrazil se od poklopu a proplouval chodbou, využíval přitom výčnělky, jež pokrývaly zdi, a přitahoval se za ně.
Údaje, které mu poskytl Darth Sidious, mu tanuly jasně na mysli, musí pokračovat touto cestou až ke samotné stanici a následně nabrat vertikální směr k jednomu z větších obytných komplexů. V domluvenou dobu - za méně než patnáct minut - se setká se svým mistrem a odevzdá mu krystal.
A pak bude jeho úkol dokončen.

Lorn nechal autopilota převzít kontrolu nad všemi přistávacími procedurami, on sám totiž nebyl nijak dobrý pilot.
Nejsem nijak dobrý v ničem, pomyslel si hořce, kromě dostávání těch, na kterých mi záleží, do potíží. Pořád měl blaster, který sebral Raptorovi, ale zrovna si uvědomil, že zásobník nebude stačit na víc než pár výstřelů. Jistě, několik výstřelů bude zřejmě všechno, na co bude mít čas, tak či tak.
Když blesklo zelené světlo, Lorn přešel do vnitřního prostoru stanice. Už to byl nějaký čas, co naposled zakusil prostředí beztíže. Dokud si to mohl dovolit, poměrně pravidelně trénoval v lázních, kde disponovali nulovým g. Užíval si ty tréninky, cítil se, jako by létal, přestože pouze v omezených prostorách lázní, ale i tak to z něj vždycky sejmulo část tíže, již mu přinášel život.
Avšak neměl žádné iluze, že by mu jeho znalosti o pohybu ve stavu beztíže poskytovaly nějakou výhodu nad Sithem. Nepochyboval, že jeho protivník se umí pohybovat v jakémkoli prostředí, a to s naprostou suverenitou a smrtící zručností. Lorn bude potřebovat enormní příděl štěstí, aby z této situace vyvázl.
Jakmile byl v chodbě, pohyboval se velice opatrně a pomalu. Neviděl před sebou žádnou stopu po svém nepříteli, a nezdálo se, že by se tu dalo někde schovat. Nicméně nechtěl pokoušet štěstí. Nepřekvapilo by ho, kdyby se přímo před ním, v řídkém vzduchu, Sith náhle zhmotnil.
Neměl žádnou představu, co bude dělat, až ho potká, nenašel si zatím čas vymyslet nějaký plán. Pokud mu ganglium z taozina dovolí připlížit se na dostřel, nebude mít vůbec žádné zábrany střelit svého soka do zad - za předpokladu, že neomdlí z čiré hrůzy, až bude mít Sitha na dohled.
Dosáhl konce chodby. Vedla odtud šachta přímo nahoru. Než se tudy Lorn pustil, vytáhl blaster a a zkontroloval jeho stav.
Co zjistil, ho příliš nepotěšilo. Zbraň měla dost energie na jeden smrtící výstřel, nebo na tři omračovací paprsky. Po chvilce přemýšlení nastavil Lorn blaster na omračování, s argumentem, že je lepší mít tři šance Sitha vyřadit, než jednu příležitost ho zabít. Jestli ho výstřel tedy opravdu omráčí. V této chvíli si nebyl Lorn jistý, zdali vůbec něco dokáže ublížit jeho osudu.
Vydal se šachtou. Ústila do větší, lépe osvětlené místnosti, asi deset na deset metrů, a skoro prázdné - až na pár nádob s nářadím, které byly ukotveny ke stěnám.
Na druhém konci místnosti se vznášel Sith.
Byl k Lornovi otočen zády, zadával kód do kontrolního panelu na zdi a chystal se otevřít dveře v protější zdi.
Lorn potichu vyklouzl z šachty a sevřel blaster oběma rukama. Zapřel nohy o okraj otvoru, i v takovém prostředí nastane u zbraně zpětný náraz.
Amulet z taozina, zdálo se, fungoval, Sith si zjevně nebyl vědom faktu, že Lorn stojí deset metrů za ním a míří mu blasterem přímo mezi lopatky. Lornovi se třásly ruce, ale ne natolik, aby minul terč tak široký, jako jsou záda jeho nepřítele, zvláště pokud má k dispozici tři pokusy. Až bude Sith v bezvědomí, Lorn ho oddělá světelným mečem a sebere mu holocron.
Sith zmáčkl tlačítko na zdi. Světlo se rozzářilo zeleně a průlez se začal otevírat.
Teď. Musí to být teď. Lorn se zhluboka nadechl, otevřel přitom zeširoka ústa, aby Sith neslyšel vtáhnutí vzduchu. Vydechl stejným způsobem, znovu se nadechl a zadržel dech.
Stiskl spoušť.

Kapitola 36

Ten výstřel byl opravdový. Omračovací paprsek zasáhl Sitha přesně doprostřed zad a mrštil jím dopředu, vstříc dveřím. Lorn vystřelil ještě jednou a tentokrát se trefil o kousek níž.
Nemohl tomu uvěřit. Vrhl se kupředu a prolétl skrze celou místnost ke svému protivníku, který nyní bezvládně plul směrem k Lornovi, jak ho náraz na dveře odhodil zpět. S blasterem stále v ruce - zbyl mu ještě jeden výstřel - uchopil Lorn Sitha za oděv a přitáhl ho k sobě. Když se natahoval pro světelný meč, postřehl záblesk odraženého světla, jenž vyšel z kapsy na pásku jeho nepřítele.
Byl to holocron. Lorn ho sebral a hodil do vlastní kapsy. Pak se znovu natáhl pro meč.
Zíral přímo do zlověstné, potetované tváře, když se Sithovy žluté oči otevřely.
Lorn ztuhl, zhypnotizován tím strašlivým pohledem. Zapomněl na zbraň, po které sahal, zapomněl i na blaster, který stále svíral v dlani. Pak ho odmrštil neviditelný, avšak mocný úder, jenž mu téměř vyrazil dech.
Světelný meč vklouzl do ruky v černé rukavici a obě čepele se zažehly. Jedna z nich kmitla vstříc Lornovi jako rudý blesk. Lorn pocítil úder na své pravé paži a viděl ruku, pořád svírající blaster, jak se v pomalých spirálách vzdaluje, následována několika kapkami krve. Nevnímal žádnou bolest, vlastně si neuvědomil, co se stalo, dokud nespatřil začernalý, vypálený pahýl na konci své paže.
A Sith se teď otáčel, využívaje setrvačnosti svého úderu, aby se znovu dostal do útočné pozice. Ta chvíle se pro Lorna jakoby zpomalila, byla neuvěřitelně jasná, ostrá. Sith vycenil zuby ve zvířecky nenávistném šklebu. Čepel začala opisovat vodorovný oblouk, který měl, v méně než vteřině, protnout Lornův krk.
Lorn se vznášel před otevřeným vchodem. Levou nohu měl pokrčenou, chodidlo se dotýkalo boku jednoho z nářaďových kontejnerů. Lorn proti němu vykopl, čímž se dostal skrz dveře. Laserová čepel sekla do prázdného prostoru, kde se ještě před okamžikem nacházel jeho krk.
Přitáhl nohy k tělu, když prolétal vchodem. Udělal salto dozadu a ještě než ho dokončil, levou rukou už sahal po kontrolním panelu dveří. Viděl, že Sith se k němu žene a jeho postava se rýsuje ve vchodu. Lorn udeřil do tlačítka a dveře se Sithovi zavřely přímo před nosem. Rozsvítilo se červené světlo, značící, že dveře jsou zajištěné. Lorn hrábl prsty do klávesnice panelu a změnil kód.

Skrze průhled mohl vidět Sithův obličej - byla to podívaná, při níž tuhla krev v žilách. Poté zaslechl slabý zvuk tavícího se kovu a spatřil zvětšující se červenou skvrnu ve středu dveří.
Sith se za pomoci svého světelného meče prosekával vchodem.
Lorn se otočil a v šílenství se začal spěšně posouvat chodbou, ve které se momentálně nacházel. Nevěděl, kam vede, ani jak uteče pomstě té zrůdy za sebou. V jeho mysli nebylo místo pro nic - dokonce ani na bolest z jeho useknuté dlaně, protože prvotní šok začínal odeznívat - kromě syrové, zvířecí paniky.

Snad poprvé za celý svůj život byl Darth Maul dokonale a zcela překvapen.
Nepocítil v Síle žádné výstražné zachvění, než ho zasáhly omračovací paprsky. Údivu, jenž mu taková událost způsobila, se téměř vyrovnal jen šok, když si uvědomil, že na něj zaútočil Lorn Pavan. Byl si natolik jistý Corelliánovou smrtí tam dole na Coruscantu, že když se probral a spatřil živého Pavana, jak se mu přehrabuje v kapsách, na chvíli zapochyboval o svém duševním zdraví.
Byl to kombinovaný úžas - plus ta matoucí skutečnost, že ačkoli viděl Pavana před sebou, nevnímal jeho přítomnost v Síle - který zpomalil jeho reakce natolik, aby se Corellián dostal do dveří a zamkl přímo před Maulem. Teď si Maul musí propálit cestu skrz zámek. Jakmile dveře povolily, divoce je vyrazil a pospíšil si za Pavanem, přičemž si vypomáhal Sílou, která postrkovala jeho beztížné tělo. Nemohl ztrácet čas. Netušil, jak Pavan přežil výbuch v té komoře na skladování odpadu, nebo jak dokázal skrývat svou přítomnost v Síle - a nezajímalo ho to. Za několik minut bude Maulův mistr čekat na smluveném místě, a Maul měl v úmyslu být tam také, v jedné ruce holocron a v druhé Pavanova hlava.
Už to trvá přespříliš dlouho.

Lorn se vydrápal nahoru dalším vertikálním průlezem a pohyboval se tak rychle, jak jen dokázal za pomoci pouze jedné ruky. Připadal si, jako by cítil Sithův horký dech vzadu na krku, neodvažoval se ohlédnout, aby náhodou neuviděl démonickou tvář svého nepřítele doopravdy. Pohlédnout opět do těch žlutých očí by jej úplně ochromilo, věděl to jistě.
Jeho jediná šance byla dostat se do hlavních prostor vesmírné stanice, kde by se mohlo vyskytovat něco jako bezpečnostní personál. Pokud bude mezi ním a Sithem dost blasterů, bude Lorn určitě v bezpečí.
Teď se zdálo nemožné, že vůbec kdy zamýšlel, i na pouhou chvilku, zabít to stvoření v černém plášti. Že od něj dokázal získat zpět krystal, to samo vypadalo jako zázrak. Stejně Lornovi ale moc dlouho nezůstane, jestli hned nenajde nějakou pomoc.
A pak se procpal posledním průlezem a ocitl se ve velkém soláriu. Jak vstupoval dovnitř, cítil, že se mu spěšně vrací jeho váha.
Rozhlédl se kolem. Rostliny a zakrslé stromky byly vkusně naaranžovány jako malá zahrádka. Polovina stropní kopule sestávala z polarizované transparioceli a nabízela úchvatný pohled na hvězdy a planetu. A v zahrádce postávalo několik bytostí různých ras, někteří na sobě měli roucho senátorů Republiky, jiní byli oblečeni v tmavém, přiléhavém oděvu stráží.
Poznal jednoho ze senátorů. Když Lorn ještě pracoval pro Jedi, častokrát o něm slýchával, pokaždé jako o čestném muži, prostém korupce a intrikánství. Pokud by někdo měl uchránit informace obsažené na holocronu a dohlédnout, aby se bezpečně dostaly až do Chrámu Jedi, pak on.
Lorn se začal potácet kupředu. Jeden ze senátorů, byl to Gran, si ho všiml a zareagoval poděšeným výkřikem. Několik stráží se pohnulo, vytáhly blastery, aby chránily své pány.
„Počkejte!“
Příkaz vydal senátor, kterého Lorn poznal. Pokročil dopředu a jeho výraz prozrazoval účast.
„Co se stalo, příteli? Co vás sem přivádí v tak extrémním stavu?“
Lorn vytáhl z kapsy krystal a ukázal ho senátorovi. Viděl, jak se jeho oči zúžily, když senátor poznal, co to je.
„Holocron?“
„Ano,“ vydechl Lorn a upustil datakostku do senátorovy natažené ruky. „Musí se dostat k Jedi. Je to důležité.“
Senátor přikývl a rychle schoval holocron v záhybech svého roucha. Pak si povšiml pahýlu na místě, kde bývala Lornova druhá ruka. „Jste zraněný!“ Otočil se k jednomu ze strážných a přivolal ho k sobě úsečným, velitelským gestem. „Tento muž potřebuje okamžité ošetření! A také ochranu před vrahy, zdá se.“
Lorn se zhroutil do křesla. Když se ostatní přiblížili, riskoval letmý pohled přes rameno, na obslužný úsek, kudy přišel. Sitha nikde neviděl.
Zaplavila ho úleva. Noční můra je konečně pryč.
Cítill, že začíná pozbývat vědomí, a uvědomil si, že poprvé za několik dní si může dovolit ten luxus být vyčerpaný.
„Ujistěte se…že holocron…“ zamumlal, ale byl příliš unavený, než aby dokončil větu.
Jeho dobrodinec se nad ním sklonil a usmál se. „Nedělejte si starosti, můj statečný příteli. Postarám se o to. Všechno bude v pořádku.“
Lorn dokázal zamumlat: „Děkuji…senátore Palpatine.“ A pak se vše vytratilo.

Kapitola 37

Okamžitě poté, co Obi-Wan vstoupil do Chrámu, poznal, že se něco děje. Nebylo to jen těmi zlověstnými vibracemi v Síle, jež neviditelně pulsovaly všude kolem něj, padawani a vůbec všichni, které potkával, vypadali zaujatě a ustaraně. Jeden z nich se u něj zastavil, hned jak si Obi-Wana povšiml.

„Padawane Kenobi, máš se ihned hlásit u svého mistra.“ A pokračoval svou cestou, ještě než se Obi-Wan stačil zeptat, co způsobilo to hmatatelné napětí, visící ve vzduchu.
Dveře do pokojů mistra Qui-Gona byly otevřené. Jedi stál uvnitř a plnil kapsy na svém pásku nejrůznějším vybavením, jako třeba harpunovou pistolí nebo potravinovými kapslemi. Zdálo se, že se mu ulevilo, když spatřil Obi-Wana ve dveřích.
„Výborně. Vrátil ses právě včas.“
„Co se stalo, mistře?“
„Obchodní federace zahájila blokádu Naboo. Ty a já jsme byli vybráni coby vyslanci - poletíme na vlajkovou loď Obchodní federace a pokusíme se spor urovnat.“
Obi-Wan strnul jako opařený, když slyšel tak závažné novinky. „Republikový senát něco takového určitě zamítne!“
„Mám dojem, že Neimoidiáni se spoléhají na jednu vlastnost Senátu: je…poněkud nevýkonný v těchto záležitostech. V každém případě musíme okamžitě odletět.“
„Rozumím. Ale musím vám něco říct - mistr Anoon Bondara a jeho padawan Darsha Assant jsou oba mrtví. Není o tom pochyb.“
Qui-Gon na chvilku přestal balit a pohlédl na Obi-Wana. Padawan viděl smutek v očích svého učitele.
„A příčina té tragédie?“
„Pořád si nejsem jistý, ačkoli mám podezření, že se do toho zapletlo Černé slunce.“
„Chci o tom slyšet všechno,“ řekl mistr Qui-Gon, „a Rada také. Ale teď jde o čas. Poreferuješ o všem, co ses dozvěděl, přes holopřenos, až budeme na cestě.“
„Ano, mistře.“ Obi-Wan následoval Qui-Gona Jinna, když si tento připjal pásek a opustil místnost.
Udělá, co řekl jeho mistr, samozřejmě. Tato nová krize jasně předčila události, jež se odehrály v Krvavém koridoru. Zatímco kráčel za svým mistrem, přemýšlel Obi-Wan, jestli se někdy dozví celý příběh, který se přihodil Darshe a mistru Bondarovi. Darsha měla potenciál stát se dobrou Jedi - a Obi-Wan litoval, že už se jí nestane.

Sith zaútočil, obě laserové čepele roztočené.
Lorn se probudil se zděšeným zalapáním po dechu. Rozhlédl se kolem sebe, stále ještě cítil tu hrůzu své noční můry. Posléze, když si jeho oči prohlédly okolí, se začínal uklidňovat.
Nacházel se v soukromém pokoji v hotelu - nic prvotřídního, ale bylo to mnohem lepší, než v čem bydlel posledních pět let. Useknutou ruku mu ošetřili náplastmi ze syntetické tkáně, a senátor Palpatine mu sdělil, že někdy během příštích dní Lorn dostane umělou protézu. A co bylo nejdůležitější, senátor řekl, že se holocron dostal do Chrámu Jedi a zabiják byl zatčen.
Zkrátka, Lorn vyhrál.
Jistěže ne dokonale. Stále truchlil nad smrtí Darshy. Rovněž si dělal starosti, co se stalo s I-5: droid se zjevně do Chrámu nedostal. Hořké vítězství - nicméně vítězství.
Dostal na výběr pár možných verzí své budoucnosti: přesídlit na planetu někde na Vnějším okraji, nebo mít stálé bydliště v nějaké coruscantské monádě. Každopádně byl ujištěn, že obvinění z bankovního podvodu bylo staženo a že obdrží nějaké peníze, které umožní jemu a I-5 žít v pohodlí. Zatím se nerozhodl, kterou variantu zvolí, přestože se přikláněl spíš k pobytu na Coruscantu. Pokud zůstane, možná by mohl nějak obnovit kontakt s Jaxem. Aspoň tohle mu Jedi dluží.
A Lorn to dluží i sám sobě. Nastal čas znovu žít - pořádný život, ne tu holou frašku, v níž ho uvěznila spodní patra. Zřejmě bude trvat dlouho, než překročí své zlé sny, ale jednou se to podaří. Jednou pozná, co je to klid.
Lorn vstal z postele. Ve skříni měl nové šaty, které si teď oblékl. Vlastně neměl kam jít, ale chtěl se dostat ven. Potřeboval cítit na tváři sluneční světlo, dýchat čerstvý vzduch. Je tomu už hrozně dávno, co si naposled vychutnal takové prosté radosti.
Otevřel dveře.
Stál před ním Sith.
Lorn byl tak šokován, že ho to dokonce ani nevyděsilo. Jeho nepřítel vykročil dopředu, neúprosný, nezastavitelný, a zapnul světelný meč. Lorn věděl, že se nezachrání. Hotelový pokoj byl malý, nikde žádná zbraň, a jenom jedny dveře. Tentokrát není úniku.
V této chvíli - posledních vteřinách svého života - překvapivě zjistil, že se nebojí. Byl vlastně ve stavu, který popisovala Darsha, když se ocitla v hlubokém spojení se Sílou.
Byl klidný.
Informace o Sithovi se dostala k rytířům Jedi. Skutečnost, že vrah byl schopen utéct z vězení, na tom nic nemění. Sithova smrt, uvědomil si Lorn, je vyšším zájmem.
Lorn byl spokojený.
Čepel mu vyrazila vstříc. Jeho poslední myšlenka patřila synovi, poslední pocit byla pýcha na to, že jednoho dne se Jax stane rytířem Jedi.

Darth Maul hleděl do Pavanových očí a věděl, na co ten muž myslí. I kdyby nedovedl vnímat Sílu, dalo se to jasně vyčíst z očí a výrazu tváře jeho nepřítele.
Mlčel.
Přestože Maul neměl pražádné zábrany zabít někoho, kdo stál v cestě jemu nebo jeho mistrovi, nepostrádal smysl pro čest. Lorn Pavan se stal, navzdory okolnostem, pro Maula daleko větší výzvou než mnoho profesionálních zabijáků Černého slunce. Byl to cenný protivník a zaslouží si zemřít rychle.

Světelný meč zasvištěl vzduchem, prošel masem i kostí.
Darth Maul se otočil a kráčel pryč. Jeho mise definitivně skončila.